

Giới thiệu Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh

Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh là tựa truyện teen thú vị lấy bối cảnh trong truyện Naruto khi kể về chuyện tình của anh chàng Uchiha Sasuke và Sakura. Tình yêu của hai người bạn từ thuở nhỏ, tình yêu của một con người đầy lạnh lùng chỉ biết trả thù cho gia tộc của mình.

Nhưng ai cũng vậy, khi một mối vẫn cần một người bên cạnh để chia sẻ những tâm sự. Một Sasuke của gia tộc Uchiha băng giá lãnh khốc lại nghĩ đến chuyện lấy vợ. Anh mỉm cười đầy mỉa mai, ôm lấy cái eo nhỏ nhắn của Sakura, rồi ghé đôi môi ẩm ướt của mình gần sát với tai cô, nói những lời mật ngọt khiến cô rung động.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Trở về?!

Sau khi Đại chiến Ninja kết thúc, Konoha giờ phồn thịnh hơn rất nhiều nhờ tài dẫn dắt của Kakashi (Hokage), đất nước nhanh chóng đã lấy lại được vẻ thanh bình như trước, không còn chiến tranh, đói nghèo, tệ nạn. Có thể nói, trong Ngũ Đại Cường Quốc, Konoha là nước hoà bình nhanh nhất.

Cũng sau khi trận chiến đó kết thúc, tất cả mọi anh hùng trên khắp thế giới Sinobi đều được tôn nghiêm, Naruto giờ chẳng phải là anh hùng của làng Konoha nữa, mà giờ đã là đại anh hùng được cả Ngũ Đại Cường Quốc ngưỡng mộ, được năm vị Kage nể phục. Cô cũng vậy, mang danh là Ninja trị thương suất sắc nhất, đệ tử chân truyền của Hokage Đệ Ngũ, trong Đại Chiến đó, cô đã giúp ích rất nhiều cho việc tiêu diệt Madara, và được mọi người thế giới Sinobi kính trọng gọi là Kunoichi nữ mạnh nhất hay Iryo-nin tài ba nhất.

Đi đến đâu mọi người đều tâm phục, nhưng đó không phải là điều cô muốn, cô đạt được tất cả những gì mà mình hằng mơ ước năm mười hai, mười ba tuổi, đó là trở thành Ninja trị thương suất sắc, thăng chức lên Jounin, được một lần vào phòng nghiên cứu khám bệnh của Stunade,...tất cả mọi thứ cô đều có được, chỉ duy nhất là....cô vẫn chưa có anh..

Đã hai năm sau rồi, cô vẫn tại đó chờ anh - người con trai mà cô ngày đêm trông mong dữ dội - chờ anh một lần quay về...

Hôm nay, cô nghe tin Sasuke sẽ trở về làng, lòng cứ rạo rực không yên, cô muốn mọi thứ diễn ra thật nhanh để có thể đến gần anh hơn. Đột nhiên cô bạn Ino của cô hỏi:

- trán vò à! Làm gì mà hấp ta hấp tấp thế? Sasuke còn hai tiếng nữa mới về lận!

Như bừng tỉnh khỏi cơn mê, cô lập tức hỏi lại:

- thật hả Ino? Nhưng mà...tớ cũng phải nhanh chuẩn bị để gặp cậu ấy chứ!

- không nhất thiết phải nhanh như thế đâu! Cậu ấy hay về muộn lắm! Nếu cậu chuẩn bị, không chừng nửa đêm Sasuke mới về tới thì là sao? - Ino chất vấn.

- nhưng tớ muốn về thật nhanh để chuẩn bị, Ino-heo giúp tớ bùng chồng sách tới thư viện trước đi! - cô một mực kiên quyết.

- ờ, tùy cậu! - Ino chịu thua trước tinh thần hăng say tốt độ của cô bạn mình, nhanh chóng tiếp lời - lát nữa đến văn phòng thầy Kakashi đi, có việc cho cậu đó!

Cô và Ino tạm biệt nhau, chờ cô bạn tóc vàng của mình khuất bóng, cô mới đi tiếp con đường của mình..

Với tâm trạng hồi hộp kinh khủng.

Trong đầu cô suy nghĩ mông lung..

Về buổi chiều nay sẽ được gặp anh..

Chẳng mấy chốc...đã tới nhà cô..

- con về rồi đây! Chào dì Migawa ạ. - cô đẩy cửa bước vào, không quên chào một câu với người mà cô xưng dì, đang đứng trước ghế sofa.

Người phụ nữ khoảng năm mươi mấy, trên đầu điểm vài sợi tóc bạc trắng cùng gương mặt tiền tuy, không khó để đoán đây là một bảo mẫu trông nhà. Từ lâu, dì là bảo mẫu làm cho nhà Haruno với tiền công hằng tháng, nhưng sau khi bố mẹ cô mất, dì đã quyết định chăm nuôi cho cô miễn phí với tư cách là người mẹ thứ 2 của cô. Đáng người thấp bé, dì Migawa có với cũng chẳng chạm được đến mái tóc hồng đào cũng cô, chỉ có thể nói bằng miệng:

- về rồi sao Saku-chan? Ta đợi con lâu lắm rồi đây, xuống ăn cơm với ta nào!

- vâng cảm ơn dì, con hơi mệt, con ra đồi Hoa Đào thăm bố mẹ, lát sẽ về ăn sau, chào dì! - cô cất cặp vào phòng rồi chạy ra ngoài mất, chưa kịp để đi Migawa nói câu nào..

Cùng lúc đó...

Rất tình cờ...

Một bóng đen xuất hiện lập lòe trên mái nhà cô, dõi theo cô đang đi tới ngọn đồi..

Đôi môi hé nụ cười nhỏ..

Một nụ cười lạnh lùng..

- tôi về rồi, chẳng lẽ em không biết sao?

End chap 1.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Gặp nhau

Đến đồi Hoa Anh Đào, phong cảnh đẹp như tranh vẽ. Con đường trải dài như bất tận, tràn ngập trong cánh hoa nở đều bốn mùa trong năm. Dọc đường đi có thác nước cao vọt vọt, từ trên đổ xuống từng dòng trắng xoá.

Nơi này vẫn chưa phải là đẹp hoàn hảo nếu bạn không lên được đỉnh của ngọn đồi. Hàng trăm cây anh đào từ cỏ thụ cho đến cây non, tất cả đều mang trên mình vẻ đẹp quyến rũ. Lâu lâu từng cánh hoa bị gió thổi rơi xuống thảm cỏ xanh mượt mượt như nhung tạo nên sự cuốn hút đối với người yêu nghệ thuật muốn vẽ tranh, làm thơ...

Cuối ngọn đồi, nơi khuất gió nhất, có một người người con gái đang quỳ trước hai bia mộ, vẻ mặt buồn thảm..

Người con gái đẹp tuyệt trần, mái tóc hồng đào nổi bật tôn lên làn da trắng trẻo. Đôi mắt xanh ngọc mang một niềm hi vọng mãnh liệt khẽ chớp làm rung động hàng lông mi cong vút. Quả thật, cô rất đẹp, nét đẹp giống với ngọn đồi này..

Cô ngồi ở đây rất lâu, mặt trời đã khuất núi từ đằng Tây mà cô vẫn chưa về, khuôn mặt chẳng hề biến sắc, vẫn đượm buồn như ban đầu..

Đột nhiên cô khóc nức nở..

Những tiếng nói ngập ngừng của cô vang lên từng câu..

Trộn lẫn với tiếng khóc thương ai oán tội nghiệp...

- bố! Mẹ! Sao hai người ra đi sớm quá vậy?...Chiến tranh...nó đã kết thúc rồi cơ mà! Sao hai người vẫn chưa trở về với con?...con nhớ hai người lắm! Làng Lá nay hoà bình như trước rồi...Kakashi...thầy ấy đã làm Hokage...Naruto đã trở thành anh hùng như ước mơ của cậu ấy, Ino thay mẹ làm chủ hiệu hoa...Sasuke...cậu ấy đã trở về làng lại rồi..

Chàng trai nào đó nghe thấy tên mình được nhắc tới..

Vội phi nhanh đến ngay sát chỗ cô...

Cho đến khi cách cô chỉ vài bước chân..

Nghe ngóng những gì mà cô định nói tiếp..

- ai cũng có những gì mà họ mong muốn...sao con vẫn chưa có chứ?? Con muốn hai người quay trở về với con cơ! Huhuhu..

Tiếng quạ đen bắt đầu kêu lên rõ hơn, báo hiệu trời tối sắp đến..

Nhưng tiếng khóc vẫn chưa có điểm dừng..

Anh chàng áo đen dần chán nản vì theo cô đến tận đây..

Nhưng không...thay vì trách mắng cô và bỏ về, anh tiến đến chỗ cô...

Đặt lên vai cô một bàn tay như muốn cô dựa dẫm vào nó..

- đừng khóc nữa....Sakura...về thôi..

Chỉ một câu nói, tiếng khóc thương tâm kia đã dừng hẳn..

Cảm nhận thấy giọng nói quen thuộc từ đằng sau..

Cô bất giác giật mình và quay ra đằng sau theo bản năng..

- cậu...Sasuke...-kun?!

Chàng trai cô vừa gọi mỉm cười hiền..

- ừ..tôi đây!

- nghe nói, hai tiếng nữa cậu mới về mà! - cô vẫn chưa hết ngạc nhiên...khi người con trai này xuất hiện quá đột ngột..

- bây giờ cách lúc cậu nói chuyện với Ino...là bốn tiếng rồi đó. - anh cặn kẽ giải thích.

Cô được phen ngạc nhiên lần nữa, vội hỏi lại:

- tức là bây giờ...

- sáu giờ mười lăm - anh bình tĩnh đáp.

Nghe câu nói ngắn gọn lộn của anh, cô hốt hoảng đứng dậy, phui phui chân tay, miệng lẩm bầm gì đó rồi ra về. Anh nhìn theo bóng cô, vẫn hấp tấp như ngày thường, trên hơn nữa là đáng dấp nhỏ bé đáng yêu của cô, thật khiến anh muốn ôm vào lòng mà che chở!

Sau bao năm tính cách trẻ con ấy vẫn chưa thay đổi. Nhìn người con gái trước mặt, môi anh bỗng nở nụ cười, thuận tay kéo cô lại.

- khoan...làm tổn thời gian của tôi..mà định bỏ về tay không hả?

Cô dừng bước, ngẩng cao đầu nhìn thẳng vào đôi mắt đen u buồn của anh, trong lòng rạo rức không biết mình đã làm sai cái gì để anh tức giận..

Thấy cô không có động tĩnh gì, anh rút trong người ra một cái khăn tay..

Nhẹ nhàng, từ tốn lau khô khoé mi vốn đã ướt đẫm nước mắt của cô..

"Ngốc quá, ai lại để khuôn mặt tèm lem thế này ra đường kia chứ? Cô gái của anh đúng là rất ngốc!"

Không nói gì, chỉ bằng hành động thôi...

Đủ để cô sững sờ rơi vào trạng thái 'chết lâm sàng' trong vài chục giây..

Anh ấy - người con trai chưa bao giờ chấp nhận tình cảm của cô suốt mười mấy năm, lúc nào cũng thờ ơ lạnh lùng..

Thế mà đã làm một hành động tình cảm sến súa với cô như vậy...

Thật là...không tin được!

Anh khẽ chạm cô, nói nhỏ:

- Sakura..về thôi..

Tối đó, có một người con trai cao lớn bế một cô gái bé nhỏ về tận phòng ngủ...

Người con gái đã ngủ say...người con trai mỉm cười hạnh phúc...

"Chúc em ngủ ngon! Sakura!"

Ngoài kia...một thân áo đen che kín nửa khuôn mặt...

Mái tóc bạc kim bay trong gió...

- Sakura oi là Sakura! Thầy dặn em sao em lại không tới?!

End chap 2.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Chữa trị vết thương (1)

Sáng hôm sau, cô đến bệnh viện với khuôn mặt bơ phờ do thiếu ngủ trầm trọng...

Vừa vào đến cửa bệnh viện thì đã gặp Naruto ở đó..

- chào Sakura-chan! Ngày mới tốt lành! - cậu bạn nở nụ cười tinh nghịch.

- chào cậu, Naruto. - cô ừ ừ nhưng vẫn cố vui vẻ - cậu tới bệnh viện chi đây?

Naruto phản nản:

- thế tớ không được đến bệnh viện à? Cậu hay thật đấy! - Naruto xoa xoa bụng - tớ qua tớ với Hinata đi ăn ramen, mới ăn có một tô cậu ấy đã gục luôn rồi, trong khi tớ ăn chín tô thì chả sao cả.

Cô bật cười, gì chứ trong làng này có ai ăn ramen nhiều như cậu ta đâu, nhớ có hôm cả đám rủ nhau đi ăn, cậu ta xung phong thi ăn ramen với Chouji, kết quả là cậu ta knock-out Chouji với hai mươi hai tô mà chưa chịu gục!

Naruto chỉ về phía tầng hai dãy đối diện cô đang đứng:

- cô ấy nằm ở phòng 104 hướng đó đó! Nghe nói phải theo dõi thêm một hai ngày nữa lận! Buồn thiệt.

- cũng tại cậu thôi, cậu biết ramen ở Ichiraku nhiều gấp 3 lần quán thường mà dẫn cậu ấy đi ăn! Cậu ấy ăn hết 1 tô cũng là siêu lắm rồi, chứ tớ...chỉ có một phần ba tô thôi à! - cô chỉ trích cậu - một cậu ghê đó, dẫn tớ lên khám cho Hinata nào!

Đi theo sự chỉ dẫn của cậu trai tóc vàng, sau một hồi đi cả cái bệnh viện cuối cùng mới tới nơi..

Cô đẩy cửa bước vào, nhìn thấy cô gái tóc xanh tím đang nằm yên trên giường..

Vội đi tới bắt đầu chữa trị..

Ánh sáng chakra xanh hiện rõ trong tay cô..

Từng ngùn ánh sáng xoa dịu phần bụng Hinata...

Chỉ mười phút, việc chữa trị đã hoàn tất..

Cô gái tóc tím có thể nói chuyện lại được..

- cảm..cảm ơn c-cậu! Sakura-chan! Mình..mình đỡ nhiều rồi..

- thế thì tốt! Naruto lo cho cậu lắm đấy! - cô tháo bao tay y tế, nhẹ giọng trả lời cô bạn thân đang ngồi trên giường.

- anh-anh ấy lo cho mình hả..hả? - Hinata ngập ngừng.

Cô mỉm cười tinh ranh, búng tay một cách 'tách':

- anh ấy? Xưng hô lạ vậy ta? Thành đôi rồi cơ à?

- cậu...cậu chọc mình hoài...thành đôi...gi chứ? - một vết đỏ xuất hiện trên má cô gái.

Đi cô bạn ra khỏi phòng, cô cười nói:

- không sao đâu, giờ cậu khỏi rồi, về cẩn thận nhá!

- ừm...chào..chào cậu Sakura-chan! - Hinata mặt vẫn chưa hết đỏ, bỏ chạy thật nhanh ra ngoài.

Sakura đi tiếp sang phòng kế bên để tiếp tục chữa bệnh, nhưng có vẻ ông trời sắp đặt cho cô gặp lại một người đáng ra cô không nên gặp...

- hửm?! Sa...suke-kun? Sao cậu lại ở đây? - cô há hốc miệng nhìn chằm chằm về người con trai tên Sasuke đang nằm bên cửa sổ.

Anh đưa mắt liếc nhìn nơi phát ra tiếng nói, thoáng ngạc nhiên vì cô cũng đang xuất hiện ở đây "cô ấy làm việc ở đây sao? Sao mình không biết nhỉ?"
Đồng tử bất ngờ co giãn khi nhìn người con gái trước mặt, lại thêm cảm giác thân thuộc trong người anh, phải chăng...anh đã rung động trước người con gái này?

Cũng phải thôi..

Cô giờ đây đã trưởng thành hơn rất nhiều...

Cũng đã xinh đẹp hơn..

Mái tóc hồng đào đã dài ngang lưng..

Đôi mắt không còn vẻ ngây thơ nữa mà dần cứng chặc, chín chắn hơn...

Có thể nói... Cô rất hoàn hảo trong mắt tất cả mọi người...

Và chắc chắn sẽ là bạn gái lí tưởng mà đáng mấy râu hổng mơ ước...

Anh vội lên tiếng phá đi vẻ tĩnh lặng trong căn phòng:

- thương ngoài da thôi...không đáng lo đâu-

- gì mà không đáng lo! Xem vết thương cậu đi! Rách thịt rồi kìa, mau nằm xuống nhanh đi!

Chưa để anh nói hết câu, cô đã nhanh chóng kéo anh nằm xuống, bắt đầu phần chữa trị..

Anh cũng 'ngoan ngoãn' nghe lời cô nằm xuống, khá hồi hộp vì không biết cô ngốc này định xử lí mình ra sao nữa.

1

.

2

.

3

Sau gần chục giây cô vẫn chưa có động tĩnh gì, chỉ mãi nhìn bờ vai rắn rỏi của anh, suy nghĩ miên man..

"Sao cậu ấy có thể menly thế vậy nhỉ? Ôi không! Mày sẽ chết mất nếu nhìn lâu quá đấy Sakura ạ!"

◇

Cô bắt đầu lo lắng đột đột..

Cô đã từng chữa trị cho rất nhiều nam giới từ các làng khác nhau..

Thậm chí đã có ca phẫu thuật hormon nam giới đến tay cô..

Cô đều hoàn thành suất sắc, trọn vẹn...

Sao lần này chỉ là khâu miệng vết thương lưng..

Mà cô lại không làm được?

Có đúng thế không? Cảm giác khó tả khi chữa trị cho người mình yêu?

Cô yêu anh nhiều như vậy..

Thì chắc chắn việc khâu lại lưng của anh..

Cô nhất định sẽ làm được!!

End chap 3.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Chữa trị vết thương (2)

Ca phẫu thuật không khó lắm, chỉ cần gây tê, sử dụng dao chakra để rạch và kim chỉ khâu lại là được.

Sau khi anh được gây tê, cô đeo bao tay y tế vào, bắt đầu chữa trị..

Gần 15' việc sử dụng dao chakra gần như hoàn tất, chỉ cần việc khâu lại mà thôi..

Từng đường chỉ thẳng tắp, đều và đẹp như khâu máy..

Xong xuôi, cô dùng một chút nhân thuật để làm mờ đi đường chỉ..

Trao lại cho anh phần lưng hoàn hảo như lúc ban đầu..

Nhưng cô không ngờ rằng, chất gây tê không có tác dụng với người mạnh khoẻ như anh..

Và toàn bộ quá trình phẫu thuật đều được anh chứng kiến toàn bộ..

Anh nhếch môi, tỏ vẻ hài lòng.

Người con gái của anh..

Chẳng những xinh đẹp mà còn khéo tay nữa..

Cô thoáng giật mình khi thấy sống lưng anh di chuyển, "rõ ràng là mình có gây tê anh ấy rồi cơ mà? Chẳng lẽ thuốc gây tê không có tác dụng?" Vội cắt hết đồ nghề vào giỏ chạy biến đi mất, trước khi đi không quên gửi anh một câu nói...rất ư là 'ngây ngô':

- cậu dậy rồi thì thôi mình đi đây, dù gì thì cũng chữa xong rồi mà!

Anh ngược nhìn khuôn mặt đỏ như quả cà chua của cô cho đến khi cô đi mất..

- hmh...chẳng lẽ em vẫn còn nhớ chuyện hôm đó sao? Đúng là cô gái ngốc..

"Dù có ngốc, nhưng anh vẫn sẽ yêu em!"

Sau khi ra khỏi bệnh viện, cô lại gặp nhóm bạn thân của mình..

"Trời ạ! Hết tránh vỏ dưa trong bệnh viện lại gặp 1 đồng vỏ dưa ngoài này!"

- nghĩ gì mà sâu xa vậy Xấu Xí?

Anh chàng tóc đen hay vẽ vờn trên choker cô..

Và ngay sau đó đã nhận được cái tát bên má phải..

Ino can ngăn bằng câu nói độc địa hơn:

- sau lại gọi là Xấu Xí? Là Trán vồ mới đúng!

Rất may sau đó, Tenten và Naruto đã can Sakura lại. Naruto lên tiếng giải hoà:

- Ino cậu thôi đi, mới sáng sớm gặp nhau là đã trêu nhau rồi, mau vào việc chính đi!

- rõ! - cả tập thể đồng thanh hô khí thế ngoại trừ Sasuke.

Rock Lee ôm chầm lấy Sakura, trầm thiết nói:

- Sakura-san! Tình yêu của tớ! Cậu có muốn đi làm nhiệm vụ với tớ không?

Cô cười gượng, hơi đầy đặn cậu bạn Lee đang dính cứng ngắc trên người mình:

- chắc không đâu Lee à...mình không rảnh đâu.

- haizz...để mình giải thích cho. Chả là hai tuần nay cậu chưa gặp thầy Kakashi để nhận nhiệm vụ mới, nên thầy ấy đã bảo cậu và Sasuke...ừm... - sau khi nói liền một lèo, Tenten bắt đầu ngập ngừng - sẽ...làm nhiệm vụ cùng nhau..

Tiếng nói vừa dứt, cô càng được phen hoá đá tại chỗ.. "Cái gì mà làm nhiệm vụ cùng nhau? Ông thầy già thật lảm chuyện!“. Vội hỏi lại Ino..

- cậu ấy nói thật không vậy Ino?

Cô bạn tóc vàng gật gù đáp:

- chứ còn gì nữa! Sướng nhé trán vồ! Tụi mình có muốn cũng có được đâu!?

- cậu không hiểu đâu heo à, lúc này mình không muốn đi làm nhiệm vụ, đặc biệt là với..

Naruto la lớn, kéo tay Hinata..

- yoshhhhh! Quyết định vậy đi, hai tiếng nữa cậu và tên teme ấy phải gặp nhau trước cổng làng đó! Và giờ.....đi ăn ramen thôi Hinata!!

"Trời ạ, cái tên ngốc đó" suy nghĩ của Tenten.

"Có bao giờ hán khôn ra đâu?!" Suy nghĩ của Kiba và Akamaru.

"Baka Naruto! Hinata vừa mới xuất viện đó!" Suy nghĩ của Sakura.

"Tuổi trẻ nhiệt huyết! Cố lên Naruto!" Và của anh chàng lông mày rậm..

Và rất nhiều suy nghĩ của mọi người bắt nguồn từ câu nói của Naruto..

- chào Sasuke-kun! - cô nằng nỏ nhìn cậu con trai tóc đen đang dựa người bên thân cây..

Anh không nhìn lại, chỉ khẽ ậm ừ một tiếng 'hmn' xem như là trả lời.

Cách đó không xa là Yamato, anh chàng sử dụng một thuật siêu đẳng, đang nói chuyện với cô và anh về nhiệm vụ lần này..

- Sakura, Sasuke! Nhiệm vụ của hai em là hộ tống con trai ngài Kishito về lại Vải Quốc trước khi trời tối, không được chậm trễ! Vì đây là một nhiệm vụ cấp S nên hãy cẩn thận, nhất định phải đưa con trai ngài ấy tới nơi an toàn! Rõ chưa? - Yamato-taichou nghiêm nghị, ánh mắt cương quyết nhìn anh chàng tóc đen và cô gái tóc hồng.

- dạ rõ thưa anh Yamato! - cô nhẹ nhàng trả lời, nhưng có phần dứt khoát trong lời nói..

- hmn. - đáp gọn lộn.

Ngay sau đó, hai con người, hai cái balo...

Cùng nhau xuất phát, với một mục tiêu duy nhất..

Là bảo vệ người ngồi trong kiệu đằng sau..

Bằng mọi giá!

- Hinata à, cậu có sao không? Mới có tờ thứ 1 thôi mà!

Anh chàng tóc vàng với ba vết râu mèo đang ra sức giúp đỡ cô nàng tóc tím..

Sau khi ăn quá nhiều ramen..

Một bên là một chồng tô ramen chất cao như núi..

Một bên là một bát ramen nhỏ xíu..

Đủ để chứng minh rằng ai là người chiến thắng...

Trong lúc thi ăn ramen...

Bóng dáng áo đen quan sát hai con người và một chiếc kiệu với ánh mắt hình viên đạn..

- ngày tận của mày đã đến.....Sasuke! Chết đi..

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Nhiệm vụ cùng nhau

Đúng như lời của Yamato nói, đây là một nhiệm vụ rất nguy hiểm.

Muốn sang Vải Quốc có một con đường ngắn nhất..

Đó là băng qua Khu rừng Tử Thần..

Một nơi trên là vách đá cheo leo, hiểm trở. Dưới là vực sâu thăm thẳm, bao trùm lên một màu đen tương chừng như vô tận. Cây lá trong rừng không có độc thì cũng thuộc loại ăn thịt..

Hàng trăm loài thú dữ sẵn sàng xoi tái họ nếu bắt gặp được..

Ao hồ bị tẩm độc được, nước chuyển sang màu thâm tím..

Đây quả là nơi ghê rợn nhất mà con người từng đặt chân đến..

Chính xác với cái tên khu rừng Chết, hay còn gọi là tử thần..

Và họ, có hai nam một nữ..

Đang phải đương đầu với thử thách..

Tại khu rừng này!....

- Sakura! Bám sát vào, đừng nhúng chân vào vũng bùn đó! - anh liếc mắt nhìn về phía cô, ra hiệu cho cô cẩn thận, vì mọi thứ trong khu rừng này đều nguy hiểm.

Cô bỗng dừng chân, thận trọng lắng nghe từng âm thanh một..

Và phát hiện...có vài chục bước chân đang tới gần..

Nơi cô, anh và người bên trong chiếc kiệu đang đứng..

- sao thế? Sao lại không đi tiếp? - anh chàng ngồi trong kiệu vén màn ngó sang cô, đang chờ câu trả lời..

Cả anh cũng khá ngạc nhiên vì sự chậm trễ của cô, quay đầu nhìn lại, bắt giắc đôi môi nhếch lên..

Anh đã hiểu được ý của cô, rằng chúng ta sẽ phải tiếp đón một số vị khách không mời mà đến..

- xem ra...chúng ta không thể đi tiếp được rồi...hắn...đã tới... - anh lạnh lẽo trả lời, rút thanh kusanagi đặt lên cổ tên bậm trợn đang có ý định bắt cóc người trong kiệu.

Cô giang chân đá một cú 180 độ về đằng sau, giọng lạnh lùng..

- dùng Genjutsu hả? Cũng khá đó! Nhưng sao mà... - cô bất thành linh nhảy cao người, bật cùi chỏ vào cằm tên đứng bên cạnh. - đánh lại bằng ta?

Tên bị đánh lui về sau hai ba bước, vội lau đi vết máu trên miệng..

Tức giận nói..

- con khốn! Cả đời tao chưa từng bị con gái đánh, nay mày dám đánh tao! Mày thật sự muốn chết phải không!!

- chết được cũng mừng! Haha! - cô cười tinh nghịch, chẳng có nét nào là sợ hãi.

Hai người con trai đứng cách đó không xa, tỏ vẻ hài lòng vì chí khí cao ngất trời của cô..

Anh giựt lấy kusanagi, phóng nhanh tới chỗ tên cầm đầu, miệng đọc ấn chú..

- Katon! Hosenka No Jutsu!

Lập tức, một ngọn lửa cháy bùng phục có cự li hơn 2 mét thiêu đốt toàn bộ những tên mặc đồ đen..

Anh nhanh tay gạt miếng khăn đội đầu của hắn..

Đầu không khỏi suy nghĩ vì kí tự lạ khắc trên tấm bạc đội đầu..

"Là của Ninja lưu vong của Vải quốc sao?"

- người mau trả đây cho ta! Tên chết tiệt! - hắn chạy tới giành lấy miếng bạc đội đầu, vẻ mặt tức giận chưa từng có...

Hắn đọc ấn chú, chĩa thẳng về người Sasuke..

- Benka Don! Mikazuku No Jutsu!

Một ấn chú lạ chưa từng có, cộng thêm cách kết hợp nhẫn thuật tay cô chẳng thấy bao giờ...

Đã tạo nên vô số bóng trắng và dải mây bao quanh ba người họ...

Hắn đột nhiên cười lớn..

- tụi mày nhìn xem, có phải ngạc nhiên lắm không? Đây là nhẫn thuật mà tao nghiên cứu suốt hai năm để đối phó với làng Lá tụi mày đó! Hahahahaha..

Những cái bong bóng đó siết chặt cô và anh, từ từ len lỏi vào bên trong kiệu..

Khiến cô và anh không thể cử động, dù chỉ một li..

Vô số dải mây ấy, ngày một xuất hiện dày đặc trên trời..

Tạo ra những tia sấm chớp vàng chói, đánh thẳng vào ngực anh...

Anh lúc này đã bật Rinnegan lên..

Quan sát mọi cử động của tên thủ lĩnh ấy..

Nhưng vẫn chưa tìm ra sơ hở...

- Sasuke-kun, nguyên tố hoá học của sấm chớp chính là nhựa đó! Cậu mau tạo ra nhựa nhanh lên!

Cô hét lên, chỉ về tia sét vừa rồi, khuôn mặt ánh lên một tia hi vọng nhỏ nhoi..

Đúng! Nếu có cao su (hoặc nhựa) ở đây, dĩ nhiên sấm sét sẽ bị vô hiệu hoá!

Nhựa...chính là khắc tinh của sấm sét!

Nhưng...vấn đề là tìm ra nhựa ở đâu?

Trong khu rừng chết này....liệu có cái thứ gọi là nhựa không?

- hai người tránh ra đi...để tôi đối phó với hắn cho!

Người ngồi trong kiệu bước ra, với vẻ mặt nghiêm nghị nhìn anh và cô, tay cầm một thanh kiếm quý dữ...

Anh ta là con trai ngài lãnh chúa Vải Quốc, tên là Hakazu, đồng thời cũng là người sở hữu bảo kiếm mạnh nhất thế giới...

Giương cao thanh kiếm, anh chém một phát đứt lia những chùm bong bóng đang siết chặt cô và Sasuke...

- rồi! Giờ làm tiếp nhiệm vụ của hai người đi!

Chùm bong bóng bị đứt làm hai tan ngay trong không khí..

Ngay lúc đó, cô thi triển nhẫn thuật của riêng mình..

- Saku Saru No JUTSU!! - nhấn mạnh âm cuối, cô lao ngay về phía tên thủ lĩnh..

Với tốc độ nhanh khủng khiếp...

End chap 5.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: BONUS!!

Sau khi đạt mốc hơn 50 ng đọc và 20 lượt bình chọn cùng một Cmt trong ba ngày đầu đăng chap, tâm trạng của Au rất phấn kích, vui vẻ đến nỗi phải ra chap đặc biệt này cho mn.

Mọi người có thấy tấm hình Sasusaku ở trên ko? Mỗi lần Au đăng chap mới sẽ là 1 hình mới, có thể nó là hình của couple Sasusaku, cũng có thể là những thông tin bổ ích lý thú mà Au sưu tầm đc trên mạng, những gì Au tìm đc, Au sẽ đăng hình lên cho mn cùng xem. Lâu lâu có clip Au cũng đăng lên luôn!

Thế nên mấy bạn muốn copy ảnh hoặc chia sẻ truyện của Au trên trang web khác mà ko phải là Wattpad thì làm ơn nói trước với mình một tiếng, nếu ko mình sẽ drop ảnh hoặc truyện vĩnh viễn.

Au chỉ nói bấy nhiêu thôi, rất cảm ơn mĩ bạn đã dành time để đọc chap nhảm này, chúc mọi người luôn luôn tươi trẻ!!

Dự kiến chap 7 sẽ trở lại sau một - hai ngày nữa, hoặc cũng có thể sớm hơn, rất mong mn đóng góp ý kiến truyện của Au qua vote/Cmt. Arigato!!

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Cô và anh nhẫn thuật kết hợp

Cô kết án chú thật nhanh về phía tên thủ lĩnh...

Ngay lúc đó, hàng ngàn cánh hoa đào từ đầu rơi xuống...

Tại nền quang cảnh rất kỳ diệu, mờ ảo...

Tóc cô bắt đầu từ hồng chuyển sang màu hơi đỏ, dài xuống tận đầu gối..

Sau lưng cô tự nhiên mọc ra đôi cánh trắng muốt..

Bộ đồ cô đang mặc, thay vì đồ bó kiểu Ninja, giờ đây nó đã biến thành bộ váy hồng nhạt, với vô số cánh hoa đào dính lên...

Trông cô....thật sự rất giống một thiên thần khi tạo nhẫn thuật đó...

Nhưng đó chưa phải là tất cả, sức mạnh khủng khiếp từ nhẫn thuật này mới khiến người khác khiếp sợ. Hàng ngàn cánh hoa đào đang rơi trên không trung, bắt ngờ dày đặc khắp bầu trời, tạo thành những chiếc mũi tên sắc nhọn lần lượt phóng xuống nhanh như đạn bắn...

Phong toả xung quanh đám Ninja lưu vong kia..

Và ghim chết chúng trước khi chúng kịp động thủ...

Tên thủ lĩnh may mắn né được, nhưng đã nhanh chóng bị vô số cánh hoa đào ấy giăng kín đường đi...

Từng cánh hoa như những chiếc gương phẳng, phản chiếu mọi ánh sáng mặt trời...

Xuống tên thủ lĩnh đó và thiêu chết hắn bằng thứ ánh sáng chói lòe kia...

Nhưng không may, hắn đã ranh ma kết hợp giữa sấm chớp của hắn và ánh sáng từ cánh hoa, phóng thẳng nguồn sức mạnh đó về phía cô, làm cô từ trên cao ngã xuống...

Trong cùng một lúc, cả cô và hắn đều bị thương nặng..

Anh (Sasuke) chạy tới đỡ cô, dùng Susano'o bao phủ thân thể yếu ớt đó, truyền cho cô từng tí Chakra một của mình..

- Sakura...cậu...không sao chứ?

Máu chảy loang lổ trên mặt đất, trên khuôn mặt trắng rằm của cô...

Đã bị nhuộm một màu đỏ rực của máu...

Nhẹ nâng người cô lên, anh thì thầm điều gì đó..

- Sakura..tôi nhận ra được điểm yếu của hắn rồi...cậu...có thể giúp tôi được không?

Cô mất mũi lơ lơ, thân mình mềm nhũn, nhưng khi nghe đến câu nhờ vả của anh thì lập tức tỉnh lại.

"Anh ấy không nói mày phiền phức! Vậy là mày từ nay không còn là kẻ vô dụng trước mặt anh ấy nữa rồi, Sakura à!"

◇

Từ trước tới nay, anh chưa hề nhờ cô điều gì cả, bởi trong mắt anh, cô khá là yếu và vô dụng..

Nhưng bây giờ, anh lại chủ động nhờ vả cô, hơn nữa còn muốn giúp cô nữa!

Có phải...anh đã từ từ công nhận khả năng của cô rồi không?

Chẳng suy nghĩ nhiều, cô vội trả lời ngay:

- được thôi! Nhưng là....kết hợp nhẫn thuật hả?

- hmh. - anh gật đầu nhẹ thay cho lời đồng ý - tôi sẽ dùng Mangekyo Sharingan để kết hợp nhẫn thuật ban nãy của cậu...hoà làm một thể..

Cô cười tinh nghịch...có vẻ như trận đấu này...anh và cô thắng chắc rồi.

- mình hiểu rồi, lên đi, Sasuke-kun!

Sau khi bàn kế hoạch, sơ lược ra cách tấn công phòng thủ.

Anh và cô bắt đầu khai chiến...

Hắn ta không chịu được lâu, nhanh chân tới chỗ hai người..

Rinnegan bật lên, anh xoay kiếm chém ngang eo hắn...

Vừa lúc đó, cô sử dụng nhẫn thuật Saku Saru No Jutsu, phóng tới rất nhiều mũi tên hoa đào...

Sự kết hợp cùng lúc, nhanh, mạnh và chính xác, khiến hắn mất đà té mạnh xuống đất, thờ hồn hèn...

- chết tiệt, tên khốn Sasuke cùng con quỷ cái đó dám đốt lực phủ ngũ tạng của mình!

Hắn rửa thềm, sử dụng ảo thuật lừa anh và cô...

Nhưng hắn không hề hay biết rằng, người giỏi ảo thuật nhất Ngũ Đại Cường Quốc chính là anh...

Anh cười khinh, con mắt Mangekyo Sharingan đỏ sẫm xoáy sâu vào người hắn...

Làm cho hắn rơi vào trạng thái ảo thuật thôi miên của anh...

- Sakura...tới cậu đó!

Lời nói vừa dứt, một bóng tóc hồng phang thẳng vào mặt hắn cú đâm tì cân...

Sự kết hợp hài hoà giữa hai nhân thuật...

Làm đối thủ đo ván tại chỗ, xung quanh bụi bay mù mịt...

Khu rừng chết chường chừng như bị động đất hàng richer sau trận đánh vừa rồi.

Tất cả tang hoang, đổ nát, cây cối gãy rụi.

Duy chỉ có cô và anh bình thản đứng đó, cùng với người ngồi trong kiệu...

Hai nhân thuật này, làm chung với nhau quả thật rất lợi hại và nguy hiểm...

Nhưng người sử dụng nó lại bị chấn thương vô cùng nghiêm trọng, cụ thể là anh với cô đây. Anh mất khá nhiều máu, chân thì gãy xương không thể di chuyển, toàn thân bầm tím đủ chỗ, phần đầu gối rách toét cả thịt.

Cô có vẻ nhẹ hơn, chỉ trầy xước sơ sơ thôi, ngoài ra không còn bị gì cả.

Biết mình là Iryo-nin, cứu người quan trọng hơn cả, cô bỏ mặc nhiệm vụ cấp S kì này để chữa trị cho anh.

Bàn tay trắng nõn của cô xuất hiện thứ ánh sáng xanh đặc trưng của bác sĩ. Nó từ từ len lõi vào trong người của anh, và xoa dịu vết thương đó.

Sau một lúc, anh đã có thể đứng lên và nói chuyện được..

- Sakura...cảm ơn cậu.

Cô mỉm cười hiền, một nụ cười tươi tắn như ánh ban mai để đáp trả anh:

- không sao đâu! Trách nhiệm của tớ mà!

Chẳng biết từ lúc nào mà anh đã yêu nụ cười của cô. Nó quá trong sáng và thánh thiện, và nó cũng là lí do duy nhất để anh trở về làng sau bao năm chu du thế giới...

"Dù thế nào...cũng hãy giữ mãi nụ cười này em nhé! Vì anh...đã lỡ yêu nó mất rồi!"

Chiều hôm đó, trong khu rừng, kế bên chiếc kiệu, có một đôi trai gái ngồi cạnh nhau ngủ, chàng trai mãi lo nhìn ngắm cô gái bằng ánh mắt triu mến chưa từng có bao giờ...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Teme!! Ăn tiệc thôi nào!!

Nhiệm vụ của cô và anh, đưa con ngài lãnh chúa về Vải Quốc, đã hoàn thành suất sắc..

Lãnh chúa không ngớt lời ca ngợi họ..

- hai người làm tốt lắm, tôi nhất định sẽ báo việc này cho Kakashi! Con trai tôi đã bình an trở về nhờ công của hai người!

- không có gì đâu ạ! - cô trả lời từ tốn - tôi xin phép được về trước, thưa ngài.

Anh không nói gì, cùng cô đi ra cửa, nhưng khuôn mặt tỏ vẻ khó chịu..

Khi nhìn thấy hàng chục ánh mắt đưa tình của con trai ở đây dành cho Sakura...

"Sao họ lại nhìn cô ấy như thế nhỉ? Họ không biết rằng mình đang đứng cạnh cô ấy sao?"

Dù biết ở Vải Quốc khá ít phụ nữ, nhưng có nhất thiết phải nhìn chăm chăm cô như vậy không?

Mà hình như Sakura không nhận thấy điều đó, cứ thân nhiên đi tiếp như không có chuyện gì, anh cũng tự nhắc mình không để cảm xúc quá lộ liễu nên nhanh chóng gạt phẳng mọi suy nghĩ từ nãy đến giờ, tập trung về làng cho kịp buổi trưa...

- Sasuke-kun nè....mình với cậu...đi ăn chung có được không? - chẳng biết từ khi nào mà giọng nói của cô lấp bắp y chang Hinata vậy.

Cô chỉ tay về phía quán Dango khi về tới làng, chờ đợi câu trả lời của Sasuke..

- hm..vào trong thôi.. - vẫn là giọng điệu lạnh lẽo, anh một mình bước vào quán ngồi. Cô cũng nhanh chân chạy theo..

Sau khi hai tách trà nóng hổi - một mật ong và một trà xanh - được đặt ngay ngắn trên bàn, cô hỏi nhỏ..

- Sasuke-kun....cậu.....vẫn ổn chứ?

Thật sự là hỏi rất nhỏ, tưởng chừng như chả thấy gì ngoại trừ cái nhép miệng của Sakura, nhưng may mắn anh đã nghe được, nhếch môi cười thầm.

"Cuối cùng em cũng chịu hỏi thăm tôi rồi sao? Em thật ngốc lắm đấy!"

- hm..khá ổn. Còn....cậu?

Cô thở phào, thật chẳng mong mỗi điều gì hơn khi người mình quan tâm lại quan tâm ngược lại mình, cô cười tươi rạng rỡ..

- mình...vẫn vậy mà! Từ lúc cậu đi tới giờ!

Anh bắt đầu cảm thấy thú vị, lại hỏi tiếp..

- vậy sao? Thế cậu có nhớ đến tôi kh-

- SAKURA-CHAN, TEME!! Thì ra hai người ở đây!!

Một bóng áo cam tóc vàng quen thuộc từ đâu chạy tới gián đoạn cuộc nói chuyện giữa cô và anh..

- nghe nói hai người làm nhiệm vụ về, sao không báo cho tui tôi biết chứ?!

- baka Naruto! - cô cốc đầu anh chàng tóc vàng - lúc tớ ở chỗ thầy Kakashi đâu có thấy cậu đâu mà nói?!

Naruto nhăn mặt đau đớn, lấy tay xoa xoa đầu mình, về tội nghiệp..

- thôi vào việc chính vậy! Chẳng là tên teme này về làng đã hai ngày rồi mà vẫn chưa có gì chào đón hẳn cả, thế nên tui tớ đã bày ra một kế hoạch trong lúc cậu và hẳn đi làm nhiệm vụ, đó là một bữa tiệc hoành tráng!!Nghe tới 'bữa tiệc' mắt cô đã sáng hẳn ra, nắm tay cậu bạn thật chặt:

- tiệc hả? Ở đâu? Máy giờ? Gồm những ai?

- xem Sakura-chan phấn khích chưa kia! Lúc 6h chiều nay, tại nhà tớ, có Hinata, Tenten, Sai, Ino, Shikamaru,.... Đến nữa! - rồi cậu liếc sang Sasuke - đỡ hơn cái đồ Teme thôi nhà cậu!

- hm..tôi không quan tâm.

Naruto năn nỉ:

- sao vậy? Bữa tiệc dành cho cậu mà! Đến đi nha, Sasuke-kun à~~

- tôi không quan tâm mà! - anh vẫn lạnh lùng.

Cô tiếc hùi hụi vì bữa tiệc của nhân vật chính mà nhân vật chính lại không đến, giả bộ yếu ớt:

- Sasuke-kun! Cậu đến đi nha, nha Sasuke-kun! Cậu....mà không đến....tớ....buồn lắm đấy!

"Sao cô ấy lại buồn nhỉ? Chỉ là bữa tiệc còn con thôi mà! Nếu em đã nói vậy, thì tôi đành phải tới thôi!"

- hm..chiều nay, tôi sẽ tới...cùng với Sakura..

Anh uống hớp trà cuối cùng rồi bỏ đi trước sự ngạc nhiên của hai người..

- sao anh ấy đổi ý nhanh vậy?

- tên teme đó đổi ý nhanh vậy?

6h, tại nhà Naruto....

- tớ rất vui vì mọi người đã đến đông đủ! Và cũng xin được cảm ơn thầy Kakashi và bà già Stunade đã tới đây góp v-

Cậu chưa kịp nói hết câu đã bị ăn ngay cái tát vào mũi bởi ngài Stunade..

- ai là bà già hà thẳng ôn con??!

Sau đó là tràng cười bá đạo hột gạo của tất cả mọi người xung quanh..

Cô hôm nay nổi bật hơn hẳn, mái tóc hồng đào thường ngày nay đã được vắn cao lên bằng một cây trâm màu hồng nốt. Bộ Yukata xanh nhạt điểm lên vài bông hoa đào giúp cô khoe những đường cong đầy hấp dẫn..

Khuôn mặt khá ái, cằm thon V-line cùng cái trán cao thông minh, chính giữa là dấu ấn Bách Hợp Thuật tím hồng, trông cô càng thêm lộng lẫy giữa đám đông..

Anh mặc khá đơn giản, tóc để tự nhiên cuốn hút như một play boy thứ thiệt, Yukata xanh đậm - trái ngược với Sakura - kẻ hoạ tiết độc lập làm tôn lên vẻ lạnh lùng, lãnh khốc của anh..

Đôi mắt đen u buồn, sắc nhọn liếc nhìn cảnh vật xung quanh, cơ thể sáu múi cường tráng ẩn hiện lờ mờ sau vạt áo, làn da trắng tái ngọc trai...tất cả khiến anh trở nên ma mị, quyến rũ đến chùng nào...

Hai con người, trái nhau hoàn toàn, nhưng lại “vô tình” ngồi cạnh nhau, làm mọi người đều phải chú ý..

Là tâm điểm của bữa tiệc ngày hôm nay...

Thầy Kakashi xung phong hát bài con ếch ộp dở tệ khiến ai nấy cười ra nước mắt, hay Hinata trượt chân ôm lấy Ino cuộn tròn mấy vòng trên mặt đất, Sai thì ngốc chẳng phân biệt được ai đẹp ai xấu nên đã bị cô cho ăn đấm tơi bời..

Bữa tiệc hôm nay rất vui và nhộn nhịp, mọi thành phần bữa nhất quả đất tập trung lại đây, ngay cả Sasuke - người máu lạnh nhất - cũng phải nhếch môi cười vì những trò đùa dai dẳng...

Đồ ăn bị ném tứ tung, Kiba và Rock Lee đại chiến Ramen với Naruto và cuối cùng họ phải nhảy điệu con vịt thú vị vì thua cuộc...

Tầm bảy tám giờ, khoảng thời gian tuyệt vời nhất để hưởng thụ suối nước nóng, và họ đang trên đường đến suối nước nóng công cộng..

Một nơi tắm nước nóng khuất sâu trên núi, nơi những vẻ đẹp kì diệu của Konoha về đêm có thể nhìn rõ nhất ở đây...

- bà chủ! Bà chủ ơi! - Naruto háo hức gọi - chúng tôi đã đặt chỗ hai hôm trước.

Một người phụ nữ trung niên bước ra tiếp đón..

- xin hỏi, quý danh của cậu đây là gì?

- à...là Naruto supper hero 123! - cậu cao hứng nói to cho mọi người nghe cái biệt danh mới của mình.

- dạ vâng...h..e..r..o 123! Xong! Mời cậu và các bạn đi lối này!

Người phụ nữ dẫn mọi người lên tầng thượng, nơi đẹp nhất của chỗ này, hồ nước được chia làm hai, cách nhau một tấm vách mỏng, một bên là nam, một bên là nữ riêng biệt...

End chap 8.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7. 75-77-78

Nước khá nóng, trong vắt như sương mai, khói bốc lên mùi oải hương thoang thoảng, nơi này quả thật là khu suối nước nóng nổi tiếng bậc nhất Konoha.

Trên tầng thượng, có ba người con gái đang nói chuyện rôm rả. Một người tóc vàng, một người tóc tím và một người tóc nâu.

- Tenten nè! Cậu dường da bằng gì mà trắng quá vậy? - cô nàng tóc vàng chỉ vào cô nàng tóc nâu.

Người con gái tên Tenten thoáng đỏ mặt..

- à...chỉ là...mỗi ngày tắm bằng sữa tươi và ủ da với quế thôi mà..

- cả cậu nữa đó Hinata à! Da cậu trắng thiệt! - Ino ghen tị.

Hinata nghe thế chẳng dám nhìn thẳng, cứ cúi đầu xuống đất mà lắp bắp:

- nhưng mà....mình...vẫn chưa trắng bằng...Sa-Sakura-chan!

Cả ba cô nàng đều cười ồ lên, rất ngạc nhiên vì Sakura lúc nào cũng ra ngoài đường, da bao giờ cũng tiếp xúc với nắng, thế mà lại trắng trẻo mịn màng như da em bé, thật đáng ngạc nhiên và tò mò...

Cùng lúc đó, cô nàng tóc hồng bước vào, tình cờ nghe được cuộc nói chuyện khá thân mật...

"Hinata! Bưởi cậu lớn thiệt, bao nhiêu vậy? - cô nàng Ino gắng hỏi.

- mình vẫn còn thua Tenten và Sakura đó! Của mình có 91 à! - Hinata mặt đỏ như cà chua chín.

- thể của Tenten là bao nhiêu? - vẫn là cô nàng Ino tính tò mò.

- của mình là 88,5. Mình còn kém xa Sakura lắm!

Và thêm một tràng cười khúc khích của ba cô nàng"

Máu nóng dồn lên não, Sakura dậm chân huynh huych dưới sàn, tỏ vẻ không hài lòng về những người bạn của mình...

- ba cậu thôi ngay đi! Đừng bêu xấu mình nữa!

Lập tức tiếng cười dừng hẳn, bên nhà tắm của nam cũng ngừng nói chuyện vì nghe thấy tiếng la của cô..

Ino vội can ngăn bằng một câu nói hơi có phần....ờ thì là phản cảm:

- Trán vồ sao nóng giận thế chứ! Tụi tớ chỉ là tò mò thôi mà!

Lần này cả tầng thượng đều nghe khá rõ cuộc nói chuyện của những cô gái..

Ai nấy chăm chú lắng nghe hết sức có thể, bởi vì chẳng ai may mắn biết được số đo ba vòng của cô...

- tò mò....tò mò chuyện gì chứ? - cô đánh trống lảng.

Tenten cười gian, vỗ vai cô:

- thôi đừng có giả vờ nữa cô nương! Số đo ba vòng của cậu là bao nhiêu vậy?

Naruto cùng với những người con trai ở đây, tỏ ra....phấn khích và thích thú (trừ anh Sặc) khi tình cờ biết được thông tin hiếm có này khi đi tắm suối...

Cô vẫn đang đứng trân trân nhìn lũ bạn, chiếc khăn tắm trên người được níu lỏng đôi chút, khoe da thịt mướt mà của cô.

Chiếc khăn có vẻ hơi ngắn khi không che được hết toàn bộ cơ thể cô, đôi chân trần dài 1m15 chuẩn siêu mẫu đường như để lộ hoàn toàn. Bộ ngực đầy nhựa sống ản hiện, căng tròn sau tấm khăn...Nói chung...cái danh hoa hậu Đệ Nhất Konoha không phải chỉ để nói cho vui miệng, mà nó miêu tả toàn bộ sắc đẹp của cô.

Mọi người có vẻ nóng lòng chờ đợi, ngay cả cô Stunade đang nhậu nhẹt với thầy Kakashi dưới lầu một cũng phải chạy lên đây chờ đợi câu trả lời của cô. Ngài đệ Ngũ muốn xem xem cô đệ tử chân truyền của mình có thể thừa hưởng được vòng một siêu khủng của ngài hay không nữa..

Sakura nấp máy môi, nói chậm chậm...

- là...số đo ấy...là...

- LÀ BAO NHIÊU?? - cả đám đồng thanh.

- 9..mươi..3 - 59 - 9..mươi...3..

Lời nói nhỏ nhẹ, chậm chạp nhưng rõ ràng làm ai nấy há hốc mồm kinh ngạc, không tin vào tai mình..

Sasuke thì đã hiểu tại sao cô lại có nhiều người theo đuổi đến thế...

Một cơn sốt quá ư là....hot.

Ino, Tenten và ngài Stunade bật cười cùng lúc..

- hahahaha! Sao cậu/em giữ dáng được hay vậy? Có bí quyết gì không?

- chỉ là...là tập thể dục thường xuyên, chế độ ăn...hợp lý.. - mặt cô bỗng nghi ngút khói.

Hinata vỗ tay gọi cô:

- được rồi Sa-Sakura-chan...xuống...tắm...tắm với bọn..mình đi..

Cô thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng họ cũng không tra hỏi mình thêm nữa rồi! Nước trong hồ đã nóng, cô cũng nhanh chóng thả khăn bước vào hồ ngâm mình cùng các bạn..

Tuy vậy nhưng những sự ngạc nhiên vẫn chưa kết thúc, Shikamaru bình thường chẳng quan tâm đến bọn con gái phiền phức, nhưng hôm nay nghe cô nói vậy mặt cũng hơi đỏ "chẳng biết của Temari ra sao nữa, thật tò mò quá!"

Anh hơi mỉm cười, tự trách mình đã táy máy những điều không nên biết, vội chỉnh lại khăn tắm rồi ngâm mình giống như cô..

"Em à! Anh phải chờ đến NGÀY ẤY chừng nào nữa đây?"

Bữa tiệc diễn ra rất suôn sẻ, bao nhiêu chuyện cười, chuyện vui đều được kể ra hết, vô số trò chơi độc và lạ làm mọi người cười sái quai hàm, cặp đôi Naruto Hinata gặp giáo sư hỏi xoáy Ino với biết bao câu hỏi trên trời dưới đất về tình yêu của hai người bọn họ. Những tình cảnh khốn đốn, dở khóc dở cười lần lượt đến với mỗi người như: Naruto lần đầu tiên thua cuộc khi thi Ramen với vua mì ăn liền Toruso, Kiba bị con chó lạ mặt dí theo chạy bán sống bán chết, Shino ngày thường lăm lè nói nhưng khi nhập tiệc thì quấy hết mình như thằng điên trốn trại.... Đặc biệt là thầy Kakashi, bị Stunade chơi khăm, cho một nắm ớt bột vào chai Sake khiến thầy thét ra lửa mặc dù không dùng Hoả độn..

Nhưng bữa tiệc nào mà chẳng có lúc tàn? Cuộc vui chơi hôm nay đã diễn ra ba tiếng đồng hồ rồi, cũng nên kết thúc chứ nhỉ? Khoảng 9h 30', mọi người đều say bí tỉ, không nhớ trời trăng gì nữa..

Naruto vẫn còn sung sức, kêu hân mọi người sang nhà thầy Kakashi quây tới bến nhưng đã bị gạt phăng đi bởi cú đâm ngay mặt do cô, hiện giờ vẫn chưa tỉnh dậy..

Hinata kéo Naruto (đầu bị u một cục to đùng) xuống nhà lấy xe đạp chở về, Ino tình tứ nắm tay Shikamaru, ý lộn Sai trước hàng chục con mắt của mọi người, Chouji vẫn mê say với mấy đĩa thịt nướng khiến Karui xách xe đi kiểm lòng vòng một đút hơi, Rock Lee hình như được cô nàng nào đó gửi thư tình sướng mê ly nên đã bỏ về trước mặc dù bữa tiệc còn đang đang dở...

Chỉ có mình cô, à không, nói đúng hơn là cô với anh, vẫn còn ngồi tại quán..

Cô đã say bí tỉ vì ban nãy đo tửu lượng cùng Ino, tuy thắng nhưng người cứ lao đảo không yên..

Anh vẫn ngồi đó, hết như chưa từng xảy ra chuyện gì, Sake thì có uống một chút nhưng tuyệt nhiên không hề say, anh chỉ lo ngắm nhìn người con gái trước mặt, đề phòng cô có gì bất trắc...

- Sasuke! Giờ đến lúc em thể hiện bản lĩnh đàn ông rồi đó! Mau đem em ấy về nhà đi. - thầy Kakashi nhìn anh như muốn cho anh biết là anh đã làm sai điều gì đó.

- sao tôi phải làm thế? - giọng lạnh lùng, anh đáp trả ánh mắt sắc bén lại cho người thầy cũ của mình..

Thầy Kakashi lắc đầu, ông không tin rằng Sasuke không có tình cảm gì đối với người đã yêu nó suốt mười mấy năm, nhẹ nhàng khuyên nhủ..

- nghe lời thầy, em không nên để Sakura về một mình như thế, em ấy là con gái mà! Sẽ rất nguy hiểm.

Vẫn chưa hài lòng anh nói:

- cô ấy có thể tự đi được, cô ấy mạnh lắm cơ mà!

- Sasuke, chẳng ai biết được con gái về nhà một mình trong tình trạng say sấn sẽ như thế nào đâu. Tốt hơn em nên đưa Sakura về, dù chỉ một đoạn ngắn.
- Kakashi kiên trì giáo lý cậu học trò.

- thôi được rồi. - anh thờ dài chịu thua ông thầy - tôi sẽ đưa cô ấy về..

End chap 9.

Trò chơi nhỏ dành cho bạn đọc thân yêu:

Các bạn có thấy câu nói của Sặc là “anh phải chờ đến Ngày Ấy chừng nào nữa đây?” Không? Đó các bạn: ngày ấy là ngày gì? Tại sao sặc-kun lại nói như vậy? Ai trả lời đúng mik sẽ tặng:

1. Chap kế tiếp (chap 10) cho bạn đó, kèm theo một ảnh của Sasusaku!

2. Hoặc bn nào thích InoSai, ShikaTema hay couple gì gì đó, miễn trả lời đúng + nhanh nhất, mình sẽ tặng chap đúng với yêu cầu của bạn. (Chỉ đc chọn 1 trong 2 thôi nhá!). Nhanh chân lên nào các bn đọc giả!

Chap 10 sẽ tới vào sáng mai, mong các bạn đón đọc!

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Ở chung nhà

Chap này Au xin tặng bạn longlivesasusaku vì đã trả lời đúng + sớm nhất. Kết quả chính là ngày happy ending (ngày cưới) nhé mn! Au cũng chia buồn cùng bạn galaxyteen và pinkie283 nhé (các bạn trả lời hơi chậm 1 chút), ko sao, minigame lần sau cố gắng nhé!

Như lời hứa, Au tặng chap này cho bạn longlivesasusaku là chap 10 (đặc biệt) kèm 1 hình ảnh Sasusaku nhé!!

Chap 10 tặng Longlivesasusaku.

Về đêm, Konoha thật trắng lẹ, những ánh đèn màu ảo diệu giữa phố đông người. Gió bắt đầu se lạnh, nhưng không thể ngăn được dòng người tấp nập nơi đây...

Tại khuôn viên ghé đá, có một người con gái dựa vào lòng người con trai ngủ ngon lành, chàng trai chẳng nói gì thêm, đôi mắt lim dim nhìn cô gái đang gối đầu lên đùi mình, một nụ cười hé nở trên đôi môi vốn đã từng rất lạnh lẽo của anh...

- Sakura...nhà cậu ở đâu? - anh lay người cô gái tóc hồng bằng đôi tay thô ráp của mình.

Cô nàng say bí tỉ, thi thoảng nói mớ, chép chép cái miệng nhỏ xinh trông rất đáng yêu, nghiêng người trả lời anh..

- ở...ây da...ở...

- ở đâu? - anh vẫn kiên nhẫn gắng hỏi.

- ở...ngoài chợ...không không! Ở Nigadosa mới đúng! - cô la lên như vừa chợt nhớ ra điều gì đó.

Anh bật cười thành tiếng, ”cô ngọc của tôi ơi! Nigadosa ở bên Thủy Quốc lận đó! Đùa nhau mãi!” Chẳng lẽ đúng như lời Kakashi-sensei nói, con gái khi say thật kinh khủng?!

Lần đầu tiên trong đời, anh chưa từng biết phải làm gì cả...

Giúp cô? Phải, anh muốn giúp, nhưng...bằng cách nào đây?

Để cô ở lại đây, còn mình tự về nhà, anh có nên làm vậy không?

Không! Anh là quân tử, chắc chắn sẽ không làm vậy...nhưng...anh biết làm sao bây giờ?

Một lần nữa, Sasuke rơi vào trạng thái không thể làm gì, bắt di bất động...

”Có khi, nên đưa cô ấy về nhà mình thì đúng hơn! Trời đã tối, mình lại không biết nhà cô ấy nữa, thôi...cứ đem về nhà rồi tính tiếp vậy!” Nghĩ là làm, anh bế thốc cô lên, quần áo choàng của mình lên người cô để giúp cô chống lạnh, một thân một mình phi thẳng về nhà...

Khu gia tộc Uchiha của anh sau bấy nhiêu năm nó vẫn không hề thay đổi, vẫn là hai dãy nhà chính kiểu Nhật hồi xưa, gian bếp rộng và phòng khách tươm tất, nhìn chúng cứ như mới hôm qua vậy..

Cũng nhờ có Kakashi-sensei, thầy ấy đã cho tháo dỡ mọi biển 'cắm vào trong' gia tộc anh, đã cho người hàng tháng tới đây quét dọn lau chùi khiến nhà của anh đẹp và sạch sẽ hơn bao giờ hết.

Bước vào trong tiền sảnh, một thảm cỏ nhung mượt mà dưới chân tiếp đón anh, chúng là những vết tích khi xưa anh đã cùng Itachi luyện tập. Anh ngồi bệt lên nền cỏ, hít thở mùi hương của sự sống bao trùm lên không gian nơi đây, đột nhiên, anh cảm thấy....nhớ gia đình quá!Sau bao năm chu du thế giới, anh đã nhận ra rất nhiều điều từ cuộc sống dành tặng cho anh, nhưng...điều anh cần nhất bây giờ là tổ ấm, một mái nhà thực sự, là nơi những tình cảm của người thân trao cho nhau..

Anh đột nhiên liếc sang góc cửa, và nhận ra đó là cây anh đào hồi bé của mình..

Cây đào giờ đây đã lớn, nó cao và cho rất nhiều hoa đẹp, cũng giống như....cô vậy..

- Sakura...

Chẳng biết vì lý do gì mà anh lại gọi tên cô nữa, phải rồi....anh hiện đang có một cây hoa đào....cho riêng mình mà! Và cây hoa đào đó đang ngon giấc bên bờ vai anh..

Khẽ mỉm cười, đứng rồi, ai cũng có hạnh phúc cho riêng mình mà! Anh cũng vậy, giờ đây anh đã tìm được 'nửa kia' của mình rồi, người sẽ cùng anh đi suốt cuộc đời này...

Không ai khác.....ngoài Sakura....của anh..

- Sasuke à! Đừng bỏ em mà anh....huhu...em không muốn sống nếu thiếu anh đâu! Về với em đi....Sasuke...

Một hàng nước mắt chảy dài xuống gò má cô làm anh bừng tỉnh... Con bé này, từ lúc nào mà nó vẫn yêu anh say đắm sau từng ấy năm chứ?!

- ừ...ừ anh đây....ngủ đi....em..

Khá ngạc nhiên vì mình lại nói câu đó, anh lại bế cô lên đem vào phòng ngủ, khuôn mặt đỏ bừng như cà chua chín...

- bực mình em ghê! Sao cứ làm anh khó xử mãi vậy?

Trong phòng ngủ của gia tộc Uchiha, bóng dáng tóc hồng nằm cuộn tròn như con sâu lười, bên cạnh là anh chàng tóc đen đang giang tay ôm chặt cô nàng. Cả hai đều ngủ say trong đêm đó...

- ngủ ngoan Sakura của anh!

Buổi sáng 7h tại Uchiha..

Tiếng xào nấu thơm lừng bay khắp gian phòng làm anh tỉnh dậy. Mon men xuống dưới, anh mới phát hiện có bóng dáng tóc hồng đang lúi cuội dưới bếp nhà anh..

Động tác thuần thục, nhanh nhẹn khi thái rau, rửa thịt, ướp gia vị...của cô...

Khiến anh đứng người tại chỗ...

Từ lúc nào...mà cô trở nên đảm đang tới vậy?

Nhìn đôi tay nhỏ xinh làm việc thoăn thoắt của cô...

Anh bỗng dưng nhớ tới mẹ mình hồi đó...

”- mẹ ơi hôm nay có món gì vậy mẹ?

- có cơm nắm cà chua với canh thịt bò đó Sasu-chan à!

- thích quá mẹ ơi! Con muốn mỗi ngày đều được ăn cơm do chính mẹ nấu!

- dĩ nhiên rồi! Mẹ sẽ luôn bên con để nấu cơm cho con ăn suốt đời!”

Bóng dáng anh khi bé, lúc nào cũng đòi mẹ cho ăn, chẳng lẽ bây giờ anh lại mặt dày đòi cô cho ăn?!

Nhưng...bụng anh đã đói quá rồi...biết làm sao bây giờ?

Nghĩ là làm, anh đến gần Sakura, nói:

- Sakura...sao cậu...lại ở đây?

- mình...mình chỉ muốn làm gì đó để giúp cậu thôi à! - cô giật mình hoảng hốt - mình thề là mình chưa làm gì xấu đâu!!

Anh từ ngạc nhiên đến vui mừng, hoá ra cô muốn chuộc lỗi với anh về buổi tối hôm qua đây mà!

Không do dự, anh tiến về bàn ăn, gấp ngay miếng cà vào miệng..

Hương vị này....thật giống với mẹ anh đã từng làm..

- Sakura...cậu ngồi đây đi...ăn chung với tôi..

- thật hả? Sasuke-kun cho mình ngồi ăn chung?!! - cô há hốc mồm nhìn chàng trai đang ăn ngon lành trên bàn..

- ừ...ngồi đây nhanh lên.... - anh kiên nhẫn lặp lại.

Lời nói vừa dứt, cô chạy như bay ngồi xuống đối diện anh, thưởng thức bữa ăn ngon lành do chính mình nấu..

- cảm ơn Sasuke-kun! Mình nhất định sẽ sang đây nấu cho cậu ăn vào lần tới!!

- sao lại là lần tới? Cậu không thể....đến đây...thường xuyên à?

Dù biết câu hỏi này rất....vô duyên, nhưng anh không thể một phút nào không gần cô được, bản thân anh cứ mãi suy nghĩ tới cô, nhiều đêm trằn trọc ngủ không được. Thế nên, cơ hội này sẽ làm cho cô và anh gần nhau hơn!

- cậu nói vậy...là sao...Sasuke-kun? - cô đỏ mặt ngó lơ chỗ khác..

- anh muốn....mỗi ngày được nhìn thấy em!

End chap 10.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Từ nay chúng tôi sẽ là một cặp

- hà...hà? Cậu nói gì vậy Sasuke-kun? Mình...mình không hiểu?!

Cô hoàn toàn ngỡ ngàng trước câu nói bá đạo của anh, không đời nào một Sasuke lạnh lùng như vậy mà lại dám 'tinh tòn' với cô như vậy!

Anh ngồi đó vẫn chờ câu trả lời của cô, nhưng đã hết kiên nhẫn, nói tiếp:

- em làm anh nhớ đến gia đình, tổ ấm và những kỉ niệm xưa kia anh đã quên, thế nên....anh mong em...hãy để anh yêu em giống như em từng yêu anh vậy..

1

.

2

.

3

- thiệt hả? Mình có phải đang nằm mơ không? - cô lấy tay vỗ vỗ má mình cho tỉnh..

- em không nằm mơ đâu...đây là sự thật..

Cô đột nhiên ôm chặt lấy anh, hôn vào má anh một nụ hôn phớt ngọt ngào..

- huraaaaa! Em cũng yêu Sasu-kun rất nhìu! ^^

Anh bị người khác chiếm không gian riêng của mình thì cũng hơi khó chịu..

Nhưng đó là Sakura, thì bất kể cô có đề đầu cười cổ anh thế nào thì anh cũng cho qua...

Bởi lẽ...anh đã yêu cô quá nhiều...một tình yêu sâu đậm..

- hmn! Cảm ơn em..

Cô và anh, hiện đã là một đôi...sự việc này nhanh chóng được truyền ra ngoài rất mau lẹ...

Già trẻ lớn bé, kể cả đứa nhóc bảy tuổi trong làng, đều đã biết tin này...

Vì họ đã vô tình nhìn thấy cảnh...

Một người con trai cao lớn, mạnh mẽ, nắm tay cô gái tóc hồng nhỏ nhắn, đáng yêu...

Đang ung dung rảo bước trên con phố tấp nập người qua lại...

Cô gái mỉm cười - nụ cười từng say đắm biết bao nhiêu đàn ông trên thế giới..

- Sasuke-kun nè, giờ anh định đi đâu?

- gặp Kakashi ngay bây giờ. Ông ấy có chuyện muốn nói với anh. - Sasuke trả lời điềm tĩnh, mặc cho tiếng rầm rú của đám con gái ngày một to hơn.

- em nghe nói có đội Taka của anh lúc trước nữa đó, em thấy sợ sợ sao ấy. - cô bước vào văn phòng Hokage, tay vẫn nắm chặt anh không rời.

- không sao, Sakura...đừng lo lắng...

- SAKURA-CHAN!! SASUKE!! Hai người cũng bị ông thầy già chết tiệt kêu ra đây nữa hả?

Hơi bực mình vì có kẻ dám chen ngang cuộc nói chuyện giữa cô và anh, không ai khác chính là cậu bạn thân tóc vàng thánh Ramen...

Cùng với những người bạn khá quen thuộc, Ino, Sai, Shikamaru, Kiba, Hinata,...

Anh nén cơn giận dữ lại, nhích ghế sang một bên cho cô ngồi (lịch sự quá còn gì!), ánh mắt đen lạnh lùng lườm từng người một xuất hiện ở đây..

- nè nè! Đừng liếc tui tui bằng cặp mắt đó chứ! Cát Rinnegan vô đi ông nội! Nó nguy hiểm lắm đó!

Vẫn là thằng ngố Naruto bắt chuyện trước...

Và lần này có thêm ông thầy Kakashi....với cuốn sách Icha Icha 18 bên cạnh..

- yo Sasuke! Đã lâu thầy không gặp em rồi đó.....! Và cả Sakura-chan nữa! - thầy Kakashi nhìn sang cô với đôi mắt trêu mến...

Anh bất giác kéo cô về phía sau người mình, rút Kusannagi ra xiên 45 độ tạo thành thế thủ..

Mắt chăm chăm nhìn ông thầy mình như sợ thầy ấy sẽ có ý đồ xấu đối với người con gái của anh...

Tất cả ngạc nhiên vì hành động táo bạo của anh và cô, một phần nào hiểu được lý do tại sao họ lại như vậy...

"Cha! Tên teme đó đã có bạn gái rồi à? Lại còn là Sakura-chan nữa chứ!" Suy nghĩ của anh chàng tóc vàng...

"Nếu họ yêu nhau thì những tin đồn kia là có thật rồi!" Suy nghĩ của Tenten..

"Sa-Sakura-chan! Chúc mừng...cậu...nhé!" Của cô nàng tóc tím đứng cạnh Naruto..

"Tên lạnh lùng đó mà còn có Girlfriend, sao người như tui còn chưa có hả trời ơi!" Và tiếng khóc thương tâm của Kiba..

- hành xử vậy là sao thế Sasuke? Thành đôi với Sakura rồi cơ à? - ông thầy gian tà cười cười nhìn anh và cô gái tóc hồng đứng nép phía sau lưng...

Cô định lên tiếng phản bác nhưng Sasuke đã giành lời:

- từ nay...tôi và Sakura...sẽ là một cặp.

Câu nói ngắn gọn, lạnh lùng nhưng xúc tích và dễ hiểu, nó đã chứng tỏ rằng 'cô là của anh, đũa nào đụng vào là ăn ngay một chương'...

Khiến ai nấy sợ xanh mặt trước sự đánh dấu chủ quyền của anh...

Nhưng cũng có người mừng thầm cho cô...vì sau mười mấy năm yêu đơn phương...

Cuối cùng cũng được đáp trả trọn vẹn...

- thôi được rồi, vào việc chính... - Kakashi-sensei nói tiếp - hôm nay thầy kêu các em là có việc cả đấy!

- VIỆC GÌ VẬY THẦY??! - cả bọn đồng thanh (trừ Shikamaru, Sasuke)

Ông thầy gấp cuốn sách ngàn năm của mình lại, giọng bắt đầu ngập ngừng.

- làng ta...sẽ có thêm...năm người đăng kí tạm trú nữa. Và những người này...lần lượt sẽ ở cùng...các em trong thời gian tới.

Những gương mặt trẻ nhìn nhau khó hiểu, rốt cục ông thầy nói năm người là năm người nào? Và còn cái vụ 'ở cùng trong thời gian sắp tới' nữa? Nhà mỗi người đều có năm đến bảy thành viên rồi, chưa thêm một người nữa...có kì cục hay không?

Nhưng dường như thầy Kakashi không để ý đến chuyện không đủ chỗ ở đó, ông phẩy tay ra hiệu cho năm con người từ sau rèm cửa bước vào...

Và không ai khác...chính là đội Taka cũ của anh, dẫn đầu là cô nàng có mái tóc đỏ chói...Karin...

- Sasuke-kun à~! Sao anh đi mà chẳng chịu nói với em tí nào vậy? Biết em lo cho anh lắm không hả?

Một giọng nói khá là ông ẹo, churóng tai vang lên khắp căn phòng lặng thinh...

Làm người nào đó nổi cáu...

“Cô ta là ai mà chảnh thấy ớn vậy? Dám kêu tên Sasu-kun của mình, quả thật không muốn sống nữa mà!”

◇

- thôi đi Karin...đừng nói với tôi...những lời đó nữa..

End chap 11.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Sakura sẽ ở chung với tôi

Ngoại trừ câu nói lãnh khốc của Sasuke, trong căn phòng rất yên ắng..

Sakura tưởng chừng như có thể nghe được nhịp thở gấp gáp của mình..

- Sasuke-kun, ai đang đứng cùng với anh vậy? - giọng nói điệu chảy nhót vẫn chưa dừng lại.

Những người phía sau Karin lần lượt ra hết, một anh chàng tóc trắng vác theo thanh kiếm bự chàng..

Một anh chàng tóc cam hiền lành, và một anh chàng tóc nâu đào hoa nữa...

Cộng thêm Karin và một cậu nhóc tinh nghịch đứng ngoài cửa, tổng cộng là đủ năm người.

Đúng như Kakashi đã nói, những người này vừa đăng kí tạm trú tại Konoha...

- tất cả bình tĩnh đi! - thầy Kakashi trấn an đám học trò - còn cô nữa, Karin. Đừng có làm trò con bò ở đây.

- cái gì mà trò con bò hả?? - cô ta tức giận nhìn thầy.

- cô sẽ không được phép tham quan làng đâu, chỉ được ở tạm nhà Sikamaru thôi! Còn Juugo, cậu ở nhà Ino nhà. Thằng nhóc kia - ông quắc quắc thằng nhóc đang đứng ngoài cửa vào - nhóc sẽ ở với Naruto. Suigetsu, cậu ở nhà Sasuke. Còn ai thắc mắc nữa không?

Kakashi mỉm cười hiền, giờ sách 18 ra đọc tiếp, nhưng ông không biết là những con người ở đây...

Đang hoá đá tại chỗ vì câu nói động trời vừa rồi...

Hàng chục con mắt nhìn ông thầy một phần như muốn ăn tươi nuốt sống...

Phần còn lại với con mắt mè neho không nề, cầu mong cho ông đổi ý lại...

Nhưng có một anh chàng nào đó lên tiếng phản bác..

- còn tôi thì sao? Thưa Hokage-sama? Tôi...sẽ ở với ai?

Thầy Kakashi và những người ở đây quay lại nhìn, người nói vừa rồi không ai khác ngoài anh chàng điển trai tóc nâu Hatozi..

Anh là con riêng của Hokage đệ nhất - ngài Hashirama, có quan hệ khá thân thiết với Hokage đệ ngũ, Stunade...

Với dáng người cao lớn (tầm 1m86) cùng vẻ mặt thư sinh...

Anh đã là hot boy của Konoha ngay ngày đầu đặt chân tới...

Khả năng sử dụng một đòn siêu đẳng, hơn hẳn Yamato một bậc...

Người thứ hai trên thế giới có thể ngăn chặn Madara ngoài Hashirama, chỉ có thể là anh...

Anh dùng đôi tay thon dài, nhấn nhai của mình chạm nhẹ tóc Sakura...

- tôi...ở với cô nhóc này...được chứ?

Trong phòng, có hai con người đang tức giận tột độ...

"Sao hán dám gọi mày là cô nhóc? Chẳng lẽ mày trông trẻ con lắm hay sao hả Sakura?"

◇

"Tên chết tiệt, nguoi mà đụng vào một sợi tóc của cô ấy nữa thì chuẩn bị chết đi!"

Suy nghĩ vừa dứt, anh phóng tới chỗ hán và Sakura, gạt tay hán ra khỏi người cô, giận dữ..

- đừng bao giờ...đụng vào người Sakura...lần thứ hai..

Anh chàng tóc nâu khá giật mình, với đầu óc thông minh của anh thì chắc chắn anh đã biết được bông hoa trước mặt này đã có chủ, tuyệt nhiên không được đụng vào..

Nhưng sự tò mò của con người đâu bao giờ có điểm dừng? Anh lại càng thấy cô gái tóc hồng này thật thú vị..

- anh kia! Tôi không phải cô nhóc, nhóc con, hay cái quái gì nhóc đâu nghe chưa! Anh mà dám xưng hô kì cục như vậy nữa thì coi chừng tui đó!

Câu hù dọa kẻ thù của cô...thật khiến người ta buồn cười..

Giọng điệu trẻ con, pha lẫn chút ngây ngô hài hước...

Lúc gầm lên giận dữ, dù không muốn cũng phải bặm miệng cười..

Sasuke đã an tâm phần nào về cô...nhưng tên đứng trước mặt thì không thể tha thứ!

Hán dám đụng đến cô, cho dù là một cái móng tay anh cũng không tha chứ đừng nói tới mái tóc.!

Nhưng hình như anh ta vẫn chưa sợ mặc dù anh đã che cô hết mức có thể...

- em bao nhiêu tuổi rồi mà không chịu nhận là nhóc con?

- nghe kĩ đây tên mấc dịch, tôi-mười-tám-tuổi! - vẫn là chất giọng đáng yêu đó..

Hatozi bật cười, nhéo má cô một cái..

- nhóc con thì vẫn là nhóc con thôi! Em thua tôi hai tuổi lận đó cô ngốc à!

Cô có vẻ sắp khóc tới nơi, dụi dụi đầu vào lưng Sasuke như con mèo làm nũng, mặt “đáng thương nói”..

- Sasuke-kun...hắn ta...bắt nạt em kia!~~

Nhìn thấy vẻ mặt tội nghiệp của cô, khoé mi đã ngăn nước mắt, anh không kìm lòng được ôm cô vào lòng..

Xua đi bao nỗi lo sợ buồn bã trong lòng cô...

- nín đi Sakura, không sao đâu... - rồi anh nói với Kakashi - Sakura sẽ ở với tôi, thầy sắp xếp anh ta ở đây mặc thầy...nhưng tôi mà thấy anh ta lẩn quẩn trước mặt tôi hay Sakura...thì thầy coi chừng đó...

Kakashi điếng người...không ngờ rằng thằng học trò của mình lại dám 'uy hiếp' mình như vậy...

Bất đắc dĩ phải nghe theo lời anh, ông (Kakashi) đành phải bảo Hatozi sang nhà Rock Lee ở tạm, còn cô và anh...

Haizzzz...cho hai người ấy ở chung với nhau vậy, cả Suigetsu nữa...

Karin thì tức không chịu được, bản thân cô muốn ở chung với Sasuke mà lại bị ông già Hokage chết tiệt này ghép ở với tên suốt ngày nói hai chữ 'phiền phức', đúng là đời éo le hột me, chẳng bao giờ theo ý mình cả!

Mọi việc đâu đấy xong xuôi, ai nấy trở về nhà của mình....kèm theo một thành viên mới...

Cô và Sasuke...vẫn men theo đường cũ về lại khu quận Uchiha, đi sau là anh chàng răng khểnh cá mập....

Ba con người...chung một suy nghĩ..

”Tôi nay...ngủ thế nào đây??”

End chap 12.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Bữa tối nhà Uzumaki

Naruto lững thững bước về nhà, đi bên cạnh là thằng nhóc quậy phá mà Kakashi kêu cậu cho ở nhờ..

- nhóc nè! - cậu quay lại hỏi khi đã tới nhà của mình - từ giờ em sẽ ở đây!

Thằng bé có vẻ không ưa cậu, hất cái mặt lên trời..

- em biết rồi, không cần anh nói đâu Oji-san !

- cái...cái gì?? ”Nó dám gọi mình là ông chú ư? Thằng nhóc hỗn láo!” Anh chỉ mới mười tám thôi, kêu chi già dữ vậy? Mà em mấy tuổi rồi? - cậu nén cơn giận xuống, hoà hiếu nói.

- tôi nói cho mà biết! Tôi mười hai tuổi, đang là Genin siêu đẳng! Sắp tới tôi sẽ thi lên Chunin cùng với Konohamaru!

Thằng bé cao giọng.

Cậu há to mồm đủ cho hàng chục con ruồi bu vào, nhìn thằng bé..

- h-hề? Em là bạn của Konohamaru?

- đúng! Chính là tôi! Tôi là Kinchimoto! Còn anh...anh là ai?

- à...anh sẽ là Hokage tương lai, tên anh là Uzumaki Naruto! Sở thích của anh rất nhiều, ăn Ramen, húp nước Ramen, mặc đồ hình hộp Ramen ăn

liền...bla..bla..bla...

Nhưng cậu không hề biết rằng trong lúc cậu nói, thằng nhóc đã bỏ vào nhà từ lúc nào...

- oiiii! Chờ anh với! Đợi đã, nhà của anh sao nhóc tự tiện vậy? Oiiii!

"Hừ...xem ra Naruto ta gặp đối thủ rồi đây! Thằng nhóc Kinchi...gì gì đó khó chơi quá! Nhưng ngươi đừng tưởng bỏ, ta sẽ không bỏ cuộc đâu! Datebayooooo!"

Bữa tối ở nhà cậu khá đơn giản, tầm bảy tám giờ tối là đã có hai bát Ramen nóng hổi ở trên bàn..

- sao không ăn đi? Ramen ngon lắm đấy!

Cậu vẫn húp xì xụp nước ramen mặc cho thằng nhóc Kinchimoto la ó um sùm..

- cái quái nhiều sợi này mà ngon đó hả? Ốc anh chứa ph*n bò sao mà nhận thức kém thế?

- nghe đây tên nhóc Kinchiboto-

- tên tui là Kinchimoto cha nội! - thằng nhóc tức giận cắt ngang lời cậu..

- ờ thì Kinchibo...lộn Kinchimoto! - cậu vội sửa lại câu nói - ramen này rất nổi tiếng khắp Konoha đấy! Từng sợi mì vàng thơm hoà quyện cùng nước súp chua cay đậm đà, gia vị thơm nồng và thanh cua Osami thượng hạng đã tạo nên..

Chưa kịp quảng cáo cho tô mì của mình, Kinchimoto đã tối đen cả mặt, hét lên..

- đây không phải là lúc để anh quảng bá thương hiệu mì ăn liền đầu Nabuto!

- tên anh là NARUTO em hiểu không? - cậu cũng nhái theo giọng điệu phách lối của thằng nhóc để chơi khăm nó.

Kinchimoto ậm ừ nhấc lại, khuôn mặt đỏ bừng vì 'gây ông đập lưng ông' do mình tạo ra..

- được rồi Na..ruto! Anh mau kiếm cái gì đó cho tôi ăn đi!

Cậu bật cười ha hả như thằng điên trước câu nói "nhỏ nhẹ" từ thằng nhóc, chỉ chỉ vào tô Ramen trên bàn như muốn nói 'ramen nè, ăn đi! Nếu không ăn sẽ không còn thứ gì khác trong nhà nữa đâu!'

Kinchimoto bắt đầu đung đưa vào tô mì, vẫn còn hơi sợ sệt..

- được rồi....tôi sẽ ăn đỡ vậy..

Cậu gạt đầu đắc thắng, "hahaha! Cuối cùng thằng nhóc cũng phải ngả mũ chào thua ta rồi đó thấy không? Ta phục ta quá đi Naruto oiiiiiii!"

-như thằng bệnh.. - đó là cảm nghĩ của Kinchimoto sau khi hoàn tất bữa ăn cùng Naruto...bữa, bởi lần đầu tiên cậu đến nhà Naruto, ngoài cười, nói, dẻo mồm, và ăn ramen như thánh thì anh chàng tóc vàng đối diện cậu chẳng làm được gì cả...

Nhưng Kinchimoto lại cảm thấy rất vui, vì từ lâu lắm rồi cậu mới trở lại đúng bản chất thật của mình..

Cười, ngoan hiền, vô âu vô lo,...những cảm xúc của mọi đứa trẻ trạc tuổi cậu nên có...

Và giờ đây cậu lại có những cảm giác đó, qua việc ở chung nhà với Naruto...

Bữa tối diễn ra thật suôn sẻ, bao tiếng cười đầy ắp trong căn nhà vốn đã từng trống trải, cô đơn..

Ăn ramen thì, giành đồ chơi, phóng Suriken,...rất nhiều trò vui để cậu cùng Naruto khám phá...

Có lẽ...việc ở chung nhà như thế này, sẽ rất tốt và ấm cúng cho cậu và cả anh chàng Naruto...

- Naruto-nii...Kinchimoto gọi anh thế có được không ạ? Em bây giờ mến anh nhiều lắm, giống như Konohamaru mến anh vậy!

Đêm, cả hai người con trai, một lớn tóc vàng cùng một nhỏ tóc đen, đang ôm nhau ngủ thảnh thơi...

- Kinchimoto...chào mừng em...đến với căn nhà bữa bọn nhưng vui vẻ của anh...căn nhà Uzumaki...

End chap 13.

Chương 14: Bữa tối nhà Nara

Trong khi Naruto mãi vui chơi với thằng nhóc Kinchimoto thì ở đâu đó có hai con người, một tóc đen buộc cao phần ngọn, và một tóc đỏ chói cắt không theo thứ tự nào...

- haizzzz...thật phiền phức.. - Shikamaru nhắm mắt lơ đãng thờ dài...

Cô gái bên cạnh có vẻ “hiền lành” hơn, một thân đồ tươi trên người thật khác biệt..

Bộ đồ Pyjama đồ sọc caro dài xuống đầu gối..

Quần đùi đồ nhung ẩn sau lớp áo dày, chiếc quần khá ngắn, khoe đôi chân thon mịn của cô.....

Đồng đội cũ của Sasuke, tình địch của Sakura, cô đây chính là Karin, một cô gái thâm hiểm, chanh chua nhiều lời..

- anh bớt than thở lại đi! Tôi là bị hại mà còn chưa dám nói câu gì đây này!

Anh chàng kẻ bên liếc nhìn cô hồi lâu, ”cô ta thật chanh chua, mình chỉ mong có mỗi Temari mà thôi...con gái...phiền phức ghê đấy...”

- bớt lảm lời đi, vào nhà thôi...

Một khuôn viên rộng lớn mở ra phía sau cánh cửa gỗ đen, trên tảng đá có khắc chữ 'gia tộc Nara' rất to...

Đủ để biết sự giàu có và tài năng của anh và người cha anh như thế nào...

Đâu đó xung quanh mọc khá nhiều hoa cỏ, giữa nền cỏ xanh mướt có tấm ván gỗ - nơi thưởng trà, phẩm hoa và trò chuyện thường ngày của anh...

Anh bước tới phiến đá, một cái ao cá thu nhỏ nhưng đủ sắc màu hiện trước mắt anh...

Lặng lẽ ngồi xuống, anh thả vài miếng bèo nhúng (thức ăn cho cá hồi xura) vào trong ao, nói..

- trừ bỏ gian phòng cách đây hai thước về bên phải, bất cứ chỗ nào trong nhà cô cũng có thể dùng...

Câu nói vừa dứt, Karin hét lên vui mừng.

- hahaha..cám ơn anh nhé! Giờ tôi đi làm phận sự của mình đây! Nhớ đó, tất cả gian phòng tôi đều được sử dụng thoải mái đó! Tôi không cho phép thì anh không được vào đâu!

Sau đó là tiếng chân chạy ỳnh ạch dưới sàn, ngày một vang xa dần cho đến khi tới cửa phòng khám bệnh nhà Nara...

”Chà biết cô ta làm cái quái gì trong nhà mình nữa! Tự đứng đến phòng khám bệnh, chắc cô ta điên rồi!”

Shikamaru mặc kệ cô gái tóc đỏ, chậm rãi nằm xuống ván gỗ, thờ thẩn nhìn áng mây trời...

- cha à! Cha ra đi sớm quá, con...thật sự rất nhớ cha...

Bữa tối của nhà Nara thường đến rất muộn, sau sáu giờ chiều mới được dọn cơm. Một bữa ăn tiêu chuẩn của Shikamaru gồm: “cái gì cũng được, thật phiền phức!”

Và đúng như Shikamaru nói, Karin dọn cơm ra khá là....tàn tạ. Cơm trắng ăn kèm sốt Mayone, trứng luộc chấm tương, hết. Nhìn các món ăn trên bàn, anh hơi thoáng giật mình..

- cô nấu cái quái gì đây? Có ăn được không?

- dĩ nhiên rồi! Ngon nữa là đằng khác! - Karin cười tự mãn - anh mau ăn đi để tôi biết mùi vị thế nào!

- cô chưa nếm nếm hay sao mà kêu tôi ăn?! Lỡ có độc trong trứng thì biết làm thế nào? - vẫn là câu chất vấn từ anh chàng họ Nara..

Karin hơi giận, lần đầu tiên có người dám chê đồ mình nấu, vội đến bàn ăn gấp ngay miếng trứng ăn thử...

- đó anh thấy chưa! Tui ăn ngon lành đây nè! Lại ăn mau để tui còn đẹp!

Bụng chốc đã sôi còn cào, tự nhủ phải tiếp ăn để thêm năng lượng, anh múc tô com đặt ngay trên bàn...

Nhìn đồng đồ ăn, anh chợt không muốn ăn nữa...

Trứng luộc quá lửa, bèo nhèo. Chấm thêm nước tương đậu nành mà xác đậu vẫn còn vương lại, mặn chát...

Com trắng cho ít nước, khô như ăn xôi, sốt Mayone béo kinh khủng, ngọt như đường...

Anh tự hỏi trình độ nấu ăn của cô gái tóc đỏ chắc phải “cao siêu” lắm mới làm được vậy...

- thôi không ăn nữa, ra tiệm Udon ăn với tui.

Bữa tối nhà Nara từ ăn ở nhà 'thăng cấp' lên ăn trong tiệm, quả thật rất sang chảnh...

Hai tô mì Udon tôm và rong biển ăn hết chỉ trong vài phút, bởi người ăn đã đói rã bụng...

Người con trai tóc buộc cao quát liền hai tô, ông chủ tiệm mì khen nức nở...

Cô gái tóc đỏ bên cạnh không kém, ăn hơn một tô size Big mà vẫn chưa gục...

Hai người họ cứ như thi ăn vậy, tất cả mọi người tròn mắt há mồm nhìn, liệu tiền ăn họ có trả được không?

Ông chủ 'ác ma' có để cho họ về sau khi chén hết hai mươi sáu tô nam nữ cộng lại?

- ông chủ à, tính tiền đi.

Anh ngưỡng mặt lên trời cầu mong tiêu hoá hết 14 tô, nhìn cô gái bên cạnh đang thờ ơ hì hục, một là người...

Chủ tiệm mì vỗ tay khen ngợi..

- hai cô cậu khá lắm, tiền ăn Udon sẽ được miễn phí vì hai cô cậu đã chiến thắng cuộc thi Udon Toàn Thành Phố, hơn nữa còn có phần thưởng cho cô cậu nữa!

- là gì vậy? Ăn được không?! - Karin há hức.

- không không! Đây là vé du lịch đảo Tochaji dành cho hai người sáng đi chiều về! Oách lắm nhé, tặng cô và cậu đó!

Ông chủ đưa hai tấm vé cho anh, vẻ mặt vui mừng khích lệ...

Karin thì thờ dãi sùn sọt...

- cho anh tấm vé đó, tui không đi đâu....anh đi mà chơi với cô nàng Temiri gì gì đó đi...

- hửm? Cho tui sao? - anh hơi ngạc nhiên, nhưng cũng rất vui - ....cám....on....

Sau bữa ăn, cả hai lần đùng ra ngủ, anh ngủ lộn phòng...bếp, Karin ngủ....ngoài sân, nhưng trên vẻ mặt họ mỉm cười nguyện ý...

Chứ gì nữa?! Được đi ăn Udon ngon nhất thành phố, ăn hơn hai mươi tô lớn bụng chẳng, lại được hai cái vé du lịch nữa, sướng quá rồi còn gì!

”Temari, hôm nào đó chúng ta sẽ du lịch cùng nhau, anh hứa!”

”Mắm mắm...bánh...rán...ngon quá...”

End chap 14.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Bữa tối nhà Yamanaka

Ino thở dài, lấy tay day day trán, nhìn về phía chàng trai tóc cam bên cạnh...

Anh ta rất cao và to, cô tưởng chừng như nếu bước vào nhà cô thì sẽ đụng đầu vào trần nhà mất...

- anh....tên là....Juugo phải không? - cô vẫn phát huy tính tò mò của mình...

Anh chàng tóc cam nghe thấy tên mình thì gật đầu..

- phải...còn quý cô đây...cô tên là gì?

"Ồi cha mẹ thánh thần thiêng địa ơi, anh ta lịch sự quá! Kì này Sai-kun sẽ giận mình lắm cho coi!" Ino phấn khích, dần có chút quý mến anh sau một lần nói chuyện..

- tôi là Yamanaka Ino... - chẳng mấy chốc đã tới nhà của cô - và đây là nhà của tôi, anh sẽ sống tạm nơi này...ừm...một thời gian.

- cảm ơn cô....cô thật tốt...

Ino sướng muốn phát điên lên khi được người khác phải khen cô (sau Sai), tự mãn mở cửa vào nhà...

Một căn nhà không lớn lắm nhưng cũng chẳng phải gọi là nhỏ...

Xung quanh là bồn bệ cây cảnh, từ bonsai cho đến hoa màu...

Mà Juugo có thể đoán được...đây là vườn hoa di động...

Nói chính xác hơn là một cửa hàng hoa do cô làm chủ...

- nhà cô...đẹp lắm, rất nhiều cây kiểng....và chim chóc...

Juugo ngoảnh quanh căn nhà, một cái bàn được kê giữa sân - bàn trà nhỏ, vừa đủ để ngồi uống trà, đọc sách tùy thích - anh mỉm cười..

- tôi ngồi đằng đó một chút được chứ?

- được mà! Cứ ngồi ở đâu mà anh thích! Còn giờ... - cô ra sau bếp - tôi đi pha trà đây!

Sau khi Ino đi mất, anh lặng lẽ nhìn lên trời, cảm nhận hương vị cuộc sống tại đây...

"Nơi này...thật yên bình và xinh đẹp...khác hẳn những góc tăm tối ngục tù như trước kia..."

Chẳng mấy chốc cũng đã tới xế chiều, những chú chim nhanh chóng bay về phương nam tránh rét, để lại khung cảnh yên bình cho Konoha...

Cửa hàng hoa của Ino khá đắt, anh nhận thấy điều đó khi có rất nhiều người khách ghé vào mua hoa tươi...

Chẳng những có hoa tươi, ngay cả hoa giấy và hoa vải cũng thu hút đông khách...

Cô cười tươi như hoa tạm biệt người khách cuối cùng của ngày hôm nay, dựa lưng sang ghế thờ mệt nhọc...

- có vẻ như cô....khá là yêu cây cảnh nhỉ? - anh vuốt ve chú chim nhỏ khi nó đậu vào tay anh...

- ừ! Công việc của tôi mà! Anh...cũng yêu cây cảnh phải không?

Anh ngạc nhiên nhìn người con gái trước mặt...làm thế nào mà cô biết được điều đó?

- haha! Xem bộ dáng anh kia! Ngạc nhiên lắm đúng không? - cô cười ngả mũm - Tôi biết được anh thích cây cảnh qua cách anh tưới lá sâu, tưới cây, nâng niu chúng...

- ừm...đúng như cô nói, tôi...yêu cây kiểng và chim chóc từ nhỏ... - anh đỏ mặt kể lại quá khứ của mình - à mà...trời cũng tối rồi...cô ăn cơm chưa?

- chưa, vào nhà ăn thôi! - Ino giả tiếng bụng đói "ọt ọt" rồi dẫn Juugo vào phòng bếp nhà mình...

Anh và cô đến bên bàn ăn, trên đó có rất nhiều món ngon mà anh chưa bao giờ được ăn qua...

Đầy đủ cả sắc màu lẫn hương vị, làm cho anh không thể rời mắt...

Nhanh tay múc một chén com nóng hổi, gấp Watatabi trên đĩa ném thử..

Một vị ngon khó cưỡng lại được, khiến anh ăn hết mà vẫn muốn múc thêm..

Quả thật Ino nấu rất khéo tay, từng món ăn dù cho có 'xào thập cẩm' đi chăng nữa nhưng cô vẫn giữ được vị riêng từng món, trình bày đẹp mắt, màu sắc xen kẽ nhau hợp lý, rất ưng mắt người dùng.

Watatabi xào kèm rau củ chín vừa tới nên không cháy đen và mất hương vị, thanh cua chấm mù tạt thơm nồng nhưng lại có thêm vị chua cay của ớt bột, sushi cá tôm ngon hết sảy lẫn át vị tanh từ rong biển, tất cả món ăn đều giàu dinh dưỡng lại rất thơm ngon, đảm bảo nếu có dịp sang Nhật các bạn ăn sẽ khen không ngớt lời!

Bữa tối cũng kết thúc gần bảy giờ, Ino vui vẻ vừa dọn dẹp nhà vừa cười ngất ngây khi được Juugo ca ngợi, vẻ mặt hao hao hồng...

Juugo ngồi bên cửa sổ, ngắm trăng thanh cao trên trời..

Sau cả một ngày, với biết bao nhiêu trải nghiệm lí thú cùng cô nàng Ino, anh chợt nhận ra được nhiều thứ...

Từ những trò chơi cá cược, chăm sóc hoa, xếp đèn giấy,...

Rằng mỗi con người đều tìm được bạn đời cho riêng mình, có lẽ anh đã trúng tiếng sét ái tình từ Ino...

"Thật xin lỗi anh...tôi có Sai-kun của mình rồi, tôi chỉ xem anh là bạn thôi Juugo à..."

Anh phút chốc đau đớn, nhưng đã kịp trấn an mình...

- bạn thì bạn, nếu vậy...tôi với cô sẽ là bạn thân...của nhau nhé!

Đêm đã đến, trong căn nhà tràn ngập hoa...

Có người con gái nằm ngủ bên cửa sổ, mái tóc vàng óng bao trùm tha...

Gần đó là chàng trai tóc cam cũng đang lìm dim ngủ, dựa lưng trông chừng cô gái, sợ cô có xảy ra chuyện gì...

Hai người, một nam một nữ ấy....trông tình cảm biết bao!

End chap 15.

Các bạn cho mình hỏi nên ghép chị Ino cho anh Sai hay anh Juugo vậy? Thấy hai anh đẹp trai, cao to như nhau nên nhất thời chưa bik chọn anh nào bỏ anh nào, mn cho Au xin ý kiến đi ạ!

Thật có lỗi với anh Sai, sắp có tình địch mới...

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Bữa tối nhà Uchiha _ Đêm sao băng

Sasuke nắm chặt tay Sakura từ văn phòng Hokage về tới nhà mặc cho anh chàng tóc trắng răng khểnh cá mập đang la ó dữ dội..

- Sasuke! Cậu đánh dấu chủ quyền vừa phải thôi! Ai ngoài đường cũng đỏ mặt hết rồi này!

Đúng vậy, suốt đường đi có cũng khoảng vài trăm cặp mắt lớn nhỏ ti hí phóng đại dòm hai con người này...

Nhưng anh nào có để ý, lạnh lùng ung dung bế cô vào dinh thự nhà mình..

- Sakura...em sẽ ở đây...cùng với anh và...Suigetsu...

- Suigetsu á? Là cái anh tóc trắng đầu đinh xấu trai đó có phải không anh?! - cô chỉ về phía cánh cửa, nơi có người con trai 'tóc trắng đầu đinh' như cô miêu tả...

Suigetsu ngày một tức giận hơn khi lần đầu tiên có đứa con gái dám "khen" mình như thế...

"Quái, ta đẹp trai thế này mà cô ta dám nói mình là đầu đinh xấu trai ư? Thật quá đáng!"

- thôi đi Sakura....chúng ta vào nhà thôi..

Anh đẩy cửa cho hai con người đi sau bước vào, Suigetsu từ giận tím mặt chuyển sang ngạc nhiên tột độ...

Gia tộc của Uchiha....rộng lớn thế này ư?

Phải, nếu ngày xưa không bị phân cách ra khỏi làng, phải sống tạm ngoại ô Konoha...

Thì gia tộc anh còn mệnh mông hơn thế nữa...

Hãy tưởng tượng, có một cái hồ cá lớn nhất Konoha, nó đủ sức chứa cho hơn 10 người xuống tắm, và nó nằm ở khuôn viên Uchiha của anh!

Sakura đến đây hai lần rồi nên không ngạc nhiên mấy, nhanh nhẹn ra sau bếp 'trở tài' nấu nướng của mình...

Suigetsu bị Sasuke "lôi" vào phòng chơi cờ, đánh với nhau đến tận tối...

Trong bếp...

Cô giờ đây trông rất giống 'nữ thần vạn tay' khi vừa luộc rau, vừa chiên trứng, vừa trộn gỏi,... Nhưng vẻ mặt của cô rất tươi tỉnh, chả có vẻ gì là mệt nhọc cả...

Cũng phải thôi...vì cô đang nấu cho người yêu của cô mà! Cứ nghĩ đến cảnh tượng Sasuke-kun ăn thử đồ cô nấu rồi khen... Ôi thôi sướng chết đi được chứ!

"Anh ấy nhất định sẽ khen mình! Nhất định, nhất định! Sannaroooo!"

◇

Bắt chảo lên bếp, cô bắt đầu chiên trứng...

Cũng khá đơn giản, ngoại trừ....việc bị dầu bắn...

Cô sợ sệt đứng cách xa bếp ga chừng một mét, không dám lơ đầu lên, trên người trang bị đủ thứ, áo khoác, mũ trùm đầu, găng tay,...để khỏi sợ bắn. Nhưng vô tình đã bị Sasuke và Suigetsu thấy được...

- cô ấy trẻ con quá! - cảm thán của Suigetsu khi nhìn thấy cô - bạn gái cậu hả Sasuke?

- hmh...đúng thật....hơi trẻ con... - anh đỏ mặt đi đến chỗ Sakura...

Rút cái tạp dề sau ngăn tủ đưa cho cô..

- cầm lấy đi...nếu sợ bắn dầu thì mặc vào....Lúc này đây, Sasuke mặt đỏ như cà chua chín, còn Suigetsu thì cười khúc khích cho cặp đôi đáng yêu đứng trước mặt...

"Người lạnh lùng như Sasuke mà còn phải đỏ trước cô ấy....xem ra việc tranh giành tình nhân của Karin bại chắc rồi!" Anh chàng răng cá mập nghĩ thầm, tặc lưỡi tội nghiệp cho Karin...

Ván cờ của Sasuke và Suigetsu bị dang dở do có tiếng gọi vào ăn cơm từ Sakura...

Ngay lập tức, cả hai phi nhanh tới bàn ăn, bụng thì kêu lên từng hồi...

- Sakura, đây là gì đây? - anh chàng tóc trắng chỉ vào miếng đồ ăn trong đĩa trong khi miệng đang nhai nhồm nhồm.

- là thịt nướng Shibu đó, nó ngon lắm đấy! - cô cũng gấp ăn một miếng..

Sasuke quan sát từng cử động của hai người, anh mắt hơi loé lên khi thấy hai con người đang trò chuyện vui vẻ cùng nhau...

Rồi anh giật mình bởi hành động của Sakura dành cho người con trai trước mặt...

"Cái gì? Cô ấy dám trêu chọc Suigetsu trước mặt mình ư?"

Sự chú ý của anh bộc lộ ra ngoài, nhất Kusannai lên chắn giữa cô và Suigetsu...

Con mắt Rinne lạnh lùng nhìn chàng trai tóc trắng..

- cậu lên lầu ăn đi...đừng ở đây nữa....và....cũng đừng đụng vào...Sakura...

Anh chàng tóc trắng ngăn người, tinh ý bảo..

- ghen nữa hả Sasuke? Thôi được rồi...tôi sẽ không đụng vào người-con-gái-của-cậu đâu! - nói rồi anh mang com nước lên lầu tự xử, trước khi đi còn tặng cho Sasuke ánh mắt gian tà nữa...

Cô thì như chết đứng tại chỗ (lộn chết ngồi, chị ý đang ngồi ăn com mà!), sao lúc nào....Sasuke-kun cũng đẹp trai và menly thế nhỉ? Cho dù anh ấy đang ghen đi chăng nữa thì cũng đẹp vừa vừa thôi chứ!

Phen này....Sakura oanh liệt của ngày nào....nay bị mất máu chết...

Chỉ vì...traị đẹp....

Buổi tối, sao băng ngập trời, cứ phóng vùn vút xuống như mưa rơi vậy...

Từ lâu lắm rồi, Konoha mới được chứng kiến cảnh tượng tuyệt vời này...

Sau khi trận chiến giữa Madara và Háchirama tranh giành chức Hokage, kể ra cũng được....mấy trăm năm..

Và giờ đây, toàn thể người dân Konoha lại được ước rất nhiều điều từ sao băng..

Anh và cô cùng ngắm mưa sao bên đồi Hoa Đào, quả thật...sao băng cùng hoa đào...kết hợp với nhau rất đẹp...

- anh nè...anh ước đi! - cô vẫn như con nít đòi nghe điều mà người khác mong muốn trong ngày đại sự..

- ước...gì bây giờ?

Cô cười tinh nghịch, chỉ tay lên ngôi sao sáng nhất trên vùng trời rộng lớn..

- gì cũng được, chẳng hạn như...điều anh thích nhất, anh mong muốn từ lâu... Cái gì cũng được, sẽ thành hiện thực đó!

Nhìn lên trời, đúng là hồi nhỏ anh rất thích chơi trò này cùng Itachi, thật vui và yên bình...

- nhanh lên đi anh! Nó sắp tắt rồi kia! - cô thúc thúc..

Anh bịt chặt tai cô lại, như muốn đề phòng cho cô khỏi nghe điều anh định nói...

- anh....ước....được ở bên em suốt đời...

Vừa nói xong anh vội thả tay mình ra, cô phụng phịu vì không được nghe điều ước của Sasuke...

Giận dữ, thế là bí mật của anh....mãi mãi cô cũng không được biết!

"Đồ ngốc như em không cần phải nghe anh nói gì đâu...hãy để anh nói cho em nghe mỗi ngày nhé!"

Trong phòng có một anh chàng tóc trắng ôm con gấu bông ngủ chảy ke trên giường, ngoài ban công thì có một đôi trai gái ôm nhau ngủ, vẻ mặt hạnh phúc đến nhường nào...

Hai người truyền cho nhau từng hơi thở ấm áp để chống trời với ban đêm lạnh giá, chàng trai tóc đen đắp chăn cho cô nàng tóc hồng thật kín đáo, còn mình thì nằm đất đầu buốt xương, nhưng anh lại chẳng phiền hà gì...

Bởi vì bảo vệ người con gái anh yêu say đắm..vô luận có chết anh cũng cam lòng....một tình yêu...thật mãnh liệt!

End chap 16.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Ngăn cấm

Do một vài chuyện đã xảy ra khá nhanh, mà năm người ở tạm Hoà Quốc sẽ không phải ở đây nữa, Hokage đã nói chuyện với Mizukage về việc thu xếp cho năm người bọn họ từ ở Hoà Quốc sang Thủy Quốc, và việc này sẽ tiến hành vào ngày mai...

Naruto và Kinchimoto cứ quần quýt lấy nhau không rời, hai người như muốn phát khóc khi phải chia tay nhau...

- Naruto-nii, em chẳng muốn qua Thủy Quốc sống với người cá đâu! Em muốn ở đây với anh và chị Hinata-nee thôi à!

- Kinchi-san ngoan, không ai dám bắt em đi đâu....ngoại trừ ông thầy Kakashi chết tiệt!

Nhắc đến tào tháo tào tháo tới liền, Kakashi cùng bốn người nữa đi đằng sau chuẩn bị chuyến đi Thủy Quốc...

Karin tươi cười vì gặp được Sasuke lần cuối, Juugo vẫn lặng thinh như thường và Suigetsu có vẻ như đã bị....cảm nắng cô nàng Sakura rồi thì phải...

Từ cách xưng hô Sakura thành Sakura-chan, đến cử chỉ thân mật...

Cứ như thể anh chàng tóc trắng là anh trai cô vậy...

Sasuke thì không ngừng lườm Suigetsu, nhưng lại chuyển ánh mắt sang tên bạn đàn của mình...

- chào teme! Máy bữa nay với Sakura-chan thế nào?

- vẫn như cũ....dobe....có cả mọi người đến...nữa hả?..

Naruto đưa mắt nhìn quanh, ngoài năm người chuyển đi còn có Sikamaru, Hinata, Tenten, Ino...

Và cả ông thầy già cùng cuốn sách quái đàn nữa!

- e hèm! Đủ rồi chứ? Giờ chúng ta đi thôi.

Thầy Kakashi tách thẳng nhóc Kinchimoto ra khỏi người cậu, dẫn Karin, Juugo và Suigetsu vào trong vòng ẩn chú...

Một luồng sáng xanh hiện ra, hút tất cả mọi người vào đó, biến mất trong không gian...

Cả đám đứng đây vô cùng tiếc nuối, Ino hơi buồn trở về nhà của mình, Naruto ban đầu thấy buồn nhưng về sau lại rủ Hinata đi ăn Ramen cùng Shikamaru thì....haizzzzz...phiền phức!

Duy chỉ có...

- mình về thôi...Sakura...

Sasuke nắm tay cô kéo đi, mặc cho cô có phản kháng đến chừng nào đi chẳng nữa...

- Sasuke-kun, em chẳng muốn về nhà đâu! Mình đừng về nhà nữa có được không?! - cô mè neho những neho..

Anh thì chưa bao giờ thoát khỏi tuyệt chiêu 'mè neho' của cô nên đã sớm mềm lòng.

- được rồi....không về nhà...thì ở đâu đây?

- mình...lên núi chơi nha anh!

- ngốc hết sức....giờ đang là mùa đông đó! - anh cóc đầu cô nói tiếp - Hay em muốn trở về nhà của em?

Cuối cùng tuyệt chiêu ấy vẫn....không có tác dụng...Sasuke nhanh chóng đưa cô gái ngốc này về nhà của cô ấy...

- đi Migawa con mới về ạ!

Cô mở cửa bước vào căn nhà thân yêu của mình, một người phụ nữ đã chờ cô sẵn ở đó...

Về mặt vui mừng khi gặp đứa con thật khó tả, bà (mẹ nuôi Sakura) vẫy tay gọi Sakura...

- Sakura! Lại đây ngồi mau lên!

Cô tiến lại gần như lời nói của dì Migawa...

Thì nhận ngay cái nhéo yêu ngay chỗ hiểm.

- áaaaa! Sao dì nhéo mông con? Đau quá đi!

- con gái hư, xem con kia...bỏ nhà theo...trai, đã vậy không chịu báo dì một tiếng! Thật tệ hết sức à! - dì dạy dỗ.

Sakura chu môi lên, bướng bỉnh:

- con theo Sasuke-kun chứ có theo trai đâu! Dì làm như con là....điểm không bằng!

Dì múc tô cơm, gấp thịt rau cho cô, giọng thủ thủ..

- con nói Sasuke....tức là....Uchiha Sasuke?

Sakura nhai cơm nhồm nhoàm nhìn chằm chằm dì Migawa:

- đúng rồi đi ạ, tụi con yêu nhau mà!

- không được! Con nhất định không được quen cậu ta nữa! - dì tức giận..

Lần đầu tiên Sakura thấy dì mình tức giận tột độ, một người phụ nữ hiền lành, chân thật hơn bốn mươi năm trời, mà lại tức giận với cô chỉ vì một câu nói? Xem ra....dì Migawa kiên quyết không chấp nhận chàng rể mang họ Uchiha này rồi!

- tại sao thế đi? Sao dì lại ngăn cấm tụi con? - cô vẫn cố chấp...

- con không biết cậu ta là ai ư? Cậu ta chính là....à mà thôi. Nói chung là con không được phép đến gần cậu ta nữa!

Dì bỏ đi trước sự khó hiểu của Sakura, hàng ngàn dấu chấm hỏi to đùng đặt trên đầu cô khiến cô đau cả đầu...

"Sao dì Migawa lại như thế chứ? Yêu Sasuke-kun thì có gì sai đâu? Mày ngốc quá đó Sakura, Sannaroooo!"

◇

Bàn ăn tràn ngập sắc màu vẫn còn nguyên đó, chứng tỏ chủ nhân chỉ ăn có vài miếng rồi thôi..

Cô ngồi yên trên ghế suốt cả một buổi chiều để suy nghĩ về chuyện dì Migawa đã nói với mình..

Nhưng không tài nào hiểu ra được...rốt cuộc đi ấy ngăn cấm chuyện yêu đương này vì lý do gì?!

Chuyện tình yêu đơn phương hơn 10 năm trời...chẳng lẽ lại đổ sông đổ biển hay sao?

Không! Nhất định....cô sẽ không để chuyện đó xảy ra! Bất cứ giá nào đi chăng nữa!

End chap 17.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Từ nay về sau...đừng gặp nhau nữa!

Buổi tối, vẫn chưa thấy dì Migawa trở lại, lòng cô lại rạo rức không yên...

Cũng phải thôi! Là do chính cô đã làm đi buồn phiền mà! Một bên là người mình hết mực thương yêu, tôn trọng...một bên là người tôn trọng, luôn luôn yêu thương mình...

Cô....nên nghe theo lời ai?

Mối tình cô và Sasuke đang ngày một tiến triển, anh đã dần quan tâm đến cô nhiều hơn..

Nhưng di Migawa - với tư cách là mẹ nuôi của cô - mong muốn cô chấm dứt tình cảm với người con trai ấy...

Bà là người rất hiểu Sakura, là đây tôi trung thành từ lâu của hai ông bà Haruno, hơn ai hết bà biết rõ Sakura muốn gì và làm gì nhất. Bà luôn nhường cho cô những thứ tốt nhất, đẹp nhất, và cả những lời khuyên đúng đắn nhất cho cô. Sakura thì luôn luôn nghe theo bà bởi vì bà chẳng bao giờ nói sai, nhưng....chuyện ngăn cấm tình cảm...liệu cô có nên nghe theo không?

Quyết định cuối cùng thuộc về cô...

Lời di Migawa nói chính là những gì mà bố mẹ cô muốn nói, cô không thể không làm theo được...

Chỉ còn một nước....đừng gặp...lại nhau nữa...

- Sakura....em chưa ngủ.

Một bóng áo đen hiện ra trước mặt cô, cắt ngang dòng suy nghĩ vừa rồi.. Không ai khác ngoài Sasuke...

- Sa-Sasuke-kun...Sao anh...lại ở đây? - cô vẫn chưa chuẩn bị tinh thần cho cuộc nói chuyện này.

- tình cờ thôi...hơn 10 giờ rồi đó....Sakura... - anh khép cửa sổ lại, ngăn gió không lùa vào nhà..

Cô nhìn anh tập trung, đắn đo suy nghĩ, sự quan tâm thùy mị này....nó có kết thúc không nếu cô nói chuyện đó với anh?

"Liều thôi...mình không muốn làm Sasuke-kun và di tổn thương!"

◇

- Sasuke-kun này.... - cô chậm chạp - bình tĩnh nghe em nói...

Anh chàng tóc đen kéo ghế ngồi đối diện tập trung lắng nghe, đôi mắt đen nhìn cô cẩn thận..

Chuyện ban nãy giữa cô và di Migawa...anh đã nghe hết rồi...

Tại sao anh lại biết ư? Cứ mỗi tối, khoảng mười giờ...

Anh lại đến hiên nhà Sakura xem thử, chỉ để coi cô đã ngủ hay chưa...

Và không ngờ...lại nghe được câu chuyện "thú vị" đó....

"Chia cắt tình cảm sao?....Liệu em có làm được không?....Sakura?"

- từ nay....xin anh đừng gặp em nữa! - cô nhắm mắt, không muốn nhìn người đối diện - em cũng sẽ không gặp anh nữa, anh cứ coi như....chưa hề có chuyện hai ta quen nhau! Xin anh đó!

Câu nói của Sakura làm anh phải nghiêng người, từ lâu cô gái ngốc này đã yêu anh rất nhiều, sao bây giờ lại nói chia tay? Anh còn nhớ, năm 12 tuổi, cô theo đuổi anh, bám theo anh từng li từng tí, vậy mà giờ....

- tại sao? Nói tôi biết đi, Sakura.. - anh tức giận..

- em đã quyết định vậy rồi, em không thể nói gì hơn nữa Sasuke à...

Ngay cả xưng hô cũng dần thay đổi, không còn là Sasuke-kun như trước nữa...xem ra... Cô đã hoàn toàn chịu thua rồi..

Cô là một người con gái đẹp, vừa tròn mười tám, xinh như thiên thần. Xung quanh cô có biết bao chàng trai theo đuổi, chức Jounin, cô có nó, hơn nữa cô còn là Iryo-nin xuất sắc, và là một trong ba vị tân Sannin huyền thoại mà người đời ca tụng. Cô xứng đáng được yêu thương, trân trọng như một báu vật...

Còn anh, một thằng tộc Uchiha lừng lẫy bốn phương, nhưng chả giúp gì được cho gia tộc mình cả. Mang danh là người sống sót cuối cùng của tộc, anh lại đi giết chết chính người anh mà mình thương yêu... Năm mười ba tuổi, anh mang bao nỗi hận thù rời khỏi làng và quay lại định tiêu diệt Konoha...con người như anh...là sao dám nhận tình cảm của cô chứ?

Hôm nay cô cũng đã nói vậy, bản thân anh cũng thấy một phần đúng trong này...

Ánh mắt đen khép lại, giọng như muốn tan vỡ...

- thôi được....đây sẽ là lần cuối..tôi gặp em....chào em...Sakura...

Vừa nói xong anh biến mất ngay trong màn đêm tĩnh lặng, để lại cho cô câu nói đó cùng hai hàng nước mắt lưng tròng trên mi...

Căn phòng yên tĩnh lạ thường, chốc chốc chỉ nghe được nhịp thở đều của cô...

Cô ngồi đó, khuôn mặt trắng rằm tựa vào hai đầu gối, nước mắt vẫn thi nhau chảy đầy hai vai...

- Sasuke-kun....em xin lỗi anh nhiều lắm! Huhuhu....

Bóng đen đó rời khỏi nóc nhà cô, phi mất trong không gian, khuôn mặt hốc hác, đôi mắt đen nặng trĩu như vừa mất đi thứ gì đó quan trọng trong cuộc đời mình...

- anh chắc chắn....sẽ không buông tay em đâu! Sakura!

End chap 18.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Đợi chờ là hạnh phúc

Trời sáng, ánh nắng mặt trời từ từ len lỏi khắp nơi, hàng ngàn chú chim ngân cao tiếng hót đón chào ngày mới... Ai nấy tươi cười phấn khởi bắt đầu công việc thường lệ của mình...

Trẻ em cắp sách tới trường bằng một thái độ hăng say chưa từng có, tất cả mọi người đều yêu buổi sáng thanh bình tại Konoha...

Chỉ riêng cô thì không như thế, sau ngày chuyện đó xảy ra, cô xuống sắc hẳn...

Gương mặt bơ phờ, thiếu sức sống, làn da trắng hồng mịn màng ngày nào giờ chỉ còn là nước da xanh xao, đầy bệnh tật... Ăn uống không đủ chất, đầu tóc xơ rối, hai quầng thâm bên dưới đôi mắt lục bảo ngày càng rõ rệt...

Cứ như...chỉ sau một đêm...cô dường như không còn là cô, là Sakura nữa rồi...

Thiếu anh....không đêm nào cô ngủ ngon giấc, các bạn của cô....sau khi biết tin, đã đến thăm cô rất nhiều, các thanh niên đua nhau gửi thư chúc sức khỏe cho cô, ngay cả Suigetsu ở tận Thủy Quốc....cũng về đây chăm nom cho cô...

Nhưng chỉ có anh là vẫn chưa tới, chẳng lẽ....anh đã quên cô thật rồi sao?

Đến chiều....

Cuối ngày, Sakura nằm trên giường, tô cháo vẫn còn y nguyên chứng tỏ cả hôm nay cô chưa ăn gì cả. Ngược nhìn đồng hồ, đã chín giờ tối rồi ư? Cô đã nằm đây hơn mười tiếng rồi!

Mặc áo khoác ngoài vào, sửa sang lại người một chút, cô muốn....gặp lại anh....lần cuối....

Trên một ngọn đồi nọ, có một người con gái đứng chờ một chàng trai...

Gió đêm thổi từng cơn lạnh ngắt, mưa bắt đầu rơi nặng hạt khắp mọi nơi, làm ướt cả Konoha rộng lớn..

Với dáng người nhỏ bé, hao gầy, lại ốm yếu bệnh tật, khoác trên người tà áo mỏng manh, cô đứng chờ anh đến trong đêm lạnh giá...

30'..

1 tiếng..

1 tiếng 30'..

Cô đã chờ anh hơn hai tiếng rồi, nhưng anh vẫn chưa đến..

"Mình muốn bắt đầu lại với anh ấy, mình đã suy nghĩ kỹ rồi, sẽ không ai được phép ngăn cản tình yêu của mình, dù cho người đó có là ai đi chăng nữa!"

◇

Nhưng có vẻ như mong muốn của cô không được ông trời thấu hiểu, trời ngày một mưa nặng hơn, tán cây rũ xuống người cô từng giọt nước lạnh buốt..

Thế mà anh vẫn chưa đến, anh xem thường lời nói, hành động của cô đến vậy ư?

Khóc...

Cô bắt đầu gục xuống khóc...

Nước mắt tuôn trào ra như suối, hoà lẫn với cơn mưa...Không ô dù, không mái hiên che, không mũ đội đầu..

Cô cứ thế đứng chờ chàng trai trong vô vọng..

- mây nhất định sẽ không bỏ cuộc! Mây sẽ ở lại đây cho đến khi nào Sasuke-kun đến!

Trong lúc đó....

Có một chàng trai tóc đen thẫm nhìn mây đen dày đặc trên trời. Giờ trong lòng cậu chỉ còn những đám mây u sầu ấy thôi, mọi ánh sáng đã bị dập tắt hoàn toàn..

Mất đi người mình yêu thương nhất, liệu có đau lắm không?

Anh mất đi gia đình, mất đi người anh trai yêu quý, mất đi bạn bè xung quanh, giờ đây...anh lại mất cô...hỏi trên thế gian này còn thứ gì đau đớn hơn thế không?

Anh vẫn còn nhớ, ngọn đồi với cái ghế đá, nơi anh đã rời làng cách đây sáu năm, chính nơi đó cô đã thổ lộ tình yêu của mình với anh..

Bất giác anh đứng dậy, đôi chân làm việc theo cảm tính, phi nhanh đến ngọn đồi....nơi Sakura đang chờ...

Anh và cô cứ như yêu nhau từ kiếp trước, có thần giao cách cảm với nhau, chẳng biết có chuyện gì xảy ra mà anh và Sakura lại gặp nhau tại chính nơi đó...

Thân hình cô ướt nhẹp, mái tóc hồng bết lại vì mưa, đôi môi nhỏ nhắn run bần bật..

Anh không cầm được nước mắt, chạy đến ôm cô vào lòng, làm dịu đi cơn lạnh trên người...

- sao em ngốc thế?

- sao không về nhà đi?

- sao lại không mang ô?

- chờ anh lâu như thế...em có biết anh sắp điên lên vì thiếu em không?

-.....

-.....

Bao nhiêu câu nói chân thành của anh...đều lọt lỗ tai Sakura hết...

Cô mỉm cười hiền, ôm chặt anh, cảm nhận hơi ấm từ anh sang người mình rồi thiếp đi lúc nào không hay biết...

Tình cảm của cô, nó tuy rạn nứt, nhưng bây giờ đã không còn nữa rồi...

Chờ anh ba tiếng đồng hồ dưới cơn mưa, đâu có nhằm nhò gì với tình cảm đó chứ!

Một lần nữa...cô lại chứng minh cho anh thấy....cô ngốc Sakura này....rất kiên trì và không dễ bỏ cuộc...

Cánh cửa bệnh viện mở toang tiếp đón người bệnh ngay trong đêm tối. Hàng chục bác sĩ, y tá, nhân viên...điều trị cật lực sức khoẻ cho cô. Cách đó nửa tiếng, họ được tin cô ngã đi trên đường đến bệnh viện, chính anh là người công cô vào bệnh viện..

Stunade diu cô vào phòng mổ, bắt đầu tiến hành chữa thương...

Sakura thể trạng rất yếu, vốn đã bệnh từ hai, ba hôm trước, cả ngày hôm nay một tô cháo cũng chưa ăn qua. Lại càng dầm mưa ba tiếng đồng hồ trên đồi cao, nhiệt độ trong người hạ xuống thấp, có dấu hiệu tím đập nhanh, hơi thở không đều, ngất quăng, lại không có thiết bị hỗ trợ, được đưa đến bệnh viện trễ..

Với những lí do thương tích như trên, e là khả năng sống sót của cô không còn được 10% nữa...

Bà (Stunade) phát hiện trên người cô có khá nhiều vết thương, bao gồm cả vết thương nặng nhất (ở vai) trong lúc di chuyển từ trên đồi xuống trạm xá, vô số vết thương lớn nhỏ khác...nói chung, ngoài việc thương tật nặng, cô bị mất hơi nhiều máu...

Các bạn bè, Naruto, Hinata, Ino, Sai, Tenten,... Và anh, đều có mặt trong bệnh viện để theo dõi động tĩnh cô, nhìn thấy cô qua khung cửa sổ nhỏ, một thân thể mềm yếu, tựa như có thể tan vỡ bất cứ lúc nào, mái tóc hồng đào gãy ngọn, xoã tung trên nền gối trắng tinh, không ai không khỏi chạnh lòng..

Một cô gái đáng yêu, hoạt bát ngày nào, giờ đang trong ranh giới giữa sự sống và cái chết trong bệnh viện, nước mắt bỗng túa ra từ khoé mi tất cả mọi người xung quanh đây...

Máy trợ tim được lắp vào người cô, Sizune cùng Hokage đệ Ngũ thay nhau canh gác cho Sakura... Hi vọng một tia sống sót cứu lấy cô bé này...

Tít..tít..tít..

Máy trợ tim đột ngột dừng, cả đám bu quanh phòng mổ nhìn tiếp sự việc. Một phần nào đoán được rằng cô đã tới giới hạn...

- Sakura đang mất rất nhiều máu! Ở đây không còn nhóm máu O nữa rồi, mau thông báo tin này đến mọi người nhanh lên!

Tiếng Stunade hoảng hốt, lo sợ cho thấy tình hình cô bây giờ ngày càng tệ hơn...cô học trò tóc hồng này....liệu có sống sót được không?

End chap 19.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Nhóm AB có được không?

Lưu ý: Chap này mik hơi hư cấu chút nha^^. Vì Sak nhóm máu O còn Sas nhóm AB nên hơi khó để chấp nhận. Thiếu logic và thực tế một chút. Mong mn bỏ qua! Nhưng Sak vẫn nhận đc máu của Sas vào cơ thể mà!

Ngay khi Sizune vừa thông báo tin, ai nấy vừa lo sợ vừa hồi hộp. Trong đám người ở đây, nhóm máu O rút cuộc chỉ có Sakura là có thôi, mà nay cô lại bị thiếu máu, hỏi ai mà còn dư vài trăm CC máu để cho cô chứ?

Sakura giờ như đèn trước gió, có thể bị dập tắt sự sống bất cứ lúc nào. Những vết thương ngoài da đã sớm chữa khỏi, cơn sốt nay không còn, da dẻ bắt đầu hồng hào trở lại, nhưng nếu không được truyền máu, nào có thể sẽ không còn máu để đẩy xuống toàn bộ cơ thể được, nói cách khác, nếu thiếu máu, cô chỉ còn là một cái xác khô thôi..

Anh lẳng lặng đứng nhìn người bệnh nhân nằm trên ga giường trắng, lòng anh quặng thất lại, ngày nay cô đang một sống một chết, tánh mạng đang đang đưa trước lưỡi hái tử thần, làm sao anh có thể nhìn được khi người yêu mình như thế?

Sasuke tiến lại gần Stunade, nhỏ giọng nói:

- cứ thử lấy máu của tôi xem sao?

- cậu nhóm máu nào? - bà vui mừng, một tia hi vọng cứu sống cô bé tóc hồng khỏi cái chết đang dần le lói..

- AB. - đáp gọn lộn.

Vị Hokage đệ Ngũ nhìn anh ngạc nhiên.

- cậu không hiểu được tình thế bây giờ sao? Nhóc Sakura...nó thuộc nhóm O, còn cậu thì là AB! Nếu không cùng 1 nhóm máu, rất có thể sẽ gây ra tình trạng rối loạn hồng cầu, não sẽ không tiếp nhận được đúng loại máu để lưu chảy cơ thể, rất nhiều nguy hiểm khác xảy ra nếu cậu hiến máu đấy!

Tất cả mọi người, chờ đợi câu trả lời của anh, muốn xem thử tình yêu của anh dành cho Sakura lớn chừng nào...

- cứ thử đi, tôi tin chắc sẽ thành công.

Tự tin, quyết thắng, đồng dạng, lời nói của anh làm Naruto, Sai, Rock Lee,...phải nể phục, đứng rồi! Nếu cơ thể cô có thể tiếp nhận được nhóm máu khác mà không có bất kì triệu chứng gì, thì chắc chắn cô sẽ sống sót!

Stunade thở dài, dẫn cậu vào trong phòng truyền máu, nơi có bóng tóc hồng đang nằm thờ thoi thóp...

Mắt cô nhắm nghiền, làn da nhợt nhạt, bàn tay yếu ớt vùng vẫy khắp mọi nơi, có thể nói....không hiến máu ngay bây giờ, não sẽ ngừng hoạt động, và....cô sẽ chết...

Anh bước tới gần cô, mặc cho ngài đệ ngũ ngăn cản, anh đặt một nụ hôn ngọt dịu lên trán cô, như muốn cô bình tâm lại vì có người đã cứu giúp...

Stunade đeo vào tay Sasuke một cái vòng nhỏ, những sợi dây dài được kết nối từ người anh sang người cô. Biết mình cần làm gì, anh rạch ngay một đường được hiển thị, để cho máu chảy vào sợi dây và vào tay Sakura...

Từng giọt đỏ thấm theo ống dây truyền đến cơ thể cô, cô bắt đầu có phản kháng bất thường...

Lông mày nhăn lại, hai tay nắm chặt như rất đau đớn, cơ thể co giật liên hồi khi được anh truyền máu...

Stunade phải lấy máy hô hấp lắp vào khoang mũi cho cô, không thể để cô ngưng thở đột ngột...

Trên màn hình hiển thị, nó đã cho biết anh đã truyền vào người cô....một nửa số máu của mình...

30 phút..

1 tiếng..

2 tiếng..

Con truyền máu diễn ra đến chiều vẫn chưa xong, anh cảm thấy mệt là người...

Máu trong anh....đã truyền đi gần một nửa, mà cô....vẫn chưa tỉnh dậy...

Mái tóc hồng vẫn nằm đó, không cử động gì, nhịp tim bắt đầu chập chập...

Stunade lo lắng, lẽ nào có điều gì đó sai sót ở đây sao?

Rõ ràng khi này...nó tiến triển lắm cơ mà! Nhóm máu AB với O....hoà trộn với nhau ban đầu đã không phải là ý kiến hay. Giờ đây chính cô là người gánh chịu hậu quả, cả anh cũng sắp cạn kiệt sức lực...

Chiếc xe bàn mổ chở cô gái tóc hồng lao ra hành lang, bệnh nhân nằm trên đó cơ hội sống sót chập chờn ở con số không tròn trĩnh..

Ai nấy bàng hoàng, không cảm được nước mắt thương tiếc cho cô gái trẻ...

Việc cứu chữa bây giờ đã xong xuôi, máu được truyền đầy đủ, não bộ không bị tấn công nặng nề, vết thương cơ thể phục hồi toàn bộ, Chakra cô dần hoàn thiện....nhưng cô vẫn nằm im re, không nói năng gì cả...

- phải có thứ gì đó làm niềm động lực để con bé tỉnh lại! Sakura bị tổn hại tâm lý não bộ dẫn đến tình trạng hôn mê sâu, ai có thể giúp được con bé?

Tiếng di Migawa rành rọt vang lên khắp hành lang, như muốn tìm thứ gì đó có thể giúp đỡ cho đứa con mình...

Bỗng một bóng tóc đen lao ra từ phòng truyền máu, phủ cả tấm áo lên giường bệnh Sakura...

- Sasuke teme! Nếu cậu còn yêu Sakura thì hãy giúp cậu ấy tỉnh lại đi! Chỉ có cậu mới làm được thôi!

Nghe lời cậu bạn tóc vàng, anh khẽ 'hmm' một tiếng rồi lại gần Sakura...

Hai tay anh chống ngang tai cô, cúi thấp người xuống...

Đặt cho cô một nụ hôn thật dài, thật sâu đậm..

Ngay chính giữa môi cô, anh thủ thi.

- anh mong em tỉnh lại....anh sai rồi, xin lỗi em...

Tỉnh lại đi....người con gái của anh....bởi vì....anh yêu em nhiều lắm!

Chứng kiến cảnh kiss của hai cặp đôi trai tài gái sắc nổi tiếng Konoha, mọi người đều ngượng chín cả mặt, di Migawa thì không dám hé nên lời, có lẽ.....mai sau bà sẽ thay đổi ý định...cho anh và Sakura....yêu nhau..

Nụ hôn cháy bỏng 1 phút 07 giây khiến người anh hoá đá tại chỗ, anh không muốn rời khỏi đôi môi nhỏ bé này.....nó thật yêu kiều và đẹp đẽ, và người sở hữu đôi môi ấy....chính là người con gái của anh! Sakura là của Sasuke, không ai có thể thay đổi được định luật ấy!

End chap 20.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Kế hoạch trốn viện (1)

Ngay khi nụ hôn nồng cháy của Sakura và Sasuke kết thúc, cũng là lúc cô có dấu hiệu tỉnh lại..

Nhịp tim trở lại bình thường, mạch máu bắt đầu lưu thông khắp cơ thể, Chakra bao bọc toàn bộ người cô..

Cô ôm Sasuke thật chặt, dụi dụi đầu mình vào khuôn ngực rắn chắc của anh, khóc nức nở:

- Sasuke-kun...cám ơn anh..vì đã cứu em..em tưởng anh bỏ em rồi chứ....huhuhu...đừng bỏ em mà Sasuke...

Anh cũng ôm lấy cô, dùng bờ vai to lớn để cô dựa vào, dám đứng chờ anh suốt ba tiếng đồng hồ dưới cơn mưa, lại còn đang bị sốt cao, cô làm anh rất cảm động.

- nín đi Sakura...anh sẽ không bỏ em đâu...đừng khóc nữa...

Cuộc phẫu thuật truyền máu coi như thành công tốt đẹp, tình yêu của hai người họ một lần nữa được mọi người công nhận, di Migawa dần có cảm tình với Sasuke, không còn xa lánh anh nữa...

Có vẻ như nụ hôn của anh dành cho cô, có tác dụng truyền hơi ấm và giúp cô có thêm nghị lực qua khỏi ải tử thần..

Hinata và Tenten khóc ngất lên từng cơn, rất mừng vì cô bạn tóc hồng đáng yêu của mình đã bình phục trở lại. Rock Lee buồn bã rủ Kiba và Shino đi ăn Dango giải sầu khi biết 'tình yêu' có người trong mộng không phải là mình!

Vị Hokage siêu vòng một cười ha hả, khoác vai thầy Kakashi đi làm vãn vãn cò. Sakura nhanh chóng được xuất viện ngay rạng sáng hôm sau...

- obasan ! Chùng nào cậu ấy mới được về nhà đây?! Sakura-chan đã xuất viện lâu rồi mà sao tên Teme ấy vẫn chưa được ra vậy? Bà có bị úng não không? Sao không trả lời tôi? Bà...Bla..bla..bla...

Tiếng Naruto hay léo nhéo đã vốn quen thuộc với người dân trong bệnh viện, họ tương truyền nhau rằng: nếu ngày nào mà không nghe cậu con trai mệnh danh anh hùng Hoà Quốc này lái nhái, thì bạn sẽ gặp tai hoạ!

Bà Stunade bây giờ đang rất bận bịu, Sizune mắc kẹt công chuyện bên Chiếu Quốc, Sakura lại đang trong thời gian dưỡng thương, thiếu đi hai cánh tay trái phải đắc lực như vậy, một mình bà không thể xoay sở với hàng tá công việc thế!

Khẽ liếc mắt về phía Naruto, bà tức giận:

- ôn con nhà nguoi! Ta không phải là Obasan có biết chưa?! Với lại....ta đang bận việc, nguoi mau cút đi cho ta tên nhãi ranh kia!

Giọng nói chói chang làm vang động cả một khu phòng rộng lớn, chẳng may đã làm cho cô thức giấc...

Chạy nhanh đến khu làm việc của Stunade, cô linh cảm sẽ có chuyện chẳng lành đối với sự phụ của mình...

- Stunade-sama! Cô có sao không ạ?! Ai đã gây rối với cô vậy?!

Cô thở một nhọc nhìn hai người trước mặt, một tóc vàng cột hai nhánh, một tóc cũng vàng tươi nhưng để chĩa lung tung. Không ai khác chính là ngài Hokage bạo lực cùng cậu bạn Naruto ngốc xít.

- SAKURA-CHAN!! - Naruto hét lên đầy phấn khích khi gặp bóng dáng tóc hồng quen thuộc - cậu đến đây hồi nào vậy?!

- tớ mới đến thôi! Mà...Sasuke-kun đâu? - cô đảo mắt quanh phòng mong được thấy anh ấy lần nữa.Stunade chỉ tay về phía phòng hồi sức, ra ý bảo cô nếu đi đúng lối dẫn sẽ tìm được người mình cần tìm, Sakura kéo tay Naruto ra khỏi phòng, trước khi đi không quên xin lỗi ngài đệ Ngũ vì đã làm phiền rồi cũng đi tới chỗ đó..

Đến phòng hồi sức...

Một bóng tóc đen nhìn đắm chiều ngoài cửa sổ, ánh mắt nặng trĩu và đầy ghê rợn khiến các y tá trong bệnh viện không dám tới gần..

Anh chính là Uchiha Sasuke, người nổi danh khắp bệnh viện chỉ trong một đêm. Dám thách thức Hokage đệ Lục và đệ Ngũ, cố gắng trốn thoát tổng cộng mười một lần, trong đó có chín lần đem cả Rinnegan ra đe dọa. Lạnh lùng và bất cần đời, anh là người mà không ai không khỏi sợ hãi..

Vậy mà giờ đây, nghe Sakura sẽ đến thăm mình vào lúc này, anh bỗng dưng 'ngoan hiền' trở lại, yên ổn nằm khép mình như con mèo cuộn tròn trong lúc ngủ, cứ giống như nhờ có cô mà Sasuke này đây hoàn toàn khác hẳn!

Sakura đẩy cửa bước vào, đi cạnh cô là tên tóc vàng hay chí choé...

- Sasuke-kun..anh-anh..đỡ hơn chưa?

Có vẻ như cô vẫn còn ngượng khi xưng hô thế này với anh lúc có người lạ. Tên Naruto oang oang cái mồm ra vẻ ngạc nhiên hứng thú:

- Teme! Cậu chưa chết hả? Sống dai dữ rứa!?

Ngay lập tức, không hẹn mà gặp cả hai người, cô và anh, đều tặng cho Naruto cú đấm 'ngàn năm' bởi vì câu nói trước đó..

- im đi! Baka!/Dobe!

Thằng bạn 'truyền kiếp' vừa ngã lăn quay ra đất, anh mới bắt chuyện với cô:

- Sakura, em tới đây làm gì?

- thì đến thăm anh thôi! - cô cười tươi, nhanh nhẩu chạy đến cầm vài nhánh lyly trắng vào lọ hoa, nói tiếp - hôm nay anh thấy khá hơn chút nào không?

Anh nhếch môi nhìn cô gái tóc hồng, cha! Lần này còn đến thăm anh cơ đấy! Chắc sau vụ tối hôm qua cô đã bình tâm lại ít nhiều rồi! "Mình muốn về nhà với cô ấy quá! Chết tiệt cái bà Stunade nhốt mình ở đây, vết thương đã lành từ bữa trước rồi cơ mà!". Bằng hành động táo bạo, anh nắm tay kéo người cô xuống cho ngang bằng mình, đôi môi nở nụ cười mờ ám..

Một nụ hôn lãng mạn nữa xuất phát từ chàng trai Uchiha..

Đã khiến cô đứng hình tại chỗ, anh ấy...người yêu của cô...luôn cuốn hút vậy sao?

Naruto thì mắt nỏ đom đóm quá trời.... Vì hành động ngọt ngào này.

Vội vàng ra khỏi phòng, nhường lại khung cảnh tình cảm cho hai đứa bạn mình đang 'chìm chuột' với nhau...

Sau khi Naruto đi mất, anh rời môi cô, cảm thấy có chút luyến tiếc trong lòng, nhỏ giọng hỏi:

- anh nhớ em....mình...về nhà được không?

- chưa được đâu Sasuke-kun! - cô đỏ mặt trả lời, xua xua tay mình hoạ cho lời nói - Stunade đã cấm rồi.

Vẫn chưa khuất phục, anh khiến nhân dụ hoặc cô..

- nhưng...anh rất chán, anh không muốn ở trong này. Cho anh về nhé..!

Câu cuối vừa dứt, anh vòng tay ôm eo cô, kéo cô vào lòng mình, trông anh rất giống một đứa trẻ đang làm nũng vậy. Cô mắt đà, 'đáp' thẳng lên đùi anh, hai tay theo bản năng quấn qua cổ, xiết chặt sợ té. Tình cảnh bây giờ, rất dễ gây hiểu lầm nếu có người khác nhìn thấy. Một nam một nữ, trong phòng vắng, nữ rụt rè ngồi trong lòng nam, nam dịu dàng ôm nữ mà che chở, ai mà nói họ chưa abcxzyz với nhau thì chắc không ai tin đâu!

Sự quyến rũ nam tính của anh vẫn chưa có dấu hiệu dừng lại, nó ngày càng phơi bày quá đáng hơn..

Làm cô khó xử hơn bao giờ hết...

Mùi hương nồng nàn, đặc trưng bạc hà thật khiến cho con người ta say đắm, hình như cô là một trong những người đó, luôn bị ngã gục trước cái đẹp của anh..

Anh nhìn cô bằng đôi mắt dịu dàng, không giống với vẻ lạnh lùng tàn độc trước kia, chăm chú quan sát biểu hiện của cô bây giờ...

Xấu hổ, đỏ mặt, bối rối,...rất nhiều biểu hiện đáng yêu của cô gái tóc hồng ngồi trước mặt, không kìm lòng được, anh đặt môi lên vàng trán thanh tú, trầm ấm bảo:

- giúp anh đi...cho anh...ra khỏi đây!

- bằng cách nào? - cô nhăn mặt khó hiểu - bên ngoài có nhiều ANBU canh gác lắm, em sợ...

Anh cốc yêu cô, cười thầm, người con gái được mọi người ngưỡng mộ là Kunoichi mạnh nhất thế giới Sinobi đây sao? Ninja trị thương suất sắc và đồng thời là một trong ba vị tân Sanin huyền thoại của Ngũ đại Cường Quốc là đây sao? Vậy mà giờ đây cô co rúm người lại, vẻ sợ sệt lan toả khắp người cô khi nghe đến việc giúp anh thoát viện, anh thật sự không tin nổi!

Sakura suy nghĩ hồi lâu, cắn răng sợ đến chảy mồ hôi để tìm câu trả lời cho anh..

"Giúp Sasuke-kun không khéo mình lại bị cô Stunade trách nữa, làm thế nào bây giờ sanaroooo!!"

◇

Nghĩ đến việc mình sẽ bị róc thịt bởi cô Stunade hay bài ca than trách của Kakashi-sensei, cô đều nổi da gà. Nhưng kệ, giúp anh là trên hết, cô nhất định sẽ giúp anh trở về nhà an toàn!

- dạ! Em sẽ giúp anh rời khỏi bệnh viện, anh yên tâm!

End chap 21.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Kế hoạch trốn viện (2)

Hai con người, một tóc đen bí ẩn và một tóc hồng đáng yêu, đang bày nhau mưu kế gì đó...

Ắc hẳn chính là tìm cách thoát khỏi bệnh viện - nơi có các ANBU canh gác nghiêm ngặt...

Trong bệnh viện Konoha, mọi thứ đều theo một quy luật do chính Stunade đặt ra, ai là bác sĩ, y tá, bệnh nhân,...đều phải tuân thủ nội quy bệnh viện, nếu không làm đúng, có thể bị trừ tiền lương, thậm chí đuổi việc..

Và Sakura chắc chắn rằng mình sẽ bị cắt lương hai tháng và đặc cách 'huống' một trận đòn nên thân từ sự phụ..

- Sakura, giờ em ra ngoài, hãy đánh lạc hướng bọn ANBU giúp anh, đợi sau khi anh lên ra ngoài được, lúc đó em hãy men theo con đường anh đã làm dấu bằng hạt hướng dương trên đường đi để gặp anh. Chỗ bụi cây thứ ba từ trái sang phía sau bệnh viện, anh sẽ chờ ở đó.

Sasuke vạch lên kế hoạch tác chiến hoàn hảo hơn cả....Gia Các Lượng, khiến cô vỗ tay tặc tặc khen sự thông minh của anh, gì chứ anh nhờ cô đánh lạc hướng bọn ANBU thì cô làm dễ như chơi!

Vội theo kế hoạch, cô ra khỏi phòng bệnh, tiến gần đến khu đặc cách dành cho ANBU, và nhìn thấy khá là nhiều người ở đó...

Với cái mặc nạ hình thú, bộ đồ bó sát cùng túi đeo hông bên cạnh, không khó để nhận ra đó là ANBU - đội đặc nhiệm hữu dụng nhất của Hokage, chuyên giám sát, bảo vệ và giữ an ninh làng..

Một toán người đi đi lại lại, trong người không có vũ khí sát thương lớn thì cũng là người sử dụng nhẫn thuật đặc biệt, vẻ mặt bí ẩn đằng sau cái mặt nạ, thì thoảng liếc nhìn động tĩnh xung quanh bằng đôi mắt sắc bén, dù không để lộ khuôn mặt nhưng cũng đủ làm người khác khiếp sợ, đó chính là ANBU...

Nhưng có vẻ như cô không sợ những tên dị hợm đó, bởi ngày nào đến bệnh viện cô đều bắt gặp họ cơ mà! Tra khảo mã số bác sĩ, dò xét thẻ thông

tin,...họ luôn yêu cầu cô làm vậy mỗi khi thấy cô đi ngang, riết rồi cô cũng thấy bình thường và quen thuộc.

Một tên thanh niên cầm đầu đứng lại hỏi cô trong khi cô vẫn đang lơ đãng xung quanh:

- Sakura, cô đi đâu đây? Hôm nay cô đã kết thúc lịch trực rồi mà!

Khẽ rửa thầm cái tên mắc dịch đứng trước mặt mình vì đã xuất hiện quá “đúng” thời điểm, cô giả ngây:

- có gì đâu, chẳng là tôi thích đi vòng vòng ngắm cảnh thôi mà!

Người con trai đeo mặt nạ hình thú khựng lại đôi chút...

“Bà tóc hồng này rành ghê, đi vòng vòng trong bệnh viện mà còn bảo là ngắm cảnh nữa chứ!”. Và bật cười ha hả trước câu trả lời bất bình thường của cô..

“Cứ cười đi tên khốn, Sasuke-kun với tui mà thoát khỏi đây thì ông coi chừng cái mạng của ông đó!”

◇

Cùng lúc đó, cô ra hiệu cho Sasuke đang nấp trong phòng nhanh chóng lên ra trong lúc tên ANBU này đang cười sặc. Mấy tên đeo mặt nạ thú bắt giắc cười theo đội trưởng của chúng mà không hề hay biết rằng có kẻ đang trốn trại, lộn trốn viện..

Anh cứ thế nghe theo lời cô và đã ra được gần bụi cây - nơi hẹn nhau của hai người..

Không Rinnegan, không dịch chuyển, không Mangekyo hay đại loại những thứ nhẫn thuật giúp anh ra ngoài dễ hơn mà không bị phát hiện, đơn giản rằng có một trong số chúng - bọn ANBU canh gác - có kẻ nhận biết được Chakra và có khả năng phát hiện nhẫn thuật nguy hiểm. Thế nên anh không thể sử dụng ẩn thuật mà chỉ có thể đi chuyển bình thường..

Trên đường đi, vô số hạt hướng dương trong tay anh được rải xuống đất cẩn thận, không quá mờ nhạt và cũng không quá lộ liễu, hạt nào hạt nấy cách nhau chừng vài tấc, đủ để cô nhận ra và biết đúng hướng để đi..

Sau khi anh đến nơi, cô mới bắt đầu tạm kết cuộc chuyện phiếm cùng anh chàng kia rồi đi theo đường anh đã làm dấu..

Địa điểm gặp nhau là phía sau bệnh viện, nơi sát với bia rừng Konoha, chỉ cần qua được cánh rừng này là sẽ tới ranh giới giữa làng Lá và làng Cát. Một nơi rậm rạp, cheo leo, cây cối um tùm, mặc dù đây chỉ là bia rừng thôi nhưng cũng đủ cho người ta ngỡ ngàng..

Ngay sau bệnh viện là một hàng cây kiểng dài, thẳng tắp suốt từ chỗ đó tới tận cổng bệnh viện. Nói là cây kiểng vậy thôi chứ thật ra đó là hàng hoa, và cũng là thành tựu tâm đắc nhất của ngài Hokage trong quãng thời gian tiền nhiệm. Hoa lan, thược dược, thủy tiên,...toàn những loài cây vừa đẹp vừa thơm, chẳng trách sao Stunade lại thích nó đến vậy.

Chính giữa hàng hoa là một bụi cây nho giống lai của Luyến Quốc mà ngài Đệ Ngũ mất cả năm trời để trồng, và cũng là nơi anh đợi cô tới từ nãy tới giờ...

- Sakura, em chậm quá..

Cô lau mồ hôi trên trán, vẻ mặt cực nhọc nhưng vẫn nở nụ cười:

- xin lỗi anh Sasuke-kun, giờ mình đi được chưa?

Không nói gì, anh nắm tay cô, muốn cô và anh cùng nhau về nhà trước hoàng hôn rực rỡ..

Chiều hôm đó, cả bệnh viện ầm ĩ lạ thường, ai nấy chia nhau đi tìm người con trai trốn viện đến mấy tiếng đồng hồ...

Mà bản thân chàng trai ấy đang nằm ngủ ngon lành ở nhà, bên cạnh là cô gái tóc hồng quen thuộc...

End chap 22.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Gặp gỡ #x27;mẹ vợ#x27; tương lai

Klq: ảnh trên là đàn trai đẹp nhà Uchiha! *xịt máu mũi vì độ men li của mấy ảnh*

Bình minh ửng hồng, đằng đông Konoha sáng dần, báo hiệu một ngày mới đã đến. Hơn bảy giờ, cảnh vật bắt đầu nhộn nhịp, dòng người hối hả làm việc của mình với tinh thần thoải mái.

Chỉ riêng có một nhà nọ, hai đôi trai gái nằm ngủ say sưa, mặc cho tia nắng đã tràn ngập căn phòng.

Cô gái tóc hồng đào tựa quây, bên cạnh là chàng trai tóc đen nhắm hờ đôi mắt. Một vẻ đẹp khó cưỡng của anh trong lúc ngủ, mái tóc đen chia lung tung, để xoã trên nền gối trắng, khuôn mặt khả ái nhấn lại vì lạnh, sống mũi hơi đỏ..

Có thể nói, lúc này đây anh trông thật hiền từ, không còn là anh chàng máu lạnh hận thù nữa, cô như đang mãi đắm chìm vào vẻ đẹp ấy của anh..

- Sakura, chúng ta đi thôi....gặp dì của em..

Sasuke kéo tay cô dậy, thu xếp đồ đạc rồi chuẩn bị đến nhà cô..

- dạ! Đợi em chút! - cô nhanh chóng ôm bộ đồ thường ngày vào toilet giải quyết, tầm 5' sau, cô đã trở lại với bộ dáng năng nổ như ngày thường..

Cùng nhau đi trên đường làng, cô nắm tay anh, về phía khu nhà Haruno quen thuộc...

Nơi này quả thực rất quen, vì cô đã sống ở đây mười tám năm rồi, cùng với bố mẹ và dì Migawa...

Một khuôn viên rộng lớn tràn ngập cây anh đào, toả hương thơm ngào ngạt không thể nào quên..

Có chỗ luyện tập nhẫn thuật tiện nghi như của gia tộc anh, và hình như có một người phụ nữ đang ngồi ở đó...

Không ai khác chính là dì Migawa - mẹ nuôi của cô...

- ai đứng cạnh con thế Sakura?

Dù biết rõ người đó là ai, nhưng bà vẫn muốn hỏi, để xem cô gái bé nhỏ này sẽ trả lời bà như thế nào. Sau vụ việc hai hôm trước, Sasuke là người đã cứu Sakura khỏi cái chết, bà không thể đối xử tệ với ân nhân của cô được. Thế nên phải tiếp đãi anh thật chu đáo.

Cô khẳng khái đáp:

- dạ, đây là Sasuke-kun....người con muốn ra mắt với dì.

Anh không nói không rằng, dắt tay Sakura ngồi đối diện dì của cô, trầm giọng nói:

- tôi đến đây...để ra mắt bác...vì tôi là....người yêu Sakura...

Dì Migawa khẽ gật đầu, bà đã nghe danh cậu Uchiha này từ lâu rồi. Phóng khoáng nhất, lạnh lùng nhất, tàn nhẫn nhất,...bao nhiêu 'cái nhất' đều có ở cậu, vậy mà giờ lại yêu con gái của bà!

Phải chăng....Sakura...đã làm mềm lòng được chàng trai sắc đá này?! Biết bao thiếu nữ đẹp, yêu cậu trên toàn thế giới, sẵn sàng chết vì cậu, mà cậu lại yêu cô, chỉ duy nhất mình cô...- nói ta nghe lý do, vì sao cậu lại yêu Sakura?

Cô nhìn chăm chăm vào dì của mình, không hiểu sao hôm nay dì ấy lại 'táo bạo' như thế, rồi lại quay sang nhìn anh, như muốn nghe câu trả lời thật lòng từ chàng trai lạnh lùng này...

Anh im lặng hồi lâu, khuôn mặt điềm tĩnh suy nghĩ, cánh môi mấp máy định nói gì đó...

- năm tám tuổi, Sakura gặp tôi, và em đã yêu tôi ngay từ lần gặp đầu tiên...Lúc đó, tôi chỉ nghĩ nó là trò đùa thích nhau vớ vẩn của bọn con gái, nên đã không để tâm đến... Năm mười tuổi, em bị cả xóm chê cười vì cái trán cao, lúc đó em đã khóc rất nhiều, và đã thổ lộ với Ino rằng sẽ quyết tâm nuôi tóc dài để chinh phục tình yêu của tôi...

Tôi phục ý chí của em lắm, muốn chạy tới ôm em ngay, muốn báo cho mọi người biết là tôi yêu em, nhưng tôi lại không thể, bởi vì khi đó tôi đã có mục tiêu cần phải hoàn thành, đó là phải mạnh hơn Itachi, trở thành Genin xuất sắc nhất học viện.... - anh bắt đầu kể về quá khứ của mình cho cô và dì Migawa nghe..

- cho đến năm mười hai tuổi, rất tình cờ khi tôi và Sakura lại cùng xếp chung đội 7, cùng với thằng ngốc Naruto, khi đó tôi lại nhận ra tình cảm của em nhiều hơn. Cho tới khi em đã cứu sống tôi lúc chạm trán bọn Ninja làng Âm Thanh (kì thi Chunin), đã hi sinh mái tóc hồng dài của mình vì tôi, tôi đã dần để ý em nhiều hơn nữa...

Năm đó, cũng là ngày tôi rời làng trong thù hận để giết Itachi, và cũng lúc đó tôi gặp được em lần cuối... Em đã trực tiếp nói với tôi rằng em yêu tôi rất nhiều, thế mà tôi lại không thể đón nhận tình cảm ấy, bởi lẽ tôi chỉ là một thằng bị làng ruồng bỏ, đem tham vọng tiêu diệt Konoha...

Sasuke chưa nói xong, cô đã sụt sùi nước mắt, ôm lấy anh thắm thiết vì tình cảm bấy lâu nay anh dành cho cô, cô thật chẳng hay biết gì cả...

Di Migawa có vẻ hài lòng, đưa cho anh chén trà nhấp giọng rồi kêu anh kể tiếp...

- hai năm sau, tôi lại gặp em, em thật khác xưa rất nhiều. Nhưng thật bất ngờ vì tình cảm của em vẫn còn đó, không hề thay đổi...tôi quyết định sau khi giết Itachi, sẽ quay lại làng Lá....đón nhận em....cùng em sống an nhàn tới già...

Và đúng như vậy, sau sáu năm rong rã chu du thế giới, đại chiến Ninja lần 4 đã qua, cánh tay của tôi cũng được ghép lại, thế nên tôi muốn bù lại cho em những tình cảm trước kia, làm cho em trở nên hạnh phúc hơn khi yêu tôi. Đó cũng là lý do tôi đến đây, tôi muốn lấy con gái của bác...

1

.

2

.

3

.

Lời nói vừa dứt, quang cảnh trở nên thật tĩnh mịch, tưởng chừng như chỉ nghe được tiếng lá cây xào xạc cùng nhịp thở đều đều của ba con người này...

Ánh mắt cương quyết của anh xoáy sâu vào người di Migawa, những lời nói nhỏ nhẹ, trầm lặng nhưng lại có sát thương cực lớn, khiến người nghe cảm giác ngộp thở, buộc phải chiều theo ý anh...

Di Migawa cười hiền, đặt tay lên vai Sasuke, nhấn nhủ:

- chỉ cần làm cho Sakura được hạnh phúc, ta nhất định sẽ nhận cậu làm con rể! Uchiha Sasuke!

Chỉ một lời nói, nhưng nó lại làm cô vui mừng khôn xiết, gạt đi giọt nước mắt mặn chát kia, cô ôm lấy Sasuke, hét lớn:

- cảm ơn dì, cảm ơn anh! Em yêu anh nhiều lắm!

Hôm đó ở nhà Haruno nhộn nhịp hơn hẳn, một cái bàn ăn với ba người, tiếng cười ríu rít không ngớt...

Cậu trai tóc đen khề nhếch môi, người mà anh yêu thương nhất....cuối cùng cũng thuộc về anh!

Việc 'ra mắt bạn trai với mẹ' của Sakura thành công trót lọt, di Migawa đã chấp nhận tình yêu này...

Chỉ còn chờ ngày lành tháng tốt, anh sẽ rước cô về dinh bằng xe hoa hoành tráng!

End chap 23.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Em muốn rủ anh tham gia lễ hội Yakaishite!!

Chỉ còn hôm nay [tức ngày 9/1] nữa thôi là đến lễ hội Yakaishite truyền thống của Konoha vào ngày mười tháng một hằng năm. Đây được coi như lễ hội quan trọng thứ hai của Konoha, trong suốt một tuần [từ ngày 10/1 đến ngày 17/1], mọi người có thể làm gì tùy thích, có thể ăn chơi, nhậu nhẹt tiệc tùng, du lịch đó đây cùng gia đình hay tham dự các lễ hội lớn,... Nhưng đến ngày quy định, tất cả người dân phải quay lại làm việc của mình như thường lệ.

Với thời gian một tuần, đủ để những cặp đôi trao gửi tình cảm, hay cho đôi vợ chồng trẻ cùng đi chơi khắp nơi, không phân biệt độ tuổi, già trẻ, trai gái, tất cả đều có thể tham dự lễ hội này. Trong thời gian diễn ra, có vô số trò chơi thú vị, hấp dẫn dành cho mọi người, buổi tối lại được dịp chiêm ngưỡng trời sao, thả đèn lồng giấy, nghe nhạc nhẹ, khiêu vũ,... Có thể nói, ngoài lễ Tết đầu năm ra, hội Yakaishite cũng vui không kém.

Dĩ nhiên, một người ham vui, trẻ con như Sakura thì làm sao mà chịu ở nhà khi tất cả mọi người cùng đi lễ hội? Cô đã háo hức chuẩn bị lễ hội này từ một hai tháng trước rồi, luôn tự nhủ mình phải diện đồ sao cho đẹp nhất, dễ thương nhất, để có thể đi cùng Sasuke.

Nhắc đến Sasuke, không năm nào mà anh chịu đi cái hội “xàm xỉ” này được. Mấy năm anh 5-7 tuổi, có đôi lần được bố mẹ dẫn đi chơi, nhưng từ khi lớn lên vài ba tuổi nữa, chẳng bao giờ thấy anh xuất hiện cả. Nói đúng hơn, những ngày mà có lễ hội, là anh chui rúc trong nhà, không thèm bước chân ra khỏi cửa nửa bước. Nhân cơ hội này, cô quyết tâm phải rủ anh đi cho bằng được! Cô sẽ cùng anh đi khắp nơi trên thế giới, thưởng thức những món ngon nổi tiếng ở mỗi nơi, chiêm ngưỡng cảnh đẹp thiên nhiên trong cuộc hành trình,... Chỉ nói có nhiều đó cũng đủ làm cô sướng điên lên rồi. Lễ hội Yakaishite năm nay, đối với cô chắc chắn sẽ rất vui và hấp dẫn!

”Minh sẽ được tham quan lễ hội thả đèn vào tối nay! Cùng với Sasuke-kun!”

◇

Bỗng có giọng nói của ai đó cắt ngang dòng suy nghĩ của cô..

- Sakura-chan!! Làm gì mà cười một mình thế?!

Cô quay người lại, nhìn về nơi phát ra giọng nói ấy, thì nhìn thấy một quả đầu vàng chói xuất hiện trước mặt..

Không ai khác chính là cậu bạn ngốc nghếch cuồng Ramen - Naruto 'đầu đất'.

- tớ có làm gì đâu! - cô lắc đầu không phủ nhận cho việc làm của mình khi này - Mà cậu kiểm tớ có chuyện gì vậy?

- à! Chắc cậu có nghe nói đến lễ hội Yakaishite rồi đúng không? - Sau khi nhận được cái gật đầu đầy hứng thú của Sakura về vụ lễ hội ấy, cậu nói tiếp - Tớ nghe lóm được bà già Stunade nói là năm nay sẽ có cuộc thi thả đèn vào ngày đầu tuần của lễ hội [ngày 10/1], đặc biệt hơn những năm trước đó! Còn nữa, ai giành chiến thắng sẽ được phần thưởng lớn nha!

Mắt cô bắt đầu sáng lên như bóng đèn pha ô tô khi nghe đến cụm từ 'sẽ được phần thưởng lớn' của Naruto, vội vàng hỏi:

- thế phần thưởng là gì?!

- Ừm... Chuyện này.... - Cậu bỗng ấp úng, không nói nên lời - Phần sau của khúc đó tớ bị thầy Kakashi đuổi ra ngoài nên không nghe kịp....tớ xin lỗi Sakura-chan!

Cô cười cười, khuôn mặt lộ ra hàm ý khó hiểu, phẩy tay chào cậu bạn thân rồi đi mất...

- chào Naruto! Tớ đi trước đây!

”Hehe! Trăm phần trăm là ta sẽ thắng nhất cho coi! Sannaroooo!”

Lại là ◇

- Sasuke-kunnnn ới oi!! Em tới “thăm” anh nè!

Tiếng thét chói tai của cô gái tóc hồng làm kinh động cả một khu phố...

Ai nấy sợ xanh mặt vì giọng ca “oanh vàng” này, chỉ dám cầm nín chờ người con trai tên 'Sasuke' lên tiếng đáp lại. Và đúng như thế, sau vài phút, có một chàng trai mở cửa, dắt tay Sakura vào nhà...

Người đó là Sasuke - hiện đang tay-trong-tay cùng với cô.

- Sakura, em tới đây làm gì?

- anh không biết sao? Ngày mai là lễ hội Yakaishite rồi đó! - Cô mở to mắt nhìn anh chàng ngây ngô hết cỡ.

Anh ngẫm người một chút, rồi như nhớ ra điều gì đó, phán:

- anh có nghe nói. Em tính rủ anh?

- sao..sao anh biết?

Cốc đầu cô gái đáng yêu trước mặt, anh lắc đầu:

- cho dù có biết hay không, thì anh vẫn không đi lễ hội đó đâu!

- anh thật kì cục! Đi đi có sao đâu! Vui lắm đó! - Cô ngoạm ngay miếng bánh trên bàn ngay khi nói xong - Em năn nỉ anh mà, nha nha! Đi đi Sasuke-kun à, anh đi nha!...Sasu-kun ơi~

Giọng nói trẻ con, khôi hài ấy nhanh chóng đã làm Sasuke băng giá này mềm lòng, xoa xoa đầu cô, anh cười:

- hm...em phiền quá! Được rồi....Anh sẽ đi..

Sau đó là tràng cười thoải mái, sung sướng của cô, chỉ vì câu nói dẻo quẹo khi nãy, mà cô đã có boy-friend đi chơi hội vào ngày mai rồi!

- đi với em! Chọn mua bộ đồ thật đẹp mà anh thích nhất!!

Tầm năm giờ chiều, cô và anh cùng nhau đi lựa quần áo để chuẩn bị cho lễ hội đó...

Khuôn mặt ửng hồng rạng ngời của Sakura...

Cùng với khuôn mặt lạnh băng điềm tĩnh của Sasuke...

Hai dáng vẻ ấy...thật đẹp, thật yên tĩnh. Như một góc phố cổ nhỏ giữa không gian thành thị hiện đại. Và trong ánh hoàng hôn rực rỡ buổi chiều...

End chap 24.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Buổi mua sắm trước ngày lễ

Đến trước cửa hàng quần áo sang trọng nhất Konoha, bao nhiêu bộ đồ đẹp, cô đều muốn mua hết..

Chiếc đầm trắng tua rua đẳng kia, với chất liệu da cừu nhập. Mặc vô cùng dễ chịu, mà cũng rất đẹp. Hay bộ váy dệt từ len nguyên chất, đính ngọc trai sáng long lanh.... Tất cả mặt hàng trong cửa hàng này, khiến cô thích thú, nhìn mãi không rời..

Chủ cửa hàng là một cô gái lớn hơn Sakura vài tuổi, khá thân thiện và vui vẻ, lần lượt giới thiệu cho cô và anh những mẫu áo mới nhất bây giờ..

- chị nghĩ em nên chọn bộ này đi, nó đẹp nhất cửa hàng chị đây! Và ở Konoha, chỉ có hai mẫu được tung ra thị trường mà thôi - cô ta cầm trên tay bộ váy hồng nhạt, nở nụ cười tươi rói nhìn Sakura...

Quả đúng thật, bộ váy này rất đẹp. Nó là kiểu áo truyền thống của Konoha, một dạng như Kimono nhưng được biến tấu hơn nhiều. Với phần tay áo may xăn lên hai, ba lớp, kiểu bèo nhúng ở hai vai, hoạ tiết hoa đào nổi bật, phù hợp cho người nhỏ nhắn như cô..

Phần thân váy bó lại, ôm trọn người mặc, phủ thêm lớp vải mịn ngoài trang trí, cũng màu hồng nốt. Tà váy mỏng, màu hồng trong suốt, chân váy lại có thêm hai, ba lớp bèo nhúng như phần vai, phối hợp xen kẽ với nhau, làm bộ váy đã rực rỡ giờ còn rực rỡ thêm.

Bộ váy này là hàng hiếm, mỗi năm làm ra chỉ hai bộ thôi. Kỳ công may, thêu, đan hoa, đính ngọc,...suốt hàng tiếng đồng hồ để có thể cho ra bộ đồ đẹp như vậy. Bộ cô đang cầm là màu hồng, bộ còn lại màu tím nhạt, vốn đã có người mua từ trước...

Chiếc váy đẹp như vậy, ắc hẳn sẽ có nhiều người tới mua, không chần chừ, cô thanh toán tiền cho cô gái chủ hiệu, mang váy vào trong khu thử đồ...

1

.

2

.

3

Sasuke đứng trầm ngâm nhìn cánh cửa phòng thay đồ, nơi có người con gái đã mặc bộ váy đó bước ra. Một màu hường chói đập vào mắt anh, quả nhiên người đẹp vì lụa! Sakura vốn đã đẹp, nay được tô điểm thêm bộ váy hồng này, trông cô càng đẹp hơn! Cứ như thể cô mà xuất hiện trong lễ hội ngày mai, chắc chắn cô sẽ là tâm điểm của sự chú ý!

Cô hôn hờ chạy đến bên anh, khoe chất giọng trẻ con trong sáng của mình để nói về bộ váy mới.

- Sasuke-kun, chị Misaki (chủ tiệm)! Hai người xem em mặc có được không?!

Ngay lập tức, cả hai người mà cô nhờ xem giúp, đều tỏ ra hài lòng, mãn nguyện.

- đẹp lắm, Sakura! Chị biết là nó sẽ hợp với em hơn bất kì ai!

- hmh...tạm ổn...

Mặc dù ngoài miệng nói vậy thôi, chứ bên trong anh thật sự vui chết đi được ấy! Cảm giác khó tả khi người mình thương yêu mặc bộ váy do chính mình lựa chọn, hơn nữa khi mặc vào thì đẹp lộng lẫy, anh làm sao có thể không khen cho được? Nhưng vì bản tính ưa lạnh - ghét ấm áp, anh đành phải kiềm lời, không nói năng gì nhiều.

Hiểu được tính tình của Sasuke, cô cũng không trách, vội tháo áo ra đưa cho chị Misaki tính tiền rồi bắt đầu lựa áo cho anh, bởi vì nhất định trong ngày mai anh và cô sẽ nổi bật nhất!

Trong ngăn tủ kính ngay góc tiệm, có một bộ Kimono nam đang treo ở đó, có vẻ như nó khá đắt tiền và đẹp đẽ. Nhanh như cắt, cô chạy tới ngắm ngía, áp sát mặt vào tấm kính, để trán mình cộng vào thành tủ, khuôn mặt ánh lên sự vui sướng:

- anh! Anh ra coi bộ áo này xem, nó đẹp lắm đấy! Chắc chắn anh sẽ rất thích!

Nghe lời cô, anh cũng muốn xem bộ của anh mặc vào ngày mai trông như thế nào, đến bên cạnh cô..

- hmh...đẹp đó...

- anh thiệt là! Đồ của em thì anh nói tạm ổn, trong khi đồ của anh anh lại khen 'đẹp đó' là sao?! - cô bắt đầu phụng phịu vì câu nói khó nghe của anh..

Cô gái chủ tiệm Misaki bật cười, mở lời giải hoà bằng cách giới thiệu bộ Kimono mới mà cô yêu thích.

- em có nhớ thẩm mĩ lắm đó Sakura-san! Bộ Kimono này được đặt may riêng cho lãnh chúa Thủy Quốc đấy! Nhưng mẫu mã này may theo kiểu thời trang truyền thống của Konoha, không thể áp dụng cho làng khác được nên ông ấy không đặt nữa, vì vậy chị vẫn bày bán ở đây! - nhấp môi cho đỡ khô giọng, cô nói tiếp - thiết kế thời thượng, vừa cổ xưa vừa hợp mốt, hiện đại, chị nghĩ Sasuke bạn em mặc sẽ rất hợp đó!

Misaki kéo ngăn tủ lấy bộ áo ra, một màu xanh đậm huyền bí của cái áo đập vào mắt Sakura, khiến cô không thể không tấm tắc khen:

- đẹp quá à! Vải dày ấm thật đó! Hoa văn độc lập màu chìm giống y chang Sasuke-kun! - quay sang người con trai tên Sasuke, cô hỏi vợ - Em chọn bộ này cho anh nha!

Nhận được cái gật đầu cùng câu nói ngắn gọn “ừ, tùy em thôi” của anh, cô nhanh chóng đưa lại bộ áo cho Misaki để tính tiền rồi ra về sớm.

Nắm tay Sasuke ra khỏi cửa hiệu, chẳng bao lâu cũng đã sáu giờ chiều, thật không ngờ là mưa có hai bộ đồ mà mất đến tận một tiếng! Lại càng nắm chặt tay anh hơn, cô thủ thỉ:

- anh nè! Giờ trễ rồi, em....về trước đây....mai anh....đón em sớm nhé!

Mặt vẫn lạnh lùng như thường, nhưng trong khoé mắt anh ẩn chứa điều gì đó không vui sau khi cô nói phải về trước...

Phải chăng chính là cảm giác tiếc nuối, buồn bã vì vừa vụt mất thứ gì đó?

Mắt anh híp lại, cúi đầu xuống, đặt lên môi cô một nụ hôn ấm áp, để tạm kết một ngày dài...

Cô hai tay xách linh kính hai bọc đồ to tướng, đồ mặt chào anh rồi đi về khu nhà mình...

Sasuke một mình đi tiếp cả quãng đường dài, ngoảnh mặt nhìn Sakura vào tận phòng ngủ thì mới an tâm ra về, trên khuôn mặt tỏ nét cười hạnh phúc...

Đêm đó Sakura nằm ngủ ngon lành trên chiếc giường yêu quý của cô, cái miệng chếp chếp nói mớ..

- Sasuke...-kun.....ngày mai....em...có thể cùng anh...đi chơi hội rồi...em...vui lắm!.....

Bên ngoài cửa sổ có một bóng nam nhân đồ đen nhìn theo hình dáng cô, chăm chú quan sát động tác nhép miệng của Sakura mà đoán ra được điều cô đang nói...

Hé môi nở nụ cười bán nguyệt tuyệt đẹp, thế là anh lại càng yêu cô gái tóc hồng thêm nữa rồi! Anh mong chờ đến ngày mai để có thể cùng cô đi chơi, thật sự rất mong chờ!

"Ngủ đi em....anh nhất định....sẽ làm em thật hạnh phúc! Cô gái tóc hồng đáng yêu của anh!"

End chap 25.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Hội thi thả đèn đón trăng (1)

Ánh bình minh rực rỡ trên khắp các con phố của Konoha, một ngày mới lại bắt đầu...

Khác với thường lệ, hôm nay đặc biệt hơn nhiều, vì lễ hội Yakaishite hằng năm đã đến. Mọi người có vẻ rất rất háo hức để đón chào cái ngày đặc biệt này...

Mọi nẻo đường đều giăng cờ hoa kín mít, hoa đèn chấp chôn trong sương mai, thật là một phong cảnh tuyệt đẹp vào buổi sáng. Bao nhiêu cô gái xinh đẹp như hoa, quần áo tươm tất đều kéo nhau ra đền Hoà Quốc cầu may đầu năm, với mong muốn sẽ tìm được 'nửa kia' của mình trong ngày lễ.

Các chàng trai cũng thế, nhân dịp này mà đi tán tỉnh mấy cô gái làng, trao gửi thư tình cho nhau, thậm chí là mang lễ vật sang cưới hỏi vào ngày này... Nhưng tất cả mọi người, ai nấy đều tập trung lại ngược nhìn ban công văn phòng Hokage - nơi có vị lãnh đạo tóc bạc đang thông báo gì đó...

- e hèm! Rất vui khi các bạn đã đến với lễ hội hằng năm Yakaishite của Konoha!! - ông thầy vẫy tay chào tất cả mọi người xung quanh bằng chất giọng hóm hỉnh của mình.

Ngay sau khi mọi người reo hò phấn khích, ông lại nói:

- yo, tôi là Kakashi, người sẽ nói cho các bạn biết về thông tin của cuộc thi trong lễ hội năm nay. Khác với những năm trước, năm nay sẽ có thêm một cuộc thi hoành tráng để chào đón lễ hội Yakaishite này, và đó là.....

.....hội thi thả đèn đón trăng vào hôm nay!.....

1

.

2

.

3

- huraaaaa! Đây là cái mà mình mong đợi nhất trong lễ hội!!! - một người con trai tóc nâu hét lên đầy vui sướng.

- hoan hô ngài đệ Lục! Nhất định chúng tôi sẽ tham gia!! - đôi vợ chồng trẻ đằng sau thêm vào...

- thật tuyệt vời anh yêu! Hai ta sẽ tham gia chứ?! - cô gái nọ hỏi chàng trai kế bên, ngay lập tức nhận được cái gật đầu chấp thuận của chàng trai đó, khuôn mặt mãn nguyện nhường nào...

Vị Hokage nhận thấy được sự háo hức của các chàng thanh niên cùng các cô gái trẻ, nên đã sớm thông báo thêm để tăng phần hấp dẫn cho hội lồng đèn...

- trật tự lại nào quý vị... Thể lệ hội thi như sau, tất cả mọi người đều có thể tham gia, không phân biệt tuổi tác, nam nữ, trẻ già lớn bé, mỗi người thi sẽ phải tìm kiếm vật liệu làm lồng đèn, như giấy, tre nứa, đất nung....tùy thích trong hôm nay. Cho đến sáng mai, tất cả sẽ bắt tay vào chế tạo lồng đèn của mình sao cho sáng tạo nhất, đẹp nhất, ý nghĩa nhất, cho ban giám khảo chấm điểm, đèn nào đúng yêu cầu sẽ được phần thưởng lớn!

Hai ngày sau, mọi lồng đèn dự thi sẽ được thả cùng một lúc xuống hồ, và chủ nhân của lồng đèn đẹp nhất sẽ được thưởng một chuyến du lịch dài ngày ở mọi nơi mình thích!

Thể lệ cuộc thi khá đơn giản, vật liệu làm đèn do mình sáng tạo ra...

Công sức làm đèn và trang trí theo ý thích...

Cuộc thi này, vừa chứng tỏ chỉ số khéo tay của phái nữ, vừa chứng tỏ sự tháo vát nhanh nhạy của phái nam...Làm cho lễ hội trở nên hấp dẫn hơn rất

nhieu!...

Với phần thưởng rất hấp dẫn (mặc dù phải giữ kín nhưng vẫn làm người khác không nản lòng)...

Ai nấy đều hô hào, hứng thú trước hội thi này...

Thế là biết bao nhiêu lời hưởng ứng từ tất cả cặp đôi đều đồng ý, ngay cả nhóm bạn trẻ của chúng ta cũng không ngoại lệ...

- Naruto-kun....chúng ta...tham gia nha anh! Em...em rất thích...lễ hội lồng đèn!... - cô bạn Hinata ngập ngừng rủ anh chàng tóc vàng bên cạnh, thầm mong cậu có thể đồng ý..

Naruto gãi gãi đầu, cười lớn..

- cũng được, bất kể em thích thứ gì, anh đều sẽ chiều theo ý em datebayooo!!

Phía xa xa có Temari và Ino đang ra sức năn nỉ 'ông chồng' của mình, là Shikamaru và Sai, cùng nhau tham gia hội lồng đèn, nhưng có vẻ như hai người họ....chẳng hứng thú chút nào...

- thật phiền phức, anh sẽ không tham gia đâu, cả em nữa. Anh thấy...đi nghỉ mát sẽ hay hơn.. - Shikamaru..

- thôi đi Ino-san, anh chẳng thích lễ hội chút nào cả. - Anh chàng hay vẽ vòi cười mỉm - nhưng nếu Ino-san thích thì anh sẽ tham gia vậy!

Ino sượng rên lên, ôm chặt cứng Sai, với hi vọng sẽ giành chiến thắng hội thi này...

Còn cô nàng Temari cười híp mắt, không tham gia hội thả đèn cũng không sao, nhưng bù lại cô sẽ được đi du lịch khắp đất nước!

Quay trở lại với Sakura, biết được rằng sẽ có lễ hội này từ trước vì cậu bạn tóc vàng đã nói cách đây vài hôm, nên cô cũng đã ngầm chuẩn bị 'kế hoạch' dụ dỗ Sasuke tham gia cùng..

(Bắt đầu hội thoại ngắn)

- anh ơi!

- hmn? - đáp lại một chữ.

- anh với em tham gia hội thả đèn đón trăng được không? - ánh mắt cún con.

- không.. - và cũng chỉ là một chữ.

- đi mà anh! Lễ hội này sẽ rất vui đó! - ánh mắt cún con lần hai.

- anh không thích..

- làm ơn đi Sasuke-kun, em muốn tham gia! - vẫn kiên trì nài nỉ.

- nó rất phiền phức, vô bổ, chả lợi ích gì, tốn kém... Tóm lại là anh (và em) sẽ không đi. - chàng trai vẫn lạnh lùng.

- em buồn anh lắm đấy! Sasuke-kun! - ánh mắt thất vọng..

(Kết thúc hội thoại ngắn)

Cô ngược nhìn Sasuke khi nói xong câu đó, rồi từ từ nhích xa anh dần..

Cho đến khi đã cách anh một khoảng lớn, đủ chỗ cho cả một người nữa chen vào...

Anh thì lấy làm ngạc nhiên trước sự xa cách như vậy...

"Tại sao cô ấy lại có thể hờn dỗi trẻ con như thế nhỉ? Nó chỉ là một cuộc thi thôi mà!"

Đúng thật, đầu óc anh rất đơn giản để có thể hiểu hết được nội tâm con gái..

Nhất là với Sakura - người có tâm lý cực kỳ phức tạp....

Thế nên, chỉ còn một cách duy nhất...

Là đồng ý lời đề nghị của cô!

- Sakura.....anh sẽ tham gia...cái hội chết tiệt ấy...cùng với em...

Ngay lập tức, anh giang tay ôm cô vào lòng, trước hàng trăm con mắt đang quan sát cận kề hai người...

Thì thầm bên vành tai cô, đôi môi ẩm ướt mấp máy...

- thế nên....đừng buồn anh....nữa nhé!....Sakura....

Lòng ngực cô đập mạnh, tim như muốn rút ra ngoài trước sự nóng bỏng, nhiệt tình của anh...

Mặt đỏ như kè say rượu, nhưng lại càng đỏ hơn khi tất cả mọi người ngó mình chằm chằm...

- được thôi...Sasuke-kun....anh với em....nhất định sẽ chiến thắng!...

End chap 26.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Hội thi thả đèn đón trăng (2)

Ngay trong buổi sáng, cô và anh đã lên đường tìm kiếm vật liệu...

Từ bây giờ cho đến chiều tối, nhất định sẽ tìm được thứ để làm ra chiếc đèn đẹp nhất!

Cô hằng hái chuẩn bị đồ đạc vào balo..

- anh nè, anh nghĩ sao nếu chúng mình đến hiệu gốm sứ của Taiken-san để làm đèn?

Và ngay sau đó cô nhận được cái gật đầu miễn cưỡng từ Sasuke...

- hmn...tùy em...

- anh thật lạnh lùng, Sasuke-kun! Nhưng em cần ý kiến của anh. - Sakura đeo chiếc túi có hình gấu mèo Panda lên vai, phụng phịu nói, mong anh chàng kia sẽ đồng ý..

Anh nhếch môi cười, búng vào trán cô một cái, vẽ mặt đầy hàm ý:

- nếu vậy thì đi thôi...anh cũng muốn gặp Taiken một cái..

Sakura đỏ mặt, nhanh chóng quay sang chỗ khác, chàng trai tóc đen lại được phen trêu ghẹo cô..

- bộ dáng em đỏ mặt trông rất đáng yêu... - rồi anh nắm lấy bàn tay nhỏ bé của cô, kéo cô đi thẳng vào trong rừng...

Cô và anh....đã chính thức bắt đầu cuộc thi này!

Trời sắp vào ban trưa, thế mà họ vẫn chưa tới được nơi ở của Taiken...

Sakura đã thấm mệt, di chuyển cũng chậm dừng...

Cái cậu bạn tên Taiken ấy, thực chất là bạn thuở nhỏ của Sakura, tình cờ quen biết Sasuke khi anh đặt chân tới làng Mây. Cậu giống Sasuke, thích ngao du đó đây tất cả mọi nơi, nhưng tính cách lạnh lùng độc đoán như anh thì cậu hoàn toàn trái ngược hẳn. Rất hoà đồng và ưa những nơi nhộn nhịp, khoảng này thì cậu giống Sakura như đúc!

Cậu hiện đang tạm trú ở một vùng quê nhỏ, cũng là nơi mà anh và cô định đến, tên Nakamiwa, quê hương của những cái ẩm chén bằng sứ. Nói đúng hơn thì đây là làng gốm sứ, sành sứ, gạch men,... Là cái nôi của nghề làm đồ mỹ nghệ đầu tiên trong Ngũ Đại Cường Quốc. Nổi tiếng và lâu đời, những nghệ

nhân ở đây được mọi người ví là “Đệ nhất gổm sù”.

Tất nhiên, Taiken ở đây hơn ba năm, hẳn là cậu cũng biết rành ròi về đồ mỹ nghệ. Đó là lý do tại sao Sakura và Sasuke tìm đến cậu, cho hội thi mừng năm mới này... Nhưng khổ nỗi, Nakamiwa ở khá xa, giáp với làng Thác nước nên sẽ mất nửa ngày trời nếu tới đây. Và có lẽ cô gái tóc hồng kia, đang dần mệt mỏi - sau bốn tiếng đồng hồ di chuyển không ngừng nghỉ...

- Sakura! Cố lên em, qua khỏi con suối này là tới nơi rồi! - anh càng nắm chặt tay Sakura hơn, trấn an cô khỏi con mặt nhọc..

Cô đưa mắt nhìn về phía con suối từ đằng xa, chợt nhận ra có bóng người quen thuộc đang lượn cù, cô khẽ kêu lên:

- anh nhìn kia! Kia có phải Taiken-san không anh?! - và ngay sau đó nhận được cái gật đầu của anh, cô đứng thẳng trên tán cây, thở phào..”Cuối cùng cũng tìm được cậu ta rồi! May thật may mắn lắm đây Sakura! Sannarooo!”

◇

Rồi cả hai cùng phóng xuống mặt đất, nơi có anh chàng tên Taiken đang đứng..

- Taiken! Chúng tôi có chuyện muốn nhờ cậu!

Cậu bạn quay lưng lại, đôi mắt hiện rõ tia vui mừng khi gặp lại cố nhân xưa..

- Sakura-chan, Sasuke-san! Tôi thật không ngờ có thể gặp lại hai cậu ở đây!!

Ở một nơi khác...

Có đôi trai gái trẻ - một thân người vàng choé và một cô gái tím từ đầu tới chân...

Đang nhìn chăm chú vào một cái giàn dài..

Bên trên là vài cái nong* đựng trên giàn tre..

cái dùng để sàng gạo, bằng tre nửa, đan khít lại với nhau nhưng vẫn chừa lỗ nhỏ

Mỗi nong cách nhau tầm một cánh tay...

Nhưng đó không phải là thứ mà Naruto và Hinata để ý tới...

Thứ mà hai người đang quan sát từ nãy giờ là.....

.....VÔ SỐ CON TẦM ĐANG NGỌ NGUẬY TRÊN CÁI NONG!!!

Vâng, đúng là có rất nhiều tầm, con nào con nấy mập chắc, to ù ụ, thi nhau nhúc nhích, bò tới bò lui trong nong. Cái thứ màu trắng xám, cả chục con tạo thành một đồng bầy nhảy di chuyển tích cực, khiến cho ai đó sồn da gà...

- Na-Naruto-kun....anh mạng...mạng nó chỗ khác đi....trông nó ghê-ghê quá...

- anh thì thấy nó rất dễ thương! - mắt Naruto sáng rực như sao trời, vẻ mặt hí hửng cầm một con lên khoe với 'người yêu'...

Thêm một lần nữa cậu lại nghe tiếng thét chói tai của Hinata, không chỉ cậu, mà cả mọi người xung quanh nữa, bởi cậu dám nhét thứ quái-quỷ ấy vào người cô bạn mình...

Đây đích thực là vườn tơ tằm Kujin nổi danh tại làng Cát. Ai cũng biết làng Cát vốn là nơi không thể nuôi bất cứ loại côn trùng nào, đặc biệt là tầm, loài chuyên sống vùng ôn đới hơn là sa mạc cần cỗi. Thế nên, những con tầm ở đây phải nuôi trong nhà kính, với dụng cụ chăm sóc tiên tiến cùng các chuyên gia, thì loài tầm mới có khả năng phát triển tốt.

Và Naruto và Hinata đang tham quan khu nhà kính nuôi côn trùng Kujin, để lấy vài tơ tằm mà dệt thành chiếc túi nhỏ làm vật liệu tạo thành đèn lồng..

Phía sau họ còn có Gaara-sama, Kazekage của làng Cát, đang hướng dẫn họ đến từng nơi trong vườn..

Nét mặt ngờ nghệch của Naruto khi nhìn thấy những thứ mới lạ...

Gò má ửng đỏ sợ hãi của Hinata, khiến cô lúc nào cũng ngại ngùng, chỉ dám nép người đằng sau Naruto....

Chẳng mấy chốc....

Cũng đã tới chiều....

- hãy hướng dẫn tôi và Sakura cách làm đồ sứ, Taiken!

Tiếng của Sasuke đồng dạng vang lên, làm cô và Taiken không khỏi bất ngờ...

- sao cậu ấy lại 'manh động' thế nhỉ?!

- sao anh ấy lại muốn thắng cuộc thi đến vậy nhỉ?!

End chap 27.

MERRY CHRISTMAS AND HAPPY NEW YEAR!!!

Chúc mọi người giáng sinh vui vẻ và năm mới hạnh phúc!!

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Tiệc đêm (1) và Thuốc mê

Trước lời đề nghị bá đạo của anh, Taiken thật không biết phải làm gì hơn ngoài gật đầu lia lịa. Rồi cậu dẫn Sakura và Sasuke vào nhà mình...

- hê Sakura, Sasuke! Bây giờ hai cậu ăn uống nghỉ ngơi ở làng đi, buổi chiều tối sẽ giúp hai cậu làm gốm. Rồi tối sẽ có một bữa tiệc lớn ở trung tâm làng, hai cậu có đi không? - Taiken nhún nhún ngồi uống trà, liếc mắt về phía họ...

- dĩ nhiên có rồi, tụi mình sẽ đi! - cô vừa dọn thức ăn vừa cười khanh khách..

Anh thờ dài, gì chứ bản tính ham vui này chỉ có Sakura nhà anh là có thôi! Bao nhiêu trò hay ho nào cô đều góp mặt hết, thế nên anh đành phải chiều lòng cô vợ bé nhỏ này ngày hôm nay!

- hmh. Làm xong chúng ta sẽ đi.....!

- êh Sakura cậu ngốc quá! Đất nung phải nặn cho kỹ vào chứ!

.
- cậu có thể đừng để đĩa mài đất cạ vào mặt được không Sasuke-baka?

.
- haizzz.... Các cậu làm sai quy trình hết rồi! Rõ khổ mà!

.
Bla bla bla...

Và sau mấy tiếng đồng hồ, những lời nói của Taiken hình như không có tác dụng...

Sakura bình thường rất khéo tay, nhưng một khi đụng vào mấy thứ dính dính như đất nung thì tay chân đột nhiên phản chủ! Cứ làm loạn xà ngàu cả lên...

Sasuke....đây là lần thứ 'n' mà anh làm bể bàn nung, bị đĩa mài đất hút chặt vào mặt, cảm giác rất ư là.....thốn!

Ông thầy trẻ Taiken mặt nhăn như khi, đôi lông mày nhíu sát vào nhau, miệng liên tục thở dài vì 'chiến tích' của hai người...

- lần này nữa thôi. Hãy cố gắng quay đều tay để chiếc bình được hoàn chỉnh. - cậu làm mẫu lần nữa cho hai con người chẳng biết gì kia nhìn, khuôn mặt thăm mệt - để bàn chông cho thẳng, một người làm, một người vịn. Đừng để nó chảy.

Đến gần tới, cái bình đựng đèn của hai người mới hoàn thành. Méo một chút cũng có, cong cong cũng có, nứt tí xúu cũng có (nó có còn là bình không vậy?!!) nhưng anh và cô lại cảm thấy đẹp. Chả hiểu vì sao nữa....

Nó đẹp là bởi vì.... Đây là thứ đầu tiên mà hai người bỏ công sức để làm cùng nhau....

Một kẻ máu lạnh, tàn khốc như anh, việc làm ba cái thứ nhảm nhí này thật sự là một thử thách khó.

Còn Sakura, mạnh mẽ, tháo vát về mọi thứ, nhưng mấy cái nặn đất hay gì đó đều không phải sở trường của cô, thế nên làm ra được cái bình này đã là một kỳ tích lớn.

Như thế, thành công lần này, nhất định phải ăn mừng!

Lại một lần nữa, cơ hội thắng trong cuộc thi, anh và cô đều khá quan trọng. Chỉ còn chờ đợi tới ngày mai, hai người sẽ bắt tay làm chiếc đèn đẹp nhất!!

Nakamiwa. 9 giờ 30 pm. Tại trung tâm làng...

Một bữa tiệc ngoài trời hoành tráng tiếp đón những vị khách phương xa, như anh và cô chẳng hạn....Rượu thịt rất nhiều, đầy đủ các món ăn, từ đặc sản cho tới đồ nhập, đều có trên bàn lớn....

Đèn, cờ, treo mọi nơi. Được ánh trăng đêm chiếu vào càng thêm rực rỡ....

Các thanh niên trai tráng trong làng, ăn vận đẹp đẽ, bắt đầu công việc thú vị của mình....

Đó là.....đi tán tỉnh mấy cô gái trẻ khác!

Làng về đêm nhộn nhịp hơn hẳn lúc trưa, Sakura cảm thấy mình giống như lạc vào một thế giới khác vậy. Bản thân cô cũng đang hoà mình vào không khí tươi vui của bữa tiệc. Chiếc đầm hồng phấn tinh nghịch, đơn giản cách điệu nhưng nhìn rất đáng yêu. Nó dài tới đầu gối, phần váy có thêm lớp ren mỏng, hồng tươi nhẹ nhàng. Phía trên đính hoa hồng trắng, đi kèm là đôi giày cao gót mũi trắng tinh, cũng hoa tiết hoa giống chiếc váy.

Giản dị nhưng phá cách, trông Sakura thật sang trọng, như một quý cô đài các vậy. Cứ như thế, cô chẳng mấy chốc cũng trở thành tâm điểm của buổi tối hôm nay cho coi.

Sasuke trông thật phá cách! Đó là câu cảm thán từ mọi người khi nhìn thấy anh. Áo thun ôm đen khoe Body - kiểu thời trang đang rất hot ở Konoha, quần cũng đen nốt. Áo khoác đen da dài tay nhưng lại được xắn lên cho gọn, đôi giày bó màu nâu là điểm nhấn cho toàn bộ đồ.

Tóc để loà xoà, gia huy Uchiha chênh chếch ngay trên lưng áo khoác, lạnh lùng nắm tay Sakura nhập tiệc....

Một quý cô thanh lịch, đi cùng người đàn ông chuẩn play boy. Cũng không biết còn từ gì để miêu tả không nữa.

Và y như rằng, năm phút sau....

Một đồng phục rửa lại sáp vào cô như mèo thấy mỡ, đôi mắt ánh lên tia thèm thuồng.....

- em gái! Nhảy một bản với anh nha~. Em thật xinh đẹp đó!

Gã đàn ông không biết xấu hổ từ đâu chạy tới lân la làm quen với cô, có một nét.....xấu khó cường trên người gã.

Mặt mũi bặm trợn, hói, phê thuốc, râu lõm chồm, người toàn lông.... Rất ghê rợn....

Nắm chặt tay cô, điệu bộ cười khiếm nhã, hình như hắn vẫn chưa biết cô là hoa có chủ rồi nhỉ?.....

- xin lỗi ông, tôi đi với.....chồng tôi, hiện tôi đã có bạn nhảy rồi. Phần ông bỏ tay ra ạ. - rồi cô tiện tay chỉ vào một kẻ tướng đô con đang ăn như hạm gần đó, mà cô cho rằng đó là “chồng” cô.....

Lập tức, gã sợ hãi, đành phải buông tay ra, què mặt bỏ đi, khói bốc trên đầu vẫn chưa nguôi.....

Sasuke từ đằng sau, đôi môi mỉm cười, cô thật thông minh, không cần anh phải ra tay cứu giúp nữa!

- mời ngài! - cô gái có khuôn mặt sắc sảo cụng ly Sake với anh, đôi môi đỏ mận cười bí hiểm....

À khá xinh, bộ đầm đỏ nổi bật, khuôn ngực đồ sộ như muốn bung ra khỏi vạt áo mỏng te. Cặp chân thon dài, làn da trắng tuyết, gương mặt kiểu điển, à là một vũ công danh giá của làng. Còn có biệt tài....câu dẫn nam nhân!

Sasuke lịch sự đáp lại, nhưng biểu cảm vẫn lạnh lùng, chẳng thèm nói một câu...

Anh nâng ly rượu kê môi, dưới ánh trăng, Sake càng thêm mị hoặc, khiêu khích lòng người....

Thứ chất lỏng màu vàng ngà sóng sánh ấy từ từ len sâu vào cổ họng anh, nồng độ quá cao rồi đây!

Cơ thể dần dập, nóng bỏng. Đôi môi quyến rũ rồi miệng ly, chậm chậm tới bờ môi đỏ mọng của ai đó, hôn mạnh....

Hai tay siết chặt bờ eo mảnh khảnh gọi tình kia, mùi hương thảo được tràn ngập....

Chính xác hơn là Sasuke đang hôn cô ta, một nụ hôn sâu, xem ra..... Bí được ả dùng đã có hiệu nghiệm!

Ả cười đắc thắng, lại thêm một thằng đàn ông lọt vào bẫy, ly rượu rơi xuống đất vỡ toang, cái mùi hăng nồng lan toả, trộn lẫn mùi thuốc mê kích dục loại mạnh.... Thật ghê tởm!

Sasuke được ả diu vào phòng kín, bên trong miệng bí được vẫn chưa tan.....

Ánh trăng bị mây che phủ, tối đêm. Sakura có linh cảm xấu, nhất là không thấy anh bên cạnh.....

End chap 28.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Tiệc đêm (2) và Lửa dục

Từ nay mình sẽ gọi con nhỏ giựt chồng của Sak là Hiyami nha^^

Hiyami khoác tay Sasuke vào trong phòng, một đám thuốc hạ đẳng sau cung kính:

- thưa cô. Mọi chuyện đã làm đúng theo ý cô rồi ạ, nhưng chúng tôi cảm thấy cô gái tóc hồng kia không tầm thường.... Có thể cho chúng tôi 'xử lý' được không?

- tùy người. - chỉ vờ vện hai chữ, ả muốn kết thúc sớm chuyện này để được giải quyết chàng trai đang hôn mê bên cạnh. Đóng cửa lại, gài chốt khoá, ả bắt đầu một đêm dài lắm hoan tình.....cùng với anh!.....

Đặt anh trên giường, khoé môi thờ dốc, diu một người con trai trưởng thành, khoẻ mạnh như anh thật không phải chuyện dễ, Hiyami ngồi bên ghé, lấy rượu ra uống, đôi mắt dụ tình nhìn chăm chú anh....

Trong căn phòng, dù là ban đêm nhưng cơ thể anh vẫn cảm thấy rất nóng. Cứ bồn chồn, khó chịu trong người, buộc phải cởi quần áo ra. Từng đường nét nóng bỏng trên cơ thể anh uyển chuyển, khiêu khích cô gái hoang dâm kia. Máu nóng do Sake chẳng mấy lại dân trào trong người....

Hung hăng lột sạch đồ ả xuống, anh như con thú hoang nhìn đói lâu ngày nhào tới chiếm lấy bờ môi đỏ rượu của ả. Chiếc lưỡi gọi tình quấy nhiễu xung quanh, la liếm mặt ngọt bên trong vòm miệng ấy để giành hết phần không khí hô hấp, Hiyami rên lên nhe nhệ....

- ừm...a ....khó-khó thờ....ừm.....

Bí được quả nhiên có hiệu nghiệm, nó càng làm anh điên dại hơn, càng hôn càng khó chịu, bắt buộc anh phải quan hệ với cô ta.

Chán chê đôi môi, anh lại trườn xuống vùng cổ. Dấu ấn hồng ám muội hiện rõ, những nụ hôn của anh tung hoành khắp nơi trên cơ thể hoàn mỹ kia, đầu đầu cũng lưu lại vết tích.

Bàn tay mị lực như thềm khát bấy lâu, nay lại có cơ hội khám phá, tay trái di chuyển đến đầu ngực, tuột nhẹ bộ ngực trắng tuyết đậm đàng ấy, tay anh lại lần mò sâu vào bên trong. Chiếc Bra ngực rút xuống, đôi gò bông đào căng tròn hiện lồ lộ trước mặt anh, nhanh nhẹn anh mút lấy một bên, dùng lưỡi vờ vẽ đầu nhũ hoa vốn đã bóng nhẫy, cương cứng từ lúc nào.....

Đôi bàn tay ác tính kia, theo bản năng mà mò xuống vùng eo nhỏ nhắn, tiện vút luôn bộ đồ lót có-mặc-cũng-như-không của ả...

Giờ đây, trước mắt anh là một người phụ nữ trần như nhộng, cơ thể loã lồ, không một chút che đậy gọi dục anh....

Sasuke trong cơn men say (và thuốc kích dục), càng điên loạn hơn. Anh rời môi khỏi bầu ngực ấy rồi lại tiếp tục hướng tới động 'hoa huyệt' - điểm cấm mà bất cứ người đàn ông nào cũng muốn!

- a...đừng...đừng mà Sasu-

Lại một nụ hôn đáng ghê tởm nữa của anh trao ả nhằm chặn họng lại, anh nóng bừng lên, trên người toả nhiệt rất nhiều, cảm giác khó chịu một lần nữa lại dữ dội hơn....

Thô bạo tách chân ả ra, dùng tay miết nhẹ lên khu vực nhạy cảm, dịch nhờn đã thấm ướt drap giường, chảy đầy vào tay anh. Đầu dương vật cương lên, sự thèm muốn nóng bỏng này đã đến đỉnh điểm, anh không còn kiểm soát được tâm trí mình nữa.....

Sakura đứng hóng mát gần bờ hồ, tránh xa những bữa tiệc ồn ào như thế này....

Thật đáng ngạc nhiên và bất ngờ, hẳn chúng ta đều phải đặt câu hỏi cho chị:

Tại sao một người thích nhộn nhịp như cô lại ủ rũ thế kia??

Đó là vì cô chờ đã rất lâu, rất lâu để Sasuke quay trở lại...

"Haizz... Gần một tiếng rồi, anh ấy sao lại có thể đi lâu vậy chứ?! Lại còn không nói với mình là đã đi đâu!"

◇

Taiken thì đi gặp một vài người bạn, ở cái làng này, ngoài cậu ta và Sasuke, cô chẳng quen biết ai cả!

Bữa tiệc vẫn chưa có điểm dừng, hình như càng đêm thì tửu hứng mọi người lại càng cao thì phải. Đã gần 11 giờ mà tiếng hò hét cứ vang lên to hơn chứ không hề nhỏ bớt.... Sakura bắt đầu thấy mệt và quyết định đi tìm anh....

Anh cởi bỏ chiếc quần bó này ra, lột luôn cả cái Under-chip đen bí ẩn rồi vút lên giường, dương vật đã nhô lên cao, anh liền đút vào trong khe âm đạo nhón nhọt kia, khuôn mặt đôi chút thoải mái....

- á...của anh.....nó thật dài....đã...a mạnh nữa....nữa đi anh.....

Giọng la kiều mị, ngập ngừng khiến anh hưng phấn hơn, anh nấc thêm vài cái nữa.....

Nhúm lông đen mun của ả cọ cọ vào hai 'viên ngọc' của anh, tạo nên lực ma sát hấp dẫn....

Đôi tay phối hợp dương vật, bóp chặt khuôn ngực đẹp mê hồn kia, đem lại cho ả những khoái cảm tuyệt vời....

Dịch nhờn chảy nhiều, cứ tuôn trào như suối theo những lần nấc, ngày càng mạnh hơn....

Drap giường nhăn nhúm, tấm ga bị hất tung, khung cảnh trở nên kỳ bí lạ thường. Hai con người nằm ở chính giữa ấy, thân thể không rời nhau....

Ả ngược nhìn trần nhà, nụ cười hơi hột nhưng đầy ẩn ý....

- còn hai mươi phút...vẫn kịp!

Căn phòng tràn ngập mùi ái dục, men say...và cả hương vị từ thảo dược ấy! Nó cứ trộn lẫn vào nhau, chàng trai tóc đen bị điều khiển bởi thuốc kích thích, khuôn mặt đỏ ửng....

Cô gái hoang dâm kia như một nữ hoàng bóng đêm, luôn muốn mọi đàn ông trên thế giới đổ gục trước mình!

Nhưng không! Ả đã lầm, Sasuke là bậc thầy về ảo thuật, thuốc độc, lại lãnh khốc vô tình, tâm đã một lòng hướng về cô gái khác, người đó không phải là cô!

Bị điều khiển vì hơi rượu, bí dược quá liều, nhưng anh vẫn chưa nói với ả câu nào, chỉ lần này thôi, anh bị đàn bà điều khiển, nhưng tuyệt đối mãi mãi về sau, sẽ không còn ai nữa ngoài Sakura!

End chap 29.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tiệc đêm (3) và Tra tấn

Sakura lúng lúng khắp nơi, bóng dáng bé nhỏ chạy đi chạy lại hỏi han từng người....

Chỉ mong tìm được chàng trai ấy, sau hơn một tiếng tìm kiếm khắp khuôn viên làng...

Đôi mắt long bảo nom nớp lo sợ, bắt đầu ngấn nước. Cô lại tiếp tục tìm anh....

- đừng khóc Sakura-san! Chúng ta sẽ tìm được cậu ấy sớm thôi! Nội trong đêm nay thôi mà!

Taiken an ủi cô bạn tóc hồng của mình, trong lòng cậu cũng rồi bởi không kém...

Ban nãy cậu thấy Sasuke đi với một người phụ nữ, cả hai còn uống rượu cùng nhau nữa cơ, vừa mới quay sang gấp đồ ăn, liền quay lại thì họ đã đi đâu mất rồi. Cậu không có ý định giấu Sakura....

Nhưng thấy cô như vậy, cậu tuyệt đối sẽ không hé lộ! Cô chắc chắn sẽ buồn phiền rồi sinh bệnh mất. Vợ chia nhau ra đi tìm, một người tìm quanh trung tâm làng, một người tìm ở khu nhà trọ....

Trong lúc Sasuke và Hiyami đang trong phòng, thì một bóng áo đen chặn đường Sakura, không cho cô tiến về phòng trọ của hai người...

Người đàn ông cao lớn, ma mị như bóng đêm. Ăn mặc đen tuyền từ trên xuống dưới, khoé môi có hai chiếc răng nanh sắc nhọn như một Vampire thú vị. Ông nhìn thẳng vào mắt cô....

- cô gái, cô tính đi đâu?

- tôi tìm bạn tôi...xin hãy cho tôi đi! Anh ấy đi lâu quá rồi! - giọng ngập ngừng như sắp khóc, cô đang van nài người đàn ông trước mặt, muốn bằng mọi giá tìm thấy Sasuke...

Ông ta phát tay ra hiệu, lập tức một toán người đến phóng thuốc mê (loại nặng) vào mặt cô, khiến cô đi ngay trong đêm tối...

Trong cùng một buổi, cả hai người yêu nhau đều bị bắt mất. Một người bị kích dục, một người bị tra tấn...

Quả thật rất dã man!

Xoạt....Àooo.....

Một gáo nước lạnh buốt đổ vào người cô, làm cô thoát khỏi cơn mê man....

Phía trước mặt hình như rất nhiều người, ai nấy đều nghiêm nghị nhìn cô như muốn ăn tươi nuốt sống....

Chính giữa là người đàn ông ban nãy, hình như là kẻ cầm đầu...

Hắn ta tiến về phía cô, tát mạnh vào bên má phải:

- con khốn! Mày chuẩn bị chết đi!!

Cảm thấy bờ má ửng đỏ và đau rát, cô mới hoảng hồn, máu đỏ tanh chảy ra khoé miệng. Sự đau đớn dữ dội nhấn chìm lấy cô, cô bật khóc nức nở....

- sao các người lại bắt tôi? Hic..tôi không hề biết các người là ai!

Bóp. Chát chát.

Vô số cú đánh giáng vào người Sakura, cơ thể yếu ớt chống chọi bất lực. Đôi môi nhỏ run bần bật, ngăn cho máu lại tuôn ra. Cô co người lại, sàn nhà lạnh thấu xương cạ vào đôi chân trắng xước do bị đánh đập kia, cắn chặt răng đẩy thống khổ....

- tao chỉ được lệnh xử lý mày từ cô chủ. Mày nên cảm miệng lại đi. - một thằng con trai ngậm thuốc liên tiếp đá mạnh nơi hạ bộ của cô, cười quỷ dị.

Dáng người nhỏ bé hao gầy chẳng chịt vết thương ngã sống soài dưới đất, mùi đất ẩm rêu mốc xộc vào mũi cô rất dơ bẩn.

Cô tự giận bản thân mình đã quá gần gũi với người lạ, đã xem nhẹ việc bảo vệ an toàn cho mình để rồi chuốc họa vào thân. Tay và chân thì bị trói chặt vào cột gỗ bằng dây thép có sử dụng ảo thuật, cơ thể bầm dập không cử động được do thuốc mê và bị vô hiệu hoá tấn công, cô hiện chỉ còn ngồi yên cho bọn chúng giải quyết.

Đôi mắt lục bảo linh động khẽ chớp, mặc cho hấn đang dầy xé da thịt mình, cô vẫn nghĩ đến việc tìm anh....

”Sasuke...anh đang ở đâu? Em lo cho anh...thật sự lo cho....anh...”

◇

Lại một cú đâm từ xương cằm hất lên, hấn ta không thương tiếc sai đàn em đánh đập cô gái trẻ, mặc cho cô đã sớm ngất từ lúc nào..... Cơ thể nặng trĩu không một sức sống, cái mũi chảy máu đang hít hực tìm oxy để thở, cô ngã nhào ra sàn. Bọn chúng dừng dừng lồi đầu cô dậy, nắm đuôi tóc hồng mà giật gút...

- nên cảm ơn tui tao đi vì đã giữ trinh tiết lại cho mày. Chứ để mày giao cho lão quèn kia thì đời xuân mày chỉ có nước đi tong thôi. Nằm ở đó đi, lát đại ca sẽ ra tiếp chuyện.

Cả chục tên côn đồ đi mất, cô mới gượng dậy dựa lưng vào vách tường. Sở dĩ không thể sử dụng sức mạnh được là vì thuốc mê cực nặng kia đã thấm vào người cô, khiến cơ thể trở nên mềm nhũn ra, giờ cô chỉ còn cách ngồi yên đây mà dưỡng thương.

Bốn cái tát má phải, hai cái má trái, ba cú đá vào bụng, bị đâm sáu lần, 5 lần bị đánh vào chân và mặt.

Cô đã bị bọn chúng tra tấn bằng hình thức trên....

Cảm nhận thấy xương sườn đã gãy vài đốt, hạ bộ không thể di chuyển, xương ngực bị tổn thương nặng nề, khắp người bị đánh và hàm răng đã lung lay rất nhiều.

Cô thật sự hận bọn chúng, rất tàn nhẫn và độc ác....

Cánh cửa mộc nát mở ra, người đàn ông bước vào, trên môi vẫn là điệu thuốc quen thuộc....

- mày đang tìm người tên là Sasuke? - hấn liếc mắt về phía cô....

- đúng thế...ông biết anh..anh ấy đang..ở đâu sao? - cô thở gấp, giọng thều thào....

Hấn chậm chậm đi tới chỗ cô, hiên ngang giẫm mạnh chân vào cổ tay nhỏ nhắn của cô. Cô hét toáng lên, khuôn mặt nhăn nhó vì đau rất dữ dội.

Đề giày hàng hiệu mà hấn đang mang, cứ nhiên chà đạp lên bàn tay cô!!

Ngón tay co lại, một vài móng đã bị sứt gãy, cổ tay bị chà đạp nát bấy....

Nước mắt một lần nữa lại tuôn trào trên mi....

Bàn tay trái vốn đã đau nhứt, nay bị người khác giẫm đạp lên, để nguyên chiếc giày to lớn đập mạnh vào cánh tay cô, một cảm giác đau đớn không thể diễn đạt hết bằng lời!

Hấn quả là muốn cho tay cô bị tàn phế, muốn thân thể cô suốt đời không lành lặn!

- đau! Xin ông....bỏ ra....mau bỏ..... - hai hàng lông mày nhíu chặt, đôi môi mấp máy cầu xin..

Người đàn ông gạt điệu thuốc trên miệng, phui tàn thuốc cháy nóng lên đuôi cô, tro thuốc bén lửa đốt cháy chân váy, để lại vết đỏ do lửa gây ra. Hấn dùng tay chà xát tàn thuốc lên đuôi, để hơi nóng bầu vú tạo thêm sự dă mạn cho hành động này...

Cô hét lên bị thương, đôi mắt lục bảo ngấn nước....

Khói thuốc hoà lẫn mùi máu tanh xộc thẳng vào mũi cô, thứ mùi không hề dễ chịu....

Lần đầu tiên trong đời, cô phải nếm trải cảm giác đau thương, hành hạ thể xác ghê rợn đến như vậy.....

Hấn có phải là con người hay không? Vừa tàn ác vừa bệnh hoạn, cô thật sự ghê tởm!

Vừa bị đánh đập, vừa bị dẫm cho đến gãy xương tay, vừa bị nhò tàn thuốc vào người, mà bị mất khả năng phản kháng, ắt hẳn cô là người bị ngược tâm nhất thế gian.....

Sasuke vừa biến mất, giờ đến phiên Sakura lại không thấy đâu. Taiken lại phải là người đi tìm cả hai!

Chợt thấy bóng dáng cô gái mời rượu Sasuke lúc nãy từ trong phòng trọ bước ra, cậu liền đi theo để vào phòng....

- Sasuke-baka! Ra là cậu ở đây!

End chap 30.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Tiệc đêm (4) và Phát hiện

Taiken tức giận chạy tới nắm lấy cổ áo Sasuke nâng lên, găng giọng...

- cậu đã ở đâu cả buổi tối thế?! - cậu nhìn chăm chăm vào mắt anh - có biết Sakura tìm cậu lâu lắm không?

Rồi Taiken lẳng lặng quan sát căn phòng, drap giường nhăn nhúm. Chính giữa có một vũng dịch nhờn sặc mùi ân tình...

Quần áo văng khắp nơi, đỉnh điểm là bộ đầm đỏ của Hiyami thay xong vẫn còn đây, và cả chiếc Bra ngực đen nữa.....

Cậu lại quay sang nhìn anh, thấy anh chỉ mặc có mỗi cái quần đùi....

Với đầu óc thông minh, cậu đã đoán ra được Sasuke và cô gái Hiyami kia vừa làm chuyện đó xong....

- cậu và Hiyami....thật sự không có chứ?!

Anh trưng ra khuôn mặt khó hiểu, đôi mày lá liễu nhăn lại ngò vức....

- không. Là do thuốc mê.

- cậu kể lại chi tiết lúc mà cậu gặp Hiyami xem sao? - Taiken lấy tay day day trán, muốn kết thúc sớm chuyện này để đi tìm Sakura....

Sasuke mặc lại bộ đồ, giọng lạnh lùng:

- cô ta mời rượu tôi, khi tôi uống thì say thì giờ trò.

- vậy là cô ta chuốc thuốc mê vào rượu cậu rồi! - cậu quả quyết đoán.

- hmn. Tôi biết à điều khiển tôi.

Taiken lại tức giận:

- cậu đã biết thế tại sao không giết cô ta đi? Sao cậu lại cùng cô ta hoan tình chứ? Sakura sẽ giận lắm đấy.

- tâm trí tôi luôn vững, là do tác dụng của thuốc mê, cậu hiểu không? - anh giải thích.

- vậy cậu tính thế nào? - Taiken gật đầu.

Anh tối mặt, bật Sharingan đỏ thắm nhìn vào trong gương, đe dọa....

- chờ cô ta và đồng bọn ra mặt, giết luôn một lượt. Người duy nhất được đụng vào cơ thể tôi ngoài Sakura thì không có ai khác, nếu đụng là phải chết. Mau giúp tôi đi tìm Sakura.

Người đàn ông nâng nhẹ khuôn mặt yêu kiều nhưng rướm máu của cô lên, uỷ mị nói:

- Sasuke, người mày cần tìm, đã chuốc rượu vào cô chủ tao, hoan tình trong phòng trọ. Chính mắt tao nhìn thấy, người yêu mày cường dục Hiyami-sama, mày còn điều gì muốn nói?

Cô phút chốc đau khổ, lời hấn nói có phải sự thật?

Sasuke của mình...lại hiếp phụ nữ như thế ư? Cái gì cường dục, cái gì chuốc rượu? Cô thật không tin nổi!

Gò má lại nóng lên do nước mắt chảy dài, hương vị mặn chát của nó không thể xoá nhoà đi nỗi đau bị phản bội này.....Người run run, hai tay dựa không vững đã sớm gục ngã, cô bị tổn thương tinh thần nặng nề vì bị người yêu cảm sùng....

- cái loại đàn ông như thế mày nên vứt là vừa, Sakura ạ! - hấn vuốt ve bờ môi đỏ mọng sưng tấy kia, dạy dỗ....

- ông im miệng đi, Sasuke không như thế, anh ấy sẽ không như vậy đâu!

Chát.

Máu lần nữa lại tuôn nơi khoé môi, Sakura đã đau khổ nay lại đau hơn gấp bội....

Hắn lúi cô đến bờ hồ, vứt cô ở đó, rồi đi mất....

Ngồi bên hồ nước, cô khóc nức nở....

- Sasuke! Anh dám phản bội em sao? Huhu...anh đáng chết lắm, em hận anh! Hic huhu...

Cầm trên tay tấm hình làm bằng chứng, trong hình, Sasuke đang hôn say đắm Hiyami, cả hai đều cười hết quần áo....

Về mặt cô lại càng đau đớn hơn.....

Cùng lúc đó, Taiken nghe tiếng khóc gần mình, cậu chạy lại và tìm thấy Sakura...

Cô rất tuyệt vời, về mặt hốc hác, trắng bệch. Trên người chỉ chít vết thương, phần tay bị chảy máu, rách toét cả thịt....

Cậu lại gần, ôm cô an ủi, muốn làm dịu đi vết thương thể xác này....

- Sakura, tớ tìm được cậu rồi. Kể tớ nghe có chuyện gì nào...

- Taiken, hức...tớ bị bạo hành, bị tra tấn, nhưng không đáng lo... Chỉ là...tớ trông thấy bức hình Sasuke cùng với...cùng với Hiyami...đang hoan tình với nhau. Hic huhu...chính tại tớ nghe người ta kể....kể Sasuke đã phản bội tớ, đã...tìm người con gái khác... Cậu nói tớ nghe, tại sao trên đời, lại chỉ có mình tớ... là bị như thế này?

Tại sao tớ với Sasuke chưa hạnh phúc được bao lâu, anh ấy đã chủ động cưỡng dục cô gái khác? Tớ bị đánh đập, không sao hết. Tớ bị người ta chà đạp lên tay mình, không sao. Tớ bị người ta hành hạ, tớ cam chịu. Tớ chỉ mong một cuộc sống bình yên với người tớ yêu - là Sasuke. Vậy mà sao ông trời bất công thế, đã cho Sasuke yêu người con gái khác, mà không phải là tớ? Tớ cố hết sức để mạnh hơn, để hoàn thiện bản thân hơn, để hợp hơn trong mắt cậu ấy, vậy mà cậu ấy lại như thế! - cô đột nhiên hét to bị kịch, đôi tay bấu chặt vào vai Taiken.

Tớ chờ cái ngày cậu ấy nói yêu tớ đã hơn mười năm. Tớ chờ cậu ấy chấp nhận tớ rất lâu, tớ không dây dưa, ăn nằm với bất cứ ai, tớ chỉ có cậu ấy là người đồng hành suốt cuộc đời, vậy cũng không được sao? Tớ yêu cậu ấy bằng tất cả những gì tớ có, tớ hi sinh mọi thứ vì cậu ấy, để rồi kết cục lại bị phản bội, tớ thật không muốn sống nữa!

Sakura gạt tay Taiken ra, sử dụng toàn bộ Chakra của mình để tạo thành con dao Chakra, Taiken hoảng hồn giựt lấy con dao quăng đi, vừa lúc đó Sasuke phóng tới....

Anh vốn đã tìm ra được cô vợ nhỏ của mình từ hồi nãy, nhưng lại lánh mặt đi để nghe tiếp câu chuyện “thứ vị” kia, về việc bị cô hiểu lầm là hoan tình với Hiyami...

- Sakura..nghe anh giải thích!

Cô nhanh chân thoát khỏi bóng dáng cao lớn của anh, đôi mắt lại đầm nước...

- anh nói...anh yêu tôi, sẽ làm cho tôi hạnh phúc. Anh từng hôn tôi, từng cứu tôi, nhưng không có nghĩa là anh sẽ được bên người con gái khác. Anh hiểu không, Sasuke? Chúng ta còn chưa đi tới đâu, nay anh lại cùng người khác hoan tình như thế này, anh tưởng tôi là con ngốc chắc?! Kể từ bây giờ, tôi sẽ không yêu anh nữa, Sakura này sẽ không còn nhớ đến Sasuke nữa!

Sasuke dùng ảo thuật chiếm lấy tâm trí cô, đưa cô vào giấc ngủ, trong lòng quặn thắt lại vì những lời lẽ cay độc mà cô dành cho anh.... Cô thật sự....đã hiểu lầm rồi!

End chap 32.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Tiệc đêm (5) và Giải thích

Còn hơn mười phút nữa là nửa đêm, Sakura đang say sưa ngủ trên giường. Bên cạnh là chàng trai tóc đen quen thuộc....

Không phải anh không muốn ngủ, mà là ngủ không được. Anh đang bận chăm sóc cho cô nàng tóc hồng đầy rẫy các vết thương khắp người này...

Làn da trắng trẻo của cô ngày nào, giờ đã xanh xao bệnh tật. Mái tóc hồng xõa rồi, bết chặt lại vì nước ả. Máu tanh vương vãi xung quanh, nhiều nhất là mặt, tay, chân và môi. Anh có thể đoán được phần nào là do cô bị dày xéo thể xác, nói đúng hơn là bị hành hạ...

May cho Sasuke là trước kia lúc còn ở với Orochimaru, Kabuto có giúp anh một số nhẫn thuật trị thương đơn giản, nhưng nó đủ để cứu sống người thường mà không tốn nhiều sức. Và hôm nay anh lại sử dụng nó để chữa lành cơ thể cho cô.

Một con người máu lạnh, hay giết chóc như anh lại có thể đi chữa bệnh người khác, quả là chuyện rất hiếm. Đã vậy còn tận tụy dưỡng thương cho một cô gái, ngay cả anh cũng chẳng hiểu tại sao mình lại làm vậy. Chỉ là bản thân anh cảm thấy điều đó cần thiết, quan trọng, và não chi phối tay chân làm việc ấy.

Từ lòng bàn tay Sasuke, phát ra một luồng sáng tím kỳ lạ, đây đúng là ánh sáng Chakra chữa trị, nhưng thay vì có màu xanh lục, nó lại màu tím đậm, cứ như màu Susano của anh vậy. Anh bắt đầu công đoạn trị thương cho cô.....

Thuốc tê làm giảm đau dần ngấm vào cơ thể cô, cô hiện không ngủ nữa, mà là đang mê man vì thứ thuốc này.....

Đặt một nụ hôn sâu vào vầng trán cao thanh tú của cô, anh thì thầm điều gì đó.....

(Trong cơn mê của Sakura)

Mọi thứ tối om, tĩnh mịch. Cô cảm giác có ai đó gọi tên mình....

- Sakura, cố lên em....sắp xong thôi...!

Giờ cô đã biết mình đang ở trong nội tâm của mình, một Sakura thứ hai của cô. Và trong nội tâm đầy phức tạp này, cô có thể đọc được suy nghĩ của người khác.

Hình như mình bị chích thuốc tê thì phải, ngay cả giọng nói này rất quen thuộc.....

Là Sasuke!

Tại sao anh ấy lại xuất hiện trong tiềm thức của mình được chứ?! Anh ấy đang làm gì thế, bảo mình cố lên là như thế nào?

Rồi cô lại nghe thấy anh nói...

- sẽ không sao, Sakura... Anh đang chữa trị cho em..

Câu nói dịu dàng của anh vô tình làm thức tỉnh con người khác biệt là cô. Anh....anh chính là đang chữa trị cho cô sao? Một hàng nước mắt lại chực trào trên khoé mí, cô khóc rồi.....!

- không có chuyện anh hoàn tình cùng cô đâu-

Lúc này đây cô mới biết là anh đang nói về vấn đề gì.... Sự tức giận đã không thể kìm chế, sắp bùng nổ trong con người cô....- là do thuốc kích thích. Cô ta chuốc rượu anh, chuyện đó là thật...

- em là Iryo-nin, em biết khi một Shinobi bị điều khiển thì không thể phản kháng mà, đúng không?

- anh cũng không nhớ chuyện gì đã xảy ra, khi tỉnh dậy thì thấy cô ta đi mất, còn mình thì nằm trên giường....

- anh thật không biết là có chuyện đó. Chuyện anh và cô ta..... Em thật sự tin sao Sakura?

Dĩ nhiên là không! Ngoài em ra, anh còn có thể yêu ai được chứ?!

- khi biết em như thế. Anh rất đau, đau dữ dội. Không thể khống chế bản thân mình...

- anh quyết định sẽ lấy mạng cô ta. Giết hết những kẻ dám đánh đập em, không một ai được sống sót.

- hãy tin anh, Sakura. Anh đã yêu một người phụ nữ, thì cả đời cũng chỉ chung thủy với người đó, không có người thứ hai, em hiểu không Sakura?

Nước mắt sụt sùi khi nghe thấy những lời chân thành từ anh, mọi phiền muộn, hiểu lầm như đã bị xóa bỏ....

Tình yêu của cô trao anh, đâu dễ gì vứt mất như vậy chứ?!

Chưa bao giờ cô cảm thấy mình loạn cảm xúc như thế này, nhưng nó thật sự đáng giá vì anh, vì người con trai mà cô đồng hành suốt cuộc đời. Không ngờ trong nội tâm thứ hai, cô lại có thể nghe được những lời này từ anh. Anh đã giải thích mọi chuyện thỏa đáng, khiến cô không còn lý do gì để giận anh nữa!

- Sakura.... tỉnh lại đi... Anh không muốn thấy em như thế đâu....

Cô khẽ gạt đầu, ánh mắt lục bảo tràn đầy hi vọng sống....

- vâng! Cảm ơn Sasuke!

(Sakura thoát ra nội tâm thứ hai)

Lần đầu tiên Sasuke cảm thấy mình nói nhiều chưa từng có, nếu không vì Sakura - người anh yêu - thì có cho vàng anh cũng không lăm lờ đến như vậy. Nhưng vì những câu bực bạch ấy, anh lại nhẹ nhõm tinh thần hơn, không bị Sakura hắc hủi, lạnh mặt và trên hết là chia tay.

Ban nãy khi tâm sự với cô, anh không biết rằng cô cũng nghe thấy được, vì cô có nội tâm độc suy nghĩ. Và điều anh nói đều lọt lỗ tai Sakura hết.

Sau khi chữa trị xong, anh hoá giải thuốc gây tê cho cô, trao lại cô phần cơ thể không một vết thương, tất cả đều hoàn hảo như lúc ban đầu....

Sakura đã tỉnh, nhưng nhìn anh với ánh mắt sát khí.....

- sao anh lại ở đây?! Anh đã làm gì tôi rồi, Sasuke?!!

Mặc dù đã tha thứ cho anh, nhưng vẫn còn mùi dấm chua mà cô muốn cho anh 'nếm thử', đó chính là trái Ghen truyền thuyết mà bất kỳ chàng trai nào cũng sợ....

Cô sẽ cho anh nếm mùi đau khổ trong quãng thời gian sắp tới, khi dám 'cắm sừng' cô như vậy!

- anh đã giải thích rồi...em còn giận sao? - Sasuke giọng dịu dàng, ôm cô vào lòng....

- không biết. Anh phải giúp tôi chiến thắng hội thi ngày mai (Yakaishite) thì tôi còn suy nghĩ lại, chứ không thì anh đừng coi Sakura này là người yêu anh nữa! - cô hét lên, tiện thể đá mấy cái vào người anh cho bõ tức.

Anh mỉm cười, thì ra là ghen đây mà! Đáng yêu quá.

Nhưn người tắc đèn, anh ôm chặt cô, đắp mền đi ngủ.....

- hm. Sẽ thắng thôi.....ngủ đi Sakura.....

Cô không có cửa quậy, nhắm mắt dúi đầu vào khuôn ngực rắn chắc kia, ngủ liền sau đó. Chắc vì quá mệt nhọc, Sakura và Sasuke đã ngủ rất nhanh, hơi thở hai người hoà trộn vào nhau, thật tình cảm.....

End chap 32.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Về ngoại truyện

Các thím đừng thắc mắc tại sao chap này lại bị mất nhé, bởi vì đây là phiên ngoại (ngoại truyện) nên khi nào End Fic rồi tui mới tung ra.

Lẽ ra thì chap 32 đọc xong thì đọc tiếp chap 34, chap 33 này tui làm phiên ngoại bên lề thôi, không ngờ bây giờ muốn chỉnh sửa lại phiên phức đến như vậy! (Muốn chỉnh thì phải sửa lại tên chap 34 thành chap 33 rồi sửa chap 35 thành chap 34, cứ thế tiếp tục thì phiền lắm)

Sẵn báo luôn, Fic sắp hoàn rồi đấy, phiên ngoại sẽ có, nhưng không phải ở chap này. Từ chap 60 trở đi là phiên ngoại í.

Xin lỗi các thím vì sự bất tiện này TT^TT

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Nu hôn trước khi bắt đầu

Chương 37. Nụ hôn trước khi bắt đầu

Sau khi mọi hiểu lầm, uẩn khúc đã được giải thích, thì giờ là lúc Sasuke, Sakura phải chia tay Taiken để trở về làng....

Từ cái đêm hôm đó, tình cảm của họ như đã được thắt chặt lại hơn, ngày một vững bền. Nhưng, có vẻ như....

Sakura vẫn còn giận anh thì phải.....?

Cô không nói không cười, đúng hơn là cười với người ta còn với anh thì nín miệng. Cách xưng hô theo kiểu dạn dĩ, anh-tôi càng làm anh thấy tức điện, mỗi ngày gặp nhau, cô đều cho anh ăn nguyên cục bơ ngon lành, hay là món 'dấm chua' (quả ghen) truyền thuyết,... Ngay cả đến bây giờ sắp trở về, cô còn lạnh nhạt với anh hơn nữa.....

- Sakura? Mấy ngày nay em lạ lắm..... - anh xoa nhẹ mái tóc hồng đang rung rinh theo gió.

- liên quan đến 'ai kia' chắc? - cô lại gạt tay ra.

- hmn.

Mặc dù anh nói vậy, nhưng trong lòng đang rất phân tâm. Anh cũng không biết vì lý do gì mà cô lại như vậy....

Cô cười lém lỉnh, không nói chuyện với anh nữa, quay ra chào Taiken:

- giờ tớ sẽ về, hẹn cậu sau nhé! Tạm biệt!

Lời nói vừa dứt, một bóng màu hồng chạy vụt mất, bóng tóc đen đuổi theo phía sau. Trên tay cô là cái bình gốm đỏ, cô đang rất tự tin để trở về làng và chiến thắng hội Yakaishite.....

Khoảng ba-bốn tiếng đồng hồ sau, cô và anh mới đến được ngoại ô Konoha. Lúc đi tới Nakamiwa mất cả một buổi sáng thì lúc trở về nhà cũng như thế. Sakura vừa đi vừa cười khoái chí.....

- chắc chắn chúng ta sẽ thắng! Phần thưởng oiii, chị tới đây!!

Sasuke đi kế bên cô, dù lạnh lùng lắm nhưng cũng phải nhếch môi vì câu nói đáng yêu của cô... Anh dí sát người cô vào bức tường gần đó, chống tay ngang vai cô, ánh mắt dịu dàng nhu tình....

- giờ hãy nói cho tôi biết.... Sao em lại như thế với tôi? Sakura.

Cứ mỗi lần anh thể hiện tình cảm, cô lại.....sướng muốn điên luôn, nhiều lúc tưởng sẽ phụt máu mũi vì sức hấp dẫn ở anh rồi chứ! Và hoàn cảnh này cũng giống y như vậy, cô luôn không kìm chế được cảm xúc, đầu óc nhảy loạn cả lên....

Khuôn mặt đỏ ửng tới tận mang tai, đôi mắt lục bảo chớp chớp liên hồi mà không dám nhìn thẳng, chỉ cúi xuống đất. Cô lại bị anh quyến rũ nữa rồi! Mỗi anh mấp mấy điều gì đó....

- ngẩng mặt nhìn tôi.

Và cô như con robot phục tùng anh, không một lời cãi lại, cô ngược lên để mặt hai người ngang nhau.....

Bắt chợt hành động của cô làm ánh mắt họ chạm nhau. Đôi mắt xanh biết nhìn thẳng vào đôi mắt đen lạnh lẽo.....

- Sasuke...ta đi-đi...tới làng..nào...!

Cô dường như bị choáng ngợp bởi khoảng cách thân mật giữa hai người, nội tâm thứ hai đang gào thét sung sướng.... Anh đặt tay lên sau gáy cô, tay còn lại nắm chặt tay cô, ngăn không cho cô chạy thoát.....

Rồi lúc đó, anh ấn môi mình xuống cánh môi mềm đỏ của cô..... Một hành động vô cùng nồng ấm, ngọt ngào!

Chỉ là một nụ hôn nhẹ trước khi bắt đầu hội thi, trấn tĩnh cô lại....

Nhưng hình như bên trong nó còn có một ẩn chứa khác, đó chính là mấu chốt để cô không còn hờn dận nữa....!

Cái hôn tình cảm này thật nhẹ nhàng, anh rất biết nâng niu, cưng nựng cô, luôn làm cho tâm trí cô hỗn loạn...

Rồi cô ngã rụi vào lòng anh, hai gò má xầu hổ kia nấp vào vòng ngực rắn chắc của ai đó.... Anh cũng ôm cô, ôm chặt, đôi môi luyến tiếc khi rời nhau quá sớm.....

- đừng giận anh nữa. Anh cũng....yêu em mà!

Thế là từ một quả cà chua chín trên mặt cô, nay đã thêm một quả nữa ở mặt anh.... Hai người đỏ mặt quay sang chỗ khác, tránh đi ánh mắt người kia.... Nhưng họ bây giờ lại cùng chung một suy nghĩ....

"Sasuke...em sẽ mở lòng mình, không giận anh đâu!"

"Yêu còn hông hết, giận vớ vẫn gì chứ?!"

Trong khi hai đứa bạn thân kia đang 'chìm chuột' với nhau, anh chàng tóc vàng phải chạy đông chạy tây để tìm họ... Bởi vì chỉ còn hơn 10' nữa là ngày thi thứ hai của Yakaishite sẽ bắt đầu....

- Hinata! Anh tìm thấy hai người đó rồi!

Cô nàng tóc tím nào đó nghe thấy tên mình được nhắc, về mặt đỏ hồng nhìn cậu...

- vậy họ...ở đâu thế anh?

- kia kia! Đang tình tứ trong bụi cây kia!

Vừa chỉ chỗ nơi Sakura và Sasuke đang đứng, cậu hét lên....

- oiiiiiii!! Sakura, Sasuke!! ĐẾN GIỜ THI RỒI!!

Nhưng cậu không hề biết rằng, cậu đang phá đám khúc thể hiện tình cảm của hai người.... Và con thịnh nộ mang tên Sannaro của cô nàng tóc hồng sắp 'càn quét' cậu vì tội danh ấy.....

End chap 34.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Hội thi thả đèn đón trăng (3)

Cậu bạn tóc vàng tung tăng chạy đến nơi Sasuke và Sakura đang đứng, đi bên cạnh là cô gái Hyuuga nhút nhát....

Rồi cậu.....vỗ vào mông anh một cái, nở nụ cười biến thái hết sức.....

- cậu làm cái khi gì ở đây với Sakura thế dattebayoo!! Hội thi sắp bắt đầu rồi đấy!

Sasuke nhìn cậu bằng ánh mắt sắc nhọn của mình, Sharingan đỏ ngầu lộ ra trông thấy.

Bởi vì tên ngốc tóc vàng này.... Cậu ta.....

DÁM ĐÉT VÀO Đ-Í-T ANH NHƯ VẬY!!

Và xui cho Naruto, chẳng những có con bão Sanaro, mà còn kèm theo con lốc cấp 15 Chidori nữa.....

- dobe....sao cậu dám....

- sao là sao chứ? Tớ chỉ thông báo một chút thôi, có gì không ổn à?! - mặt ngậy thơ cười.

Sakura nhanh chân tới chỗ Naruto, cốc vào đầu cậu một cái đau đớn.... Không ngờ, đôi tay nhỏ bé xinh xắn của cô, lại phát ra uy lực mạnh đến cỡ này!....

Cậu bạn lăn mấy vòng trên mặt đất, tay ôm đầu đã bị sưng nguyên một cục to.... Cô gái tóc tím sợ sệt, lấp bắp...

- Sa-sakura, Sasuke....bọn mình không cố ý... Chỉ là..mình muốn nói với các cậu..hội thi sẽ diễn ra sau 5 phút nữa đó!

Lúc này, cô gái "yếu ớt" Sakura mới đỡ Naruto dậy, miệng còn cười 'Baka baka' ám chỉ cậu, nói:

- Thế bọn tớ đến trễ nhất sao?

- Ủ! - cả hai đồng thanh.

- năm phút nữa bắt đầu?

- Ủ! - đồng thanh tập hai..

- vậy đi thôi!! - cô kéo áo Sasuke, người im lặng nhất này giờ, chạy tới trung tâm Konoha. Cùng với cặp đôi nhí nhố NaruHina đằng sau....

Konoha vẫn nháo nhét như mọi ngày, dĩ nhiên, đây là đế quốc phồn vinh nhất Ngũ đại cường quốc mà. Vị Hokage đệ Lục ngồi trên cao, quan sát dân làng, chuẩn bị bắt đầu hội thi Yakaishite truyền thống.

- ngày thứ hai của Yakaishite sẽ bắt đầu ngay bây giờ. Xin người chơi sắp xếp 'đèn' của mình cho thật hợp lý...

Ba tiếng trống đánh lên, báo hiệu đã đến lúc các cặp đôi thể hiện tài năng trang trí lồng đèn....

Hội thi sẽ kết thúc vào buổi tối cùng ngày, và ngày mai sẽ công bố kết quả.....

Ai nấy tập trung đông đủ ở đại sảnh, trên tay cầm những sản phẩm sáng tạo mà họ chế ra. Cô cũng không ngoại lệ, chiếc đèn kiểu bình gốm trắng, cô và anh đây tự tin để chiến thắng hội thi này....

- Naruto.... Tôi thách cậu....thắng được tôi và Sakura đấy.....!

Nụ cười nhếch mép, anh liếc nhìn cậu bạn tóc vàng một cái, khiến cậu ta tức điên lên....

- được! Để xem... Tôi và Hinata có thắng hai người được không?!!

Tùng tùng tùng!! Hội thi.....chính thức... Bắt đầu!

Mỗi người một góc riêng trong làng, trang trí lồng đèn sao cho đẹp nhất. Bây giờ, ta sẽ đi qua một số nơi trong làng nhé!

.

Chỗ Konohamaru và Moegi...

- nè, chúng ta sẽ dán decal vào đèn, cậu thấy được không? - Moegi cầm trên tay một xấp hình dán....

- không đâu, hình mèo Neko xấu lắm. Dán decal Suriken hay hơn!

- không, tớ muốn hình Neko! Shuriken xấu hơn nhiều!

- .....

Thế là một cuộc cãi nhau kịch liệt giữa hai cô cậu nhóc hiếu động.....

.

Chỗ Ino và Sai.....

- vẽ cánh chim hạc nha Ino-san? - anh chàng mỉm cười nhìn cô gái....

- nhớ vẽ thêm cỏ bốn lá nữa đó! - Ino cười lại, ôm chặt Sai....

- được, chúng ta cùng nhau vẽ!

Trông họ thật hạnh phúc biết bao.....!

.

Chỗ Naruto và Hinata.....

- anh sẽ cho Rasengan vào, em thấy sao? - cậu bạn thi triển nhẫn thuật....

- dừng-dừng....sẽ nguy hiểm lắm anh!.... - Hinata ra sức ngăn cản... - để em vẽ cho!

Naruto đành phải nhường khâu trang trí cho cô nàng, còn mình thì ra ngoài ăn Ramen.....

.

Cuối cùng là Sakura và Sasuke.....

Cô hiện đang rất bận khoăn, giữa việc đính ngọc trai, và vẽ cánh hoa đào lên chiếc bình.... Cái bình mà cô và anh làm, nó bằng sứ, rất đẹp, đáng hao hao chiếc lồng đèn cổ của Nhật xưa. Màu trắng của nó thật sự hoàn hảo, không hề có một chút bụi bẩn....

Giờ việc của cô là làm cho chiếc bình trở nên đẹp hơn, và trở thành biểu tượng của làng Lá.....

- Sasuke-kun, em hết giận anh rồi. Giúp em trang trí đi!

- đó là việc con gái, anh không làm - anh kiên quyết từ chối..

Sakura nhích xa anh ra, đôi mày nhăn lại rõ khổ. Miệng cô lẩm bầm gì đó, anh chắc chắn rằng cô đang rửa anh cho coi.

"Anh phục em rồi đấy, Sakura. Nhưng nhớ, anh không kim chế được mình trước em đâu!"

Anh đi tới, nắm tay cô, siết chặt..

- được rồi, anh sẽ giúp. Đừng...như thế nữa.....

Buổi chiều hôm ấy, có chàng trai tóc đen, đang hí hục vẽ gì đó lên chiếc bình trắng....Rồi sau đó anh lại cầm bút hí hoáy trang trí, mặc cho nét vẽ của anh xấu ghê hồn. Anh hiện giống như một người giúp việc, không hơn không kém.....

Đằng xa là cô gái tóc hồng đang nằm ngủ ngon lành, cô để cho anh làm mọi việc cật lực. Cô bây giờ như một cô chủ nhỏ, luôn ra việc sai khiến người hầu.....

Hơn hai tiếng sau, việc trang trí đã hoàn tất.

End chap 35.

<(Chap hơi chán nhì? Chap sau gây cân hơn □□)>

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Hôn em?!

Trời ngả xế chiều, cũng khoảng sáu giờ. Cánh quạ đen kêu lên báo hiệu buổi tối sắp đến, trên đại sảnh nơi có vị Hokage đang ngồi, vẫn có rất nhiều người tụ tập ở đó.....

Ai nấy thi nhau trang trí, tô tô vẽ vẽ,...Để có thể hoàn thành cuộc thi.....

Rồi một hồi trống dài vang lên, Kakashi tuyên bố Yakaishite đã kết thúc ngày thứ hai. Mọi người dừng hoạt động, hướng mắt về phía ông.

- Phần hai của hội thi ngừng tại đây. Tám giờ sáng ngày mai, sẽ công bố kết quả và thông báo phần thưởng nhé!! Rất cảm ơn mọi người đã cố gắng như thế này!

Thế là mọi người để thành phẩm của mình trong khu chứa đồ, ra về, nhưng trong trạng thái hồi hộp khi chờ chấm điểm. Sakura ngủ vừa mới dậy, cô bung chiếc bình đang được trùm lại bằng khăn lụa, để kê bên 'đèn' của Naruto, rồi cô đi cùng với Sasuke ra ngoài.....

- anh nè, lỡ mình không thắng thì sao? Em lo lắm!

- sẽ không. - anh vẫn lạnh lùng.

- đừng nói như thế chứ, em rất lo đấy!

Cô lại nhận được một cái cốc đầu nhẹ từ anh, hai má hây hây đỏ.....

- Em thật phiền phức. Về nhà thôi.

Cả hai cùng về nhà, nói đúng hơn là anh tiễn cô đến tận nhà cô. Còn mình thì tự đi bộ về.... Lúc chào tạm biệt anh, cô định bước vào nhà thì thấy tờ giấy mảnh nhỏ nào đó dán trên cửa chính....

“Sakura, đi kệt công chuyện bên làng Cát. Sẽ về trong hai hôm nữa, nếu con sợ, có thể kêu Ino qua ngủ cùng, hay con ở tạm nhà bạn nha!

Kí tên. Migawa thân yêu của con!”

Cô đọc đi đọc lại một hồi lâu, mới định hình được những việc đang xảy ra.....

Rồi, đi bạn. Hai ngày, trong thời gian đó, mình phải ở cùng với người bạn cho an toàn. Đến khi đi về.

Thì ra là như thế, cô mất cả chục phút để tiêu hoá hết đồng thông tin này.

”Ôi, di ấy thật sến quá! Có cần phải như vậy không trời??”

Tạm gác qua chuyện cuộc thi Yakaishite, cái cô cần bây giờ là một chỗ ngủ đàng hoàng qua đêm nay. Dĩ Migawa cũng rất kỹ tính, không muốn đưa con này phải nguy hiểm, đã cho cô được quyền rủ bạn về ở cùng mình. Hoặc cô có thể ngủ ở nhà bạn cũng được.

Cô bắt đầu xách giỏ sang nhà Ino ngủ kè, à nhầm ở chung một đêm.

.

- Ino-heo, tớ ở nhà cậu đêm nay nhé? Được không? - ai đó cầu xin.

Cô bạn tóc vàng giọng vẫn còn ngái ngủ....- ừ..chứ?? Giường tớ...chỉ có một chỗ thui à, nằm đè lên nhau mà ngủ chắc?!

- hay cậu qua nhà tớ đi, đi tớ đi vắng rồi!

- thế ai trông coi vườn hoa đây?! Buổi đêm khách tới mua nhiều lắm đó! Xin lỗi Sakura, 'phi vụ' lần này tớ giúp không được. - Ino đóng cửa sầm một cái, tắt đèn tối om không tiễn khách.

.

Bóng dáng tóc hồng chạy thục mạng qua khu gia tộc Hyuuga....

- Hinata cậu cho tớ ở nhờ một đêm được không? Dĩ tớ không có ở nhà rồi.

- chẳng được đâu Sakura-chan.... Nhà tớ nghiêm lắm... Cậu sẽ không chịu được đâu...!

Cô nàng tóc tím lắc đầu nguây nguẩy, vẻ mặt run sợ....

- thế cậu qua nhà tớ được không? - Cô vẫn tiếp tục năn nỉ.

- càng..không-không được.. Rồi cha tớ sẽ tức giận lắm.. Thật xin lỗi cậu, Sakura-chan! - Hinata an ủi cô, rồi cũng vào nhà.

.

- Cho tớ ở nhờ, một đêm, nhé?! - Cô thở mệt nhọc khi tới được nhà Tenten..

- Sao thế Sakura, di cậu đâu?

- Di ấy đi vắng rồi. Nếu không được thì Tenten qua nhà tớ được không?

Ánh mắt lục bảo nhìn đôi mắt nâu hồ phách.... Rất chân thành nài nỉ.

- Mai tớ có nhiệm vụ sớm, sẽ không tiện lắm khi ở nhà cậu đâu Sakura. Với lại, tớ cũng không quen khi ở phòng có hai người. Thật xin lỗi cậu Sakura. - Cô gái nắm tay cô, khuôn mặt rất không vui khi không giúp được bạn mình.

- Không sao đâu, tớ hiểu mà! Chúc cậu hoàn thành tốt nhiệm vụ!

- Cảm ơn, Sakura. - Hai người con gái chào nhau, Tenten về phòng. Sakura lại đi tiếp trong đêm tối..

.

Cô đi đến cuối đoạn đường lớn của làng. Rồi dừng chân tại ngay lối vào khu gia tộc Uchiha, giờ hơn bảy giờ, chắc anh ấy vẫn còn thức. Nghĩ là làm, bóng tóc hồng chạy vụt vào trong nhà anh.

Mọi thứ tối om, tĩnh mịch đến lạ thường. Cô tiến vào trong căn phòng sau hành lang, nơi có một người đang nằm ngủ..

- Sasuke-kun anh ấy ngủ sớm đến vậy sao? Thật lạ!

Sakura bật cười thầm, nhưng cô đâu biết rằng câu chọc ghẹo ấy khiến cô 'khổ sở' hơn trong đêm nay vì anh.

Một bàn tay to lớn nào đó siết chặt cánh tay trắng trẻo của cô, kéo lại gần chiếc giường. Rồi chủ nhân cái tay ấy, hôn nhẹ lên gò má đỏ lựng, dùng ánh mắt dịu dàng nhìn cô.....

- Ai kì lạ?

Giọng nói thật trầm, chẳng có một chút âm sắc. Nhưng đối với cô nó rất đặc biệt.

- Em nói chơi thôi mà. Sasuke đừng để ý. - Cô lại cười.

- Vậy sao?.... Thế em đã tìm được chỗ ngủ chưa.....?

Anh lại mi lên vầng trán cao thanh tú, mỗi nụ hôn từ anh trao đến cô, thì đôi má của cô lại đỏ lên gấp hai lần. Và bây giờ, nó đỏ như một quả cà chín. Cô ngạc nhiên nhìn anh.

- Sao anh biết vậy? Em đã kể cho anh nghe đâu, hay anh.....

- Đúng, anh quan sát em từ nãy giờ. - Anh đánh gãy lời cô. - Em đã bị từ chối ba lần, rồi mới qua đây.

Cô khẽ gật đầu. Chẳng có điều gì lại qua mắt được anh cả. Thế mà anh lại không ra tay cứu giúp cô, để cô thử phi phèo chạy tới đây. Có một chút ảm ức nhẹ trong lòng đang dâng lên.....

- Sao anh không giúp em ngay từ đầu đi?! Để em chạy đông chạy tây đi năn nỉ người khác. Rồi quay lại tìm anh, anh lại nói câu đó! Anh theo dõi em mà, lúc em đang mệt anh ở đâu thế?!!

Người con gái đang trong vòng tay anh, chợt khóc. Khoé mi đầm nước, ướt đầy vai áo anh....

- Mau nín, anh không đỡ em được đâu.

Tuy nói là như vậy, nhưng anh rất buồn bã. Anh chưa bao giờ muốn người mình yêu khóc vì mình cả. Nhẹ lau đi những giọt nước mắt ấy, anh siết chặt tay hơn, để cô nằm gọn trong lòng.

Anh hôn cô, lấn át đi mùi vị mặn chát của thứ nước trên khuôn mặt. Khoá môi cô lại bằng một nụ hôn sâu, không để cô nói thêm những lời làm anh đau khổ nữa.

- Anh xin lỗi.

Cô như con mèo cuộn tròn lại vì lạnh, áp đầu mình vào cằm anh, để anh muốn đỡ mình ra sao. Đúng như mong đợi, anh lại hôn cô, hôn rất nhiều, hôn nhiều chỗ khác nhau. Và cứ thế, cô nín khóc, ngủ luôn, không cần biết trời đất ra sao nữa.

Mái tóc hồng phớt có mùi hương dễ chịu ấy, anh vùi đầu vào nó, cuốn đi mất vị hoa anh đào tự nhiên trong tóc. Anh hôn lên tóc cô, rồi đặt lên trán cô một cái hôn nữa. Cúi người xuống, anh không muốn nhìn thấy đôi mắt cô có nước, anh rất ghét nước mắt - Và anh lại làm sạch mắt cô bằng những nụ hôn say đắm của mình.

Cô đã ngủ, ngủ rất nhanh. Có hơi ấm từ anh truyền đến, cô ấm vô cùng. Trong lúc ngủ, cô có cảm giác ai đang chiếm hữu môi mình, rất lâu mà không chịu buông.

Người đó cứ hôn như vậy, lâu lâu lại dòi đi để cô thở, nhưng hai ba giây sau, lại nhu tình liếm quanh vành môi, ấn nhẹ vào nó, mãi không rời.

Chưa bao giờ anh cảm thấy mình cuồng hôn đến vậy, mà anh lại rất thích hôn cô. Người khác thì không bao giờ, riêng cô, mọi chỗ trên gương mặt cô anh đều đi qua, cánh môi mềm mọng của anh liên tục cạ nhẹ lên vùng da cô, day day nhẹ nhàng. Hơi thở trầm ấm từ anh, nó có mùi bạc hà, và hơi thở này luôn luôn làm ấm môi cô.

"Hai hôm sao? Được, em hãy ở nhà tôi hai hôm đi, tôi luôn chào đón em."

Những điều đó, nó lại càng làm cô trở nên đặc biệt hơn. Đặc biệt tới nỗi khiến anh phải trao hết tình cảm của anh cho cô, điều mà từ trước tới nay anh chưa từng thử với một ai khác.

End chap 36.

Chương 37: Số phiếu bằng nhau?!!

Hokage đưa mắt nhìn mọi người đang tập trung dưới đại sảnh.....

Xem ra hội Yakaishite năm nay, có sức hấp dẫn cực kỳ cao cho khán giả. Một phần là năm nay có Sasuke - Tộc nhân Uchiha duy nhất tham gia, cũng là một mỹ nam nổi tiếng. Phần còn lại là sẽ có chuyên mục quan trọng dành cho khán giả, điều mà những năm trước của Yakaishite vẫn chưa hề có.

Đó là họ sẽ bỏ lá phiếu bình chọn người thắng cuộc, có nghĩa là mọi người thích ai, ấn tượng với thành phẩm nào nhất, thì bỏ phiếu cho người đó. Có tổng cộng 35 cặp tham gia, tương ứng với mã số từ 1 đến 35, muốn bỏ phiếu cho ai thì viết mã số lên giấy, bỏ vào 35 cái hộp theo mã thí sinh, rồi sẽ được kiểm tra kết quả.....

Ngay sau đó, các thùng phiếu được đưa lên, bắt đầu cho khán giả bình chọn.....

Tiếng xì xầm bàn tán nổi lên rất ồn ào. Hẳn là họ đang suy nghĩ về chiếc đèn nào xứng đáng.....

- Thừa mọi người. Quyết định cuối cùng xem ai đoạt giải quán quân Yakaishite thuộc về các bạn! Hãy cầm lá phiếu trên tay, ghi mã số của thí sinh và bỏ nó vào 1 trong 35 cái thùng này nhé, chúng ta có 30 giây đến ngược để tìm ra vị quán quân ấy!

Kakashi bình thường vốn ít nói, nhưng hôm nay ông đã là MC rồi, phải làm sao cho buổi công bố hấp dẫn hơn. Dứt lời ông, hàng ngàn người phía trước bắt đầu hí hoáy viết mã số bình chọn.....

Sakura ngồi đó, khuôn mặt hết đỏ ngầu rồi trở nên tái xanh. Cô xoa xoa cái khuỷu cái áo có in số 34 - mã số của mình, đến bóng lảng cả lên, cô rất tò mò và lo sợ, chẳng biết mọi người trong làng sẽ bình chọn cho ai nữa..

Anh ngồi kế bên, mặt vẫn điềm tĩnh, khẽ thở dài nhìn cô.....

- Đừng thế nữa, Sakura. Đừng căng thẳng nữa....! - Và đặt lên trán cô một cái mi nhẹ trấn tĩnh....

Ba mươi lăm cặp đôi đều hiện diện ở đây, trong đó có cô và anh, Naruto và Hinata, tất cả đang chăm chú quan sát khán giả...

Giây thứ 15.

Mọi thứ vẫn vậy, nhưng một số chiếc hộp đã gần đầy, hình như Naruto gờ cao cái khuỷu số 18 của mình cho mọi người biết thì phải. Sakura đã an tâm phần nào, nhưng đôi mày cứ nhíu lại.....

Giây thứ 10.

Phía dưới sôi nổi, phải nói là rất ồn ào. Sắp hết thời gian, hàng ngàn khán giả vẫn đang suy nghĩ bầu chọn.....5 giây đếm ngược..

Từ hồi hộp, mọi người đã trở nên vui mừng, la hét cổ vũ ầm ĩ.....

4

.

3

.

2

.

1

.

Không.

- Xin dừng việc bỏ phiếu lại! Hết thời gian 30 giây rồi ạ.

Mọi người thở phào, một loạt thủ vệ ANBU mang thùng đựng lá phiếu vào bên trong phòng. Mười phút giải lao của hội thi cũng tới, trong khoảng thời gian này, Kakashi cùng Lãnh chúa và một vài thuộc hạ thân cận bắt đầu dò xét và đếm lại chỗ phiếu bình chọn này.

Căn phòng kín của ông đóng chặt cửa, tất cả người dân của Konoha đều trông chờ khoảnh khắc 35 chiếc thùng phiếu được mở ra, và kết quả quán quân năm nay.....

Một số người vì quá phấn khích nên đã hò hét cổ vũ nồng nhiệt, họ còn thuê cả dàn âm thanh hoành tráng nữa:

- SASUKE Vô địch! (Cách cách, bùm bùm chềng) SASUKE chiến thắng! (Cách cách, bùm bùm chềng)

- (Ồ ý e....Ồ ý e) Chiến thắng đi nè Naruto-samaaaa~~~~

Hơn ai khác, hội Fan cuồng InoSai cũng rất là đông.....

- Ino! Ino! Ino! Sai-kun Sai-kun Sai-kun!!! (Vừa la vừa gõ trống)

...

Sakura ngồi đó cũng ổn định phần nào, cô không còn lo lắng như ban nãy nữa. Hiện giờ, cô đang tán gẫu cùng với Hinata để giết thời gian chờ ngai Hokage quay lại.

Đúng mười phút sau, Hokage đi ra khỏi phòng với tờ giấy nhỏ nằm gọn trong tay. gương mặt ông khá mãn nguyện vì kết quả kì này, hội đồng Konoha đã kiểm tra toàn bộ số phiếu bầu, và họ đã thống nhất ý kiến để tìm ra người thắng cuộc.....

Chính xác là có hai ngàn bảy trăm phiếu bầu chọn, trong đó có hai mã số chiếm nhiều lượt bầu chọn nhất, cả hai mã số này đều có số phiếu ngang nhau.....

- Được rồi, trên tay tôi là kết quả sau khi kiểm tra. Các bạn có muốn biết quán quân là ai không??!

Ngay lập tức, đồng loạt tiếng hô “CÓ” từ hàng ngàn cái miệng vang lên như sấm dội. Ai nấy hồi hộp mong chờ người đàn ông tóc bạc kia đọc kết quả.....

Hokage chỉnh lại cây Mic, tiếp giọng khàn khàn:

- Hội đồng Konoha vừa mới thảo luận ý kiến xong, chiếc đèn nào cũng đẹp, cũng xuất sắc cả, nhưng quán quân thì chỉ có một, và người được nhiều bình chọn sẽ thắng.....

Ở đây tôi nói luôn giải thưởng, chiếc đèn xuất sắc nhất sẽ được vinh danh trở thành biểu tượng mùa xuân của Konoha cho đến năm sau, và chủ nhân của chiếc đèn đó dĩ nhiên được thưởng một chuyến du lịch trong nửa tháng Free nhé!

Hơn hai ngàn phiếu bầu chọn cho 35 chiếc đèn....

Nhưng chỉ có 2 chiếc đèn bằng điểm nhau, ngang điểm một cách kì lạ. Cứ như được dàn xếp trước vậy.....

- Đó là cặp thí sinh số 34 và 18!!!!!!!

Tiếng tung hô một lần nữa lại nổ ra, nó làm vang dội cả một góc lớn đại sảnh.....

Bốn thí sinh bước lên bục, đón nhận sự nồng nhiệt từ mọi người.....

- Cả hai cặp xuất sắc vượt qua 33 thí sinh để giành số điểm cao nhất! 328 phiếu bầu chọn NGANG NHAU!!!!

Hả? Tại sao lại ngang nhau?! Chẳng phải cặp số 34 thắng hay sao? Sao năm nay lại có thể có 2 quán quân được?! Hokage ông giải thích đi!!!

Sau những tràng pháo tay, khán giả bắt đầu nháo nhào lên, không tin với kết quả vừa rồi.....

Chắc là có nhầm lẫn gì đó nhỉ, trùng hợp quá ngẫu nhiên, đến mức không thể tin được....!

Cô và anh bước lên 'sân khấu', đi bên họ là cặp đôi NaruHina cũng đang tới đó, hai cặp đang cạnh tranh quyết liệt bằng mắt để ghi điểm.....

Khán giả thêm hét lên như chưa từng được hét, kèn trống gõ lớn, loa phát thanh ới không ngừng. Mà đa số tiếng cổ vũ là dành cho hai mã nam - tức hai anh chàng lạnh lùng và năng nổ, Sasuke và tên ngốc Naruto.....

Nhưng cả khán đài được chia làm hai lần cổ vũ, các hội chị em bạn đi thi ủng hộ cho mã nam... Còn những cánh mày râu lại nhiệt tình bầu chọn cho hot girl làng Lá, đó là Sakura và Hinata.....

Những cặp thí sinh khác, dĩ nhiên ít phiếu bầu hơn, nên đã sớm thua cuộc. Bây giờ là lúc quyết định người thắng cuộc giữa hai cặp số 34 và số 18.....

- Chính tôi cũng rất bất ngờ. Nhưng kiểm tra kết quả là do hội đồng Konoha nên chắc chắn không có sai sót, hai cặp thí sinh số 34 Sasuke, Sakura và cặp số 18 Naruto Hinata quả thật ngang điểm nhau. Đều bằng 328 phiếu bầu!

Lúc này, mọi người mới tin là sự trùng lặp ngẫu nhiên hoàn toàn.....

Đột nhiên, trong đám đông, một cậu nhóc điển trai bước lên, về mặt điểm nhìn Kakashi.

- 328 phiếu ngang nhau sao...?! Nhưng, tôi vẫn còn chưa bỏ phiếu mà!

Ngạc nhiên chưa! Bây giờ hai cặp bằng điểm nhau, chỉ cần cậu ta bỏ phiếu cho một trong hai cặp đôi, thì cặp được bầu sẽ chiến thắng.....!!

End chap 37.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Thắng cuộc

 Một cậu nhóc tầm 12 tuổi, trên người mang bộ đồng phục học viện Ninja, cùng cái băng đeo trán. Cậu trông cực kì giống với Sasuke hồi còn nhỏ.....

Cậu nhóc khá lạnh lùng, tính cách hết như một bản sao của anh. Và cậu đang cầm lá phiếu của mình trên tay, tám phiếu cuối cùng của hội thi chưa được bỏ.....!

Có thể nói, lá phiếu này sẽ quyết định cho quán quân Yakaishite năm nay, hai cặp thí sinh cao điểm nhất đang trông chờ vào câu trả lời của cậu.....

Khán giả hồi hộp lo lắng nhìn cậu, hết nhìn tờ phiếu lại nhìn khoé môi cậu, chăm chú nghe lời cậu sẽ nói.....

- Tôi bầu cho cặp số 34.

Đồng loạt, mọi người đứng hết cả lên, già trẻ lớn bé, nam nữ trai gái, đều hô to mãnh liệt....

Cả khán đài như dậy sóng, ăng ten khắp đất nước vỡ oà trong khoảnh khắc đáng nhớ này. Tivi nhà nào cũng bật âm lượng lớn nhất, để ghi lại giây phút đăng quang quán quân của cô và anh.....

Kakashi mỉm cười hài lòng, ông cầm Micro tới xoa đầu hai cô cậu học trò cưng.....

- Và như vậy..... Giải quán quân Yakaishite thuộc về cặp số 34!!!! 329 phiếu bầu điểm tuyệt đối!!!!

Một lần nữa, cô và anh lại chắc chắn với mọi người rằng.....

Họ không phải kẻ nói dối, họ nói sẽ chiến thắng và họ đã làm được!!!!

Buổi chiều hôm đó, náo nhiệt hơn hẳn, cặp đôi thắng cuộc được hô hào khắp nơi.

Lòng đèn của họ được sản xuất thêm hàng ngàn cái, giăng kín cả bầu trời Konoha trắng lè.

Sakura cười mãn nguyện, cô nắm tay Sasuke cùng đi dưới ánh nắng chiều dịu mát, và dưới những lời tung hô từ mọi người.....

Naruto cùng các cặp thí sinh thua cuộc, cũng chẳng buồn gì cho cam, họ vui vẻ tổ chức tiệc ăn mừng cho cặp đôi chiến thắng này. Sakura vinh dự đội vương miện đính ngọc dành cho người chiến thắng, Sasuke gắn một bông hoa đào bằng vàng trắng lên ngực trái, bông hoa có hoạ tiết giống như chiếc đèn của hai người.....

Ai nấy đều chúc tụng cô và anh, họ đã chiến thắng một cách ngoạn mục mà không còn từ gì để nói.

Quả thật cặp đôi này chiến thắng rất xứng đáng, chiếc đèn trắng tinh thuần khiết mà mộc mạc tượng trưng cho giang sơn nỉ miều Konoha - đẹp nhưng bình dị. Hoa anh đào, một loài hoa đã chiến kiêu kì, vô cùng rực rỡ gắn liền với những chiến binh thiện chiến hàng trăm năm nay.

Sự kết hợp hoàn hảo đã cho Sakura và Sasuke một chiến thắng vang dội. Không ai phản bác giải thưởng cũng như nghi ngờ người thắng, vì đó là Sakura và Sasuke, như một hoa đào với trắng sứ, vẻ đẹp chẳng thể tả bằng từ.

Chiếc vương miện cao quý dành cho quân quân Konoha được làm từ các loại đá hiếm, nay đã thuộc về cô, như một bằng chứng về chiến thắng Yakaishite năm nay. Bông đào cài áo của anh thật sự hoa mỹ, tinh xảo hoa lệ, vàng trắng nguyên chất đi đôi với sự lãnh khốc điềm tĩnh của anh như một tấm bình phong ngăn chặn anh mang bộ mặt lạnh lùng.

Đúng như Kakashi nói, chiếc đèn của hai người đã nhanh chóng trở thành biểu tượng mùa xuân mới của Konoha, và hàng ngàn chiếc đèn giống như vậy sẽ được giăng khắp đất nước, để mọi người tự hào về biểu tượng mới này.....

Kết thúc hội thi Yakaishite, cô và anh đã có một chuyến du lịch nửa tháng miễn phí khi thắng giải.....

...

Choạng vạng tối, ở một nhà hàng xiên que nọ, nơi đám bạn thân đang tụ tập nói chuyện rôm rả.....

- Chúc mừng cậu, Teme! Tôi không ngờ cậu lại thắng đó!!!!

Một bữa tiệc ăn mừng chiến thắng diễn ra, chủ toạ là Naruto, nhân vật chính là Sakura và Sasuke.....

Lần tập trung này có rất nhiều người, hơn 15 người chứ không ít. Có cả chị Shizune, cô Tsunade và thầy Kaka-hentai nữa. Đồ nướng được bung ra, thịt thà, hải sản, rau củ xiên nhiều ngập mặt, dĩ nhiên, một kẻ phàm ăn như Chouji thì làm sao văng mặt được...!

- Hmm, cảm ơn. Dobe!

Anh lại nhìn sang Sakura, cẩn thận gấp miếng cá vào đĩa, anh không muốn cô ăn những gì anh không cho phép. Nó quá nguy hiểm với sức khoẻ của cô.

Đám bạn thân chăm chú quan sát rồi bật cười gian hiểm. Giữa chốn đông người mà cư nhiên mức đồ ăn cho 'vợ', chẳng lẽ cậu muốn lên trang nhất của tạp san Konoha tuần này sao Sasuke? Còn cậu nữa Sakura, về mặt ngưỡng ngưỡng đáng yêu này hẳn sẽ làm các FC Sasusaku hai cậu phụt máu mũi chết mất!

Kaka-hentai đóng cuốn 18+ lại, ông cụng ly Sake với anh, đôi mắt híp đáng cười..

- Các em không biết, tộc Uchiha nổi tiếng giữ vợ như giữ vàng mà!

Ngay lập tức, ông bị ánh mắt cáo ghê sợ từ anh chàng mắt Sharingan..... Bữa ăn vui vẻ lắm, coi như là tiệc chúc mừng đi, vì chỉ hôm nay thôi, ngày mai anh và cô sẽ phải lên đường du lịch một chuyến rồi.

Sakura cười rất nhiều, nét mặt hây hây đỏ trăn ngập hạnh phúc. Anh liếc nhìn cô, tim đập trể một nhịp, đây có lẽ là lần thứ 'n' cô làm anh thất thần rồi. Lúc này, anh cảm thấy cô thật yếu đuối, anh chỉ muốn bảo vệ nụ cười của cô mà thôi, để nó luôn hiện trên khuôn mặt điềm lệ, mà chẳng phải dòng nước mắt mặn chát.

Đêm cùng ngày, mọi người tản về, anh tiễn cô đến tận cửa nhà Haruno, rồi mi nhệ lên trán cái hôn dịu dàng.

Yakaishite qua rồi, chuẩn bị chuyến đi phượt thôi.....!

End chap 38.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Chuyến phượt đầu tiên và Bộ tộc du mục

☐ Một buổi sáng nắng đẹp kể từ sau hội Yakaishite kết thúc.....

Trên hàng ghế đá trắng, có cô gái bé nhỏ khoác trên mình chiếc đầm xanh nhạt, rất đẹp và hợp với độ tuổi thiếu nữ trắng rằm như cô....

Nhưng điều nổi bật hơn cả là mái tóc hồng đào óng mượt kia, nó dài ngang lưng đã được buộc gọn, màu tóc của cô thật sự đặc biệt, như màu hoa đào và có mùi thơm dịu nữa....

Cô là Sakura, người con gái mang nét đẹp đặc biệt duy nhất của Hoả Quốc....

Vốn dĩ cô ăn mặc đẹp như vậy là để đi chơi cùng một người. Một người đã hứa là sẽ cùng cô đi du lịch khắp mọi nơi trong Ngũ đại cường quốc. Tầm năm phút sau, người mà cô đang đợi đã tới, anh xách hai cái balo to đi về phía cô.....

- Ta đi thôi, Sakura....!

Chỉ một câu nói ngắn gọn, nó đã làm tim cô đập nhanh hơn, vẻ mặt hạnh phúc của cô lại bộc lộ rõ rệt. Có che đi hai má đỏ ửng, cô nắm tay anh, cả hai cùng lao nhanh vào rừng trong nắng sớm.....

...

Cả hai vừa dừng chân cũng là lúc mặt trời ngã về chiều. Ánh nắng gay gắt ban sáng đã không còn, thay vào đó là trời chiều mát rượi.

Điểm họ nghỉ chân là một khu rừng nhỏ thuộc sở hữu của một bộ người du mục, có thể là hết hôm nay họ sẽ di chuyển đến nơi cư trú khác..

Quả là một ngôi làng bình thường, người dân thì không tỏ ra hiếu khách lắm, ẩm thực thô dân hết sức hoang dã. Nhưng chẳng hiểu sao Sakura và Sasuke lại muốn nán lại nơi này đến khi mặt trời lặn....

Câu trả lời chính là khu rừng ngàn hoa này đây. Được gọi với tên khác là Rừng anh đào Sakumeiwa.

Đã gọi là rừng hoa đào thì không thể có vài ba cây được, đằng này cả khu rừng rộng lớn đều có màu hồng! Cái hồng phấn mà thom dịu này chỉ có thể có trên một loại hoa mà thôi.

Đó là hoa đào, một loài hoa dã chiến, và nó có mùi hương trùng với mùi tóc của Sakura.

Bộ người du mục này có những cánh rừng rộng lớn mênh mông. Họ đi khắp nơi quanh biên giới và sinh sống trong rừng, mỗi lần cư trú tạm cũng chừng vài tuần hay cũng lắm là hai ba tháng. Nhưng ở khu rừng này, họ đã sống ở đây gần một năm rồi. Cũng giống như cô và anh, họ bị choáng ngợp bởi những thứ mà thiên nhiên ban tặng trên mảnh đất ngàn hoa khi họ đặt chân tới, vì nó rất đẹp và đặc biệt, nên họ chỉ muốn ở đây mãi thôi. Thứ nhỏ bé mà thom ngát ấy, họ đặt tên nó là Sakumeiwa.

Từng đợt gió nhẹ thổi qua, rung rinh hàng cây đến rơi là cả những cánh hoa mềm yếu xuống đất, khung cảnh này thật đẹp đến mê người.....

Sakura toang chạy đến chỗ gốc cây gần nhất, rồi ngược mặt lên nhìn chùm hoa, cái mũi nhỏ nhếch hít hà mùi hương dịu ngọt. Cô cười tươi hết mức, vẫn như con nít chạy quanh gốc cây, dang hai tay ôm 'bác' cổ thụ mà thủ thi.....

- Hoa đào! Hoa đào! Hoa đào! Thích quá đi!!!

Anh đứng từ xa bật cười, đôi mày cũng giãn ra hài lòng, trông cô hết như một hiện thân sống của khu rừng này vậy. Mái tóc của cô có màu như những cánh hoa. Đôi mắt xanh lơ trong veo như những chiếc lá, đã hơn mười phút mà anh ngắm cô không dời mắt rồi!

Cô buông 'bác' đào ra, tung tăng chạy đến bên anh, cái miệng chum chim đỏ mọng cười cười.....

- Anh ơi, rừng anh đào Sakumeiwa đẹp quá! Sao anh biết em thích hoa đào nhất mà dẫn em tới đây vậy?

Không nói gì, anh chỉ ôm cô vào lòng, áp cằm anh vào quả đầu hồng phấn của cô, dụi dụi.....

”Cần phải nói cho em biết sao? Em là hiện thân sống của khu rừng này đó Sakura...!”

Gần đó là một ông lão râu tóc bạc trắng, cũng ngoài bảy mươi, phía sau ông là hàng chục người đang chăm chú nhìn Sakura và Sasuke..

Quần áo thô cảm nhiều màu, vòng tay lắc chân đeo đủ thứ, tay ông cầm một cái gậy dài đầy uy quyền, đủ để biết ông là dân du mục và là ngài trưởng làng.....

Người dân ban đầu không ưa gì anh và cô lắm, cứ ngỡ hai người là bọn phiến bang tới chiếm đất làm ăn nên đã lạnh lùng xua đuổi. Nhưng giờ khi thấy nữ nhân xinh đẹp tóc hồng kia thực rất giống với khu rừng, họ mới bớt đi phần nào nỗi sợ hãi.

- Hai cô cậu vẫn chưa đi sao? - Một chàng thanh niên đứng sau ngài trưởng làng lên tiếng.

Đáp lại họ là nụ cười tươi tắn từ cô và cái gật đầu của anh thay cho câu trả lời....

Ông lão niềm nở chào đón:

- Thế, ở lại ăn tối với làng chúng ta nhé?! Xin lỗi hai cô cậu vì ban nãy quá thất lễ.

- Chúng cháu không sao ạ! Nếu mọi người mời thì cháu cảm ơn, cháu và anh ấy thực rất đói bụng....!

Vừa nói, cô lại vỗ vỗ cái bụng rỗng không của mình làm bằng chứng. Dĩ nhiên với cái hành động đáng yêu này, người dân ở đây được trợn cười hài hước không đỡ nổi.....

Sau đó anh và cô đi theo sự chỉ dẫn của trưởng làng, tới gian chính giữa rừng. Họ đốt lửa lên, bắc một cái xiên lớn và nướng con heo mập mập trên đồng lửa đỏ....

Lửa cháy bập bùng bụi củi bắn nghe tí tách rất vui tai, cô ngồi khoanh tròn kể anh chăm chú nghe những mẩu chuyện thần thoại của bộ tộc du mục. Khi mặt trời sắp lặn, họ chào tạm biệt cô và anh bằng một điệu múa dân dã, gọi là vũ khúc rừng sâu, một tập tính cổ truyền của người dân nơi đây.

Cô nghe họ kể về thần hoa, một vị nữ thần hiền dịu quan tâm dân chúng. Chính nữ thần này đã ban cho họ một cuộc sống an lành, phù hộ những chuyện tốt đẹp về sau.

Đặc điểm của thần hoa là có mái tóc rực rỡ như màu rừng Sakumeiwa, và nó giống hệt mái tóc của cô đến kì lạ, điều này làm người dân có cảm tình với cô hơn, cứ như cô là tiên nữ bên cạnh thần hoa vậy. Và điệu múa họ đang biểu diễn chính là tôn thờ thần hoa.

Lát sau, ông lão (trưởng làng) lấy một chiếc hộp gỗ nhỏ, mở ra và trao cho cô chiếc lắc tay màu hồng có trong chiếc hộp. Anh cầm cái lắc rồi đeo nó vào cổ tay cô, như đúng với yêu cầu của lão trưởng.

- Đây là vật hộ mệnh của thần hoa từ hàng trăm năm nay được chúng ta cất giữ. Cô có những nét rất giống với ngài ấy, và ta tin chắc cô là hoá thân của nữ thần mà ta tôn thờ. Nay ta trao cho cô, hãy thay nữ thần mà bảo vệ người cô yêu quý nhé!

Ông lão vừa nói xong thì trên cổ tay cô đã lấp lánh ánh hồng từ cái lắc này. Cô vui mừng đung đưa cánh tay để nó phát ra âm thanh leng keng vui tai, và cũng không quên cảm ơn mọi người nữa...

- Cháu cảm ơn ông, cảm ơn mọi người ạ! Được ông nói vậy cháu rất vui, cháu nhất định sẽ thay nữ thần bảo vệ người cháu yêu quý!

Vũ khúc rừng sâu cũng đã dừng, người dân du mục dọn dẹp lều lạc đã xong, giờ họ chuẩn bị lên đường đi tìm nơi cư trú mới. Anh và cô vẫy tay chào dân làng, rồi chào tạm biệt lão trưởng lần cuối trước khi rời khu rừng. Sakura đeo balo lên vai, nắm tay Sasuke thật chặt, hai người sẽ đi phượt tới một địa điểm mới trước khi trời tối.....

Bóng dáng hai người khuất dần sau đỉnh núi, chỉ còn có âm thanh lảnh lót từ cái lắc tay vang xa, tiếng hoa đào tung bay xào xạt trong gió, cùng tiếng quạ đen vỗ cánh báo hiệu trời lặn.....

End chap 39.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Chuyến phượt thứ hai và Đêm khuya lãng mạn

Ngay trong tối đó, Sakura và Sasuke đang trên đường tìm chỗ nghỉ qua đêm.....

Trăng đã nhô cao, sao sáng rực trời, một lần nữa cô lại bị vẻ đẹp thiên nhiên nơi đây cuốn hút..

Cô dừng chân, ngược thẳng mặt lên trời, ra hiệu cho anh cùng đứng lại. Di chuyển hơn một tiếng đồng hồ không ngừng nghỉ, cuối cùng cô cũng tìm thấy nơi phù hợp để ngủ lại rồi. Một nơi không mấy ấn tượng lắm nhưng cũng có thảm cỏ mềm mượt như nhung và một con suối gần đó.

- Sasuke-kun, mình ngủ ở đây được không anh?

Vừa nói, cô vừa chỉ tay vào con suối ấy, vì ở khoảng cách khá gần nên anh nghe được rõ tiếng nước chảy róc rách. Kèm theo một mùi cỏ xanh rất quen thuộc nữa.

Anh ngồi xuống, hít một hơi thật sâu, rồi thở ra nhẹ nhàng. Xung quanh thật yên tĩnh, ngoài tiếng nói chuyện của cô và tiếng côn trùng đập cánh, thì chẳng còn âm thanh gì cả.

Khẽ hừm nhẹ một tiếng, anh nhặt cành cây khô ném vào đồng lửa đang cháy. Cần phải giữ lửa cả một đêm để tránh thú dữ, và để sưởi ấm nữa..

- Em đi nghỉ đi, anh canh lửa cho.....!

- Dạ.....

Cô gạt đầu, lấy đồ dùng từ trong balo ra, gói đầu lên nó, nhắm mắt ngủ ngon lành.

Sasuke ngồi bên cạnh, anh nhìn về khoảng xa phía trước, nhưng sự chú ý của anh lại đổ dồn về cô gái tóc hồng.....

Lâu lắm rồi con người máu lạnh như anh mới có cảm giác bình yên như thế này..

Không hận thù, không đau thương, không giết chóc..... Chỉ có khoảnh khắc êm đềm cùng với cô.

Nhờ có cô, anh mới thức tỉnh được con người vốn rất dịu dàng của mình..

Cũng nhờ có cô, anh mới lần nữa cảm nhận được sự sống kì diệu.

Hơn thế, anh quay trở lại làng sau 6 năm chu du thế giới..... Cũng chỉ vì cô....!

Hôm nay, được ngắm cô ngủ, tim anh lại đập loạn nhịp. Gò má lạnh băng kia đột nhiên nóng và đỏ lên trông thấy. Cô có phải là, đang câu dẫn anh không?!! Anh biết nhan sắc của cô rất đẹp, nhưng đâu có ngờ chính nó lại quyến rũ anh trong tình thế này chứ?!

Ánh trăng sáng soi rõ vẻ mặt ửng hồng của cô, từng đường nét thanh tú chạy dài trên khuôn mặt. Tóc hồng xoã tung, mắt lục bảo nhắm nghiền lại, đôi môi đỏ cứ thế mà mím chặt. Anh đã tiếp xúc đủ loại phụ nữ, xinh đẹp có, ma mị có, xảo trá có, nhưng đây là lần đầu tiên có người con gái làm thay đổi anh như thế.....

Người con gái rất đặc biệt. Nét đẹp không lẫn vào đâu với bất cứ ai.....

Mái tóc hồng đặc trưng, mùi hương cũng khác lạ, đó chính là Sakura - Khắp thế giới Ngũ đại cường quốc chỉ có mình cô.

Tự nhủ mình phải kiềm chế lại, anh vội lắc đầu xua đi mấy cái suy nghĩ về cô, và cũng không nói gì, chỉ lẳng lặng ngồi nhìn cô ngủ.....

...

Gió bắt đầu nổi lên, hơi sương lạnh buốt bao trùm lên mọi vật. Sakura co người lại, bất giác cô vai cô run bần bật, nhiệt độ về đêm đã hạ xuống thấp đáng kể.

Anh vẫn ngồi dựa vào gốc cây, một tay anh giữ thanh kiếm của mình, tay còn lại nắm chặt tay cô. Nhưng khi thấy cô ngo quảy, thì anh đã kịp thời tỉnh giấc. Cởi cái áo chàng dài ra, anh phủ lên người cô, bọc trọn cô lại trong đó, chỉ hé phần đầu cho cô dễ thở.

- Sa-Sasuke..... Anh chưa..đi ngủ sao..! - Cô khẽ giật mình.

Đặt nhẹ lên vầng trán thanh tú của cô một nụ hôn trần trụi, cô mỉm cười, hình như ban nãy khi hôn cô anh đỏ mặt thì phải. Hai má cứ hây hây, rồi anh quay đi, cố che dấu vẻ mặt ngượng ngùng.....

- Mau ngủ, Sakura. Trễ lắm đấy.

- Nhưng, nhưng mà em cảm thấy lạnh lắm! Trời đêm trong rừng lạnh hơn em tưởng.

Lần này, cô bật người dậy, đôi mắt xanh lá dán chặt vào đôi mắt đen trống rỗng, hai vai không ngừng run lên.

Anh đỏ mặt, quàng tay ra sau eo cô.....

Ôm lấy cô trong khi cô vẫn còn đang ngây ngốc.

☐ Thân hình to lớn của anh như nuốt trọn cơ thể nhỏ bé này. Thấy cô lạnh như vậy, anh sao nỡ bắt cô ngủ chứ. Nghĩ là làm, anh lại chiếm lấy môi cô, hung hăng phả vào trong miệng từng hơi thở ấm nóng từ anh.

Quả thật, anh rất khô khan trong tình yêu. Là một người chẳng biết tí gì về hành động thân mật cả. Đơn giản nhất đối với anh là: Hôn cô, ôm cô, nắm tay và..... Chuyện ấy.

Một hành động nữa mà các cặp đôi yêu nhau hay làm, đó là truyền hơi ấm. Và anh đang làm việc đó cho cô, một cách thật hữu dụng để khống chế con lạnh bây giờ.

Lưỡi anh càn quét xung quanh vòm miệng, len lỏi từng góc ngách bên trong. Còn lưỡi của cô thì trốn tránh anh, không để anh mút đầu như lần trước. Sợ chỉ bạc lại hiện ra, là dây nối liên kết hai người họ lại, tình cảnh hiện giờ đang rất ám muội.

Nói là truyền hơi ấm cho có vẻ văn chương, chứ hành động của anh chẳng khác nào cưỡng hôn người ta vậy!

Một lúc sau thì buông đôi môi cô ra, anh và cô cùng nhau ngủ.....

Áp cảm mình vào đỉnh đầu cô, hai tay vòng qua siết cái eo nhỏ nhắn.....

Đề mặt cô tựa vào khuôn ngực rắn chắc này, còn anh thì vùi đầu vào mớ tóc hồng thơm ngát.....

...

Đêm đó, một trai một gái ôm nhau ngủ trong rừng.....

Giữa trời đêm đầy sao, dù lạnh cỡ nào anh chàng cũng không bỏ cô gái ấy ra....

Trông hai người họ thật sự rất hạnh phúc.....!

End chap 40.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Chuyến phượt thứ ba và Tai nạn bất ngờ xảy đến

Hôm nay, cả hai quyết định sẽ thay đổi lộ trình, tới một nơi gần với khu rừng mà họ tá túc đêm qua.

Đó là làng Sen, một trong những ngôi làng đáng du lịch nhất vào ngày đầu năm.

Nhất là khi đến đây, cả hai sẽ không phải lo về khoản tập tục truyền thống địa phương, sự khác biệt ngôn ngữ, cả về những văn hoá khác nữa. Vì đây là ngôi làng có tốc độ phát triển chỉ thua mỗi Konoha trong Ngũ Đại cường quốc.

...

Ngay lúc họ đang phóng nhanh trên cây để tới địa điểm mới thì một nhóm người nọ đi về hướng ngược lại, chắn ngang đường đi cùng với điệu cười khá ó nhát có thể...

Chúng chỉ có ba người, nhưng lại hết sức dữ dằn. Và cũng chẳng có nét thân thiện gì như người dân Sen Quốc.

Đã thế bọn chúng còn mặt mũi bặm trợn, tên nào tên nấy cao ngạo lườm nguyệt cô và anh, thì chắn chắn đến tám chín phần - đây không phải Shinobi, mà là một lũ Nuke-nin du côn du đảng.....

- Anh trai và chị gái đi đâu thế kia?~~ Một thằng dờ dăng mặt lạnh và một con điểm thôi sao, đúng là hợp đôi phết nhì~~

Giọng nói chế giễu xuất phát từ tên cầm đầu, hấn vừa nói vừa cười mỉa....

Đúng như anh dự đoán, chúng rất thô lỗ, mồm miệng nói ra toàn là lời lẽ cay nghiệt, thậm chí có một chút xúc phạm nào đó trong từng câu. Anh thì cực ghét thể loại người như thế này, người như chúng cần phải trừ khử sớm.

Chẳng cần nói nhiều, ngay trên mặt anh..... Con ngươi Sharingan huyền thoại ánh lên tia đỏ giận dữ.....

- Câm mồm lại, mau cút đi lũ khốn....!

Một tràng cười nhạo báng vang lên giữa chốn rừng sâu. Bọn chúng đang cười cợt lời cảnh báo của anh thì phải.

- .....Anh..anh định giết chúng sao Sasuke-kun, cứ kệ bọn họ mình đi tiếp đi anh!

Anh lơ đi đôi tay đang bấu chặt áo mình từ cô, lặng lẽ rút Kusannagi từ sau lưng.....

Khuôn mặt hờ hững pha chút lạnh lùng.....

..

.

.....Trong vòng năm giây, anh đã chém đứt lia thân xác của tên cầm đầu, một cách dã man nhất.

Tên đó ngã xuống, chết đi khi vẫn chưa kịp nhắm mắt, đôi ngươi hấn mở to, máu từ bụng chảy xối xả....

Hắn chưa bao giờ bị một tên kiếm khách quen chém lia cơ thể như vậy cả....!

- Ta đã cảnh báo rồi mà.... Chỉ trách ngươi quá ngu ngốc thôi. Còn hai ngươi, ai muốn lên trước?

Sakura nắm vạt áo sau anh, nước mắt chảy ra từ lúc nào.. Cô không muốn anh lại biến thành dã thú thèm khát giết người như của hai năm trước, phải ngăn họ lại thôi.

- Sasuke -kun anh! Nếu anh mà dám giết thêm người nào đó nữa trước mặt em..... Em sẽ không bao giờ tha thứ cho anh!!!!

Chợt, Sasuke khựng lại, nhưng tay vẫn chưa buông thanh kiếm.

- Mạng người quý giá, hẳn chỉ chửi chúng ta có vài câu, chẳng lẽ anh hẹp hòi không bỏ qua hay sao??! Anh trả lời em đi.

Từng bước chậm chạp, anh bước dần về phía cô. Đặt đôi tay chai sạn lên eo cô, khẽ siết chặt, nhưng anh vẫn chưa chịu khuất phục..

- Lại đau lòng nữa sao. Hẳn bảo em là gái khách* đó Sakura.....! Hãy để anh giải quyết chúng.

Gái khách = Điểm

Tên phía sau bật cười điên dại. Bọn chúng chẳng sợ, có cái khi gì phải cúi đầu nghiêng mình trước gã khò tôn sùng vợ như thằng ngáo phía trước này chứ, chỉ cần vài cú đá, hẳn có thể tiễn anh về châu ông bà rồi. Thế nên, không có gì phải chịu lép vế.

Anh quay phắt người lại, đón nhận ánh nhìn chẳng mấy lương thiện từ hai tên ngông cuồng bằng đôi mắt đen lãnh đạm của mình, âm thầm đánh giá năng lực đối phương....

“Khá yếu, Chakra không cao lắm, hệ Mộc, nếu ở làng ta, các ngươi tầm cỡ Chunin là cùng. Bớt hống hách đi.”

- Kaiton Hosenka No jutsu!

Một ngọn lửa đỏ cao hai ba mét phóng ra từ miệng anh, thiêu chết hai kẻ ngu ngốc kia.....

Hình như Hoả độn của anh có tiến bộ thì phải, khiến đối thủ cháy rụi thành tro trong 2 giây. Mấy ngày trước, kỉ lục cũng chỉ dừng lại ở mức 4 giây 29, và cả sức công phá cũng cao hơn, làm lửa xén qua nhiều khu vực khác..

Cô đứng ngây ngốc nhìn, cái miệng chum chim ngày nào giờ mở to như cái bát ăn cơm. Như không tin vào mắt mình..

- Anh chả bao giờ chịu nghe lời người khác cả, đó là tính xấu đó Sasuke-kun!

Mỉm cười nhẹ, anh bế thốc cô lên, mặc cho cô đỏ mặt phản đối, lao đi khỏi khu vực đang cháy trong khi ánh lửa từ trên cơ thể chúng vẫn còn.....

Nhưng, anh đã không đề phòng. Một trong số chúng, vừa kịp lúc hất gói bột lên áo anh, một thứ bột bí được nguy hiểm nào đó mà anh không thể lường trước được hậu quả.....

...

Năm tiếng sau sau khi đã đến được biên giới làng Sen..

.

- Sasuke-kun, anh không khoẻ sao?!

Sakura lo lắng, cặp chân mày liễu nhăn lại từ bao giờ, nhất là từ khi cô thấy sự bất thường trên gương mặt anh.....

Anh di chuyển với tốc độ khá chậm, một điều dường như không thể đối với một tộc nhân Uchiha. Và hơn thế nữa, có vẻ như anh đang rất đau, cảm thấy quặn thắt ở cơ bụng, máu hình như bị đông tụ ngay bắp chân vì anh đã hơn mười phút đứng trên cành cây mà chưa di chuyển...

Mồ hôi túa ra nhiều đến nỗi thấm đẫm cả lưng áo choàng đen, mặt anh ngày một xanh hơn, dấu hiệu cho thấy tình trạng cơ thể của anh rất không ổn.....

Là một y nhữ, cô chẳng bao giờ tỏ ra thông minh giỏi giang, mặc dù chuyện gì vào tay cô cũng sẽ được giải quyết nhanh gọn. Nhưng hôm nay khác, đến hơn mười phút cô cũng chưa chẩn đoán được bệnh cho Sasuke, dù là kiểm tra chakra trong cơ thể anh, cô vẫn không thể xác định được mức độ hoàn chỉnh...

Chẳng nhẽ, tay nghề cô xuống cấp rồi sao? Hay do căn bệnh quái lạ của anh, mới khiến anh bị như thế này. Lần đầu tiên trong suốt sáu năm nghiên cứu y thuật, cô chẳng biết tí gì về triệu chứng căn bệnh này cả.....

Cô vội vã diu anh đến ngôi nhà đầu tiên trong làng.

End chap 41.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Từ làng Độc Dược?

Chương 42. Tu Lang Độc Dược.

...

Cô đưa Sasuke đến trạm xá của làng, anh ấy đang trong tình trạng cơ thể tồi tệ hết mức.....

Cách đây một tiếng, Kage của làng Sen đã trao đổi với cô về việc anh trúng độc, rằng loại bột hất lên người anh xuất phát từ đám Nuke-nin đánh nhau bên đường, chúng thuộc làng Độc Dược....

....Một nơi rất nổi tiếng về thuốc độc lẫn y thuật hắc ám, không dễ gì để làm ra được thuốc giải.

- Ta e là không giúp được cô rồi, Sakura-san. Anh chàng này có độc tố trong người lạ quá, tuy làng Sen phát triển về mọi mặt, nhưng đối với y thuật chữa trị, làng Sen ta thừa nhận là rất kém. Vài vết thương ngoài da thì có thể ta chữa được, khoét sâu trong nội tạng thể này làng ta không ai đủ khả năng đâu..!

Bà lão trông có vẻ như người đứng đầu làng, lắc đầu ngán ngẫm.....

Sasuke anh nằm đó cũng hơn một tiếng từ lúc cô nói chuyện xong với Kage, dù đang hôn mê, nhưng bất kì ai cũng có thể biết là anh đau dữ dội....

- Sasuke-kun, cố lên anh, sẽ không sao đâu!

Cô cố gắng trấn an, và cô dường như bất lực trước căn bệnh của anh..

Phải, giống như cô hoàn toàn vô dụng vậy đó! Bộ óc thiên tài của cô ngày thường hoạt động hết năng suất, vậy mà bây giờ, ngay cả một chút thông tin về triệu chứng cô cũng không tìm ra.....

Đệ tử chân truyền của Huyền thoại y nhần Tsunade, thừa hưởng được hết tất cả kiến thức của bà, cô trở thành Iryo-nin xuất sắc nhất thế giới, nhưng lúc này đây, người đó hiện đang bế tắc chỉ vì thứ bột thuốc quái gở từ Độc Quốc!

Thờ dài lần thứ 'n' trong ngày, cô thực sự cảm thấy mình vô tích sự....

...

Trong thư viện y thuật Sen Quốc..

Cô chăm chú xem từng quyển sách một, lật từng trang từng trang, mục đích chính cũng là tìm ra cách giải độc.....

Ở đây cùng với Kage-sama đã hơn hai tiếng, vẫn chưa ai biết đến thứ bột độc quái gở kia.

- Sakura-san, dựa vào vết thương của Sasuke-san, ta chắc chắn khẳng định loại độc này có từ làng Độc Dược! Nó có tên là bột Hắc Ngải.

Tay vén lọn tóc, cô kinh ngạc há hốc mồm.....

Đây rồi, chìa khoá để cứu giúp anh nằm ở đây rồi....!

- Thế bà có biết tác dụng, thời gian phát tác, cũng như về thông tin của nó không ạ? - Cô hỏi.

Bà lão nhắm mắt, có một nét thất vọng hiện lên gương mặt bà..... - Cách đây rất lâu, đã từng có một thời gian Sen Quốc và Độc Quốc là hai nước liên minh. Nhưng rồi, Kage làng Độc Dược đã nhẫn tâm giết hại người dẫn đầu nước bạn của mình.....

- Đó là Kage đời thứ nhất của Sen Quốc, ngài ấy chết do lưỡi kiếm tàn ác từ Kage Độc Quốc, hẳn mong muốn chiếm được lãnh thổ nước ta, đó là do lòng tham vô đáy của hắn. Kể từ giây phút đó, nhân dân Sen Quốc đã tuyệt mệnh với Độc Quốc, chấm dứt tình bạn hữu nghị, không ngoại thương, không mua bán. Đó là lí do tại sao, làng Sen chúng ta căm ghét bất cứ thứ gì đến từ làng Độc Dược, dù chỉ là một hạt cát.

Sakura nghiêng người, cô đã hiểu tại sao bà lại có sự tức giận đó đối với bột Ngải Đen của Độc Quốc, và cả lí do tại sao Sen Quốc tuyệt đối không nhập khẩu thuốc từ Độc Quốc, thế nên mới không có thuốc giải.

- Thế loại bột này chỉ có làng Độc Dược là có thuốc giải thôi sao ạ?

Cô nhận được một cái gật đầu từ bà.

- Phải, chính người làm ra nó thì ắc sẽ biết cách giải. Nhưng vấn đề là lũ khốn đó đang ở làng Độc Dược. - Ngài Kage-sama chỉ tay vào trang sách - Theo như trong tài liệu độc ẩn mà ta ghi chép, cô có 24 giờ đồng hồ để tìm được thuốc giải, từ lúc cô đem Sasuke-san đến đây và ở cùng ta trong thư viện đã là tám tiếng. . . .

Không cần bà lão phải nói tiếp, với sự thông minh thiên bẩm của mình, cô cũng đã đoán được về sau....

- Nói vậy.... Cháu chỉ còn mười sáu giờ trở lại để đến làng Độc Dược và tìm thuốc giải thôi ạ? Làm sao có thể kịp thời gian đây thưa bà?

- Nếu cô nhanh chóng, bằng mọi giá sẽ kịp!

...

Sau khi Sasuke được uống thuốc áp chế độc tính (gọi nôm na là thuốc kim hãm độc dược), cô đã lên đường sang Độc Quốc ngay, khởi hành càng sớm càng tốt.

End chap 42.

Đang trong thời gian thi cử mà còn phải viết chap mới nữa >.< >.< Thế nên đừng bỏ rơi tuồi nha ~

Chap hơi ngắn tại trí óc của tui phải tập trung ôn bài rồi, dự là thứ sáu tuần sau sẽ viết chap tiếp theo! □□□

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Gặp nhau rồi, Hiyami

Sakura một mình tiến tới ngôi làng phía trước, không khí và nhiệt độ xung quanh đây hình như có chút thay đổi. Cũng chẳng có gì lạ đối với Độc Quốc cả, một nơi chuyên bào chế thuốc độc thì dĩ nhiên môi trường không tốt cho lắm. Trời cứ âm u mãi không dứt, tuy không mưa nhưng mây đen đã kéo đến xám ngịt trên cao rồi, thật là một quan cảnh chẳng mấy đẹp đẽ.

À mà, nghe Kage của làng Sen nói, người dân làng Độc Dược không được hoà hiếu lắm nhì. Cô đi trên đường này giờ đã có hơn chục cặp mắt dòm ngó cô như sinh vật lạ, rồi họ bàn tán, trao đổi gì xôn xao lắm.....

"Quái, người gì mà đi bộ cũng xía xói là sao, có chửi rửa tui cũng nên nói nhỏ một tí, tui nghe được hết rồi đấy."

Dĩ nhiên, có cho vàng thì Sakura cũng không dám nói ra suy nghĩ nội tâm của mình, ai mà chẳng biết đụng chạm đến cao thủ chuyên sử dụng thuốc độc thì mạng cũng không còn. Cô lại bật cười trước những câu châm chọc ác ý từ dân làng, không quan tâm mà ghé vào một tiệm thuốc nho nhỏ..

.

- Ủm....Tôi giúp gì được cho cô, thưa cô Sakura ?~

Nét ngạc nhiên xuất hiện trên khuôn mặt cô gái tóc hồng ngay khi cô gái cất tiếng.....

- Cô biết tên tôi ư, chúng ta hẳn là có quen biết từ trước?! - Sakura khẳng định là cô chưa hề gặp qua cô gái này một lần nào. - Ta gặp nhau lần nào chưa thưa cô.

Cô gái bật cười, nhưng không phải một kiểu cười tiếp chuyện khách, mà nó hơi mang chút giả lã, ít nhất là Sakura cảm thấy điều đó.

- Chưa gặp, cũng chưa từng nói chuyện qua.

- Thế tại sao.....

.

.

- Một con khốn không biết giữ chồng để hắt đi 'vụng trộm' như mày thì mày ngu xuẩn lắm, Sakura ạ !

Ả ta lật bộ mặt hung ác thay cho lối cừu non bên ngoài, giờ thì Sakura đã biết 'cô gái lịch thiệp' này là ai rồi.....

Nó làm cô nhớ đến bữa tiệc đêm ở Nakamiwa, nơi mà ả này giờ trò với Sasuke-kun ! Máu nóng dồn lên mặt, cô vung tay lên tát ả một cái rõ đau.. Nhớ lại sự việc lúc đó, xâu chuỗi những lời nói lại với nhau, cô chắc chắn đến 80% người dụ ngược Sasuke là Hiyami cô ta !!!!!

- Thứ gái chơi như cô, chuốc thuốc mê và hoan tình với người yêu của người khác thì hiền lành lắm sao ? Hoá ra, cô chính là kẻ giờ trò với Sasuke, sai thuộc hạ đánh đập tôi không thương tiếc, cũng chính cô là người thuê đám Ninja tấn công chúng tôi dọc đường ? Và ẻm thứ Hắc Ngải gì đó lên người Sasuke?!

Hiyami cười đắc chí, quả nhiên, với cái bộ óc thông minh như Sakura, cô đã đoán được hết các chiêu trò của ả. Sakura đã từng nói với Sasuke, rằng cho dù anh có bỏ cô để yêu một người con gái khác, cô cũng sẽ không ghen, vì sao ư ? Cô tôn trọng quyết định của anh và không muốn níu kéo như

năm 12 tuổi. Bây giờ cũng vậy, cô gái Hiya mi này nếu đã chiếm được tình cảm của Sasuke, thì cô cũng sẽ không chen chân vào làm người thứ ba, cũng không gây hấn với à, mà là bảo vệ Sasuke đến cùng.

- Thế mày đã biết, một người trưởng thành dính phải bột Ngải Đen, thì sẽ qua đời trong 24 tiếng ? Tao chắc là mày không có thuốc giải nên mới qua Độc Quốc này, nhưng mày nên nhớ .....

Cô à ghé sát người vào cạnh vai Sakura, gần đến mức cô có thể ngửi thấy mùi nước hoa rõ mồn một.. - Cái làng chuyên bào chế độc dược này, bột Hắc Ngải do chính tay tao làm ra, cũng chỉ có mình tao là có thuốc giải.....vậy mày tính làm sao đây Sakura-chan~ ?

Cái tát khi nãy đau phết đó, Sakura. Tao không chắc là mày toàn mạng mà trở về với người yêu mày đâu. Đừng nghĩ đến chuyện sẽ có thuốc giải nữa. Bản chất của tao, như mày đã biết, tao luôn muốn mọi người đàn ông trên thế giới phải gục đổ trước vẻ đẹp tao có, van xin Hiya mi tao tha thứ, và người yêu mày, Uchiha Sasuke - Đang sắp trở thành con mồi của tao rồi đây.

Cô à nhếch môi cười cợt, tuy à biết mình không thể nào đánh lại Sakura về sức mạnh, nhưng à chuyên dùng đòn tâm lý để kết thúc mạng sống đối phương. À có nhẫn thuật khá giống Ino, nhưng lại không bì kịp với nhẫn thuật gia truyền của họ Yamanaka. Bớt chột cô rùng mình, không thể tưởng tượng nổi nếu à xâm nhập vào nội tâm, của mình thì Sakura nội tâm sẽ ra sao đây ?!

- Thế cô muốn gì, Hiya mi? - Dĩ nhiên, đàm phán luôn là cách tốt nhất để giải quyết mọi chuyện.

- Chỉ là tao thấy rất muốn hành hạ mày, muốn mày từ từ mất máu tới chết. Muốn thấy mày trong tình trạng thảm thương nhất, hay là bị cắt mất một số bộ phận trên cơ thể.. Tao thật sự muốn như thế đấy....!

Máu S .... Ôi dữ tợn quá .....

- Tôi hi vọng chúng ta có thể làm bạn, cô đưa tôi thuốc giải có được không ? - "Mày bị ngốc à Sakura, đời nào cô ta chịu đưa mày ???" Sasuke hiện đang rất nguy kịch, anh ấy cần thuốc giải.

Hiya mi cười hàm tiếu, thoáng chốc Sakura cảm thấy mình dường như bị choáng ngợp bởi nụ cười đó. Cô ấy cười cũng đẹp lắm. Trong khi cơ thể đang trong trạng thái ngẩn tò te, Sakura không ngờ rằng mái tóc của mình đã bị lôi kéo mạnh bạo....

.

- Mày biết tại sao tao ghét mày không ? Tao luôn muốn mọi gã đàn ông trên thế giới đều khuất phục trước sắc đẹp của tao, nhưng thằng 'chồng' của mày lại không như thế, hấn khiến tao phải đau khổ đủ điều, luôn tìm cách để mị hoặc hấn. Đó là lí do mày là cái gai trong mắt mà tao cần phải khử, phải giết tận gốc lẫn rễ, mày hiểu chứ ?

End chap 43.

Mẹ Hiya mi có máu S, trời oiiii T.T Chị Đào sắp khổ rồi ~~~~~ Nếu ai không biết Hiya mi là ai, hãy đọc lại từ chap 28 đến chap 32 tựa đề Tiệc Đêm (...) và ... Để biết thêm chi tiết.

Hiya mi sẽ là phản diện chính, đất diễn của bà nhiều lắm nhe, đồng hành xuyên suốt Fic đến chap cuối luôn □□ Giải đáp thắc mắc, máu S là những người thích đánh đập, hành hạ, tra tấn người khác. Sẵn nói luôn, máu M là những người thích BỊ người khác hành hạ =))))))

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Vấn đề ngực lép và Liên hoàn Shannaro?!

Lẽ ra chap này có tên là: "Tính chiếm hữu, vấn đề ngực lép và Liên hoàn Shannaro?!"

Nhưng do dài dòng nên lược bỏ =)))

...

- Cô độc ác quá đó Hiya mi, cô cho rằng Sasuke sẽ đổ trước cô sao?? - Sakura mỉm cười đắc thắng.

Nếu ai ở lâu với Sakura, thì chắc chắn sẽ biết Sakura có tính chiếm hữu cực kì cao. Những ai đã thuộc về cô rồi thì không người nào có thể 'cướp' được. Cụ thể là Ino.....

Sakura rất thân với Ino, coi cô nàng tóc vàng hoe này như chị em, cứ hễ ai tới chọc Ino hay cưa cẩm cậu ấy, Sakura sẽ bùng phát và đập nát người đó cho lên bờ xuống ruộng.... Không cho Ino chơi với bất cứ ai ngoài mình. Thế nên Ino đâu dám lém phếng với cô bạn nào, chỉ chơi chung với mỗi Sakura từ nhỏ đến lớn. Ino là nhân chứng sống - Cô là người đầu tiên biết Sakura có bệnh thích độc chiếm người khác từ năm 6 tuổi !

Và Ino cũng khẳng định luôn, người nào dám đụng đến bạn bè mà Sakura quan tâm, chắc chắn Tóc Hồng sẽ phanh thây hắn ra làm trăm mảnh !

Tội cho Hiyami, đụng phải người mà Sakura “độc chiếm” .....

- Dĩ nhiên, tôi vốn đẹp hơn cô mà ! - Ầ vừa nói, vừa hươ hươ bộ ngực khổng lồ của ả như đang chọc tức cô. Cờ Dcup hơn chứ không đùa, bộ ngực của Hinata so với ả chỉ đáng xách dép cho ả thôi. (Xin lỗi Fan Hin ạ)

- Sắc đẹp không thành vấn đề, chính tôi cũng không dùng sắc đẹp để mị hoặc Sasuke. Cô nên từ bỏ thì hơn, Sasuke sẽ không yêu những người xinh đẹp nào phăng

Chỉ bằng một câu nói, cô đã đánh trúng tâm lý Hiyami, ả dường như đang tức điên lên....

- Chứ không phải cô đang ghen tị vì ngực bé hơn tôi à, quý cô . . . ngực lép ?

(Ngực lép bà nội mày, không thấy Sắc đang làm gì à ??!)

Gi cơ, cỡ DDcup mà nhỏ ả, đối với người bình thường thì đây là siêu vòng một đấy. Sakura tự hỏi cô nàng Hiyami này có mắt không nữa. Đúng là ở Naruto shippuuden, ả nhảm lúc cô khoảng 15-17 tuổi thì ngực cô nhỏ thật, nhỏ nhất đám luôn í. Nhưng giờ thì khác rồi, size 92,95 hẳn hoi.

- Tốt nhất cô nên ngậm mồm vào, tôi không phải là người kiên nhẫn khi bị chửi đâu.

Ả nhếch mép, đôi môi đỏ rượu cười mỉa, một con nhỏ tóc hồng nom như tiểu thư mà đòi hạ được ta sao. Ninja làng Lá xuống cấp trầm trọng rồi đấy. Nhanh như chớp, ả phóng ra một loạt phi tiêu tằm độc về phía Sakura.....

Cô nhảy lên vài bước, né được hết chúng điều luyện như phim kiếm hiệp....

Vì đơn giản những đòn tấn công này cô đã được học từ hồi còn Genin rồi.

- Cô có xem thường tôi quá không Hiyami ?

Sakura bậc lại đòn tấn công, đá vào hạ bộ ả - Một cú đá thương hiểm hách. Cô cảm nhận được vùng xương đùi của ả gãy răng rắc, ả quy một chân xuống, lảo đảo chửi thề.....

Một Jounin cấp cao của Konoha (Lá), và một sát thủ độc được vang danh Độc Dược....

Cuộc chiến không cân sức .....

Hiyami khôn khéo dụ cô vào góc chết - nơi cái bẫy độc ẩn khắp căn phòng, Sakura thoát được năm, sáu lần, nhưng lại bị thương không ít. Cô chủ yếu dùng Thể Thuật taijutsu để không chế đối phương, một phần vì đây là điểm mạnh của cô, ngoài ra cô còn biết kiểm soát Chakra của mình.

Nhưng Hiyami lại cố tình sử dụng ảo thuật và chất độc, và nhận ra điểm mù của cô trong chiến đấu.....

- Là Hắc Ngải đấy Sakura, lần này cô tiêu chắc!

Cô giật nảy, vốn đang tính Sannaro liên hoàn vào mặt ả thì Ngải Đen làm cho cô khiếp sợ.... Năm nắm đấm giã ra, biết mình đang thất thế, cô liền lùi vào trong tiếp thêm chakra.....

Chết tiệt, Sakura chửi một câu, bột Ngải Đen bị ả phui vào không khí rồi! "Không giải quyết nhanh chuyện này sẽ không ổn mất!" Việc cô cần làm bây giờ là nín thở, càng lâu càng tốt.

Và Knock Out con ả này bằng tất cả sức lực !

Chợt nhớ đến cái lần chạm trán Sasori khi cùng bà Chiyo-sama giải cứu Kazegake, cô đã nín thở được rất lâu, hơn hẳn ngưỡng của thiếu oxy mà các Kunoichi thường chịu được, tầm 5 phút 45 giây trên cạn và 16 phút tròn khi lặn dưới nước. Có như vậy, nín thở trong môi trường chất độc thì có gì khó đâu!?

Hơn nữa, một Ninja cận chiến như cô thì Hiyami tiêu chắc rồi.

- Hiyami, cô đưa tôi thuốc giải có được không? Coi như bán thuốc cho tôi cũng được, tôi trả tiền.

Làm ơn đi, có ai hãy nói cho Au biết là Tóc Hồng rất ngốc được không?? Đang quánh nhau kêu người ta buôn bán, mà mụ đó có rãnh đâu mà chịu bán cho cô, đánh ỉ xèo này giờ mà muốn người ta chiều theo ý mình, coi bộ khó à~

Ha, cừu quá ngây thơ rồi. ả nhân lúc cô không để ý, ngay lập tức thi triển nhẫn thuật, chưởng một quyền vào bụng cô .

Cái này..... Có được tính là đánh lên không vậy?!

Sắc mặt Sakura tối sầm, cơn đau dữ dội nhanh chóng kéo đến. Không tốt chút nào, trên tay ả chứa độc!!!! Quả là đệ nhất sát thủ Độc Quốc, có thể chế ra loại độc không ảnh hưởng đến chính mình dù đang dính vào tay, chỉ có hiệu lực với đối phương. Cô gái này thực không thể xem thường!!!!

Bách Hợp Thuật bật sáng lên, ánh tím hiện rõ uy lực, giờ là đến lúc cô thực sự tấn công...!

Sakura không cần tạo ẩn chú, vết thương ở bụng đã được phục hồi 90%, coi như là đã dần hồi phục. Giương mắt nhìn Hiyaami lần nữa, ả cách xa cô chừng năm mét, khoảng cách đủ gần để cô thực hiện đòn đánh tiếp theo. Trong tấn công cự li gần, dường như không nữ Ninja nào có thể hạ được cô!!!!

- Đỉnh đầu ! - Một cú đá nhanh nhẹn ngay tâm thiên đỉnh, nơi não bộ hoạt động.....

- Xương cằm ! - Ngay tức khắc phần dưới miệng ả xương đã gãy ....

Chính xác là Sakura đang sử dụng liên hoàn Shannaro, chiêu thức nguy hiểm do chính cô sáng lập, đã từng có một thời cô đã thương được Mẹ Lục Đạo Kagura bằng chiêu này trong Thế chiến Ninja lần thứ tư.....

- Vai !

- Khuỷu tay !

- Xương chậu !

- Hông !

- Bụng ! - Hình như nội tạng, thận, gan, lá lách, phổi,.... Đã bị phá vỡ rồi nhì.

- Hệ mạch máu !

- Cuối cùng, Tim!!! Lần này, Hiyaami cô tiêu đời rồi!!!!!!

Quả nhiên, sau khi kết thúc một chương, Hiyaami đã sớm vắng ra khá xa. Mùi máu tanh nồng xông thẳng vào mũi, một số chỗ máu lênh láng đỏ đậm kinh tởm .....

Sakura đã rất nhân từ, cô len nhét một viên thuốc kháng sinh Chakra vào miệng ả trước khi đánh, có như thế thì cho dù hành hạ ả thế nào thì cũng không cạn Chakra được. ả khá nhanh đã ngất đi, sau Liên Hoàn Shannaro thì mấy ai là sống sót được nhì, nhưng kháng sinh chakra đã không làm ả chết.

Nếu có các bậc Trưởng lão Ngũ đại cường quốc ở đây, có thể cô sẽ được vinh danh là người phụ nữ mạnh nhất của thế hệ mình. Và cũng oán đi ngời vị Ninja nhân từ với kẻ địch nhất.....

End chap 44.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Sasuke-kun đẹp tới đâu?

Hiyaami sau khi uống thuốc Chakra, đã nhanh chóng phục hồi cơ thể. Hiện ả đang nằm gọn trong ngực cô.....

- Tại sao.. Tại sao lại cứu tôi chứ...? Rõ ràng là tôi muốn hại chết cô mà.....

Giọng nói đanh thép, cứng rắn ban nãy, bỗng chốc biến thành âm thanh mềm mượt, gãy khúc vì đau.. Cô ta thoi thóp thở, cố gắng tìm chút không khí thông qua cái mũi chầy đầy máu, đôi mắt phượng dài khép hờ, ánh lên tia hi vọng nhìn Sakura....

Cô gái này, tại sao lại lương thiện quá mức chứ! Sakura càng nhân từ thì càng làm cho ả có cảm giác tội lỗi, là ả năm lần bảy lượt đan tâm hãm hại cô, vậy mà cô cứ cứu giúp ả là sao.

- Hiyaami cô yên tâm, tôi đến đây là kiếm thuốc giải Ngải Đen. Tim được tôi lập tức đi ngay.

Sakura nhẹ nhàng vuốt sống lưng ả, đôi mắt xanh chăm chú như đang chờ đợi câu trả lời.

- Nó-nó đây.....

Một tuýp thuốc màu nâu nhỏ nằm gọn trong lòng bàn tay cô, có phải Hiyaami đang muốn khôi phục lại chính mình?! Cô hiện muốn nói với Hiyaami ngay rằng: “Làm người tốt thực sự rất dễ nha!!!!!!”

- Tôi có thể, làm bạn với cô được chứ?

Không chán chừ, không ngần ngại, cô tức khắc đồng ý, kiểu người hoà đồng như cô, kiếm bạn thật không khó, nay lại có thêm một người bạn đặc biệt như thế này, cô tự nhủ mình rất may mắn rồi.

Trong lúc cô đang 'tâm sự' cùng với Sakura nội tâm của mình, cô không để ý có một cái nhếch mép nguy hiểm từ trên nụ cười của cô Hiyaami kia..... Thôi kệ, hãy cứ đưa cho cô ta thuốc giải trước, dần lấy lòng tin từ cô ta, sau đó thực hiện Kế Hoạch tiếp theo.....

- Chúng ta hẹn ngày tái ngộ nhé, Hiyaami !

Trên môi Sakura vẽ ra nét cười tươi rói.....

Rất nhanh sau đó, Sakura chia tay người bạn mới này, trở về Sen Quốc...

...

Chuyến đi khá thuận lợi, mặc dù đánh nhau cũng không ít, nhưng với sức khoẻ không giống người bình thường, cô chẳng cần dùng thương hay dùng thuốc trợ Chakra. Cứ thế mà về lại làng.

Lúc Sakura tới được văn phòng Kage Sen Quốc, vừa vặn nghe được thanh âm đầu đón quen thuộc. ”Tiêu rồi, Sasuke-kun có chuyện rồi!” Đẩy cửa vào, trên chiếc giường trắng nõn có người con trai đang nằm. Nếu không nói có thể mọi người sẽ không tin, một tộc nhân Uchiha lấy lưng lại đang trong tình trạng đau đớn, mái tóc đen kia che kín nửa khuôn mặt trắng bệch, rất thiếu sức sống.

- Kage-sama, liệu anh ấy sẽ ổn chứ ạ?

Cô hỏi có hơi thừa, có thuốc giải thì dĩ nhiên là ổn rồi. Vị Kage khẽ gật đầu.

- Ta sẽ đi pha chế thuốc, hiện tại cô ở đây canh chừng cậu ta, nếu có biểu hiện lạ phải báo ta ngay. Còn nếu chỉ là tiếng la thông thường thì không sao.

Bà lão ra ngoài, nhường lại phòng bệnh cho cô. Dáng vẻ gấp gáp làm cô hơi sợ sệt, chẳng lẽ, nếu không có thuốc trị Hắc Ngải thì mạng sống của người con trai này là không có?!

...

Sasuke yên tĩnh nằm trên giường, thanh âm thét lớn ban nãy đã yên ắng, anh thật yếu ớt nhàn nhạt ngủ. Cô thực lâu lắm rồi mới có cơ hội được nhìn ngắm anh trong khoảng cách gần thế này...

- Nè, bác Mikoto-san đã cho anh ăn cái gì mà làm anh đẹp trai đến vậy hả?!

Trong lúc ngồi chờ Kage-sama chế ra thuốc giải, cô lại tái phát căn bệnh . . . Tự kỉ của mình (>_<)..... Sasuke không cần ăn cũng đẹp, cô lại hỏi thừa rồi.

Vốn đã có nhan sắc từ lúc sáu tuổi ở Học viện Ninja, lớn lên xiu nữa ngày càng đào hoa điển trai, vừa mạnh mẽ vừa có bản lĩnh đàn ông, số phụ nữ trên thế giới thèm muốn anh có đếm cũng không xuể. Cho dù ở bất cứ khía cạnh nào, điểm nhìn nào, anh vẫn toát lên được vẻ khôi ngô tuấn mã, hoàn toàn không có một góc chết, ngay cả khi khoẻ mạnh hay bị ốm, đều luôn khiến cho trái tim thiếu nữ tan chảy.

Hướng hồ chi, lúc anh say ngủ thì đẹp đến cỡ nào? Một câu nói ví von của mọi người trong Ngũ Đại Cường Quốc: Muốn thấy ảm áp, hay cười, hãy gặp chàng trai quả cảm Uzumaki Naruto. Muốn say mê nét đẹp, chứng kiến sức mạnh thực, hãy gặp tình anh trong tình anh - Uchiha Sasuke.

Một mặt trời hào quang chói lọi, một ánh trăng băng son tuyết tình. Khắp thế gian chỉ có hai sắc đẹp đối lập. Lần nữa Sakura cô lại cảm thấy mình rất may mắn, vừa là bạn thân, bạn đời của cả hai người.

- Sasuke-kun, anh đỡ hơn chút nào chưa?

Người con trai gật đầu. Anh cũng vừa mới tỉnh lại. Cảm tạ trời Phật cho anh tỉnh lại ngay lúc này, nếu không thì đã không nhìn được nét mặt cô rồi, quả thật buồn cười, Tóc Hồng này say mê anh suốt mười hai năm qua vẫn không chống đỡ nổi sắc đẹp của anh sao?

Hai đứa cứ ngẩn to te nhìn nhau đến nỗi vị Kage già kêu khản cổ mới nghe thấy.

- Thật là, Haruno-san cô có mắc vấn đề về tai không đấy?! - Bà lão bung chén nước vào phòng bệnh, giọng trách móc.

- Uchiha-san, ta nói rõ hơn về tình hình của người nhé. Thứ đã khiến người phải nằm chết sấp lết như cá mèi trong bệnh viện chính là bột Hắc Ngải, một loại kịch độc đến từ Độc Quốc. Có hiệu lực cũng như là kết thúc mạng sống của người trong vòng 24 giờ đồng hồ, chỉ có người chế ra nó mới có thể có thuốc giải. Ban nãy Sakura-san đã lên đường sang làng Độc Dược để tìm thuốc chữa cho người, thời gian tiêu hao vừa vặn vặn mười sáu tiếng, mạng của người vẫn giữ được.

Công nhận, bà lão này nói nhiều kinh hồn. Sasuke nhăn mặt.

- Về thành phần của loại kịch độc này thì có thể là người sẽ không muốn nghe. - Kage-sama đã nhìn thấy được đôi mày nhíu chặt của anh. - Độc tính rất mạnh, cho dù người trúng độc là Jounin đi chăng nữa, không cứu kịp thời vẫn sẽ chết. Thuốc uống ta chia làm hai liều, uống trong chiều nay và sáng ngày mai. Chiều mai người vẫn phải uống, liên tục trong bảy ngày không được dừng, độc sẽ lại tái phát.

Bà lão chưa nói xong, anh đã uống cạn chén rồi. Sakura thăm bùm miệng cười, anh vẫn là không thích người lắm mồm mà.

End chap 45.

Tác giả:

Mình muốn nói 1 điều là rất cảm ơn các cậu đã theo dõi và ủng hộ truyện! <3 Giờ mình sẽ làm cho Fic hài hước hơn, không còn buồn tẻ như trước nữa, phương châm viết Sasusaku của mình là: Vui Là Chính =)))

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Bắt đầu một âm mưu mới

Kage-sama ra ngoài, dành lại không gian riêng tư cho cô và anh....

- Là em cứu anh sao, Sakura?

Anh khá khâm phục mày, giọng nói cũng tốt hơn, sắc mặt rất có chuyển biến tốt. Bột Ngải Đen là cái gì, cóc cần biết. Có liên quan đến Uchiha này không? Bao nhiêu lời nói của bà lão nói với anh từ tai này lọt sang lỗ tai kia rồi 'bay hơi' ra ngoài, cứ nhiên một chữ cũng không để lại trong đầu.

Thái độ của anh như vậy, Sakura bật cười. Một Uchiha lãnh khốc đây sao, không giống lắm nhì.

- Chứ anh nghĩ Thổ Địa từ dưới đất chui lên cứu anh chắc. - Qua cơn bạo bệnh rồi, phải trêu chọc anh tí thôi! - Mà chắc là à đào nào đó giúp anh đấy, em là đứa vô dụng mà.

Có ai nói với Sakura rằng, cô nói dối dở tệ chưa. Cái miệng vừa nói vừa cười tùm tùm thế kia, anh không cần đáp lại cũng biết. Người cứu được anh ngoài Tóc Hồng ra, thì có thể là ai được chứ! (Anh Nà đề đầu rồi -_-)

- Dừng đùa nữa, Sakura. - Anh mặt thộn, à nhầm mặt lạnh. - Chúng ta sẽ về làng Lá lại, chuyến đi này quá nguy hiểm, có người tập kích ám sát, em có chịu về không?

Hỏi thừa, không về ở lại đây cho bị trúng Hắc Ngải lần nữa à.

Nhưng tính Sakura thích nói móc, chọc ghẹo người khác, nào để bỏ qua:

- Phải hỏi em nữa sao Sasuke-kun. Ở lại Sen Quốc để anh toi mạng lần thứ hai sao? - Khả năng nói móc của cô tăng thêm một bậc nữa rồi. Hay làm cho Sasuke phải ê mặt vì không biết nói thế nào, chính xác hơn nữa là anh sẽ bị đuối lý nếu tiếp tục nói chuyện cùng cô.

- Vậy chuẩn bị đi, chúng ta đi liền trong ba mươi phút nữa. - Lảng tránh sang một chủ đề khác luôn là cách hữu hiệu nhất để khỏi bị gài hàng.

Sakura cười quan sát, có mảng hồng hồng nào đó phát phơ trên mặt anh. Sasuke cũng biết ngại rồi!

...

Ở một nơi khác.....

Làng Thác Nước, nơi ngọn thác vĩnh cửu Yahoo (!!!!!) đang tuôn trào xuống hạ nguồn, bên cạnh là một ngôi nhà nhỏ có ba thành viên đầm ấm quây quần bên nhau.

Suigetsu ngồi trên 편 đá, mắt cười nhìn Juugo. Cả hai đang trò chuyện về việc có nên đến làng Lá du ngoạn một chuyến hay không... Con của họ, vừa hơn bốn tháng, nếu được đi du lịch thì hẳn sẽ rất thích.

À không, không phải con của Suigetsu và Juugo đâu, mà là tiểu bảo bảo của Suigetsu và Karin, hai người lấy nhau cũng gần hai năm, nhưng yêu nhau đến tận bốn năm trời.

Karin ban đầu say Sasuke như điên đảo, bắt chấp mọi thứ lao vào anh, ngoảnh mặt làm ngơ với tình cảm ngầm của anh chàng rằng cả mập. Nhưng rồi để ý thấy anh vốn là tộc nhân Uchiha bằng giá, chưa bao giờ để ý đến bất cứ ai, mà lại quan tâm đến Sakura, hết lòng chăm sóc cô ấy, Karin lúc đó suy sụp hoàn toàn.

Karin mạnh mẽ, đánh đá thế nào thì cũng là một cô gái. Hơn nữa còn là cô gái đáng thương, chưa hề yêu ai lần nào đã phải si tình như vậy, thực rất đau khổ. Bao lần Suigetsu quan tâm cô đều bị cự tuyệt hờ hững, vô số lần ngăn cản cô tìm đến cái chết đại đột, luôn ở bên cô, làm người thay thế Sasuke yêu Karin.

Suốt quãng thời gian Sasuke ở lại làng Lá, chính Suigetsu là người ở bên, động viên Karin nhiều nhất. Người ta nói 'Nước chảy đá mòn' là thế, Karin yêu Suigetsu, chấp nhận anh sau hơn bốn năm theo đuổi. Đề rồi kết cục màu hồng lại đến với hai người, một tiểu sinh linh bé bỏng ra đời, là minh chứng cho tình yêu tam giác đã tan rã.

Một cô nàng tóc đỏ mạnh mẽ, anh chàng tóc trắng điển trai, họ thực sự tò mò đứa con của họ sẽ mang mái tóc màu gì a~

Juugo bật cười, đặt tay lên vai Suigetsu ủng hộ:

- Hãy cứ về làng Lá. Chúng ta hoàn lương rồi, tôi tin Hokage sẽ chấp nhận chúng ta, hơn nữa đứa nhỏ của cậu sẽ rất vui khi được du lịch đó.

Lần đầu tiên trong đời Juugo lại nói nhiều từ trong một câu đến vậy, có lẽ chuyện tình yêu của anh Sui-san và Karin đã cảm hoá được anh chàng rồi chăng? Không biết nữa, việc của chúng ta bây giờ là chờ xem mọi người định làm gì tiếp theo.

...

Lại một nơi khác, nếu tác giả đoán không lầm thì đó là một gian mật thất cất sâu trong núi của Hiyami. Cô nàng này tầm cỡ Jounin hẳn hoi, chỉ hơn ba mươi phút mà di chuyển được từ thành phố X (làng Sen) sang khu vực núi hiểm trở, khả năng khinh công của ả cũng không vừa.

Trong mật thất, Tóc Đỏ rít điều thuốc, phả hơi nóng vào không khí, làn khói dày bao trùm lấy cả khoảng không rộng lớn. Chẳng biết khôn hay ngu, đã ở phòng kín, không có lấy một ô cửa sổ hay lỗ thông gió mà còn hút thuốc phi phèo thế này, phổi của ả và mũi của mấy đứa kia làm bằng sắt à?!

- Con đó và Sasuke sẽ đi đâu? - Có khói thuốc tạo thêm hiệu ứng, lời nói oanh vàng vừa cất lên đã khiến người đối diện lạnh gáy.

Cả đám con trai vạm vỡ, cường tráng thế kia mà lại run sợ trước Hiyami, thậm chí còn vút cả tự tôn, tự rọng của người đàn ông mà gọi ả một tiếng 'Cô chủ'.

- Cô chủ, họ về lại làng Lá, chúng ta có cần đuổi theo không ạ?

Hiyami cười như không cười, gạt đầu.

Trong cùng một ngày, Sasuke, Sakura, Suigetsu, Juugo, Karin và Hiyami đều nhất trí trở về Konoha. Không hẹn mà gặp, sáu người khởi hành nhưng trong đầu mỗi người một suy nghĩ, dường như còn có một chút tham vọng....?

End chap 46.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Hạ Tử Được lên Suirin?!!

Làng Lá không có sự góp mặt của Sasuke và cô, yên bình hẳn.

Nhưng lại có cảm giác thiếu thiếu cái gì đó, trống trải ngọt ngào khó giải thích được. Hokage tóc bạc kim trâm lạnh thấy rõ, Naruto mặc dù vẫn cuồng Ramen như trước nhưng không còn vui vẻ khi ăn, tiệm hoa của Ino thiếu bóng dáng Sakura, cô nàng tóc vàng ủ rũ lạ thường.

Rất may, họ đã trở lại, Băng lãnh Sasuke và Hoạt náo Sakura đã trở lại và tiếp tục ám mọi người =))

...

- Gì cơ, em bị trúng Hắc Ngải sao?! - Kakashi đập bàn làm cuốn Manga 18+ rơi xuống đất, nghe nói đầu cuốn này là tâm huyết khi còn sống của huyền thoại Jiraiya - Truyện người lớn có hình H+ cực nặng.

Ông già này, học trò gặp nguy không hỏi han, vẫn còn thời gian coi Đồi Trục Comic được à.

- Chuyện đó đã qua, thầy quan tâm làm gì? Việc thầy cần làm là điều tra ả Hiyami giúp tôi, ả không đơn giản như thầy nghĩ đâu.

Anh chính là đang nói chuyện riêng với Kakashi ở mặt thất, vốn bản tính chẳng ưa gì ông già này, nhưng không thể không phải nhận được là mạng lưới thông tin làng 9/10 đều do ông nắm giữ, muốn biết thông tin một ai đó, cần hỏi qua con người này.

Đó là lí do vì sao khi đến Konoha, anh gặp ông ấy đầu tiên, chẳng màng ngó tới thằng ngố Naruto đầu khi một cái.

- Hiyaami? Người mẫu ảnh của tạp chí XXX sao? Đến từ Sen Quốc đúng không, ta đoán không sai mà, con gái bản Sen rất đẹp! - Ông thầy hiện ra chùm râu dê. - À mà cô ta đã đặc tội gì với em?

Sasuke lườm Kakashi cháy mắt.

- Chuốc rượu, hạ xuân được, hoan tình, sai hạ thủ xử lí Sakura, hạ Hắc Ngải, tấn công Sakura lần thứ hai, sau đó bỏ trốn.

Sắc mặt Kakashi nhàn lại, hắc tuyến nổi lên vài đường. Ông không tin nổi, đẹp người đẹp nét thế kia mà lòng dạ rắn độc, âm hiểm gây hại cho học trò mình. Chưa kể ả dám ra tay với Sakura, Tóc Hồng mà ông yêu quý nhất, ả này xem ra chán sống rồi!

Nay truy được tin tức ả sẽ đến Konoha, ông đây phải tiếp đón chu đáo!!!!

Không hẹn mà gặp, cả ông và Sasuke đều mỉm cười, nhưng là nụ cười chào đón ác quỷ.. - Tin ở thầy, nội trong ngày mai sẽ có tư liệu chính xác nhất!

...

Nếu cặp đôi Băng lãnh Sasuke và Hoạt náo Sakura đến làng Lá trong hai ngày, thì vợ chồng Trắng ngáo Suigetsu - Đồ đánh đá Karin chỉ mất một ngày rưỡi..

Họ đang ở tạm nhà trọ gần quán Ichiraku, đói có chỗ ăn Ramen, lại rất gần với nhà trẻ Konoha...

.

- Sui-san, em vừa đi gặp bạn của Sakura về. Có Ino, Hinata, Kiba, Lee, Naruto,... Họ khen con trai rất xinh!

Karin không giấu nổi vẻ tự hào, vừa chơi với Suirin - con trai họ, vừa kể chuyện sáng nay cho chồng mình nghe. Suigetsu một bên mài quý kiếm, mặt đắc thắng la lên "Chuyện, bảo bối của anh mà!" Trông như thằng ngáo điên chính hiệu.

Kì nghỉ ở Konoha này cũng không tệ như họ nghĩ!

Có Sakura là hướng dẫn viên bắt đầu đi, nhà trọ được Sasuke bao trọn, con trai hí ha hí hửng vì được đi tham quan, Karin và anh không còn buồn bực, cáu gắt như trước nữa.

Nhây được một lúc, ai gõ cửa làm phiền giữa giờ nghỉ trưa....

- Xin hỏi đây có phải là nhà cô Karin và ngài Suigetsu không?

Người mẫu ảnh của tạp chí XXX hỏi.

Từ trong nhà, lộ ra cái đầu trắng bóc cùng hàm răng vênh như cá mập của chủ nhân nhà trọ..

- Phải, cô quen biết vợ tôi?

Hiyami cứng miệng, tưởng là Karin sẽ ra tiếp chuyện ả chứ, con gái và con gái dễ nói chuyện hơn. Ai ngờ cái tên gàn dở này lại chắn ngang, làm sao ả tiếp cận Karin được đây! Kế hoạch A không thành, chuyển sang Kế hoạch B..

.

.

.

- Xin chào! Tôi là nhân viên tiếp thị mặt hàng sữa uống cao cấp.... - Ra đây là Kế hoạch B của ả à =)) - Dành cho trẻ em dưới một tuổi, tôi đến đây để giới thiệu dòng sản phẩm mới của chúng tôi....

Suigetsu ngăn tò te.

- Sữa bò tốt cho trẻ sơ sinh và trẻ nhỏ! Nhãn hiệu Urini danh tiếng Konoha. Được biết con anh bốn tháng tuổi, độ tuổi hết sức quan trọng của bé trai đang phát triển mạnh mẽ, thế anh đã có thức uống dinh dưỡng nào tốt cho con mình chưa?.....

Suigetsu tròn mồm to như quả trứng gà.

Hoá ra, nhân viên tiếp thị của Urini à. Konoha kì lạ quá ha, quảng cáo sữa tận nhà khách hàng luôn!

- Anh thắc mắc loại nào tốt nhất trên thị trường hiện nay à? - Hiyami nói tiếp, à hiện chỉ muốn tìm cái lổ nào to rồi chui xuống, què độ lắm rồi. - Anh biết Urini không à?

Suigetsu nhát thời ngáo đá, à nhầm, hoá đá..

Cái này Sui biết, biết rõ là đằng khác. Hồi ở làng Thác Nước con anh cực thích uống sữa này, nhất là vị dâu sữa, một ngày nốc đến vài chai là bình thường.

- A tôi có biết, sữa của Urini con tôi mê lắm, nó ra sản phẩm mới à?

- Vâng! - À tự hỏi mình còn có thể mặt dày đến độ nào nữa. - Sữa bò của Urini rất đáng để anh dùng qua à, có hai vị chính là chuối và dâu, nếu mua một lốc sẽ được khuyến mãi hai gói bột ăn dặm nha~

(Tui tự hỏi tại sao cái khúc này nó bựa quá vậy □□)

Suigetsu ngáo nên không một chút nghi ngờ, mua hẳn hai lốc vị dâu và được tặng kèm bốn gói bột dặm Trẻ Em Urini.

- Sữa uống đều đặn một tuần hai ngày, vì là sữa dinh dưỡng nên không thể thay thế sữa uống thường được. Bột dặm anh cho bé ăn lúc nào cũng được, khi ăn anh bảo bé ăn cho hết để tăng cường sức khoẻ!

Anh xách đồ vô nhà, Hiyami bực mình thờ đốc ngoài cửa.

- Con bà nó, nhục chết ta! Như thế này mà đi tiếp thị sữa, Urini cái đéch gì chứ, bột ăn dặm cái gì chứ, một đồng Tử Dược trong đấy đấy Karin à~

Quá thâm độc, quá âm hiểm. Không ngờ rằng à lại chẳng chút lưu tình, ra tay hạ thủ với bé trai chưa tròn một tuổi! Chỉ vì muốn hãm hại Sasuke và Sakura thôi sao? Nhấn tâm lòi kéo người ngoài cuộc vào chịu hoạ chung..

Giờ chỉ còn hi vọng Suigetsu sáng dạ ra một tí, nhận biết được trong bột dặm có Tử Dược mà đem đồ đi, nếu không.....

End chap 47.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Khi Tử thần gọi tên Suirin

Ai Fan Karin bỏ qua chap này nha :')

.

.

- Con trai! Tỉnh lại nhìn mẹ đi... Hic, Suirin à, nhìn mẹ đi con.....!

Tiếng khóc thê lương vang vọng khắp phòng như là điềm báo trước tai nạn không ỏn sẽ xảy ra. Đứa bé nằm trong nôi, khoé miệng còn vuron chút máu tanh, mắt nhắm im liềm tưởng chừng đã ngủ.....

Nhưng không! Suirin sau khi nhấp một ngụm sữa lập tức phun ra, cơ mạch máu hẳn lên thấy rõ, trán túa mồ hôi không giống bình thường, thẳng bé cầm cự được hai giây rồi chết. Đúng là Tử Dược, giết người nhanh như chớp mắt, Karin chạy vội vào đã thấy con mình ngừng thở. Vốn am hiểu một chút y học, cô không dám tin là Suirin đột tử qua đời. Suirin ngưng thở, tim đập yếu dần, rồi nhip tim tắt hẳn.

Quả thực đau lòng.

Tử thần gọi tên nạn nhân, lời đứa bé xuống cửu tuyền chỉ vòn vẹn năm phút, Suigetsu đứng bên cạnh vợ mới ý thức được chuyện đang xảy ra, lòng đau xót cùng tận. Anh quá chủ quan, tin người ngoài không truy xét kĩ, hậu quả để lại cho đứa bé bốn tháng tuổi vô cùng lớn - Đó là cả mạng sống của Suirin.

Vốn chỉ là một chai sữa chẳng có gì lạ, đâu có ngờ lại chứa thuốc cấm, thứ mà bị Konoha triệt để từ lâu. Cũng không thể trách anh được, không thể quy hết tội vào đầu anh, bởi vì là hành xử tự nhiên của ba mẹ, không ai biết trước được rằng trong chai có Tử Dược, e là ngay cả người kĩ lưỡng như Sakura cũng có thể vương sai sót.

- Karin, nghe anh nói...Tất cả là tại anh, tại anh không để ý kĩ Suirin, để con ra nông nổi. Có trách thì trách anh đi Karin.! - Giọng nói mơ hồ trầm lặng

làm người ta tan nát cõi lòng, anh đặt tay lên vai cô san sẻ nỗi đau, sự việc diễn ra chưa đến mười phút, tất cả dường như có một sự sắp đặt từ trước.....

Ngay lập tức cảnh sát ập đến, cả Sakura và bạn bè của Karin cũng tới. Juugo đi đầu, lẳng lặng rà xét hiện trường, thu lại tang vật và sản phẩm của hãng Urini về điều tra. Sasuke cũng tới, cùng Sakura hỏi han đôi câu rồi thử nghiệm thuốc cấm.

- Hãy bình tĩnh, Karin. Quả thực mất con.... Là một nỗi đau rất lớn của người làm mẹ, tuy tôi chưa từng trải, nhưng mẹ tôi cũng từng thập tử nhất sinh mới có thể sinh ra tôi, tôi dĩ nhiên cũng hiểu được phần nào. Hi vọng có thể an ủi cô.... - Sakura nghe tiếng khóc bi thương xót xa của Karin tâm cũng lặng theo, lòng chùn xuống cảm thông cho người phụ nữ đau khổ này...

- Cô im miệng! Cô đã từng sinh con chưa?! Cô đã từng mang nặng đẻ đau chưa, cô đã từng chứng kiến con mình chết bất đắc kì tử chưa?! Sakura có quá non nớt, cô căn bản không hiểu nỗi khổ của tôi! Tôi hỏi cô, tôi làm sao có thể giữ bình tĩnh được đây!

Cô nàng tóc đỏ vút xuống lòng tự tôn nữ tặc, nhiễu loạn mà nói lớn tiếng. Căn bản Karin cô không muốn như vậy, được an ủi cô cũng nhẹ đỡ phần nào, bạn cô thấy người nào được thông cảm mà trở nên tức giận chưa? Chỉ là cô không cảm được cảm xúc của mình, lời nói không lí trí cũng buộc miệng thoát ra. Sasuke một bên nhăn mày, định một chưởng đánh ngất Karin vì dám lớn tiếng với Sakura, nhưng lại được Sakura ngăn lại, Suigetsu nắm tay vờ lui về sau, an phận thủ thường biết nhường khiêm. Ino và Hinata đứng gần đó, đôi mắt đỏ hoe ngấn lệ tiếc thay cho Karin.....

- Tôi mất con rồi.... Tôi, tôi không thiết sống nữa!!!!

Một câu thốt ra, Karin đã tạo xong con dao Chakra. Ai nấy giật người, cô làm vậy chẳng lẽ có ý.....

Tự vẫn?!

Sakura đã rất kiềm chế để không vung một cái tát thật mạnh vào má cô.

Con người mạnh mẽ kiêu ngạo lòng tự tôn nữ tặc cao không thấy đỉnh lúc trước đâu rồi? Tại sao liền hồ một câu lại muốn rồi đời? Mạng sống của cô gái này bị đùa giỡn hơi quá rồi đó.

- Không được! Karin cô tỉnh ngộ ra ngay cho tôi! Mất một đứa con, tôi biết cô rất bi thống, nhưng cô vẫn còn có thể sinh được nữa mà! Cô đành luyến tiếc vứt bỏ mạng sống của mình hay sao! - Ngay khi Karin đang chực chờ dùng dao đâm, Sakura hoảng hồn cản lại. - Cô chơi đùa với chính sinh mệnh của mình như thế, cô nghĩ dưới cừu tuyền Suirin có thể an tâm được hả? Việc cô cần làm bây giờ không phải tự vẫn, mà phải là nhanh chóng tìm ra kẻ đã hại con cô. Con ả đó đã nhẫn tâm như thế nào, cô càng phải ngoan độc hơn để trả thù ả! Cô phải rắp tâm lấy máu trả máu, lấy mạng đền mạng để linh hồn Suirin mới có thể siêu thoát. Á hạ Tử Dược lên Suirin, cô càng phải trả thù ả bằng những phương pháp độc ác nhất, đó mới chính việc cô cần làm thay vì tự vẫn!! Để cho ả sống không được chết cũng không xong, trải qua cái gọi là sống không bằng chết! Nhưng là, hết thảy mọi chuyện cô muốn làm thì đầu tiên cô phải sống tốt trước đã!

Con dao bị một lực mạnh làm văng đi, mọi người dường như không tin vào tai mình. Đây có phải Sakura hoạt bát ôn hoà hay không? Từng lời lẽ nói ra không sai lệch một chữ, tiếng nói nhỏ nhẹ nhưng lại có sát thương cực lớn, chỉ phớt ý nghĩ của người khác, nắm giữ được tâm lí đối phương! Ngay cả những người được xưng là 'Thiên tài tâm lí' của Konoha cũng không thể nào xem thường cô.

Lời của Sakura nói như sét đánh giữa trời quang, đến cả đứa nhỏ ba tuổi nghe xong trở nên im bật, không thốt nên câu. Karin sụt sùi nép sau Suigetsu, tâm trạng tốt lên, liền ngưng khóc.

- Báo cáo, đã tìm ra nguồn gốc của thuốc cấm, Tử Dược theo thông tin điều tra là xuất phát từ Độc Quốc! Mà, những người từ xưa đến nay có thể sử dụng thành thạo Tử Dược như thuốc độc bình thường ư rằng chỉ đếm trên đầu ngón tay, đặc biệt là Hiyami, sát thủ trứ danh cấp cao của Độc Quốc!

Một viên chức điều tra chạy vào, đem hết những thông tin quan trọng vừa tra được báo cáo. Chính ông cũng không ngờ được Siêu mẫu nổi danh Hiyami lại có thể can tâm làm quả phụ!

Sắc mặt Sasuke trầm xuống, Naruto bên cạnh hiểu được phần nào tình hình, hai người dường như đang tìm cách nhìn thấu mưu đồ bất chính của ả ta.....

...

Ba ngày sau tang lễ được cử hành, Karin đau khổ suýt ngất bên con. Suigetsu vận tây trang đen lĩnh đạm, cúi đầu che giấu mất mát trong lòng.

Đại tang, không khí bi thương bao trùm cả khu nhà, Sakura cũng tới, cả Hokage cũng ghé qua, ai nấy tiếc thương cho tiểu sinh linh bé nhỏ.

Cũng lúc này đây, kết quả khám nghiệm tử thi được công bố. Tang vật bị thu giữ cũng đưa cho Tsunade đại nhân nghiên cứu, hung thủ khả nghi nhất - Hiyami - Trở thành kẻ đồ sát không được hoan nghênh ở Konoha, thậm chí nhiều nơi còn điều sát thủ cấp cao đi đòi mạng ả. Từ một siêu mẫu công thành danh toại, vinh quang của ả mất trắng, trở thành đại vận đen nhà nhà ghê tởm, người dân sẵn sàng tạt nước bẩn, phẩy phân gia súc vào ả nếu có vô tình gặp được.

Sakura hoài nghi thân phận và mục đích hại chết Suirin của Hiyami, liền cùng Sasuke về làng Độc Dược một chuyến, mang theo Suigetsu và Karin đi nữa.

Họ muốn biết, cuối cùng âm mưu của ả là gì. Nguyên nhân đứng đằng sau chuyện này là như thế nào.....

End chap 48.

Tui định 12h đêm đăng chap cơ :D Méo hiểu sao mỗi lần up chap xong buồn ngủ kinh hồn =))))))

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

CHAP 49. - SƠN ĐỘNG - MẬT THẮT -

Chuyến đi từ thần gồm có bốn người và một con chó. Sakura tự hỏi tại sao có con nuôi (chó triệu hồi) của Kakashi ở đây nữa.

Sakura phụ trách giám sát Sasuke, cũng là người được Hokage phái đi điều tra nhất cử nhất động của Hiyami. Chó triệu hồi sẽ dẫn đường, lần ra mùi của Hiyami. Sasuke dĩ nhiên không thiếu, Suigetsu đi theo để bảo hộ vợ anh, cùng Karin xử lí sạch sẽ, trả thù thay con mình.

Mọi thứ đầu vào đây, đến chừng ngày đi lại xảy ra chuyện..

..

Hiyami lại tác oai tác quái, gây khó dễ cho người dân Konoha và quan hệ hữu nghị quốc tế giữa hai cường quốc. Á mị hoặc tất cả đàn ông trong làng, khiến họ bỏ bê vợ con, may mà được Tsunade giải bùa yểm. Ngay cả Kakashi rõ đời như thế cũng bị mê luyến, thần hồn điên đảo vì cô nàng.

Cái trọng yếu chính là, Sakura dường như khốc ngặt khi biết được đi cô bị bắt cóc — Cướp người đi không ai khác lại là Hiyami, đại vận đen của Konoha. Á để lại một bức thư khiến toàn Konoha đau đầu..

Tuy chỉ là viết giấy nhưng lại làm người khác nổi da gà...

"Sakura, tao không cần tiền chuộc, chỉ cần cái mạng rách của mày và Sasuke thì tao sẽ trả người. Một mình đến mật thất làng Độc Dược, hạ thù của tao chờ sẵn ở đó.

Quên đi chuyện báo cho kẻ khác biết, nên nhớ — Mạng sống của di mày phụ thuộc vào tao. Hành xử cho thoả đáng, chết trước mặt tao thì mẹ mày được yên ổn. Nếu mày rút dây động rừng, tao cho người đến hiệp mẹ mày, giết mẹ, quảng thịt cho chó ăn."

Đến bây giờ cô vẫn còn rùng mình vì nội dung sắc mùi kinh tởm của bức thư. Chưa từng có ai trong làng Lá có thể nhẫn tâm với nhau như thế. Hoặc là nộp hai mạng người, hoặc là mẹ của đối phương sẽ chết, hơn nữa cách chết vô cùng đau đớn. Hiyami là phụ nữ, tuổi chưa đến hai lăm, nhẫn tâm như thế đúng là khiến người đời khiếp sợ. Mặc dù biết cách thức hành xử đối phương của Độc Quốc có chút tàn ác, nhưng cô không nghĩ là sẽ vượt mức độ đó đến vậy.

Bức thư cũng còn mới, chắc viết cách đây hai ngày, chính là thời gian tang lễ Suirin vừa hạ xuống. Đau đớn cũ còn chưa dứt, nay lại có thêm chuyện khác làm cô đau đầu. Ngày cô nhận được bức thư cũng là ngày di Migawa biến mất bí ẩn.

'Hoạ vô đơn chí' - Người xưa vốn nói chưa bao giờ sai.

Sasuke hiển nhiên cũng biết được chuyện này, tuy không nói nhưng biểu cảm băng lãnh khác thường, cô còn nhìn thấy một chút căm phẫn hiện trong đôi hắc mâu [mắt đen] của anh. Người biết chuyện đi của Sakura bị bắt cóc cũng chỉ có Naruto, Hokage, và vợ chồng Suigetsu.

Chuyến đi từ thần này mục đích không chỉ là tìm ra Hiyami tra rõ ngọn ngành, mà còn có bất ả đền mạng vì Suirin và mẹ của cô nữa.

...

Hai ngày sau..

Sơn động toạ lạc giữa khu rừng, xung quanh bùa nổ, ẩn chứa được thi triển, nguy hiểm đến mức chỉ cần chạm nhẹ cũng đủ làm nổ tung cả vạt rừng...Chính giữa là mật thất, bị tảng đá to như trái núi chặn lại, sức người rất khó để có thể đẩy tảng đá ra. Chó triệu hồi ngửi ngửi vài cái, lập tức run nhè nhẹ.

- Có mùi từ khí! Rất nặng, hơn nữa còn có cẩu tặc!

Ngạc nhiên, trộm chó ở đây làm gì nhỉ..

- Không ổn đâu, ông sẽ bị bắt đấy Pakun-sama, trộm chó Độc Quốc tàn nhẫn hơn nhiều. - Karin khẽ rùng mình, nhớ tới lần trước đọc báo có một tiểu cầu nho nhỏ bị lũ buôn thịt chó Độc Quốc bắt đi, hai ngày sau đội cứu hộ tìm được chỉ còn đồng xương khô, ruột gan phèo phổi cùng tứ chi đều bị rút sạch.

Cái Độc Quốc này, thịt chó cũng không buông tha nữa sao?

Ngay lập tức, Pakun biến mất, dù sao cũng đến được mật thất rồi, ông ở đây cũng vô dụng.

Sasuke âm thầm rà xét, phát hiện không một động tĩnh gì trong khu rừng này ngoại trừ âm gió và tiếng lá cây! Gần đất trũng có cái hang thỏ, nhưng lại không có con thỏ nào, tựa hồ như....Ồ bán kính sơn động từ năm trăm mét, động vật không hề tồn tại!

Chả trách sao Pakun nói mùi tử khí lại nặng như vậy. Động vật căn bản không thể sống được.

- Sakura, phá cửa động

Anh vừa dứt lời, nắm đấm của Sakura đã vung thẳng vào ngay tâm tảng đá, vừa nhanh vừa mạnh, cửa động vỡ tan. Đá vụn lổm chổm văng ra, xáo động tĩnh khu rừng, tường đá kia cao hai, ba thước, bị cô đánh vào liền tan hoang không còn một mảnh.

Chỉ trong một cú.....

Mỏm đá to như quả núi nhỏ bể vụn. Mọi người sững sờ, Bách Hợp Thuật của cô đã đạt đến mức độ này rồi sao! Shizune mắt gần năm năm luyện tập mới có thể ngang bằng trình độ của Sakura năm ngoái, cô một đấm phá vỡ cửa sơn động - Nói cô mạnh hơn cả sư phụ Công chúa Sên Tsunade không có gì là quá.

Suigetsu tưởng tượng, nếu quả đấm này 'an vị' trên gương mặt anh thì chắc thốn lắm, không gãy cả hàm răng thì xương gò má cũng đi tong.

.

Bốp bốp bốp...

Tiếng vỗ tay lanh lảnh vang lên.

- Cũng không vừa, phá huỷ cả mật động của tao, mày quả không đơn giản!

Từ sâu trong cốc, một thân huyết sắc bước ra, tựa tiểu phi tiểu [như cười như không] mắt bén nhọn nhìn mọi người. Hai bên thủ hạ cao cường, không là Jounin suất sắc cũng là sát thủ chuyên nghiệp, còn mụ bà bà chính giữa năng lực rất không tầm thường, Bạt Nhãn cấp S nhãn thuật ảo thuật là một bậc thầy.

Tâm thủ ngoan lạt, hiểm độc khó lường, diệt tử hại mẫu người khác, nhân tính của ả không có sao.

- Con khôn! Mày đền mạng cho con tao!

- Hiyami, cô thả mẹ tôi ra ngay!

Hạ hồi phân giải.

End chap 49.

CHAP 50. - ĐỐI ĐẦU -

Karin tức giận, nộ khí không nhìn được phóng tầm mắt căm phẫn về phía Hiyami. Bên cạnh Suigetsu dùng ấn thuật phong tỏa toàn bộ khu vực, ngăn không cho 'kẻ lạ mặt' tiến vào. Một hành động rất thông minh, kẻ lạ mặt e chính là cứu viện hoặc thủ hạ của Hiyami tới giải vòng vây, nếu để chúng tiếp sức, sợ khó mà thắng nổi.

Ngay lập tức, hai thủ hạ Jounin đằng sau ả động thủ, một đối phó Suigetsu, một đối phó Karin.

- Định chia rẽ chúng tôi sao Hiyami! Cô cũng lưu manh quá.

Sakura cười. Đôi mắt xanh lơ chứa đầy hàm tiếu.

- Quá khen quá khen, tao đây không dám nhận thành ý của mày, chỉ muốn lấy cái mạng của mày thôi. - Đối phương cũng cười, nhưng ánh mắt kia âm thầm dò xét nữ nhân tóc hồng kia.

Mất đầu mất được chừng mười giây, bên kia Suigetsu và Karin đang yếu thế, buộc lòng phải để Sasuke trợ giúp.

- Sasuke-kun, anh sang đó hỗ trợ Suigetsu và Karin một chút, dù sao anh đàn ông mà đi đánh phụ nữ cũng không phải lắm, để Hiyami em lo được rồi!

Sakura nói rất đúng, anh sẽ không còn mặt mũi gì nữa nếu động thủ với phụ nữ, cho dù ả ta có ác độc đến cỡ nào, là nam nhân tuyệt đối không hà hiếp phái yếu. Sasuke dù không ưa gì cho cam, nhưng cũng phải giữ thể diện cho nhà Uchiha danh giá.

Đối thủ nặng kị, anh hiện đang khá lo cho cô, Hiyami nếu có thể hãm độc vào anh, đối chọi với Kakashi và mị hoặc toàn làng Lá thì ả cũng chẳng đơn

thuần là sát thủ tâm trung của Độc Quốc, mà phải là một con người cực kì mạnh ẩn dưới sâu vỏ bọc mềm yếu.

Sakura một đối một với ả, anh tiếp tay cô đối phó hai Jounin thượng đẳng, liệu có phải là quyết định đúng đắn?

Thình lình một Jounin che mặt lao tới, cách ngăn dòng suy nghĩ của anh. Cái Ninja thượng đẳng này, nội tâm nhà Uchiha vốn phức tạp khó đoán, hẳn cư nhiên dùng chiêu thâm tóm ý nghĩ anh!

- Chết đi thằng khốn Uchiha! Sharingan của mày làm tao ngứa mắt lắm rồi đấy! - Đệ nhất ảo thuật Độc Quốc, hẳn dường như có thể miễn dịch với Ảo thuật vĩnh hằng....

Cả hai cùng phóng ra ngoài vòng phong ấn mà Suigetsu đã tạo nên từ trước, biến mất vào rừng sâu.

- Chưa đến nửa tiếng, Mikita sẽ đem cái đầu của hắn trở về, Sasuke sẽ không toàn mạng đầu Tóc Hồng ả!

Cô tướng tân Sannin huyền thoại rạng danh Ngũ Đại cường quốc sẽ bại trận ư? Madara còn phải nể ba phần trước Rinnegan chân truyền của Lục đạo hiền nhân trao cho Sasuke-kun nữa đó.- Léo nhéo mãi! Chiến thôi, đặt cược mạng sống nhé Hiyami? Một mất một còn!

Phải, là lấy chính mạng sống của mình để cược, thắng làm vua, thua làm giặc, trong cuộc đối đầu này, chỉ cho phép có một người thắng!

...

Trong khu rừng, hai đầu một Sasuke.....

Tên Jounin Mikita kia, chẳng những ảo thuật là một bậc thầy mà nhẫn thuật của hắn cũng không thể xem thường. Tên còn lại yểm trợ phía sau, từng chiêu thể thuật tung ra mạnh chỉ có hơn chứ không kém Mạnh Thú làng Lá Rock Lee, làm Sasuke mấy hồi chật vật.

Katana sắc bén tra khỏi vỏ, so với mặt gương có phần sáng hơn, anh rút kiếm ra để đối phó cũng đồng nghĩa với việc — Sasuke đã thực sự tập trung thức tỉnh, lũ Ninja kia chỉ có con đường chết.

Họ là những kẻ không biết tự lượng sức mình, đã xem thường tộc nhân cuối cùng của nhà Uchiha mang Sharingan lừng danh thế giới. Họ cũng không để vào mắt vị tân Sannin từng một chương đã thương nghiêm trọng ngài Madara tối cao, kẻ đầu têu của thể chiến Ninja lần thứ tư.

Mikita kiêu ngạo kia tránh được ảo thuật Sharingan, nhưng điều gì có thể chắc chắn rằng hắn sẽ thoát khỏi lưỡi hái Takana bén nhất thế giới? Susanno'o không dễ đối phó, Amateratsu gia truyền nhà Uchiha, Hoả thuật luyện tới tầng cao nhất, Jinchuriki Naruto e là còn không thắng nổi Uchiha Sasuke này.

- Chết đi.

Lãnh đạm. Thực sự rất lãnh đạm.

Cả khu rừng chìm trong biển lửa, từng cột khói đen bay lên mù mịt, nhuộm sắc trời thành màu xám u sầu. Cây cối trong phạm vi một trăm thước đồng loạt gãy rụi, đại cổ thụ mấy nghìn năm bị lưỡi kiếm lia qua, đứt làm đôi trong tích tắc!

Con thịnh nộ của Sasuke.... Đất trời không thể cản!

Ngon lửa đen Amateratsu trông như Hắc hoả Diệm Sơn, nhấn chìm toàn bộ vạt rừng hàng trăm ngàn héc ta. Cũng may, anh đã dời địa điểm chiến đấu, chứ nếu không là cái sơn động kia sẽ bị vỡ tung thành bụi mạt. Mặt trời nhanh chóng nép mình trong áng mây xám xịt, dường như không dám đối chọi với tộc nhân Uchiha cuối cùng này. Tân Sannin sở hữu sức mạnh ngay cả trời cao cũng phải e sợ!

Hai cá thể kia chết không toàn thây, phần mặt bị Hắc hoả Diệm Sơn lửa đen Amateratsu nghiền nát, ngay cả mắt mũi cũng khó lòng nhìn ra. Mikita chết thảm, quả đầu bị bịt kín của hắn đứt lìa, văng xa khỏi cổ thi thể mấy chục thước, gân máu, dây chằng theo hõm cổ tràn ra ngoài, tạo nên quan cảnh kinh dị khiếp đảm.

Phản ngực — trái tim bị moi ra một cách tàn nhẫn nhất, hãy còn đập thình thịch trong lòng bàn tay Sasuke. Nội tạng xung quanh xóc mùi tanh hôi bị lấy ra, ruột non ruột già vứt gần đó, máu chảy đỏ thẫm như suối, thẫm cỏ xanh biếc lênh láng toàn máu là máu.

Từ bụng trào xuống đã tan thành tro bụi.

Hắn mở to đôi mắt trắng dã mà chết, chết trong sự uất hận và đau đớn. Rất may anh không giống như những thợ săn Ninja ghê tởm, Sasuke không móc tim chúng rồi ăn ngẫu nhiên, mặt khác — anh chà đạp quả tim đỏ hỏn ấy dưới chân, dùng hết sức giẫm đạp và thiêu rụi nó.

Sasuke là một ác quỷ vô tình.

Lũ Ninja thượng đẳng không biết trời cao đất dày ngay cả chết cũng không có hài cốt để đem chôn, tất cả đều hoá tro bụi. Một cái kết rất tàn khốc mà Sasuke đã dành tặng chúng.

Tất cả kết thúc vốn vẹn chưa đến mười phút.

End chap 50.

Tác giả điền chút -

Kẹo sữa Mikita được làm từ sữa....

Kẹo sữa Mikita được làm từ sữa....

Mikita được làm từ sữa....

Lượn facebook tui nghe câu này cũng mấy trăm lần 1 ngày ==)) Nên thêm ông Jounin kia tên là Mikita luôn ==)))

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50

Chap 51. - KINH THIÊN ĐỘNG ĐỊA -

Ngay khi Sasuke vừa đi, bên này cô cũng chiến đấu hết khả năng.

Suigetsu đỡ vợ bị đập khuỷu chân lảo đảo, nhường lại Hiyami cho cô nàng đối phó. Hai tên Jounin kia thực quá tàn nhẫn, đánh Suigetsu vỡ cả mạn xương sườn cùng Karin từ căng chân trở xuống gãy vụn.

Máu. Khắp nơi đều là máu. Mặc dù giao chiến chỉ có bảy người.

Sakura nhanh trí bảo toàn tính mạng lùi về sau, không dám động thủ thiếu suy nghĩ. Thủ hạ của ả đã tàn nhẫn và mạnh đến cỡ đó rồi, kẻ đầu sỏ chỉ đạo hãy còn mạnh đến mức nào nữa?

- Có vẻ như tao đã tính trật một bước, Sasuke đã hạ gục hai Jounin của tao rồi.

Cả Hiyami cũng bất ngờ, thủ vệ sáng giá nhất do chính tay ả đào tạo — Cũng bại trận ư?

- Đó là do bọn hèn quá yếu!

Sakura một đầm đánh tới, hướng cảm ả đánh lên, trên tay cô hằn lên mạch máu, có lẽ nắm đầm này rất rất có uy lực. Hiyami kịp thời né được, thân hình uyển chuyển kia lách nhẹ sang bên, bắt lấy vai cô đẩy mạnh xuống.

Vừa đẩy xuống, đầu Sakura so với phần bụng Hiyami ngang bằng. Với điểm chết như thế, cô mà không tự vệ, ả lên gối một cái là cô đi đời.

Cơ mặt Hiyami giãn nở, động tác khiêu khích cứ như đang chơi đùa con búp bê hình nhân vậy, không có đáng sợ gì là đang chiến đấu cả.

- Cô nên tập trung một chút thì tốt hơn!

Sakura điểm mạnh là thể thuật, cơ thể mềm dẻo động tác lại vô cùng cứng rắn. Ngược lại, Hiyami thì thiên về ảo thuật hơn, điều này có thể xem là lợi thế lớn của Sakura.

- Mày định sử dụng Liên Hoàn Shannaro nữa à? Rất tiếc, một chiêu không thể dùng với tao hai lần!

Ả quá ngông cuồng. Ả quá ngạo mạn.

Và quy tắc của Sakura là luôn phải dạy lũ kiêu ngạo ấy một bài học. Một bài học thật đáng cho thiên tính độc ác này.

Rằng trận chiến bây giờ, Sakura mới là kẻ thắng thế.

Bất thành linh, cô cúi gập người xuống, nhanh lẹ chưởng thẳng vào huyệt tử tâm ả, không phải một chưởng, mà là đích xác hồng tâm đánh mạnh vào, liên tiếp liên tiếp. Đòn đánh liên tục ngay từ tâm này kẻ yếu thì vỡ ngực mà chết, kẻ mạnh chắc chắn sẽ chấn thương nội thương, phá vỡ các hệ mạch, cứu được thì cũng bại liệt vĩnh viễn.

Vì đây là ngay tim, tương tự như Sasuke moi tim hai thủ hạ, đòn đánh lần này đau không kém gì nó. Vỡ tim và mạch máu từ bên trong, chỉ có người bọc da thép mới có thể chống đỡ nổi.

Tiếc là, trong thế giới này không tồn tại người da thép.

Máu trào từ cổ, nhiều như nước trong hồ phun ra ngoài. Không nghĩ tới một giây sơ hở của ả mà suýt nữa mất mạng.

- Mày được!

Ả cười, hai tay nắm hai tay cô. Tay cô bị nắm chặt như phải bông, tìm cách rút ra, ả chế ngự hai tay, chân phải lên đầu gối vào bụng cô, thúc vài cái đau đớn. Hiya mi khoe miệng giuron cao, ả bị đập vào tử tâm thì chỉ ít cô cũng phải bị tổn thương ruột chứ?

Sakura trước khi gục xuống đã lấy lại tinh thần, cô dồn lực vào khuỷu tay, quất vào má trái Hiya mi một cú, ả lao đảo buong tay cô. Cú đấm này so với thời niên thiếu của Tsunade lực mạnh ngang nhau, tương truyền rằng Công chúa Sên đã dùng nắm đấm ấy phá huỷ cả ngọn núi nhỏ, trong tích tắc nó bị bể vụn từng mảnh.

Nay cú đấm yên vị trên gò má Hiya mi, 'thup' một tiếng, bên trong đụn thịt má kia ác hấn xương đã không còn nguyên trạng.

Cả hai đứt ra. Tự lui về sau, thương tổn không ít.

Sasuke vẫn còn trong rừng, cô giao chiến với Hiya mi cũng được nửa tiếng, nhưng anh còn chưa xuất hiện để trợ giúp. Sakura của hiện giờ, đang mất rất nhiều sức. Chakra trị thương chỉ cảm cực được phần nào nhưng cũng không thể so sánh được với thuốc dự phòng Hiya mi mang theo bên người.

Ả ta bôi cái dung dịch đỏ thẫm lên da, năm phút sau những vết bầm châu máu đã tự khôi phục hoàn toàn! Cô tự hỏi tại sao trên đời lại có phương thuốc kì diệu đến như thế.

- Mày sớm chết thôi, Sakura! Giết mày xong tao sẽ lấy mạng thằng Sasuke, sau đó tới phiên con mụ (mẹ) của mày.

Hiya mi nhanh hơn một bước, tay tạo ấn chú chỉ thẳng Sakura, ngay hồng tâm mà lao tới...

Nhấn thuật bí truyền của những lãnh đạo cấp cao làng Độc Quốc, một chiêu có thể khống chế được cả vĩ thú! Trải qua mấy đời, cuối cùng truyền xuống cho Hiya mi, nhờ vậy ả mới có thể một tay che trời, phóng túng thiên hạ! Bây giờ Hiya mi một lần nữa tạo kết ấn khai mở sức mạnh ấy, dư sức phá huỷ cả một quốc gia rộng lớn!

- Cô tính dùng Lôi Trảm? Hiya mi ngưng ngay đi, chỉ cần khai mở, Độc Quốc sẽ nổ tung, hoá thành tro bụi đó! Còn chưa kể hết, tính mạng của người khai mở sẽ bị quý dạ soa lấy đi! Cô điên rồi sao?

Lôi Trảm như một con dao hai lưỡi, nó sẽ vì chủ nhân xoá sổ mọi thứ, nhưng kẻ thi triển sẽ chết ngay tức khắc. Đó là lí do vì sao, bao thế hệ của Độc Quốc bị nghiêm cấm khai mở ấn chú. Lôi Trảm là lời nguyện của đất trời, sức phá huỷ không thua kém gì thần linh nổi giận, nó đã từng xoá sổ cả một quốc gia cường thịnh ra khỏi bản đồ thế giới!

Nhưng Lôi Trảm cũng có một điểm yếu.....

Chỉ cần bạn giết chết người thi triển Lôi Trảm trước lúc quý dạ xoa lấy cấp linh hồn người đó, thì ấn chú sẽ được giải. Đồng nghĩa với việc Lôi Trảm mất đi tác dụng, là sẽ không còn một ai thi triển được nó nữa, bởi vì truyền nhân cuối cùng sử dụng được Lôi Trảm là Hiya mi đã chết.

Dĩ nhiên, giết chết kẻ thi triển Lôi Trảm còn khó hơn lên trời, một chút ngu xuẩn thiếu tập trung cũng làm bạn đi thăm Quỷ Môn Quan miễn phí. Sasuke lo lắng không dư thừa, Hiya mi đã không dùng Lôi Trảm thì thôi, một khi đã sử dụng thì đối phương chỉ có nước lên bàn thờ ăn nhang mỗi năm.

End chap 51.

Chap 52. - CÁI KẾT CỦA KẺ TỘI ĐỒ -

Thình lình bụi bay ngập trời, con lốc rừng xanh so với siêu bão cấp 10 có phần mạnh hơn đang cán quét tất cả. Đại cỗ thụ sừng sững trong rừng, chỉ một khắc đã bật tung gốc rễ mà đổ bốn phương tứ phía! Sát khí này, không phải người bình thường có thể có, phải là một kẻ sức lực đứng đầu thiên hạ mới sở hữu được!

Ấn chú.... Sakura hoảng hồn, cái tư thế kết ấn tay của Hiya mi.....

Chết tiệt, cô ta thi triển Lôi Trảm rồi!

Tay Hiya mi kết ấn nhanh thoăn thoắt, trong ba giây đã xong động tác đầu tiên, thực là nhanh đến nỗi làm người ta hoa cả mắt!

- Đồ lì lợm Hiya mi, tôi đã bảo cô ngưng lại kia mà!

Cô bay về phía trước, chụp đôi tay ả lại, gồng sức mình chế ngự. Vận dụng hết Chakra từ nắm đấm của mình siết chặt, lúc này — Cô thật sự mong anh hùng cái thế nào đó xuất hiện và tiễn Hiya mi xuống hoàng tuyền.

Ai cũng được, một kiếm đâm vào Hiya mi để ả không thi triển Lôi Trảm được nữa. Sasuke, Naruto (dù biết là không có khả năng tên Baka ấy sẽ xuất hiện), Kakashi, hay Bạt nhãn lang thang cũng được.

Ả mà xong động tác thi triển cuối cùng, Lôi Trảm sẽ chấm dứt sinh mệnh của Tất cả.

- Tóc Hồng! Mày nghĩ sẽ không chế được tao sao?! Tao là bất khả chiến bại, cảm thuật của tao — Chờ đi, nó sẽ phá hủy cả Độc Quốc!

Và Độc Quốc thì giáp với làng Sen, khoảng cách tới làng Lá không xa lắm. Huỷ diệt được Độc Quốc thì cả hai nước lân cận cũng chấn động không nhẹ. Sakura cả kinh, nhanh như cắt, Hiya mi chường vào phổi cô, văng xa tám thước.

À đã khai mở được toàn bộ Lôi Trảm

.

Sasuke từ trong rừng sâu, nghe tiếng nổ long trời lở đất, kinh thiên động địa, cũng đoán ra được Lôi Trảm đã có người khai mở. Phía sau anh có Suigetsu và Karin đi theo, phục hồi vết thương không ít. Anh khai nhãn Mangekyou Sharingan, cả ba cùng dịch chuyển thời gian đến chỗ cô.

Nói ra cũng xấu hổ, anh chưa bao giờ được chiêm ngưỡng Lôi Trảm thực sự, ở tầng cao nhất, đây là lần đầu tiên.

- Sasuke! À ta từ tay không biến ra thanh kiếm kì quái lắm, đang chuẩn bị đâm Sakura rồi kia!

Rằng cá mập nói không sai, Lôi Trảm thật ra là một bảo kiếm, nhưng là tuyệt thế bảo kiếm lợi hại nhất mà con người từng biết đến. Không bén bằng Takana, nhưng tự thân nó có thể phóng ra Chakra nhiều hơn cả vĩ thú, diệt người như dẫm lên kiến, và bạn cũng biết giết một con kiến không hề nà gì đúng không?

Thanh kiếm này giết gọn mười ngàn tổ kiến cũng chẳng mất chút sức nào. [Ở đây có nghĩa giết một vạn người cũng dễ như trở lòng bàn tay]

Anh vừa dịch chuyển tới mặt thất, cũng là lúc mũi kiếm của ả cách Sakura chỉ còn vài phân. Katana thủ sẵn trong tay, con người trái là Rinnegan huyền thoại cứu phẩy, mắt còn lại huyết thâm Sharingan đã được kích hoạt.

Tay trái thì triển Amateratsu, tay mặt cầm Katana bóng loáng đến độ phản chiếu lại được khung cảnh kinh hoàng, cứ thế mà lao tới.

Hai giây ngắn ngủi, ả chưa kịp giết Sakura, lưỡi kiếm thần chết của anh đã ghim sâu vào lồng ngực ả. Chính xác ngay tim, không chệch một milimet nào.

Đau đớn gào thét.

Lôi Trảm mất đi tác dụng, hoá thành hư vô, tuyệt thế bảo kiếm nắm chắc trong tay ả — Vụt mất như chưa từng xuất hiện.

Sakura thoát được, lao xuống sườn dốc thở hổn hển. Karin cùng Suigetsu đỡ được, không khỏi kinh sợ nhìn chàng trai kia.

End chap 52.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Cái kết của kẻ tội đồ

Tay trái của Sasuke phóng toàn bộ Lửa đen vào người Hiya mi, nuốt chửng con người ả vào biển lửa ngút trời. Lôi Trảm danh bất hư truyền bị phá vỡ, bảo kiếm lợi hại cách mấy cũng biến mất trong hư vô, để lại một mình thân xác ả cháy thành tro bụi.

Katana vừa xẹt qua người, hai cánh tay trắng thon của ả, đứt lìa văng ra làm người khác kinh hãi. Không có vỏ bọc của Lôi Trảm, Hiya mi chẳng khác nào một con rối bỏ đi, mặc sức cho người ta chà đạp.

Ả hét thất thanh, dây thanh quản trong cuồng hống khô khốc bị Sasuke điểm huyết, ứ ứ không nói nên lời. Tội đến nỗi muốn la lên xin tha mạng cũng chẳng được, vì dây chằng trong cổ đã gần như đứt hết. Rinnegan kia, xoáy sâu vào đôi mắt đen thâm túy của ả, đau đớn máu tràn như suối, tệt hơn...

Con người trái sau khi nhìn trúng ảo thuật, rút ra ngoài, theo dòng máu chảy lặn lông lốc như quả banh nhỏ.

Đôi mắt trống rỗng, vô hồn.

Tròng mắt không bị moi ra như trong phim kinh dị, nhưng lại tự văng ra chục thước, một con kền kền to lớn sà xuống ngâm lấy, nhai ngon lành trước mắt mọi người.

Kền kền thích ăn xác người chết, nhưng kền kền Độc Quốc lại thích ăn mắt người, mắt phụ nữ là món khoái khẩu của chúng.

- Tại sao....?

Câu cuối cùng mà Hiya mi kịp để lại, làm dấy lên thương tâm cực độ của Sakura. À chưa nói hết câu, đã phải chấp dứt số mệnh.

Thất không chảy máu chưa có dấu hiệu dừng lại, Sakura hoảng sợ ngất lịm tại chỗ. Hiya mi muốn cầu cứu cũng không có khả năng, bên cạnh Karin sốc ngã vào Suigetsu, anh hoàn toàn bất động nhìn, thì thoảng còn liếm mép như đang thưởng thức một bộ phim hay ho.

Sasuke rút mạnh kiếm ra, động tác y hệt kẻ chiến thắng kiêu hãnh trời đất, liếc mắt hàm ý đối phương thấp kém, không đáng mặt nhân tử.

Hiya mi chết rất thảm. Đau đớn hơn lũ Jounin kia gấp nhiều lần, tứ chi rách thịt không còn nguyên vẹn, xương đã muốn lộ ra khỏi khớp tay và chân, trái tim cùng cánh ngò với bọn chúng.

Bị moi tim không thương tiếc, khi tâm đang đập thình thịch giành giựt sự sống, anh đã ném cho bảy kèn kèn đói khát ăn thoả thích.

Nếu Mikita có trái tim bị đâm đập đến máu thịt hoà lẫn vào đất, thì tim Hiya mi bị lũ kèn kèn cắn xé không chứa một giọt máu sót lại.

Lòng ngực trống trải. Máu tuôn lênh láng.

.

Một cái kết đáng cho kẻ tội đồ, không hơn.

.

Sasuke là thế, sau sáu năm anh không còn là Sasuke bị chi phối bởi cảm xúc hồi xưa, tàn nhẫn và lạnh khốc hơn bất kì ai, Hiya mi là một trong những cái chết thể thảm nhất trong số hàng trăm xác chết mà anh đã giết khác.

Đánh con gái, đánh phụ nữ thì sao chứ? Đất kỹ này mê hoặc đàn ông trong làng, gây vô số tội ác cho Độc Quốc và ảnh hưởng đến nội bộ tam cường quốc liên minh. Anh thay các Kage và nhân dân trả thù, không cảm ơn thì thôi chứ còn bảo là nguy quân tử?!

Kẻ cuối cùng của thế giới khai mở được Lôi Trảm — Chết trong tay Lãnh Khốc Uchiha, phải nói là rất vinh dự cho ả.

- Người biết tại sao người lại chết thảm đến như vậy không? Bởi vì, người đã làm tổn thương người con gái ta yêu.....

Tiếc thay, Hiya mi đã tắc thở trước khi được biết lí do mình phải mất mạng.

Nhưng có nhân chứng chứng kiến được, đó là Karin và Suigetsu, cũng phần nào hiểu ra luôn, không có kẻ nào sống khi đụng phải Người của Uchiha.

Không có kẻ nào được phép sống!

...

Hai ngày hai đêm. Bốn người trở về làng.

- Hoan hô! Hoan hô! Hoan hô! Hãy ăn mừng đi vì người hùng của chúng ta đã tiêu diệt được Đất Kỹ!

Tiếng tung hô vang dội như sấm, toàn dân Konoha đổ bộ ra đại sảnh của làng, đồng loạt hưởng ứng. Reo hò vui sướng không chỉ có phụ nữ, mà còn có đáng mày râu, trẻ em, người già, họ vui mừng vì quê hương đã không còn con yêu tinh nữa.

Một lần nữa Sasuke lại trở thành anh hùng của thế giới, nghiêm nhiên thách thức mọi Ninja trên khắp Ngũ Đại Cường Quốc. Trong cùng một lúc khai nhân được Sharingan, mắt trái mờ luôn Rinnegan làm người người bá phục sát đất. Tinh anh trong tinh anh, đại ngọc quý trong đại ngọc quý, tiếng tăm Lãnh Khốc Uchiha lẫy lừng thế giới.

Tin tức con hồ ly nham hiểm Hiya mi đã bỏ mạng lan truyền đi khắp nơi, ai nấy mừng rỡ háo hức. Nguyên lai mọi người không lấy làm đau lòng cho ả là tại vì, ả đã từng giết vô số người trên thế giới, với độc chiêu mị hoặc đàn ông của mình, ả trở thành bá chủ một phương, tùy ý vũ nhục người khác không thân không phận! Tất cả thiếu nữ ở Ngũ Đại Cường Quốc, khỏi phải nói cũng biết họ hận Hiya mi đến mức nào.

Người phụ nữ đầu tiên chế ngự được Lôi Trảm, người phụ nữ đầu tiên đánh Hiya mi văng tám thước, người phụ nữ đầu tiên càn quét đệ nhất sát thủ Độc Quốc mấy lần chật vật. Tóc Hồng được xem như trân quý bảo ngọc, nữ Kunoichi mạnh nhất thế hệ mình, không tính các vị trưởng bối.

Mười tám tuổi, trai tài gái sắc vạn người ghen tị, niềm tự hào lớn lao của Konoha, nâng đất nước vốn đã phồn vinh lên một tầng cao mới, ngày càng hưng thịnh giàu mạnh, đại cường quốc chiếm lĩnh thế giới, không ai không nghe, không ai không biết!

Năm XXX, Haruno Sakura, Uchiha Sasuke — Là hai cái tên được nhắc đến nhiều nhất trong Ngũ quốc cường thịnh.

Naruto thậm chí đã từng một đấu một với Sasuke, bốn tiếng đánh nhau rước bại về phần mình. Kakashi phối hợp với Tsunade, đấu tập với Sakura mà suýt bị hạ, cú đâm của cô so với Công chúa Sân lừng danh bậc thầy có phần mạnh hơn rất nhiều, churong quả núi to bể vụn trong một cú!

Lần chiến thắng này, về vang quá đi mất.

Ít lâu sau người ta tìm được ba cỗ thi thể đã hoà quyện vào đất cát, đó là Hiya mi, Mikita và vô danh hữu thực. Đội cứu hộ gần như sững sờ khi biết

được họ phải trải qua cái chết như thế nào. Bạn biết không, cả ba chỉ còn lại những mảnh xương, máu thịt đều bị thú rừng tha mất!

Bây giờ họ mới biết Uchiha tàn khốc đến mức nào, không khoan nhượng với đối phương, kẻ đắc tội chỉ có hai con đường: Chết không toàn thây, còn sống? Sống không bằng chết!

End chap 53.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Tặng gì cho anh? (1)

Có lẽ, sau bao nhiêu rắc rối, mọi người đều trở về với cuộc sống như thường nhật. Kage của Độc Quốc đã gửi lời xin lỗi chân thành tới toàn thể Hoả Quốc và Sen Quốc, một lần nữa tiếp tục trở thành đồng minh liên thủ với nhau.

Suigetsu và Karin, mối thù với Hiyami họ tạm xoá bỏ, quên đi nỗi đau mất con, họ tiếp tục chu du thế giới, thưởng thức cuộc sống. Mà hình như, họ dự định sẽ sinh thêm đứa nữa vào mùa xuân năm sau thì phải! Quả là tin đáng mừng!

Tháng mười một, tiết trời chuyển lạnh, hoàn hảo để chuẩn bị cho mùa đông lạnh giá.

...

Không khí nhộn nhịp ấm cúng, người người tươi cười vui vẻ mua sắm đông đúc như ngày hội. Konoha nay đã khoác lên màu áo mới, màu trắng tinh phủ muôn nơi, hai bên đường trắng toát tuyết là tuyết. Konoha, tuyết đầu mùa đã rơi rồi, nhẹ như bông gòn mà dày đặc cả lối về.

Thời điểm này, thích hợp nhất có vẻ như chẳng cần phải nói mà ai cũng biết, đó là ở nhà và cuộn mình trong chăn ấm ngủ một giấc thật ngon. Nói là vậy, nhưng đường phố vẫn không thiếu người qua kẻ lại, đi tới đi lui, rôm rả trò chuyện.

Đi mua sắm, mua thật nhiều len cuộn, mua thật nhiều vải dày, thành tâm thành ý mà đan áo cho thật đẹp, dành tặng cho người mình quý nhất.

Ở Konoha rất thịnh hành việc này: Cứ đến mùa đông thì phái nữ sẽ tặng mũ trùm đầu, áo len, khăn quàng, hoặc găng tay len cho phái nam. Và nhiệm vụ của phái nam sẽ là mời một bữa ăn, lời mời hẹn hò, tỏ tình trước nển, hay quý giá hơn.... Một lời cầu hôn chân thành.

Sakura rất mong hôm nay, ngày hai mươi chín lạnh nhất của tháng mười một, cô muốn tự tay đan len cho, cậu ấy.

.

Trong cửa hàng vải...

Chủ sở hữu cửa hàng là Tenten, cô bạn tóc ngắn lém lỉnh mà Sakura rất thân, Tenten mười tám tuổi đã tự tạo sự nghiệp buôn bán cho mình, một cửa hàng cung cấp vũ khí chuyên dụng và một cửa hàng thời trang.

Cùng đến với Sakura, có cả Ino, Hinata và chị gái quạt giấy Temari. Nghe đâu cô gái này cũng muốn đan khăn cho đệ nhất quân sư Shikamaru, nên đã trốn Kazekage để tự mình đến Hoả Quốc.

Mùa đông năm nay sẽ tuyết lắm. Hi vọng là suy nghĩ của Sakura sẽ thành hiện thực.

.

- Hãy nói với tớ là con trai sẽ thích chiếc áo phủ in mèo Neko đi Ino~ Cuộn len hình mèo này đẹp quá!

Ngốc hả Trán Vồ, cậu ta mười tám tuổi chứ không phải tám tuổi nhé. Đẹp ngay cái ý định đó đi. Ino tin chắc rằng mọi người trong cửa hàng sẽ cùng suy nghĩ của cô, Uchiha danh giả sẽ rất ... Quái dị nếu mặc áo Neko do Sakura may!

- Tớ nói lần chót nhé, cậu phải thực tế, không đòi nào con trai sẽ chịu mặc cái thứ ba lá hẹ này đâu! Mà cho dù có mặc thì cậu nghĩ sẽ thuyết phục được Sasuke mặc sao? Tính ra đi Vồ ơi là Vồ!

Ino chửi không thương tiếc, đi cùng với con Tóc Hồng này quả là cực hình mà.

- Ino-chan nói đúng đó, tính cách Sasuke-kun không hợp với màu sáng đâu Sakura-chan, cậu lựa màu gỗ trầm này thử coi!? - Bên cạnh Hinata thủ thỉ, trên tay cô nàng đang cầm cuộn len vàng khè cho bác Nã.

Hàng chục cuộn len xanh xanh đỏ đỏ, tím tím vàng vàng được bung ra nhưng không có cái nào hợp ý mọi người cả. Tenten dọn ra dọn vô mấy hồi một

đủ dư vì mấy bà bạn có gu thẩm mỹ tệ hại.

Sát cùng trong góc, có một cái len nhỏ nhỏ lọt vào mắt xanh của Ino, nhất thời cô la lên..

- Tuyệt quá, màu hạt dẻ này rất hợp với Sai-kun!

Đó là một cuộn len rất đẹp, màu sắc không lẫn vào đâu được.

Cả đám con gái mừng thầm cho Ino vì nhò lộn quá may mắn. Xung quanh một vài bà cô còn thầm ghen tị, ban nãy họ cầm lấy cuộn hạt dẻ này nhưng thấy không đẹp lại ném đi, có ai ngờ khi đưa ra ngoài sáng thì màu len rất chuẩn, vừa mắt mọi quý cô khó tính.

Số Ino hên thật, Sai được Ino tặng chắc chắn sẽ vui lắm.

.

- Aaaaa, chị tìm được rồi! Thằng trái thơm ấy thích màu xanh lục nhất! - Temari hí ha hí hửng cười như đứa bị ăn cắp kẹo, nắm trong tay cuộn len xanh nhạt vô cùng tinh tế.

Một lần nữa, mọi người bất đắc dĩ phải khen Temari và Ino đã 'nhìn trúng' cuộn vải đẹp nhất. Cũng đồng thời nể phục Tenten vì trình độ khéo tay của cô nàng, những cuộn vải, cuộn chỉ của cô làm ra thực sự rất đẹp.

Sakura thờ dài lần thứ 'n' trong ngày.

Thoáng chốc cũng đến buổi chiều, không nghĩ tới chỉ có việc đi mua len thôi cũng ngón hai tiếng đồng hồ của cô, chưa bao giờ cô lại thấy mình lại làm mấy việc vô bổ đến như vậy. Ino có cuộn len màu nâu sáng óch xà lách, còn đang tự mãn mề khen mề dài đuôi. Temari lựa trúng cái len xanh lục nhạt, tông màu cho dù may bất cứ trang phục, phụ kiện gì cũng hợp mốt, thực may mắn.

Còn cô bạn nhút nhát Hinata?

Ha, cô nàng mắt ngọc này phải nói là siêu cấp may mắn luôn đấy nhé! Đồng chí Ramen [Bác Nà đấy ạ] tính tình bốc đồng, lại hướng ngoại hoạt bát nhả, căn bản màu gì cũng thích hợp trừ những sắc trầm kém nổi, Hinata chọn bừa gam màu vàng cũng không ảnh hưởng gì nhiều cả.

Tất nhiên, cuộn vải Hinata mua cho bạn trai bà là màu cam hơi ánh đỏ, rất rất phù hợp với quả đầu vàng chói của đồng chí Ramen. Mà hiếm một chỗ, phần cuối cuộn vải là gam màu vàng kim, coi như đó là vải lai màu vậy ấy, đẹp cực luôn.

Sakura dòm dòm cả buổi chiều, chưa tìm được cuộn len nào thích hợp, trong khi cửa hàng đang sắp tới giờ đóng cửa.

...

- Sakura-chan, sáu giờ chiều rồi a, cậu lựa nhanh một chút được không, tớ sắp đóng cửa rồi....

Tenten đang cảm thấy bị ức chế không hề nhẹ.

- Các cậu tư vấn giúp mình được không? Mình nghĩ không ra là nên chọn mẫu nào!

Ino búng một cái đầu thấu trời xanh lên trán Sakura, mồm luôn "Vô oi vô à ngốc hết chỗ nói..." Rồi cầm lấy cuộn vải nọ..

- Sakura, nếu không chọn được màu chủ đạo thì hãy đẹp chuyện lựa màu sang bên đi. Cậu nghĩ Sasuke là ai? Cậu ta sẽ chịu đeo cái găng tay rườm rà không? Cậu ta có thực tâm muốn quà khăn cổ ngựa ngáy bí bách chứ? Có hay không cậu ta chịu mặc áo len dày cui, mỗi lần cử động hệt như một con rô-bốt? Trán Vô, Sasuke khác hẳn với 'đồng chí Ramen', cũng không giống Sai hay Shikamaru, cậu ta độc lập, sẽ không mang bất kì phụ kiện nào trên người đâu!

Ino xỏ ra một tràng văng cả nước miếng lên mặt Sakura.

- Ý cậu là không muốn tớ tặng quà cho Sasuke-kun đúng không? Tại sao ngay từ đầu tớ lại không nhìn ra được tâm kế của cậu nh. - Sakura bực mình.
- Thế Heo Béo có kế sách nào không?

Câu nói này đánh đúng trọng tâm vấn đề, đó cũng là nút thắt chưa có lời giải mà Sakura đang tìm kiếm.

.

- Thế.... May gia uy của cậu ta thì thế nào? Tớ để í thấy Sasuke rất hay bận những bộ đồ có may gia uy gia tộc.

Diệu kế. Quả nhiên là diệu kế, Ino không hổ danh là Cặp mắt vàng Quan Sát của Konoha.

End chap 54.

Không có í gì đâu... Tui mới đăng Fic mới, ai thích ủng hộ nha, tui xin lỗi nếu cái quảng cáo này làm phiền mấy chế... ☐

Chương 53: Tặng gì cho anh? (2)

Giáng sinh tới thật mau, còn hơn hai mươi ngày nữa là tới. Sakura một mình chiến đấu với cách đan áo choàng Poncho, cô chợt nhận ra rằng: Mùa đông sẽ dễ chịu hơn nếu bạn mix áo thun bó và khoác Poncho phủ bên ngoài, vừa đẹp mắt vừa ấm cúng.

Và trên hết là, Sasuke cực kì hợp với dạng áo phủ, đã từng có một thời gian cô thấy anh chuộng cách ăn mặc này nên táo bạo đan thử, hi vọng là sở thích anh vẫn còn đó. Sẽ có áo ôm body màu đen mặc bên trong, phủ lớp áo khoác bên ngoài, dạng Poncho thời thượng dài đến bắp đùi, bằng vải len sắc xám tro. Đó là ý tưởng của Sakura tiến hành cho 'công cuộc biến Sasuke thành đệ nhất nam tử tuần lễ Konoha đông hai mươi bốn (ngày 24/12)'.

Kế sách của Ino không tồi, gia uy Uchiha được may tí mĩ cuối lớp áo, một cái quạt giấy đỏ và trắng đặc trưng của Uchiha thì không bao giờ bị lẫn lộn được. Có thể gọi đó là điểm nhấn cho toàn chiếc áo khoác phủ này cũng được, bởi vì Poncho cô đan thuần xám, không có một họa tiết nào cả.

Tenten khá am hiểu về lĩnh vực này, cô chọn cuộn len màu xám tro vô cùng chuẩn xác, đan một hàng cúc áo nguy trang thì không chê vào đâu được. Đồng thời cô bận tóc nâu cũng khẳng định luôn, món quà của Sakura sẽ đẹp hơn cả găng tay Hinata đan cho Naruto và khăn choàng Ino tặng Sai.

Một bằng chứng thuyết phục hơn nữa....

Sẽ thật khó nếu ép buộc Sasuke đeo găng tay cho dù trời có lạnh đến đâu, anh miễn nhiễm với cái lạnh, đeo găng tay chẳng những không giúp được gì mà còn vướng víu. Mặc khác, bảo anh mang khăn choàng cổ thực là không có khả năng, hãy dẹp ngay cái ý định tặng khăn choàng cho tộc nhân Uchiha đi nhé, họ sẽ đốt cháy tất cả những thứ cản trở cô họng của họ khi thi triển Hoả độn, bởi vì bạn thừa biết vị trí cổ là nơi hiểm yếu, sử dụng Hoả Thuật mà đeo vòng kiềng trang sức các loại thì đúng là ý tưởng ngu ngốc.

Lựa chọn sáng suốt nhất bây giờ là đan quần áo. Mà thích hợp hơn cả là một chiếc áo khoác dày để bảo hộ thân thể. Sakura luôn là người nhìn xa trông rộng nhất của Konoha.

...

Ngày hai mươi chín, tháng mười một.

Konoha chính thức bước vào 'tuần lễ Giáng Sinh', kéo dài tận một tháng.

Đến với tuần lễ Giáng Sinh, cũng đồng nghĩa với việc thời tiết ngày càng lạnh, vài nơi trên bản đồ thế giới nhiệt độ âm năm, âm bảy, kèm theo đó là những trận bão tuyết đột ngột. Dưới cái giá lạnh như vậy, điều tuyệt vời nhất là hãy lười biếng đi, chui vào ổ chăn thật dày, uống cà phê nóng và đọc Manga số mới nhất. Tận hưởng đêm lạnh là như thế.

Nhưng ở đâu đó vẫn còn có người chưa ngủ, mặc dù đã gần mười hai giờ đêm. Đèn sáng, cửa sổ đóng kín ngăn gió lùa nhưng vẫn phác họa được quang cảnh một người làm việc cật lực ban đêm. Cô đang bận 'chiến đấu' với đồng len dài ngoằng hỗn độn.

Sakura nhót mình trong nhà đã hai ngày nay, chưa có hề ra ngoài đi dạo hay la cà, thật là một trạch nữ hiếm có. Nguyên lai cô tự 'cắm cung' là tại vì cái áo khoác này đây, bàn thảo có ý tưởng có, thiếu tay nghề thì cũng chỉ là hữu danh vô thực mà thôi.

Nghĩ tới cái áo sau khi làm xong sẽ rất đẹp, cô không tự chủ mà mỉm cười hài lòng. Đã hoàn thành xong 1/3 chiếc áo, cố gắng hơn nữa thì đến Giáng Sinh chắc chắn sẽ hoàn thành!

Mệt mỏi, mí mắt nặng trĩu. Cô thiếp đi trên bàn. Áo Poncho chưa may xong, chỉ còn chưa cắt đi, đã bị nhét vào học tủ, như muốn không cho người khác nhìn thấy.

Một giờ sáng Sakura mới chợp mắt. Lần đầu tiên trong đời Sakura lại ngủ muộn đến thế.

End chap 55.

Cám ơn mấy chế nha <3

Chương 54

Chap 56. - GIÁNG SINH YÊU THƯƠNG -

.

Giáng Sinh tới rồi! Noel tới rồi! Ngày hai mươi bốn tới rồi! Hãy cầm ngay ván trượt và đồ tài trượt tuyết thôi nào!

Hai mươi bốn tháng mười hai, ông già tuyết sắp tới đây với túi quà đầy ắp để tặng cho thiếu nhi rồi. Mặt khác, các cô gái đang rất háo hức khi sắp được tặng cho người mình yêu món quà ý nghĩa đêm Noel. Thật là một mùa đông ấm cúng!

...

- Sakura-chan. Cậu tặng gì cho Sasuke-kun thế?

Hinata không hề biết rằng câu hỏi của mình quá vô duyên. Có người nào lại đi nói huych tẹt ra quà mình tặng cho bạn trai chưa? Huống chi Sakura lại là người kĩ tính, cô không muốn quà chưa đưa đến tay Sasuke mà anh đã nghe được người khác truyền tới rồi. Mồm (tay) nhanh hơn não, nguyên lai là có thật a~

- Hỏi gì vô duyên thế Hinata? Sakura vụng về như vậy cậu nghĩ sẽ tặng gì đây?! - Ino tỉnh như ruồi đáp lại, hoàn toàn không để ý đến vẻ mặt của bạn Hyuuga.

Sakura cười cười. - Chẳng gì cả, tớ không nghĩ là tớ sẽ nói cho cậu nghe đầu heo béo. Lo mà chăm sóc tên Sai ngáo đá của cậu đi kìa~

Một câu nói thân thiện nhưng có tới mấy phần châm chọc. Cái gì Heo Béo? Cái gì Sai ngáo chứ! Trán vô không muốn sống nữa à.

- Ủm! Cậu cũng nên lo Sasuke-kun của cậu đi ha. Không khéo có ngày bị cướp bỏ đó! - Ino cũng không vừa xia xối lại, cái mặt cười hơ hớ lên chả khác nào con bệnh.

Bọn họ là như thế đấy. Dù có thân đến đâu chẳng nữa, họ vẫn luôn tìm cách đá xéo nhau, nhưng mức độ thâm tình bạn bè thì tỉ lệ thuận với nó. Ino ngoài mặt nói xấu Sakura như đúng rồi, ấy vậy mà bên trong bên vực cô, nói tốt về cô cho mọi người. Thực không sai khi bảo Sakura là người có mối quan hệ rộng rãi nhất làng Lá, bởi vì xung quanh cô luôn có những người bạn tốt!

...

Buổi chiều.

Hinata được khá nhiều lời mời làm quen, do tính rụt rè con nhà gia giáo và nhan sắc thiếu nữ cực xinh khiến nhiều người ghen tị. Nhưng cô nàng thì đã có chàng Naru-kun ngố của mình rồi, những lời mời ấy cô khéo léo từ chối. Tóc Hồng kém may mắn hơn, bị anh chàng Uchiha 'bảo vệ chủ quyền' khá gắt gao nên cho dù trai đẹp đến đâu chẳng nữa cũng không thể mời mọc được Sakura, dưới lời cảnh báo của Chidori, đâu có đứa nào ngu mà chọc vô lão bà của Uchiha Băng Lãnh chứ!?

Nhưng là xui một cái, Sasuke vướng phải một nhiệm vụ cấp S đặc biệt nguy hiểm cần phải làm ngay trong đêm Giáng Sinh. Sakura có năn nỉ đến gầy cổ cũng không lay chuyển được Kakashi rút lại nhiệm vụ đó, hại anh mới sáng Noel hai mươi bốn đã phải lên đường. Nhiệm vụ khá nguy hiểm, truy bắt đám biệt động náo loạn chính phủ làng Cát, gồm có hơn mười tên, chuyên hoạt động và tấn công khủng bố vào các ngày lễ làm phân tâm lãnh đạo Kazekage mà gây nguy hại cho làng, lễ Giáng Sinh là thời điểm thích hợp để bọn chúng quấy phá.

Sasuke đã đi liền trong rạng sáng ngày hai mươi bốn, chỉ để lại ba chữ "Chờ anh về" cho Sakura rồi biến mất, giải quyết đám biệt động khủng bố đối với một Jounin tài giỏi chỉ như phủi một nắm cát, ước chừng khoảng cuối ngày là sẽ về.

Đi vào ngày Giáng Sinh, chẳng phải đến tối mới về hay sao?! Không kịp nấu gà tây hầm cho Sasuke, không kịp cùng anh đi xem lễ hội người tuyết, cũng không kịp coi bắn pháo hoa đêm Noel, Sakura chưa bao giờ hận Kakashi (đã để cho anh làm nhiệm vụ này) nhiều đến vậy.

Cô ngồi chờ ở hoa viên làng đã gần hai tiếng rồi. Hoa viên này rất gần với cổng làng, Sasuke trở về nhất định sẽ đi ngang nơi này mà nhìn thấy cô.

.

- Trán Vô, định chờ đến bao giờ đây? Canh gà hầm đã nguội hết rồi, Hinata hẹn cậu bảy giờ tối cùng cậu ấy coi pháo bông đó.

Bốn giờ chiều Ino tan cửa hàng, cô biết Tóc Hồng này vẫn chưa ăn chiều nên đã chu đáo mang com cuộn theo. Quả nhiên, Sakura vừa thấy Ino tới, tay cầm bịch com treo lưng lửng liền nhào vào ăn như hổ đói.

- Heo Béo, chết tiệt Kaka-sensei giao nhiệm vụ ấy cho Sasuke-kun, đến giờ anh ấy vẫn chưa về kìa kìa!

Sakura ôm chầm lấy người bạn thân nhất của mình, suýt nữa đã khóc. - Cậu thấy ai xui như tớ chưa, người yêu bận việc từ sáng tới tối, tớ ngốc meo ngồi chờ ở đây, bây giờ hơn bốn giờ chiều rồi, ngày cả ăn trưa cũng chưa đụng qua, còn chưa đi chơi lễ hội người tuyết nữa....

Lễ hội kết thúc lúc bốn giờ chiều. Trong ngày Giáng Sinh có ba sự kiện hằng năm: Bảy giờ sáng đến bốn giờ chiều — Lễ hội người tuyết, bảy giờ tối có bắn pháo hoa Noel, mười một giờ đêm lên hồ Ước Vọng cùng với người yêu bạn điều tốt lành.

Sasuke có thể tám, chín giờ mới về.

Thực buồn, Giáng Sinh năm nay không tuyết vui như Sakura nghĩ.

End chap 56.

Chap 57. - TẶNG ANH, GIÁNG SINH ẨM ÁP! -

.

Chập choạng tối.

Ino an ủi vài câu rồi cũng đi về, Sakura vẫn tiếp tục ngồi trên băng ghế đá trước cổng làng, nơi này tạo cho cô nhiều kỉ niệm lắm, bao giờ Sasuke bỏ đi cô cũng chung thủy ngồi đợi ở đây.

Sáu giờ.

Mọi thứ trong buổi tối hào nhoáng lắm, giáng sinh mà, tận hưởng thôi. Các cặp nam nữ trêu mến cùng nhau khiêu vũ một bản nhạc nhẹ, tình cảm lắm cơ, không khiêu vũ thì ăn canh gà hầm, một chút cũng nhìn không ra sự tĩnh lặng nơi hoa viên.

Bảy giờ.

Hinata hạnh phúc bên Naruto, cùng ngắm pháo bông rực rỡ trong nền trời đêm. Từng đợt pháo theo tiếng reo hò mà bắn lên trời, mọi người đã quên mất Tóc Hồng hoạt náo ở đâu rồi.

Tám giờ.

Không hổ là tháng lạnh nhất trong năm, tuy không còn tuyết rơi nhưng vẫn cảm thụ được những đợt gió đông thổi cắt da thịt. Rất may Sakura đã choàng thêm áo lông, băng ghế đá lạnh cứng dường như được phủ thêm hơi ấm, nhỏ nhoi giữa trời băng giá.

Chín giờ.

Sasuke đi mười lăm tiếng cho một nhiệm vụ. Đồng nghĩa với việc cô đã chờ từ buổi trưa ba giờ chiều đến tận bây giờ. Phải kiên nhẫn, thật thật nhẫn nại, đó là nhẫn giả của cô mà, làm sao có thể phá bỏ nguyên tắc được?!

Lâu đến nỗi, cô đếm cả ngàn con cừu rồi mà Sasuke vẫn chưa về.

.

Mười rưỡi tối, Sasuke mới mò về làng. Bước đi nặng trĩu khác hẳn thường ngày, mùi máu tanh vất vương đâu đó, trong từng nếp áo cũng ngửi thấy mùi máu rõ rệt. Tại sao máu lại nhiều như thế? Anh..Đã giết hết toàn bộ đám biệt động khủng bố, không chừa một ai..

Sakura chờ lâu đến ngủ quên mất, cô nép sát vào ghế dựa, cẩn thận hít thở đều để tránh khí lạnh trông rất thương tâm, một hộp cơm cuộn có thể làm cô no bụng suốt hơn tám giờ đồng hồ, rồi cô lại tiếp tục ngồi đợi, cô phải là rất rất nhẫn nại rồi đi!?

- Sakura...

Khi cảm xúc lên tiếng, anh không hề nghĩ rằng đôi môi mình tự thốt lên như thế, trong khi thần trí của anh vẫn thực tỉnh. Sasuke tới gần, mới chột nhận ra..

Người cô đã lạnh cóng từ lúc nào.

Lạnh lắm. Nhất là bờ môi cô, đỏ mọng sao? Không, nó nhợt nhạt lắm, khô cứng lại, chẳng có một chút thanh sắc nào. Anh bây giờ, hối hận không thôi. Tại sao lúc đó Kakashi giao nhiệm vụ, anh có thể từ chối mà lại không làm? Ngày Giáng Sinh yêu thương, anh đi biệt mười lăm tiếng, bỏ qua hai đợt lễ hội hoành tráng trong ngày, gần mười một giờ đêm mới lết xác về tối, Tóc Hồng vì chờ anh mà lạnh run cầm cập.. Đây là lần thứ hai cô đã đợi anh rồi. Lần thứ hai.

Anh làm đàn ông mà tôi quá.

Nhất bồng cô lên, một nam một nữ biến mất khỏi đêm tối.

...

- Sakura..Tại sao lại thiếu suy nghĩ như thế? Sao cứ đợi anh làm gì...

Giáng Sinh là mùa để yêu thương và quây quần cùng gia đình, anh đã làm gì tốt đẹp đúng nghĩa Giáng Sinh chưa?!

Về tới nhà, anh đã chườm đá nóng lên trán cô, dìu cô lên giường nằm, bản thân mình thì ngồi trông cô bên bệ cửa sổ. Đây là chỗ ngồi yêu thích của anh, anh bao quát được mọi thứ trong khuôn viên gia tộc khi ngồi ở đây. Mười một giờ, Konoha bắt đầu tiến về hồ Ước Vọng rồi, hằng năm một lần, lễ hội cuối cùng trong năm, đủ để biết nó quan trọng như thế nào.

Nhưng anh không thể đi được. Vì Tóc Hồng còn chưa tỉnh.

Sakura dưới tác dụng của đá chườm, đã nhanh có dấu hiệu khôi phục thanh sắc, cô chưa dậy nhưng tay chân thì động đậy rồi. Tóc Hồng cũng không yếu, đắp túi nhiệt có mười phút mà trong người ấm hơn rồi, một chút cũng không nhìn ra nửa tiếng trước cô dường như bị đông lạnh hoàn toàn vì nhiệt độ.

Riêng tỉnh thì chưa tỉnh.

- Sasuke-kun..

Nói mớ sao, anh bật cười. - Hừm?

Sakura cầm lấy túi xách mà anh hoàn toàn quên bén mất sự hiện diện của nó. Nguyên lai cô đã trưởng thành rồi à, còn biết dùng túi xách phòng thân như phụ nữ trung niên nữa. Anh..Tự hào quá.....!

Cô đem ra từ trong túi da một cái hộp. Hộp các-tông thôi, đơn giản lắm, cái màu giả gỗ nâu hạt dẻ làm anh hơi ấn tượng rồi đó, phải đơn điệu như vậy anh mới thích, đừng quá rườm rà thì sẽ không nhận đâu. Nhưng là, thứ bên trong hộp mới làm anh ngẩn người.....

- Tặng anh đây, Giáng Sinh ấm áp....!

Cô gục vào lòng anh trước khi kịp đưa món quà ấy. Một chiếc áo khoác thật đẹp, thật đẹp mà trước giờ anh từng nhìn thấy, nó không chỉ tuyệt vời ở từng đường chỉ may áo, hay là màu sắc thuần xám này, nó tuyệt vời là vì..

Tấm lòng của cô. Thành tâm thành ý của cô — Tuyệt vời hơn tất cả mọi thứ.

Dĩ nhiên rồi! Sẽ ấm áp lắm vì mùa đông này Sasuke có Sakura.

Sasuke hiếm khi cười, nhưng lần này nụ cười thực lắm, anh đỡ cô trong sự hân hoan mãnh liệt nào đó trong lòng, món quà tặng cho anh sao... Anh nghĩ chính em đã là món quà tuyệt vời nhất mà ông trời đã ban cho anh đấy.

Vương vãn trên đôi mi dày của Sasuke....

Còn có cái gì đó trong suốt như hạt pha lê.

N-Nước mắt?!!

Sasuke lần đầu tiên trong đời, rơi lệ vì một cô gái.

End chap 57.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: C-Cầu hôn!?

Giáng Sinh năm đó ai cũng có một ngày vui chơi tuyệt vời. Di Migawa cả đêm không về vì nhận phải lời mời của ông trùm kinh doanh Sa Quốc, có vẻ như bà đã lọt vào mắt xanh của quý ông nổi tiếng khó tính rồi nhì. Hinata với đồng chí Ramen, đẹp đôi ra phết đấy, cuốn lấy nhau như sam, còn thân mật “Anh anh em em” ngọt bỏ xừ, đúng là cặp đôi trời sinh của Konoha. Cô bạn Ino được 'chồng' cưng chiều lắm, muốn gì có nấy, anh bạn Sai-kun cùng nhỏ Heo Béo đã có kì nghỉ Giáng Sinh tuyệt vời. Karin sắp sinh, Suigetsu nghe lời vợ kinh hồn, chạy đông chạy tây bị vợ sai bảo như đang hầu hạ lãnh chúa!

Ngày hai mươi sáu, tháng mười hai.

Tập san mới nhất cực hot của Konoha: Kakashi — Hokage tiền nhiệm của Hoả Quốc, vừa được tỏ tình. Chị Shizune đối với ông tốt lắm, vừa mới thổ lộ xong đêm hôm Noel, cả hai tình cảm sát rạt vào nhau, ân ái ái ái như vợ chồng thật.

Shizune-san, trợ tá đắc lực của Tsunade, đồng thời là tâm phúc của ngài, mới hai mấy tuổi, xinh đẹp đúng kiểu phụ nữ quyền rũ. Trong khi, cha già

Kakashi tưởng là sắp ế vợ đến nơi, chuẩn bị sống cuộc đời 'đơn côi lẻ bóng không vợ không con' thì đúng một cái có cô người yêu xinh nhất nhì làng, vận may của ông cực nhiều a~ U30 hơn mà lấy vợ, là chuẩn mực đàn ông trưởng thành rồi đấy nhá!

Giáng Sinh năm đó, người người hạnh phúc, Konoha sum vầy thịnh vượng, không khí tung bùng lan xa muôn nơi.

Giáng Sinh năm đó, Sasuke và Sakura, hai người duy nhất, à nhầm couple duy nhất của Konoha bị lỡ đến ba lễ hội trong ngày Noel: Lễ hội người tuyết, đợt bắn pháo bông, lên hồ Ước Vọng ngắm trăng, cả hai đều bỏ lỡ hết. Nhưng, họ vẫn rất rất rất hạnh phúc đấy nhé, bạn thử tưởng tượng đi, trong căn phòng rộng oi là rộng, có đôi nam nữ thân thân mật mật thăm thăm kín kín ôm nhau chặt cứng, Tóc Hồng ngũ say đầu biết gì, bị ăn trộm 'đậu hũ' quai a~

Món quà của Sakura gần như oách nhất trong các cặp đôi, khi Giáng Sinh đã qua, Sasuke thực sự đã mặc nó. Anh khoác chiếc áo Poncho xám tinh xảo kia, càng tôn lên vẻ băng lãnh, một màu sắc mới cho gu ăn mặc quý phái đơn điệu, trông anh đã hoà nhã nay còn hoà nhã, đã anh tuần lại càng anh tuấn hơn.

Ngày hai chín tháng mười hai năm XXX, đánh dấu cột mốc sự kiện ý nghĩa nhất trong năm của Konoha, trở thành đại lễ Giáng Sinh được yêu thích nhất trong lịch sử.

...

Ba mươi tháng chạp. Sakura nhận được một lời mời.

Đề "Sakura, anh đợi ở hoa viên gần cổng làng. Tám giờ tối." Nét chữ dứt khoát của bậc quân tử, phong thư thuần trắng tào nhả không có một vết dơ, người kĩ tính như vậy, ngoài Sasuke ra thì không còn ai khác.

Lời mời vào ngày cận cuối năm?! Cô không nghĩ ra là Sasuke có việc gì cần phải làm vậy cả. Hôm nay ba mươi, đã sáu giờ chiều rồi, tức là thời gian phong thư còn có hai tiếng.

Cho dù là vấn đề gì, nhưng anh đích thân gửi thư đến thì việc đó ắt hẳn là vô cùng quan trọng, nếu không thì anh chẳng phải đưa giấy tới cho cô, tự mình nói trực tiếp không được sao? Sasuke không nói được mà phải dùng bút viết ra, hệ trọng hơn cả hệ trọng.

.

- Sao? Cậu nói cái gì?! Tám giờ tối có hẹn với Sasuke á?

Ngồi cùng bàn là cô bạn Ino đang hút sùn sứt ly trà sữa, nằng nặc nhai trân châu vừa nói chuyện rất ư là 'lịch sự'. Cả hai đều đang nói chuyện về cuộc hẹn lát nữa do Sasuke mời.

- Heo Béo, nhai hết đi hãy nói. Phun cả trà sữa vào mặt tớ rồi này! Đi uống nước với cậu một quá, mỗi lần uống còn phải tốn thêm tiền mua khăn giấy chùi nước bọt. - Sakura lau lau cái mặt dính đầy 'nước pha lê' do ai đó ban tặng, lờm nguýt Ino.

- Ok ok, mà cái chuyện Sasuke hẹn cậu, là chính xác phải không?

Gì mà chính xác với không chính xác, thư đã đưa tới, giấy trắng mực đen rõ ràng, bà Heo Béo này bị lảm cẩm rồi phải không!? - Chứ còn gì nữa, tớ đã cho cậu coi bức thư rồi mà!

- Sasuke không phải dân bịp bợm, cũng không phải có ai đó lừa đảo mạo danh cậu ấy gửi thư cho cậu, tớ hỏi vậy thôi chứ thực đã biết rồi, cậu ấy có khả năng là muốn tặng cho cậu một cái gì đó, gọi là cảm ơn cho món quà kia. Còn tại sao lại viết giấy? Có vấn đề khó nói, hay cậu ấy muốn tạo bất ngờ dành cho cậu, cái này phải để tám giờ tối nay mới biết, chính tớ cũng không đoán ra được.

Ino sau khi cả lờ phất phơ gần chục phút mới 'bắt đầu chuyên môn' bậc thầy quân sư của mình. Câu chữ nói ra chắc nịch, vừa khuyên giải được vừa suy đoán được, làm Sakura không khỏi kinh ngạc.

- Nếu cậu run không dám tiếp chuyện với Sasuke, tớ và Hinata, Tenten, Naruto, Sai, Shikamaru, Temari-san, mọi người sẽ nấp đằng sau 'đọc thoại' cho cậu. Nhắc chữ đó mà, tớ không muốn bạn thân mình bị chê là ngốc xít khi nói chuyện với bạn trai đâu!

Sakura gật đầu. Dầu sao càng đông sẽ càng đỡ sợ, nếu không có Ino chắc cô sẽ hoá đá lúc gặp Sasuke mất!

...

Tám giờ tối.

Hoa viên cổng làng. Băng ghế đá có đôi nam nữ ngồi. Chính nơi này là nơi Sasuke rời làng sáu năm trước, đến bây giờ vẫn rất quen thuộc.

Sao giăng kín bầu trời, đèn đường công cộng bật sáng, cứ cách mười mét lại có một cây đèn neon thì cho dù có tối đến đâu cũng rõ như ban ngày. Kế bên ghế đá là bụi cây rất to, xung quanh được hàng cây đại bao phủ, tạo thành bức tường chắn rộng lớn, một đồng người nấp sau bụi cây đó không lo gì bị phát hiện.

Mà một đồng người đó là có thật, mười người trong hội bạn thân gồm có đồng chí Ramen, Hinata, Sai, Heo Béo, đầu dứa Shika, Temari, Chouji, Karui, Tenten, Lòng mỳ rậm. Họ đang thực hiện một nhiệm vụ hết sức quang minh chính đại, đó là.. Nghe lén. Cụ thể hơn, Ino đã bố trí hết thầy mọi thứ, với

sự giúp đỡ của đám bạn lấy củ chuối, cùng nhau đồng tai lên mà nghe Sasuke sẽ nói gì với Tóc Hồng.

Cả đám chen chúc đũa nọ đề lên đũa kia, núp đằng sau bụi cây là một bãi hỗn độn lòi thối không sao kể hết. Sakura tự hỏi không biết tại này đang giúp mình hay đang chơi trò 'Va chạm xác thối' nữa. Cũng may, hàng cây rất dày, đám bạn lấy củ chuối còn biết giữ im lặng, nhất thời trong hoa viên không một động tĩnh.

Sasuke lững thững tám giờ mười mới lết xác tới nơi, tỉnh ruồi còn nói “Sakura?” Làm như người tới sớm là anh còn Sakura là người hẹn mới đến trễ. Mà, Sasuke hỏi thừa quá, anh hẹn cô tới đây thì dĩ nhiên người có mặt ở đây là cô chứ không lẽ Thổ Địa?!

Từ lùm cây phát ra tiếng cười ngà ngón..

“Thằng teme vui tính ghê ha~”

- Im nào Baka, Sasuke-kun tới rồi đấy! - Sakura nhắc khéo, tiện thể lòi đầu đồng chí tóc vàng vào trong, không để cậu ta ở đây xia xói mất công anh phát hiện thì chết.

Sasuke vận áo choàng đen, lịch lãm như quý ông thời xưa, trên khuôn mặt lãnh đạm khi thấy Sakura mới giãn nở đôi chút, trở nên ôn hoà.

- Thực sớm - Lời chào theo kiểu Uchiha.

Lùm cây phía sau đáp trả “Hông lẽ muộn?!” Nhưng rất nhanh đã bị bịt miệng. Đồng chí Ramen mạnh động quá~

- Hừm?

Sasuke tra kiếm, ánh mắt sắc lạnh quan sát khắp nơi. Anh không tin là mình nghe nhầm, dù thanh âm có nhỏ cỡ nào, lọt vào tai anh thì rõ như vang vọng. Ban này “Hông lẽ muộn” kia anh nghe không sót một chữ.

- Chẳng có gì đâu Sasuke-kun! Ở đây thì thoảng có vài đứa trẻ lang thang hay nhại lại người lớn lắm, anh không cần động thù đâu..

Sasuke gạt đầu, anh không rồi hơi đâu đi giáo huấn bọn con nít đó, việc hẹn Sakura này quan trọng hơn.

- Anh hẹn em có việc gì á? Thần thần bí bí như vậy em tò mò lắm. - Sakura cười, mừng là anh không để ý đến đám người kia, mồ hôi hột rơi xuống cổ to như hạt đậu.

- Sakura. Nghe anh nói.

Nói đi ạ, háo hức lắm rồi~

- Anh....

End chap 58.

Tui có tâm lắm :3 Cắt đúng đoạn đang hay =))))))

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Teme!! Kết hôn cùng nhau nào!!

Đừng hiểu lầm bởi cái tiêu đề.....

...

- Sakura. Cho dù em có muốn hay không, có thích hay không thích, thì em vẫn phải lấy anh. Kết hôn với anh, trở thành vợ của anh được không?

Hon ai hết, bây giờ Sasuke đang rất muốn độn thổ. Anh là người khép kín, một câu nói chưa được mười chữ vì thói lạnh lùng, mà anh lại dám buông một tràng 'ngon tỉnh' đến như vậy, thật là muốn lên trang nhất của báo sáng Konoha a.

Đảm bảo sau kì này, nhà anh sẽ sáng nhất đêm nay~

Cả đám ở sau bụi cây, mắt chữ A mồm chữ O không nói gì, đồng chí Ramen vì mở mồm to quá mà ngay cả nước dãi cũng chảy đầy áo. Heo Béo suýt nữa cần phải lười mà quy tiên, 'vợ chồng' nhà ShikaTema tuy không chảy nước dãi nhưng mồm mở to đến nỗi cả chục con ruồi cũng có thể bu vào thám hiểm.

Nhưng là, hết thầy mọi người đều há hốc mồm, dường như không thể tin được anh bạn Teme kia đang tỏ tình kiểu hoa hoa công tử.

Sakura nheo mắt kinh ngạc nhìn anh.

Anh nói.... Anh muốn cầu hôn cô ư? Trời, cô là có nghe nhầm không, hay hôm nay anh bị mắc bệnh rồi nên nói sảng!?

- Anh.... S-Sasuke-kun! Là anh đã nói những gì thế, em..em nghe không rõ!

Anh mỉm cười đầy mỉa mai, ôm lấy cái eo nhỏ nhắn của Sakura, rồi ghé đôi môi ẩm ướt của mình gần sát với tai cô, nói lại những gì anh vừa nói..

- Chỉ có thể thôi, anh muốn.... Bắt em làm vợ của tên Uchiha này!

Nhất thời, cả hai khuôn mặt đều mang sắc thái đỏ mà ngôn từ không thể tả được. Nhưng anh lại ngượng hơn bao giờ hết, vì suốt 18 năm trời, chưa một lần nào anh dám can đảm nói câu 'sến sảm' đến như vậy. Một lần nữa đôi môi họ chạm nhau, là một nụ hôn sâu, và cũng là nụ hôn trước ngày cưới.

Uchiha băng giá lãnh khốc của Hoả Quốc, người chưa hề nghĩ đến chuyện sẽ lấy vợ.....

Mà bây giờ lại sắp trở thành chú rể rồi!!

Hoá ra, lần hẹn này là một lời cầu hôn ngọt ngào. Đêm ba mươi cuối năm, Sasuke đã cầu hôn Sakura, trong sự chứng kiến 'công khai' của mọi người. Bạn Thánh Ramen vì hưng phấn quá mức mà quên rằng mình vẫn còn đang núp, thế là.. A lẽ háp đám bạn lấy củ chuối té ngã như quân domino, bị phát hiện đến không còn gì che lấp được.

Bạn Naruto té rất có duyên, cùng bạn Heo Béo ngã chổng vó trên mặt đất, cách mũi chân Sasuke chưa đến năm cen-ti. Sớm không té muộn không té, canh ngay lúc người ta đang cầu hôn mà xía vào, may cho cậu là tên Teme kia không bật Sharingan đấy.

- Na-Naruto!? Thằng baka củ chuối này, bảo cậu núp đằng sau kia mà sao lại trồi lên đây rồi hả!

Cô hết hồn la lên, nhưng không kịp rồi, Hinata, Sai, Shikamaru và mọi người đều bước ra, tình ruồi đứng trước mặt mình, còn phè phỡn bảo: “Teme trùng hợp ghê ha^^” Nhất là bạn ngáo tóc vàng kia, luôn miệng 'Dattebayooo' chạy tới khoát vai Băng Lãnh Uchiha tự biên tự diễn như đứng rồi. Chưa hết, bạn Sai kia trong sáng với, cười xia “Thằng óc chó nào đây?” Chỉ tay vào Sasuke làm mọi người hoảng sợ tột độ.

Thật là, cái tính 'mồm nhanh hơn não' của bạn Sai tiến bộ vượt bậc rồi, chả cần biết Uchiha là ai, cứ không vừa mắt là ..... Chửi.

Sasuke mặt thộn, à nhầm mặt lạnh:

- Tôi đây là có ý gì? Dobe.

Naruto tức muốn phọt máu. - Nói gì thế, tôi dĩ nhiên tôi để chúc mừng cậu rồi!

Hơ, cả đám rùng mình. Có thật là chỉ đến để 'chúc mừng' không thôi vậy bạn Nà!? Thấy tình hình không ổn, Sakura vội can ngăn:

- Ah Sasuke-kun, em thấy hơi sợ nên kêu Ino đi cùng, có ai ngờ cậu ấy tài lanh rù theo nguyên đám này. Em cũng đâu biết làm sao!

- Phải đó phải đó, Teme này cậu kì thật đó, tụi tôi đến cũng chỉ muốn chúc mừng cho cậu thôi! Cậu biết không, cậu là người chấp nhận Sakura trễ nhất đám, nhưng lại là người cầu hôn cô ấy sớm nhất đó! - Naruto lo sợ thằng Uchiha sẽ xử lí mình nên nhanh miệng giải thích.

Đằng sau Mây sâu róm ảo não:

- Uchiha-san, tốt xấu gì cũng phải để tôi với cậu cạnh tranh Sakura-san công bằng chứ! Để cô ấy thích người nào chọn người đó, cậu phổng tay trên của tôi như thế là không được đâu.... TT^TT Ôi tình yêu chân thành tôi dành tặng Sakura đã bị cậu phá vỡ rồi này..!

Anh chàng sến nhất quả đất Rock Lee than thở, thiết không hiểu sao Tenten lại 'nhìn trúng' cậu ấy nữa... Shikamaru cùng Chouji nếu không tính Temari và Karui đã là một cặp trời sinh; Làm việc gì cũng tâm đầu ý hợp, người này chưa nói người kia đại não đã biết rồi. Đầu dừa Shikamaru thông minh nhanh nhạy, Cục thịt Chouji béo tròn đã trở thành một 'hiện tượng tin đồn' cực nổi tiếng ở Konoha. Mấy bạn hủ nữ sinh rất thích điều này, cứ mở miệng ra là “Shika là băng sơn công, Chouji mũm mĩm ngọt thụ” Rồi ghép cặp tùm lum tà la, lại còn nói chị Karui là “Bánh bèo chen ngang” nữa chứ!?

Nhưng mà, tại sao Sakura lại biết được chuyện này?

Bởi vì khi này, hai người họ đã đồng thanh nói rằng: “Một quả cậu ta muốn cầu hôn ai thì mặc cậu ta! Phìen phức!” Đây chả phải sự ăn nhập thường thấy ở các đôi vợ chồng hay sao? Chouji và Shikamaru “vô tình” nói chung như vậy, kể cả thằng ngốc cũng biết là giữa họ có điểm gì mờ ám đây.....

Sakura lại bật cười, nếu Shikamaru ghép cặp với Chouji, thì chẳng phải nên để Temari-san và Karui-san đến với nhau sao! Một đôi nam nam một đôi nữ nữ, Konoha quả là không thiếu chuyện lạ nha.

[Chúng hủ và dân bách thích điều này =)))))]

Sasuke bên cạnh tái mét mặt mày. - Tôi không cần mấy cậu, tất cả đều cắt đi cho tôi. - Chính vì cái lũ này mà một chút thời gian riêng tư giữa anh và Sakura cũng không có, anh hận, anh hận!!

- Sakura, cậu ấy đã cầu hôn cậu rồi, bây giờ cậu tính làm gì đây? - Naruto quả không hổ danh là đệ nhất hời hợt của Konoha, không nói ba chữ “Em đồng ý” thì còn câu gì để đáp lại nữa không đồng chí?!

Nhất thời, mọi người im ắng. Ino kia đang hút trà sữa cũng dừng hẳn lại, Temari đang phe phẩy quạt biết điều cũng ngưng tay, Chouji mồm nhai thịt nướng nuốt ực một cái tập trung theo mọi người. Không khí đột nhiên quái lạ như vậy, Sakura vì câu hỏi của Naruto mà bất ngờ, cả cô cũng không biết phải làm sao..

- Sakura-chan, cậu nói “Em chấp thuận” hay “Em đồng ý” đi, Sasuke-kun cầu hôn rồi đó!

Hinata đằng sau nhắc khéo.

Sakura đỏ mặt không thôi. Anh có vẻ là đang chờ câu trả lời từ chính cô.

Nhanh nào Sakura mau đồng ý đi! Tại sao cái miệng này lại không mở chữ được vậy trời?!!

Sasuke bắt đầu thiếu kiên nhẫn.

- Rốt cuộc em đồng ý không?

- Em. Sasuke-kun, dĩ nhiên là em, không không, chắc chắn là em...

- Dattebayo Sakura, có việc nói “Em đồng ý” thôi cậu cũng không làm được à! Thôi được rồi Teme, để tôi trả lời thay cho! Sakura nói là cậu ấy chấp thuận, cậu ấy rất hạnh phúc khi cậu cầu hôn cậu ấy. Cậu ấy vô cùng mãn nguyện vì chính thức được đứng bên cạnh cậu với tư cách là vợ chồng chính nghĩa. Cậu ấy cũng sẽ vì cậu sinh mấy chục thằng cu, mấy trăm thằng nhỏ để thừa kế gia nghiệp, nối dõi tông đường, cậu khỏi lo bị 'tuyệt hậu' nhé! À, còn nữa. Sakura yêu cậu hơn mười năm, cũng bằng với thời gian Hinata yêu thầm tôi, nhiều hơn vài năm so với Shikamaru và Temari, Chouji và Karui, Ino và Sai yêu nhau, cả Tenten với tên Lông mày kia quen nhau cũng gần năm năm rồi, cả đám cưới nhau đi là vừa!!!!

Sasuke đến bây giờ mới vỡ lẽ ra rằng cậu bạn chí cốt của mình nói nhiều đến thế. Naruto này so với mấy lão bán rau ngoài chợ còn lảm nhảm hơn, toàn bộ câu chữ thẳng Dobe ấy nói ra anh không nghe được gì cả, chỉ duy có câu cuối.

Cái gì mà “Cả đám cưới nhau đi là vừa” ???! Thằng Dobe này còn biết chọc cười người khác nữa nhì. Hắn muốn cưới thì cưới, cưới ai anh không quan tâm, mắc mớ gì cưới chung với hắn! Dòng tộc Uchiha sẽ bị hạ bệ tôn nghiêm nghiêm trọng đến mức nào nếu dám tùy tiện làm kết hôn ghép [Dạng hai ba vợ chồng cưới chung ấy] với kẻ khác?!

- Naruto-kun! Kết hôn là chuyện hệ trọng, sao có thể một đám người cùng kết hôn chứ? Sẽ.. Ừm thì kì quái lắm, trước giờ chưa từng có. - Hinata hiểu biết khuyên nhủ cậu.

- Không cần biết gì hết, nếu các cậu yêu nhau cỡ nào thì phải mình chứng cho mọi người biết được tình yêu các cậu lớn bao nhiêu! Lần đám cưới này chỉ có một lần trong đời, chúng ta phải biết trân trọng chứ! Ngại ngần sao? Chuyện công khai các cậu còn sợ bị người ta đàm tiếu! Tốn kém sao? Gia tài của Uzumaki tôi đây cần hết toàn bộ chi phí đám cưới của các cậu đây! Sợ kì quái sao? Chưa từng có ai làm thì giờ mình làm, tuổi trẻ mà, phải thử sức chứ! Dattebayo, tôi nóng máu rồi đây, kẻ nào không đem lão bà tới để kết hôn, Naruto đây cho ăn cám hết nhé?!!!

Sức công phá của Naruto trong lời nói rất có hiệu lực, vì câu nói kia “...Ta cho ăn cám hết nhé!” Nên mọi người sợ kinh lên, cám heo của Konoha chẳng phải rất thơm sao? Cho heo ăn nó còn chê, thử tưởng tượng cái đồng bầy nhảy hời hợt ấy nhét vào miệng mình, ai cũng nổi da gà.

Mà, Naruto nói thật cũng hợp tình hợp lý, không thể tìm ra được một lí do cho việc từ chối lời đề nghị này. Kết hôn ghép sao, cũng thú vị ra phết, sáu cặp đôi cùng làm đám cưới chung một nơi, chung một chỗ, rất tò mò không biết quang cảnh lúc đó sẽ ra sao.

Nhưng, Sasuke không dễ tính đến như vậy đâu. Anh cao quý như vậy, Uchiha lừng lẫy như vậy, đám cưới từ thời xưa của gia tộc đã được tổ chức tại gia trang rồi, tôn nghiêm tao nhã, không thể cùng ngoại tộc chung một vòm hoa cưới được.

- Các cậu nghĩ, tôi sẽ chấp nhận sao?

End chap 59.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: We'll get married!

Phần cuối cùng. Chúng tôi sẽ kết hôn!

...

- Các cậu nghĩ, tôi sẽ đồng ý sao?

Sasuke cười trào phúng. Bọn họ nghĩ anh là ai vậy, một công tử bình phàm như mọi công tử ở Konoha chẳng? Nếu đã vậy, thì cái họ Uchiha kia đã là dư thừa rồi. Một gia tộc lớn hùng mạnh, khắp thế giới không ai không nghe qua, không ai không sợ hãi, vậy mà tộc nhân cuối cùng của gia tộc đó lại đi kết hôn ghép?! E là chuyện này sẽ thành trò cười cho cả thiên hạ mất, trở thành tiêu điểm trà dư tửu hậu cho công chúng bàn tán.

Nhưng là, tộc Uchiha có một đặc điểm vô cùng quý giá, đó là rất trọng tình trọng nghĩa. Những người có công ơn đối với dòng tộc, đều được hậu tạ xứng đáng. Đích thủy chí ân, dừng truyền tương báo, cho dù là ân nghĩa nhỏ nhất, cũng phải báo đáp bằng tất cả tâm lòng, đó là lí do vì sao, phu nhân của Uchiha bao đời nay đều được coi trọng, và rất được tấm tượng phu của mình yêu thương.

Tiếc ở chỗ, tình duyên của họ không lâu dài, cụ Madara đã tâm sâu rộng, không màng thế tử. Rồi đến thế hệ đời sau, Uchiha Shisui, Uchiha Obito, rồi thiên tài Itachi mới bảy tuổi khai nhãn được Sharingan, tất cả đều không có lấy một tia hạnh phúc. Ngài Fugaku may mắn có phu nhân, nhưng chưa được bao lâu thì phu thê tuần tán. Đến đời Sasuke, hi vọng anh có thể làm tất cả vì người của mình, để không phải hối tiếc về sau. Nếu chuyện làm đám cưới chung lễ đường như thế này, Sakura thấy thú vị, thì không có lí do gì mà khiến anh từ chối. Anh từ lâu đã mong, sẽ có một đám cưới nho nhỏ của chính mình, diễn ra ngay trang viên Uchiha, chỉ có người chứng kiến [Cha xứ], vài người bạn thân thiết nhất, cha mẹ hai bên là đủ rồi, những người khác đều không tới.

Vắng vẻ, nhưng thanh tĩnh. Ít người, nhưng trang nghiêm. Một đám cưới như thế, hơi hướng truyền thống, anh thực sự không mong gì thêm.

- Tôi dám chắc là cậu sẽ đồng ý. Bởi vì, người đề xuất ra ý kiến này, không chỉ có tôi.... Mà cả Sakura-chan!

Naruto cười tự mãn, tên Teme này không thể không nghe theo Sakura được, ván bài này — Cậu thắng.

- Sakura muốn có một lễ cưới hoành tráng. Tuyệt vời hơn nữa là cả đám sẽ kết hôn, cô ấy bảo thế. Teme, cậu sẽ không đáng ghét tới nỗi nếu không làm hài lòng Sakura chứ~

“Đồng ý đi Sasuke!” Ý trăm người như một. Ai ai cũng mong mỗi lễ cưới này sẽ được diễn ra.

Anh mỉm cười.

.

Trên bầu trời sao thật sáng, thật hiếm có khi ngày cận cuối năm lại nhiều vì tinh tú đến vậy. Tháng mười hai, qua rồi đêm Noel, tuyết vẫn còn dày, trời vẫn còn lạnh, nhưng mọi người đều ấm áp. Phảng phất đâu đó trong cái giá lạnh rét, câu nói “Anh đồng ý.....” Làm ấm lòng người hơn, thanh âm ôn nhu như thủy mặc, đậm sắc tình son, vô tình lại hữu tình, vô ý nhưng hữu ý. Thanh âm nhỏ xíu, tưởng chừng như con gió thổi qua tai, nhưng lại mang một xúc cảm mãnh liệt, khiến người ta phải trầm lắng.

Anh đồng ý. Bởi yêu cầu đó là của Sakura.....

...

Ngày ba mươi mốt tháng mười hai năm XXX. Cái ngày cuối cùng trong năm Konoha kinh điển đón một đại hi sự mới, toàn thành Hoả Quốc vui mừng như trẻ con, vì đó là ngày đại lễ tin tức năm cặp đôi nổi tiếng chuẩn bị lên xe hoa kết hôn.

Họ là năm cặp đôi trai tài gái sắc lưỡng tình duyệt mà vạn người hôn ghen. Trong đó, có Băng Lãnh Uchiha lừng lẫy bốn phương tứ hải — Thành thân cùng với nữ Kunoichi mạnh đương thời Haruno, danh tiếng cùng thực lực vang xa khắp thiên hạ. Cả hai đều là cực phẩm trong cực phẩm, tài sắc vẹn toàn tâm đầu ý hợp lấy nhau, đôi nam thanh nữ tú này thế gian chỉ có một, khi định ngày cưới người người bốn bề đều gửi lời chúc phúc.

Thanh danh nức trời, từng một thời khuấy đảo thiên hạ, Konoha không sai khi nói rằng 'đây là mảnh đất trời phú, sản sinh ra đại nhân tài'. Chúng Ninja từ vô số nơi, không ai là không nghe qua danh Uchiha thu nạp lão bà, đang chờ ngày cưới. Chung một lễ đường, chung một vòm hoa, chung một người chứng kiến, đây là đại hôn sự có một không hai, độc nhất vô nhị trong lịch sử của Ngũ Đại Cường Quốc. Mười anh tài, nữ hùng cùng thành thân với nhau, đánh dấu cột mốc phát triển rực rỡ về hôn nhân cho cả nước, buộc lãnh đạo tối cao [Hokage, Lãnh Chúa] phải họp thức hoá hình thức kết hôn ghép này.

Uzumaki Naruto, trang hào kiệt nam tử không thua gì Sasuke. Người trong Thế Chiến Ninja lần thứ tư có công lớn nhất, đã ngo lời cầu hôn với đệ nhất trưởng nữ nhà Hyuuga danh giá, được trưởng bối Hishi dù không chấp nhận nhưng vẫn đồng ý. Ông còn gì may mắn hơn khi con rể của mình là đại anh hùng trong giới Shinobi trên thế giới chứ! Lập tức đề bạt chuyện này với Hokage, chọn ngày tổ chức lễ hội Yakaishite năm mới chính là ngày kết hôn cả đám.

Ino và Sai, cặp đôi trùm sò xí muối của Konoha, anh bạn Sai này là bậc thầy về hội hoạ cùng tài năng thiên phú nghệ thuật trừu tượng, khỏi phải nói ông bà Yamanaka kia hài lòng cỡ nào, Sai vừa đa tài vừa tốt tính, thật khó để tìm được con rể hoàn hảo như thế. Còn chuyện tình hai nhà 'học sĩ' Shikamaru và Temari-san, đã được đôi bên chấp thuận, nhà Nara vinh dự được làm thông gia với chị ruột Kazekage làng Cát, một đặt ân cao quý. Người thông minh nhất Konoha, cưới người phụ nữ quyền lực nhất làng Cát, chỉ đứng sau mỗi Lãnh đạo làng, môn đăng hộ đối không chênh lệch nhau chút nào.

Chouji với Karui hả? Miễn bàn, hai người họ tình như cái bình ==)) Nhà Chouji cũng không ngại có con dâu không được trắng trẻo, nhưng tài năng và sự hiểu biết của Karui thì không nên coi thường. Năm vừa rồi cô được bầu chọn là nữ Kunoichi tình duệ nhất làng Mây, soán luôn ngôi vị đại sử giả thân thiện nhất.

Nếu bạn đang thắc mắc tại sao Tenten và Lee lại không cưới chung luôn cho vui, thì xin chia buồn, năm sau họ mới cử hành hôn lễ. Cùng với Kakashi, Shizune lên xe bông, năm nay và năm sau hứa hẹn sẽ là hai năm đại hi sự, liên tục có nhiều chuyện vui ở Konoha. Khi biết được Sakura sẽ kết hôn, Rock Lee cũng không vui đấy, nhưng chỉ là nhất thời thôi, cậu hiện đang có một cô bạn gái xinh cực. Tenten đang độc thân, thật là tuyệt vời khi hai kẻ ế cùng đến với nhau, yêu nhau trọn đời ha.!

.

Xem ra đại hội Yakaishite năm nay, không nghĩ tới còn tung bừng hơn gấp bội, vừa đi dự lễ cưới, vừa cầu mong cho đám cưới của bọn họ một cái kết thật hạnh phúc! Các bạn à, đã nhét tiền vào phong bì chưa đó?! Chuẩn bị cùng tôi 'oanh tạc' đám cưới của họ thôi!!!!

End chap 60.

HOÀN CHÍNH VĂN.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: ..

Trước giờ cử hành hôn lễ, bọn con gái sẽ làm gì?

Đại hi đầu tiên đến rồi đây~~~~~

...

Ngày mười tháng một. Không khí lễ hội Yakaishite tràn ngập khắp nơi. Nhưng mà ở khuê phòng trang điểm nọ, nhộn nhịp tung bừng không kém.

- Sakuraaaaa! Trán Vò cậu bị hâm à, bận áo cưới sao lại xô tay trước như thế này?!!

Tiếng nói đánh thép của Ino vọng ra từ trong khu thử áo, to đến mức khuê phòng được trang bị tường cách âm rồi mà bên ngoài người ta vẫn nghe thấy được. Đại hi hôm nay, nhóm năm cô gái đôi chín kia đang chuẩn bị làm cô dâu, sẽ vận xiêm y đẹp nhất, lộng lẫy nhất, trở thành ngũ đại phu nhân của Konoha, người người ghen tị.

Nhưng là, do lễ kết hôn này chỉ có một lần trong đời của người con gái, nên bọn họ tay chân cứ lúng ta lúng túng. Như Sakura đây ngay cả váy cưới cũng không biết mặc, Hinata gia giáo kia đeo lộn vòng kiềng thành lắc chân, bạn Ino chửi như đống rồi chứ thực chất áo cúp ngực còn chẳng biết đeo như thế nào. Một mớ hỗn độn bấy nhầy trong khuê phòng, Karui và Temari, hai người chị lớn có kinh nghiệm nhất trong nhóm, cũng không sao giúp tụi đàn em tiểu bối mặc áo cưới được, Tenten được cử đến đây để trang điểm cho cả đám, nhưng chưa đụng đến hộp phấn má đã bị gạt phăng ra xa tám thước.

Con gái là như thế. Phái đẹp là như thế, dù cá tính, mạnh mẽ tới đâu, họ luôn là sinh vật khó chiều chuộng nhất hành tinh này.

- Ino-san, kéo dây kéo sau lưng lên, tính mặc áo lòi thịt làm cô dâu hả?! - Chị cả Temari lạnh lùng nhắc nhở, nhưng vẫn không giấu được sự lo lắng cho cô ngọc tóc vàng kia, chị nhanh tay kéo lại dây lưng, trao cho Ino một bộ áo cúp ngực hở lưng đẹp hoàn hảo.

Hinata phía sau khá chật vật, bộ váy cưới của cô may kiểu cách tân, gần giống áo dài, trắng muốt. Khổ nỗi, dù đã giảm gần ba cen-ti-mét vòng eo, nhưng cô cũng chưa lọt vừa đai lưng áo, phải chăng là bụng cô quá to rồi sao? Hậu quả của việc cả tháng trời ăn Ramen chung với bạn Naruto đây mà. Nịt bụng siết hơi chặt, eo không thon như người mẫu, thì e là không mặc vừa. Hinata thẹn chín mặt, năm ngoái cô tự hào là người có số đo vòng hai nhỏ nhất trong các cô gái ở Konoha, vậy mà bây giờ đai lưng kia chỉ có năm mươi chín cen-ti, cô mang còn rất chật!

[Cho chừa == Mị Anti bà này ([:]

- Hinata, không vừa thì thôi đừng cố, cậu sẽ trưởng bụng đó! Chúng ta ở đây còn hai bộ váy lận mà.

Sakura bên cạnh quan tâm nhắc khéo, trong số năm bộ váy mà mọi người mặc, áo cưới của cô có thể xem là truyền thống nhất, theo ý kiến khách quan thì vậy. Bộ áo trắng như tuyết, trắng từ đầu chí cuối, thuần trắng, không một vết dơ, chính giữa có đai lưng giống Hinata, một chút cũng nhìn không ra đây là bộ áo cưới đơn thuần. Nó quá lộng lẫy đi, đáng Kimono cổ đại, pha ít sắc thần thái của phụ nữ thanh lịch tao nhã, đai lưng khảm ngọc trai trân quý ngay bụng, cam đoan sẽ làm cô nổi bật nhất, có khí thế quyền lực nhất.

Ở ngực trái đính hoa bằng lăng (?) thơm ngát. Sắc tím tương phản với màu hồng đào của suối tóc mơ, tăng lên vẻ nữ tính gấp bội phần. Mớ tóc mượt

như nhưng, quán quanh đỉnh đầu, nhấn lại bằng một cây trâm ngọc đen nhỏ, hồng phấn nhẹ nhàng làm con người ta tỉnh thần thanh mát.

Trắng, đen, tím, hồng, mọi thứ dung hoà lại. Tạo nên một Sakura điểm lệ, say đắm mọi thứ. Nếu nói Hinata có sắc đẹp như hoa tường vi thánh thoát mỹ miều, thì Sakura chính là, nữ vương đẹp nhất của thế giới loài hoa. Hoa mẫu đơn là có thật, và nhan sắc của Sakura hiện giờ như một bông mẫu đơn kiều sa, đẹp không phải là tận cùng của ngôn ngữ để miêu tả hết được, Sakura là một bậc mẫu đơn sống, một bông mẫu đơn thứ thiệt.

Cái thanh tú động lòng người của Sakura, tất cả cái đẹp bên cạnh đều bị phai nhạt. Chỉ cần có nhan sắc một chút, đứng cạnh cô sẽ chìm hẳn đi, không bao giờ có ý nghĩ sẽ nổi bậc hơn Tóc Hồng này.

Mà, điều đặc biệt nhất: Sakura là cô dâu duy nhất trong nhóm không cần qua khâu trang điểm. Da trắng như vậy, mắt to như vậy, má không cần trét phấn cũng hồng hồng đỏ đỏ, thật khiến cho người ta sinh lòng ghen tị. Trong khi Karui cần phải tô thêm son bóng, thì môi cô đã tron mịn sẵn rồi. Tenten đang kê lại viên mắt cho Ino và Hinata, cô cũng không cần, bông mắt sâu như vậy thì cần gì đến bút kẻ? Để tự nhiên trông trẻ con nữ tính hơn nhiều. Temari-san đeo cả bộ vòng kiềng trang sức mới làm nổi bậc được phần cổ kém thu hút của mình, Sakura chỉ đeo mỗi vòng tay, cái lắc tay được bộ tộc du mục* ở Rừng Anh Đào Sakumeiwa tặng cho, còn lại bao nhiêu phụ kiện đều cất hết.

Mí chế xem lại Chap 39 để biết thêm chi tiết

Việc thử áo cưới và trang điểm ngắn hơn một tiếng của bọn họ. Nhưng con gái là chúa rắc rối, cho dù trời sắp đi chẳng nữa, nếu chưa tô xong cái môi hay đánh xong má hồng thì họ cũng không quan tâm đâu. Kì này hôn lễ sẽ bị dời đi hai tiếng nữa rồi a~

.

- Neh, mấy người xong chưa đó?! Định để bọn con trai chúng tôi chờ đến tối hay sao! Khách khứa tới đông đủ rồi nè, lẹ đi mấy bà ơi.

Chưa thấy 'vợ' mình ra ngoài, Naruto sốt ruột lên tiếng. Bên cạnh cậu là nguyên đàn trai đẹp chuẩn men... Làm nên, bọn họ là ngũ đại sát gái nha, kiểu con trai nào cũng có hết: Trai nặng động Uzumaki, Cool boy Uchiha, Hoà đồng Sai-kun, Trai tri thức Shikamaru, và Mồm mỉm Chouji. Năm chàng hoàng tử vận Kimono đen lịch lãm, đứng ngoài chờ lão bà của mình lâu đến nổi... Mặt từ trắng trẻo thành đen như đất nồi.

- Karui! Không ra anh liền tiến vào đây? - Bộ anh Chouji này quên mất đây là khuê phòng dành cho con gái rồi à.

Bên trong vọng ra câu trả lời...

- Anh là nữ đi thì hãy vô nhé, bước chân vô thử coi? Tôi chém đứt giò anh bây giờ.

- Không nhanh, bọn tôi đi mất đó. Không ở đây chờ mấy người nữa đâu. - Shikamaru quàng vai Sai, luôn miệng phiền phức ra sánh chính. Hôm nay anh cũng bánh trai đây, quả đầu huyền thoại quả dưa chia chia kia chính lại thành đồng tóc phủ lãng từ râu.

Bỗng nhiên...

Sakura ở sát cửa bị trượt chân, té nhào ra khỏi rèm chắn, văng ra bên ngoài. Cá nhân cô còn chưa thất xong nịt bụng, nguyên tấm lưng trắng thon thả lộ ra hoàn toàn cho đám con trai xem... (Lol)

- Sakura.. Cậu-cậu....

Naruto được một phen bông mắt. Máu mũi tuôn trào, cậu ăn đậu hủ của Tóc Hồng liền đây a! Sakura còn nửa tiếng nữa mới chính thức trở thành vợ của tên Temie kia, tội gì cậu lại không tranh thủ 'sờ mó' xịu chứ?

Sai đó mặt quay đi, vì vợ đã bảo anh là, ngoài cô ấy ra anh không được ngắm ai hết, nhất là phụ nữ dưới hai lăm tuổi. Chouji với Naruto cùng một phe, cảm hiện ra chùm râu dê dâm đảng, chăm chú nhìn Sakura lộ hàng.

Hại não quá...

Nhưng không kịp đứng lên, Sakura đã bị sức nặng từ trên người đè xuống. Nhìn lên xem đó là ai thì, Sasuke đang chặn cô lại, dùng vạt áo dày che khuất người cô. Sự cố ngoài ý muốn này, chưa kể áo choàng của Sasuke che không khéo, từ phần eo trở lên bại lộ hoàn toàn. Nước da trắng nõn chỉ tuổi thiếu nữ mới có, vừa nhìn đã biết mềm mịn như da em bé, chạm vào chắc chắn sẽ rất êm tay.

May mắn ngực được che kín hết, eo nhỏ ả ả hiện hiện thiêu đốt đôi mắt dâm tà của Naruto, lưng trần phẳng phiu hút hồn, ai cũng đỏ mặt hổ thẹn.

- Naruto, nhắm mắt vào ngay!! Cậu mà mờ ra, tôi thiên cậu đấy! Các cậu thật là, chờ chúng tôi thêm chốc nữa thì có sao đâu, kêu kêu réo réo bà đây cho thành thái giám hết đó.

Ngoại hình quyến rũ của Sakura có vẻ như ti lệ nghịch với tính cách cô ấy rồi nhì. Dù cho đẹp bao nhiêu, Sakura vẫn là 'Sur tử Hà Đông' khét tiếng ở Konoha, giọng nói gào thét kia không ai không lo sợ. Vừa nghe thấy tiếng, Temari đã chạy ra ngoài, như con gà mái đầu đàn bao bọc cho đứa con, chỉ quần nhanh khăn choàng lên người Sakura, diu cô vào trong..

- Tôi sẽ đưa Sakura vào trong. Ngâm mồm vào Naruto, nước dãi chảy cả rồi kìa.

Tụi con trai mặt đỏ so với trái gấc có phần đậm hơn. Tụi con gái ngượng chín mặt chẳng dám hó hé gì. Cho đến khi Kakashi tới giải quyết ổn thoả mới

đám đến lễ đường cử hành hôn lễ.....

Khuê phòng sau khi mọi người rời đi, trống vắng không thể tả. Nhưng ai nấy trong lòng ngầm hiểu được, vóc dáng Sakura chuẩn như người mẫu không phải chỉ là lời nói suông, body của cô là hàng thật giá thật, những ai chứng kiến được diễn cảnh ban nãy đều có thể chắc chắn.

End Đại hi đầu tiên.

Tui cảm thấy tui rất biến thái khi viết chap này... —.

FIC TUI VIẾT RA LÀ DÀNH CHO FANS CỦA SASUSAKU VÀ NARUTO. NHỮNG AI KHÔNG THÍCH COUPLE NÀY HOẶC LÀ YÊU THÍCH SASUHINA THÌ CÚT ĐI NHÉ (; TUI CHỪ THẮNG ĐẤY Ạ (;

FANS SASUHINA...

CÚT NHÉ ((;

Không tiếp đâu, ahihi đồ chó =))))))

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59

Tui dành tặng chap này cho Kikochan_2706 nha <3

“Dù có chuyện gì đi chăng nữa, các con cũng không được bỏ đi mái ấm, bỏ đi mái nhà hạnh phúc của mình, vợ chồng hoà thuận, con cái sum vầy, các con có làm được không? Có đồng ý không? Còn những ai muốn kháng nghị hôn lễ này, thì hãy lên tiếng, còn nếu không, xin giữ yên lặng vĩnh viễn.”

“Chúng con, nguyện theo sự mong muốn của thần Lửa — Chúng con đồng ý!”

Đại hi thứ hai đến rồi đây~~~~~

...

Bây giờ tối. Sảnh lớn náo động.

Người người vui vẻ ăn nhậu, hơn trăm bàn tiệc được bày ra, quan khách hiện diện ở đám cưới lên đến con số ngàn người. Đồng đúc nhộn nhịp, không thiếu những lời chúc phúc chân thành, không phải những tiếng khóc nghẹn ngào của bậc phụ mẫu, những thanh âm ni non phát ra từ cổ họng tiền bối, khi mà thế hệ đi sau của mình đã trưởng thành rồi.

Đã hai mươi tuổi. Đã trở thành những con người xuất sắc. Đã mang đến cho Konoha ngày càng hưng thịnh. Hơn thế nữa, họ — Trụ cột của nước nhà, đang sắp sửa nạp vợ nạp chồng. Naruto cưới Hinata, cả Hoà Quốc mừng như trẩy hội, vì họ biết cô nàng ngốc nghếch yêu thầm chàng trai Uzumaki kia hơn mười năm.

Shika-san và Temari thành thân, cả hai đã 'mang về' cho mình một lượng Fan không ít. Hầu hết già trẻ lớn bé ở liên bang hai làng Cát và làng Lá đều yêu thích cặp đôi này. Họ ấn tượng bởi tình yêu cổ tích như mơ của Shika hoàng tử và Temari công chúa tươi vui. Là sứ giả của hai cường quốc mạnh, vừa là quân sư vừa là trợ thủ đắc lực của Hokage, không phải nói tiếp anh chàng Shikamaru đa tài cỡ nào. Cô gái Temari, nội tâm thiện lương tính tình hoà đồng, cư dân xứ sở sa mạc không ai không khỏi quý mến. Cả hai vô tình chạm trán nhau, vô tình hợp tác công việc giữa hai làng, vô tình để ý nhau và hơn hàng trăm cái 'vô tình' khác thì hai người dần nhận ra tình cảm, để đi đến cái kết màu hồng rực rỡ — Nên duyên vợ chồng trong một đám cưới đúng nghĩa.

Karui-san, nàng công chúa mang vẻ đẹp đặc trưng của làng Mây, nước da nâu bóng có thể trông kém xinh, nhưng vẻ đẹp từ trong người cô thì cao quý hơn ai khác. Tính cách của cô, thẳng thắn bộc trực, đôi khi rất nghiêm khắc, nhưng ẩn sâu trong đó là nét dịu dàng của người con gái, quá đỗi đơn thuần và thanh khiết. Chouji bị tia sét ái tình đánh phải, chợt nhận ra người bạn mồi tên tình yêu là Karui, anh bắt đầu tìm hiểu cô, muốn biết hết tất cả mọi thứ từ cô... Và muốn nung nấu trái tim tựa như sắt thép kia, không cho nó ngày càng lạnh lẽo hơn nữa, để có thể chấp nhận anh. Một anh chàng béo đến không thể nào béo hơn được, một cô nàng ngoại hình bình phàm nhân cách cao quý, yêu nhau trở thành tiêu điểm khiến mọi người phải ngoái nhìn. Họ là người dẫn dắt đầu tiên cho khái niệm tình yêu mới lạ: Khi cái xấu yêu cái xấu, để cho mọi người biết rằng, không chỉ có cái đẹp là mới được yêu. Rất nhiều điều mà các nam nữ bây giờ cần phải học hỏi từ Chouji và Karui — Xấu ngoại hình đẹp nhân cách.

Khi cười giả tạo gập cười chân thành. Đó là câu nói điển hình của nhiều người khi nhắc tới cặp đôi Ino Sai. Sai đẹp, Sai vẽ rất tài, Sai có con mắt hội hoạ trời phú, nhưng anh chàng lại đánh mất đi tình cảm chân thật nhất của con người mình, điều tưởng chừng như không thể. Anh không hề biết cười, anh như là hiện thân của một con hình nhân sống, chỉ tồn tại vì mục đích chủ nhân. Có đôi lúc, anh tìm đến những phương thuốc chữa trị cho nụ cười của mình, nhưng đó chỉ là vẻ bề ngoài, bạn có muốn môi bạn cười nhưng trong lòng bạn lại chẳng thể cười nổi không? Nói dễ thì khó, nói khó thì lại càng khó. [

=))))]] Anh vẽ hình mặt cười lên mặt nạ Anbu, nhưng lại trôi màu đi mất. Anh tô son đỏ lên, nó trông rất vô vị, chân thực đâu không thấy.

Và rồi Ino đã đến, khuấy đảo cuộc sống của Sai, làm anh quay mòng mòng như cánh quạt máy, làm guồng quay ngay lập tức của anh bị xáo trộn. Nhưng, anh cười nhiều hơn (dù biết nó rất giả tạo), anh khen người khác nhiều hơn (dù nó nghe không xuôi tai lắm), anh vẽ vờ nhiều hơn, và anh biết hưởng thụ cuộc sống nhiều hơn. Phép màu là thế, Sai là con người lãnh tinh không kém gì Sasuke, anh gia nhập Anbu cũng là lúc tâm đã nguội lạnh, Ino xuất hiện và lấp đầy những khoảng trống còn thiếu, và lại những vết đau khắc khoải mà anh đau đớn trải qua. Trong lòng anh, cô chiếm vị trí không nhỏ. Trong thâm tâm anh, đã hiện diện vô số hình bóng của cô. Cho đến lúc cuối cùng, cơ hội bảy năm sau, trải qua bao nhiêu chuyện, cùng Đội 7 và làng Lá chiến đấu trong Đại chiến thứ tư, anh đã cười một nụ cười thành thật nhất, nụ cười đẹp nhất mà anh từng có, "Cười anh, Ino!" Ino lúc đó dường như sắp ngất, cô vui sướng reo lên khi trông thấy khoe môi ai kia giương cao, không có gương gao, không có giả dối, không có màu vẽ che lấp.

Một nụ cười đáng giá hẳn hoi.

Cuối cùng Giả Tạo cũng đã cười thật lòng với chính mình rồi!

Có lần Sakura đã từng nói — Chuyện khó khăn nhất của đời người là thấu hiểu được trái tim của người khác. Sakura nói câu này trong đôi lúc mâu thuẫn giữa nước mắt của mình. Tình yêu của Sakura không bao giờ có màu hồng, nó không giống như chuyện tình của Shikamaru và Temari, cũng chẳng giống như của Chouji Karui hay anh chàng Sai và Ino, nó mang đầy nỗi đau suốt từ tám bé cho tới năm mười tám tuổi, cái quãng thời gian mà con gái trân quý nhất trong cuộc đời mình. Không thể phủ nhận Sakura là một con bé cực mọt ướm, lúc nào cũng mơ mộng tới thứ tình yêu hường chói mắt cùng với anh bạn Sasuke lạnh lùng tài hoa. Cô lúc ấy hã, đơn thuần và ngốc nghếch lắm, mái tóc hồng của cô và đôi tay trắng nõn như ngọc kia nói lên tất cả — Không phải là một cô ngốc nữa rồi, mà là con búp bê sứ tinh xảo chẳng bao giờ làm việc nặng nhọc. Ở Hoả Quốc, người ta dựa vào mái tóc và đôi bàn tay để nhìn nhận ra phẩm chất của người con gái. Và cũng từ đây người ta biết được rằng là con gái, ai kiêu kì tiêu thụ, ai dân nữ vất vả làm lụng khổ cực. Sakura có suối tóc hồng mượt hiếm hoi của mình, nước da trắng muốt cùng thân thể ngọc ngà, đó là lí do tại sao chưa bao giờ Sasuke coi trọng cô.

Ở Hoả Quốc, người ta cũng truyền tai nhau rằng, chuyện tình đơn phương của Sakura là đau khổ nhất. Sakura đơn phương anh mười mấy năm, từ tuổi mới lớn đến năm thanh xuân đẹp nhất đời người, tâm cô chỉ một lòng hướng về phía anh mà thôi. Họ nói cô là đứa ngu ngốc, đứa khờ dại nhất trong tình yêu, tại sao lại phí hoài đi tuổi thanh xuân của mình chỉ vì một kẻ chẳng ra gì kia?! Tại sao lại phải bỏ ra những mười năm để chờ thành ranh ấy quay lại? Hẳn bỏ lãng trở thành Nuke-nin và gửi lại câu "Chờ anh về!" Cho cô, vậy mà lại ngu ngốc tin lời hã. Nhưng! bọn họ không hề nghĩ đến, hẳn nài chính là phương thuốc duy nhất để cứu rỗi những kẻ được cho là si tình. Chính sự nhẫn nại ấy, đã làm lay động trái tim của Sasuke, khiến anh không thể nào cứng rắn được nữa. Sakura kiên nhẫn, Sakura đợi chờ, vì Sakura tin rằng một ngày nào đó Sasuke sẽ thực hiện lời hứa của anh, quay lại Hoả Quốc và làm lại cuộc đời.

Nhiều lúc tôi muốn hét lên rằng, Sakura là cô gái ngốc nghếch nhất thế gian. Nhưng chưa kịp mở lời thì cô gái ấy đã gặt hái được rất nhiều thành công vang dội.

Một năm sau khi Sasuke rời làng, cô chính thức thăng cấp Chunin. Chưa dừng lại ở đó, cô còn là Shinobi ở cấp Chunin duy nhất đối đầu và hạ gục được Huyền Thoại Tsunade! Sau ba năm, cô đứng đầu học viện Y Thuật. Kế thừa hết mọi tuyệt kĩ của Tân nhiệm Hokage Tsunade, đường đường chính chính vượt cấp Jounin S+. Mười bảy tuổi, trở thành Kunoichi có thực lực và tài năng nhất Hoả Quốc. Hạ nóc ao trường nữ danh giả nhà Hyuuga Hinata chỉ bằng một chiêu. Mười tám tuổi cùng Naruto tham gia Đại chiến Ninja lần thứ tư, có công rất lớn trong việc chữa thương và tiếp tế sức mạnh. Mười chín tuổi thanh danh trên khắp Ngũ đại cường quốc không ai không biết.

Hai mươi tuổi, đổi ngược tình thế, đổi ngược ván bài, cô đã làm được điều mà trước giờ cô chưa từng nghĩ tới — Cô làm cho Sasuke yêu ngược lại cô.

Sakura một lần nữa chứng minh được cho cả thế giới biết: Muốn có hạnh phúc là phải đợi chờ, bởi vì tình yêu rải đầy cánh hoa hồng là không có thực.

Câu châm ngôn "Chuyện khó khăn nhất của đời người, chính là thấu hiểu được trái tim của người khác." Mà Sakura đã nói, trở nên rất nổi tiếng, nó vang xa ra cộng đồng, xã hội Ngũ đại cường quốc, trở thành câu nói tiêu biểu cho những chuyện tình trai gái ngày nay. Hiện nay câu nói này đã được minh hoạ thành sách, lưu hành rộng rãi cho giới trẻ tương lai của đất nước.

...

- E hèm! Tất cả quan khách có mặt tại lễ đường này xin mời đứng lên.

Ở đại sảnh, buổi tối yên ắng lặng ngắt như tờ. Kakashi đứng trên bục, bên trái là Hinata, Ino, Temari, Karui và Sakura mặc áo cưới diễm lệ, bên phải năm chàng rể năm sắc thái điềm tĩnh khác nhau, cả mười anh tài nữ hùng đều mang tâm trạng hồi hộp không thôi.

Hon ngàn người tham dự hôn lễ của năm cặp đôi, đồng loạt đứng.

Họ đang mong chờ một kết thúc thật sự viên mãn cho mười đôi nam thanh nữ tú này, sau bao nhiêu trắc trở khó khăn....

- Ta xin thay mặt cho vị Hoả Thần tối cao của Hoả Quốc, chấp thuận hôn sự của các em... Theo lời sấm truyền của Hoả Thần: "Dù có bất cứ chuyện gì xảy ra, nhà tan cửa nát, cơ ngơi sự nghiệp tiêu tan, các con đều phải đồng tâm đồng lòng với nhau, cũng không được bỏ đi mái ấm, bỏ đi mái nhà hạnh phúc của mình, vợ chồng hoà thuận, con cái sum vầy, các con có làm được không? Có đồng ý không?" - Kakashi đọc xong, âm thầm chúc phúc cho các học trò của mình, để chúng nó có thể mãi mãi hạnh phúc. - "Những ai muốn kháng nghị hôn lễ này, thì hãy lên tiếng, còn nếu không, xin giữ yên lặng vĩnh viễn."

Hoả Thần, hay còn gọi là Thần Lửa, vị thần hôn nhân quyền năng trong truyền thuyết Hoả Quốc, tập tính cổ xưa này đã có từ rất lâu rồi, người sẽ phụ trách và ban phước lành đến cho ai kết hôn. Bất cứ ai lấy vợ lấy chồng, người chứng kiến sẽ nói điều sấm truyền như trên, còn tân phu thê sẽ nói....

- Nguyên theo sự mong muốn của Hoả Thần — Chúng con.... Đồng ý!

Một lời đã định. Một lời đã nói ra. Có Thần Lửa chứng giám thì ngàn năm cũng không thay đổi. Mười thanh âm, của mười người, của mười đứa con Hoả Quốc, kế thừa 'Hoả Chí' ở trong tim, họ chính là — Huyền thoại của huyền thoại mà người đời sau truyền tụng!

Tiếng hô hào như dội sấm.

Người người mẫn nguyện, người người tung hô, người người vỡ òa trong nước mắt.

Mất họ ngăn lệ là bởi vì, năm nam năm nữ kia, xứng đáng là bậc chiến vương mạnh mẽ lừng danh nhất của Hoả Quốc! Là tấm gương sáng nghìn vàng mà thế hệ trẻ phải noi theo, phải phấn đấu! Các bạn thử nghĩ mà xem, họ là mười Shinobi tinh nhuệ nhất mà Ngũ đại cường quốc có được, thử gộp sức lại thì thế gian có ai mà địch nổi? Chục cái Akatsuki cũng không đánh nổi họ đâu!

Mọi người cười. Sakura cười, lòng lấy không sao tả xiết. Đối diện, Sasuke cũng cười, tuy ban nãy đáp lại lời sấm truyền của Hoả Thần anh không nói, nhưng nét cười hiện giờ của anh, thực ngọt ngào thực chân thành!

Đám cưới? Xong rồi nhì. Sakura à, đã là vợ chồng rồi, thì phải thật hạnh phúc! Phải làm cho Sasuke con cháu đầy đàn nhé, còn Sasuke, cảm không được bỏ vợ nghe chưa?!! Nếu không thì các Fangirl như chúng tôi buồn lắm đấy!!!! Sasuke, Sakura, tôi rất mong chờ gia đình Uchiha của mấy người sẽ có thêm thành viên nhí thứ ba đó~ Một nhà ba người tình cảm lắm a >/////<

End Đại hi thứ hai.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60

Chap này tặng chuy Longlivesasusaku □□□□□□

“Anh mẫn nguyện cười.

Anh sẽ biến cô thành người vợ hạnh phúc nhất thế gian!”

Đại hi thứ ba đến rồi đây~~~~

...

- Mọi người oi!!!! Hôn lễ xong rồi, ăn nhậu đề!!!!

Tay bọm nhậu ở Konoha nào đó la lên, cả sảnh lớn vỡ òa trong niềm vui. Nói cũng phải, bọn họ đã thề dưới ánh trăng, đọc sấm truyền của Thần Lửa, có thần chứng giám rồi, việc bây giờ chỉ còn — Ăn uống hết mình đi~

Hơn một nghìn người. Đồng nghĩa với việc hơn một trăm bàn tiệc cỡ khủng. Mỗi bàn mười món, không đặc sản thì cũng là sơn hào hải vị, kể sơ sơ thôi cũng biết hao tốn bao nhiêu tiền bạc rồi ha. Lần ăn cưới này, còn oách xà lách hơn cả mấy bữa tiệc chán phèo lúc trước nữa đó! Cũng ra điều kiện luôn, đàn ông uống không say không về, phụ nữ ăn không mập lên ba kí lô cũng không được bước ra khỏi cửa!

Tiệc tùng mà! Thoả sức đi, lo giữ dáng làm cái gì, có đồ ăn ngon miễn phí mà không nhét vào miệng là ngốc lắm đó! Tiếng cụng ly, tiếng hát hò, tiếng cười đùa vui vẻ, năm cặp đôi đứng trên bục dờ khóc dờ cười không biết phải làm gì bây giờ.

- Neh, đám cưới của tui tôi mà, mấy người làm gì đi chứ?! Dattebayoo, cứ ăn rồi lại ăn, tống vào miệng nguyên con cóc chết các ngươi luôn đi!!!!

Naruto buồn bực hét to. Rất không may là, chẳng ai chú ý gì đến cậu ta cả. Ino đang sau cùng với Sakura mắt sáng long lanh khi thấy hòm thư chứa đầy tiền mừng [Tiền bỏ phong bì ăn cưới í], vui vẻ tưởng tượng ra khung cảnh mình cảm nguyên xấp tiền phe phẩy như đại gia thì....

Hời ôi tiền bỏ phong bì đều bị rút sạch!

Ta nói cảm giác này nó không diễn tả bằng lời được đâu a. Tiếc hùi hụi luôn ấy chứ!

- Tiền! Tiền ơi là tiền, tiền của tui đâu mất hết rồi?!

Bên kia ông thầy tóc bạc bật cười.

- Toàn bộ tiền mừng, đều xung vào công quỹ cả rồi cô nương ạ!

Nhất thời cả đám đều nghe thấy tiếng tim đập vỡ ra từng mảnh của Sakura, ai bây giờ cũng biết cô hiện tại đang đau khổ đến mức nào a TT^TT

- Và số tiền ấy là quyền góp cho hội trẻ nghèo ở vùng xa đó Sakura, chẳng lẽ em lại đi tiếc vài đồng bạc lẻ mà không tận dụng chúng cho người khó khăn hay sao! - Đi đến xoa đầu cô học trò. Kakashi cố lờ đi về mặt hắc ám sặc mùi dấm chua của anh chàng Uchiha. Cái thằng ngố này, ông đây thân mật với Sakura cũng không được sao, ghen bừa bãi quá rồi nha!

- Hoá ra là quyền góp cho trẻ con làng Kiromi hả thầy? Làng ấy nghèo lắm, em còn một ít tiền tiết kiệm, mai sẽ gửi cho thầy để tặng bọn nhỏ luôn....

Sakura ban đầu, khá buồn vì số tiền phong bì kia bị trút sạch. Nhưng sau khi biết được lí do, cô chẳng còn cảm thấy buồn bã nữa, ngược lại còn thấy vui vui! Đám trẻ kia vừa không được đi học, vừa mang bệnh trong người mà thiếu tiền chạy chữa, rất cần sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm!

Sakura là thế, quá đỗi nhân hậu và thiện lương, cô chính là không cảm lòng nổi những số phận bi đát như vậy.... Cô may mắn có cha có mẹ, mà đám trẻ kia thì không! Hơn nữa như cô đã nói, làng Kiromi thực sự rất túng thiếu, chẳng hiện đại như ở đây, vì thế nên cô càng cần phải giúp đỡ họ!

- Đúng rồi đó Trán Vò! Tớ cũng sẽ góp chút dính vào luôn! Quần áo, sách vở, gạo nước mì gói, dầu ăn nước tương, cái gì còn dư dả thì tặng tụi nhỏ hết!

Ino vui vẻ khoác vai Sakura cười cười nói nói. Mọi người trong lòng cũng thấy vui lây!

...

Mười một giờ.

Ai nấy say bí tỉ. Không còn biết trời trăng là gì, chép chép mồm hát ê a chẳng ai hiểu nổi. Nghe đâu đây chính là thứ 'ngôn ngữ' của loài người sau khi nhậu nhẹt xong nha =))))

Tiệc cưới sắp tàn, bà mối dẫn tân nương vào phòng tân hôn. Năm cô nàng ở năm căn phòng đồ chơi mất, còn đang rôm rả trò chuyện với phụ việc, không hề nghĩ đến lát nữa bọn họ sẽ bị 'ăn sạch sành sanh'.... Nhưng cái chính là, Sakura đang ngà ngà say, còn hát hò um xùm như con bệnh thì Sasuke gần đó đã kéo cô đi đâu mất.....

Mười một giờ đêm, đôi nam nữ thần thần bí bí làm cái gì đó, quan trọng hơn là cả hai say bét nhè.... E là chuyện này nó sẽ không được trong sáng lắm a~ Mấy đứa nhỏ độ tuổi còn đang bú bình thì không nên tò mò đâu nha >////<

- Yo, bây giờ là thời khắc quan trọng nhất của lễ kết hôn.... Động phòng dê mấy đứa trò cung của ta!

Thầy Kakahi với cuốn sách cam huyền thoại, ngồi bên nhánh cây đang âm thầm quan sát. Ông rất tự hào, vô cùng tự hào về những đứa học trò của mình, bọn chúng nay đã lớn hết cả. Đã kết hôn rồi, đã ra dáng một tâm chồng tốt, chỉ cần hi vọng một ngày đẹp trời nào đó, lần lượt các thiên thần bé nhỏ ra đời — Mầm non tương lai của Hoà Quốc, và sẽ kế thừa ý chí và sức mạnh của chúng nó, mà gây dựng lại đời sau tươi sáng vững vàng hơn.

Haizzz, và ông cũng đang rất lo lắng cho Sakura, chẳng biết thằng mặt liệt Sasuke sẽ làm gì con bé nữa....

...

- Đã sẵn sàng chưa Sakura? Anh bắt đầu đây.

Ngay khi bà mối vừa đi khỏi, anh đã tự mình vào hi phòng, vén màn che mặt của Sakura lên, dán một nụ hôn thật ngọt lên môi cô mà không hề báo trước.

Sakura trong trang phục cưới thanh thoát diễm lệ, không nghĩ tới khi đồ mặt còn say lòng người hơn. Khuôn mặt kia, thon gọn hoàn hảo không một góc chết, là nét đẹp thiếu nữ làm bao cánh mày râu điên đảo, nay ứng thêm tầng hơi hồng, kiều diễm đến chẳng còn từ nào có thể tả được. Sasuke vừa đặt môi mình xuống, đã cảm thấy vị ngọt không rõ ràng nào đó bủa vây, khiến anh đã hưng phấn nay lại càng hưng phấn hơn.

- Ừm...Đau quá Sasuke-kun..!

Sakura trời sinh đã có đôi môi tuyệt đẹp. Nó gọi cảm, và hơn thế nữa — Nó khiến cho người ta chẳng thể kìm lòng nổi. Mỗi từ ngữ phát ra từ môi hoa đào này, đều mang một sức hút khó cưỡng đối với bất cứ ai, nếu là con gái sẽ không thể không yêu thích, còn là con trai thì sẽ dấy lên hoả dục trong người. Và Sasuke là một người con trai. Không, anh đã chính thức trở thành đàn ông đúng nghĩa rồi, thế nên không phải là mị lực của con gái không có tác dụng lên người anh. Sakura của biểu cảm hiện giờ, chẳng khác gì chui đầu vào rọ.

- Anh không..Kim chế được nữa, Sakura đem đầu của em... Anh sẽ là người cướp đi nó.

Môi hôn lần dần xuống cổ. Chiếc cổ mảnh khảnh trắng ngần phút chốc đã thấy mảng đỏ hiện lên.

- Anh nói câu này..Đồng nghĩa với việc người chịu trách nhiệm là anh! - Sakura lém lỉnh nói, cả cô cũng phối hợp luôn, Sasuke hôn cô thì cô sẽ trút bỏ quần áo cho cả hai. - Em cởi đồ anh luôn nhé?

Sasuke khựng lại. Anh khá bất ngờ, Tóc Hồng này bạo dạn dữ vậy ta! Thông thường thì người cởi bỏ hi phục sẽ là tân lang kia mà..

- Hmm! - Thắc mắc cho lắm vô, cuối cùng Băng Lãnh Uchiha cũng tỉnh ruồi đồng ý.

Cả hai trên giường trắng tinh. Đều không một mảnh vải.

- Ủ, múi bụng đẹp đấy Sasuke-kun! Naruto nhìn chắc sẽ ghen tị mất. - Cô tặc lưỡi ra vẻ tiếc nuối, dù biết rằng cơ thể của anh chắc phải cường tráng lắm, nhưng cô cũng không ngờ là nó cường cuồn đến vậy..

Nước da màu mật ong kia, cả khối đàn bà đều mê mẩn. Đôi mắt đen bị che khuất một bên, yên tĩnh mà lạnh lẽo, ai cũng phải ngước nhìn. Dưới phần tóc mái là Rinnegan chín phẩy huyền thoại, mà toàn bộ Shinobi trên thế giới tham vọng có được, tất cả đều thuộc về anh. Anh tâm lạnh như thủy, anh dịu dàng nhưng tuy lúc, anh táo bạo đúng chuẩn Uchiha, mọi thứ của anh Sakura yêu quý như sinh mệnh.

Cô liên tục dùng lời nói khiêu khích anh, khiến lửa dục trong người dường như sắp bùng nổ, anh điên cuồng.

Vâng, chính xác là điên cuồng, điên cuồng mà hôn cô.

Nụ hôn trườn xuống bờ quai xanh quyến rũ, cắn nhẹ một cái, anh nghe cô rên lên vì đau mà tâm tình hứng thú lạ thường. Anh xoa nắn bên ngực, mới phát hiện nó cực kì săn chắc so với vẻ ngoài đầy đặn mềm oặt của lứa đôi mười. Phải rồi, cô là nữ Kunoichi thực lực rất mạnh mẽ, cơ thể cùng vóc dáng thon thả không chèn vào đâu được. Anh cũng đã từng nghe vụ Sakura chưa từng tăng cân suốt bốn năm trời, dù chỉ là một kí lô, đó là thành quả cho việc ăn uống hợp lí, tập luyện thường xuyên của cô, để cô có được thân hình chuẩn siêu mẫu cùng vòng eo con kiến vạn người hôn ghen.

Hơn nữa, đôi gò bồng đảo kia thực sự rất mê người. Sasuke một tay khoá trái ngực Sakura, tay còn lại mân mê vùng nhạy cảm. Miệng cũng không rảnh rang gì, canh ngay đầu ngực anh đào mà cắn lấy cắn để.....

.

- A aaaaa!!!!!! Sasuke-kun, đã bảo là anh phải nhẹ rồi mà! Đau chết em mất, mai mốt không cho anh làm nữa đâu.. Hic, chân em cong quẹo rồi nè.....!

Trên giường, một bãi huyết nhục mơ hồ của cả nam lẫn nữ. Cảnh sắc tình son khiến người ta bị lu mờ đầu óc, chỉ muốn chìm mãi trong thế giới cảm dỗ này. Phút cao trào, Sasuke nắc thêm mấy cái.....

Ngay 'vùng cấm địa' của Sakura, chảy ra một chút máu đỏ thẫm. Thứ mà người đời xưa rất coi trọng của người con gái. Cô mệt đừ người, mồ hôi rơi lã chã trên khuôn mặt thanh tú, gò má đỏ bừng, máng hồng máng trắng gương gương không để đâu cho hết. Dáng người bây giờ của Sakura, anh bắt đầu thắm mệt nhưng khi nhìn cô thì đã khôi phục như cũ, thậm chí có phần sung sức hơn.

Qua rồi thời con gái, qua rồi thời thiếu nữ, cô từ giờ đã chính thức trở thành người đàn bà của anh. Nói vậy nghe không xuôi tai lắm, nhưng đó lại là sự thật. Trình tiết của cô. Cái ngàn vàng của cô. Đều trao cho anh hết, đêm đầu tiên táo bạo như vậy, cô sẽ ám ảnh tới già mất!!!! Sasuke đêm đó cuồng nhiệt hết như một con dã thú, anh quên mất sự kìm chế, quên mất người nằm dưới thân anh là cô chứ không phải một ai khác. Anh mặc sức phóng tung, tung hoành khắp nơi trên cơ thể cô, để lại vết tích là những dấu hôn ngân đỏ lựng có chà xát cách mấy cũng không ra.. Sasuke hôn cô đến hơn chục cái, dịu dàng có, ôn nhu có, mà cũng không thiếu mấy cái hôn như kiểu dằn vò trù dập, bùng phát lửa dục cao ngút trời của mình, khiến hậu huyệt Sakura đau đón máu rỉ.

Cô thiếp đi trong lòng ngực anh. Hơi thở đều đều chứng tỏ ngủ đã được lúc. Sakura yên bình mà thờ, vẻ mặt hốt hoảng cùng vết đau kia tựa như chưa từng xảy ra. Cô cứ như vậy làm Sasuke cảm thấy có lỗi, trong lòng hối tiếc vì đã quá mạnh bạo, nhìn gương mặt phiếm hồng kia, không nhìn được mà hôn nhẹ lên bờ môi hôn mịn. Anh mon tron đôi môi thật lâu, mới nhận ra rằng nếu anh biết trân trọng nó, không làm đau nó, thì có lẽ nó sẽ ngọt ngào biết bao nhiêu.....

Lần động phòng của bọn họ, triển miên hoan ái nhất trong đám, liên tục kéo dài trong ba tiếng, đến chập choạng sớm mới chịu ngủ yên. Đêm đầu tiên của bọn họ, nồng nhiệt hơn bất cứ ai, mạnh mẽ cao trào của tuổi xuân, nhiệt huyết của tuổi trẻ, ẩn sâu trong đó là tình cảm sâu đậm mà tuổi trưởng thành dành cho bọn họ. Máu trình của Sakura, anh nhận nó, anh chịu trách nhiệm về nó, anh mang đến cho cô một cuộc sống mới, tràn ngập hạnh phúc. Dĩ nhiên, Haruno Sakura của ngày trước sẽ không còn nữa.....

Mà chính là đệ nhất phu nhân Uchiha Sakura. Sẽ là một người vợ hiền đức yêu chồng như cách mà cố phu nhân Mikoto đã từng trải. Và hơn hết, sẽ làm rạng danh tên tuổi người con gái mà hậu duệ tộc Uchiha cuối cùng yêu thương — Uchiha Sasuke.

Anh mãi nguyện cười.

Anh sẽ làm đúng theo nguyện vọng của Migawa, khiến Sakura trở thành người vợ hạnh phúc nhất trên thế giới.

”Vợ anh, anh không thương thì còn nhưng nhớ ai?”

End Đại hí thứ ba.

Chap H khó nhai lắm chứ gì..... Kệ đuy, chờ chap sau có biến =))))))

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: đáp và thách đố #x3D;))))

“Các bạn nghĩ chỉ có con gái mới 'tắm xuyên lục địa' sao?! Nhảm rùi nhé, bọn con trai cũng chẳng vừa đâu, cái mỏ nhọn hoắc buông dừa lê với nhau hơi bị khủng đấy =)))) Cùng bàn về chuyên mục “Giỏi việc nước đảm việc nhà” của các chị em phụ nữ thôi! Để xem một tuần sau khi kết hôn, bang đàn ông quái đàn sẽ nhận xét gì về họ!”

Tặng chap này cho ErikaShinohara8 nhe kaka~

Đại hi thứ tư đến rồi đây~~~~

...

Năm ngày sau khi kết hôn.

Khó khăn lắm cả đám mới có một ngày nghỉ nhàn rỗi. Nhưng thực buồn, bọn con gái đã kéo nhau đi du lịch cả rồi. Để lại chồng mình ở nhà phải chiến đấu với hàng tá vấn đề: Nấu ăn là điển hình, chưa chắc gì bọn con trai có thể nấu được món ộp lét trứng cần bản. Rồi dọn dẹp nhà cửa, không thể không hoài nghi độ sạch sẽ ngăn nắp của cánh đàn ông, họ có thể sẽ phá hủy cả căn nhà nếu nó gây phiền phức. Chuyện giặt giũ, lau chùi nhà tắm, chăm bón hoa màu, cọ rửa sàn nhà hai ngày một lần, có nhắc nhở cả trăm lần thì cũng “nghe tai nào xuôi tai bên cạnh”. Có phụ nữ trong nhà, mọi chuyện êm đẹp đầu vào đấy, nhưng không có phụ nữ thì nhiều bãi chiến trường hỗn độn vẫn còn là ít.

Sakura đi vắng, Sasuke từ năm giờ sáng đã dậy, sớm hơn một tiếng so với đồng hồ sinh học của mình, làm giờ giấc xáo trộn. Dĩ nhiên, cho dù anh đã quen với nếp sống tự lập, thậm chí giỏi hơn ai khác, nhưng không phải tất cả công việc đều chu toàn. Vẫn còn đâu đó sự bẽ bộn thiếu sắp xếp trong gia viên Uchiha.

Không có Ino, Sai tất bật với công việc chất cao như núi. Về vui thú vui gác tạm một bên, còn chuyện bếp núc dọn dẹp hãy còn chưa làm. Muốn uống cà phê, phải lặn lội xuống bếp mà pha, muốn có áo mới để mặc, trước tiên anh phải giặt chậu đồ dơ cái đã. Anh mới chợt nhận ra tầm quan trọng của Ino là cần thiết như thế nào.

Karui cũng đi, Chouji ngày trước dùng đỉnh chỉ lo việc luyện tập nhẫn thuật, nay còn phải nai lưng ra phụ việc nhà. Khó nhất là Naruto, thiếu đi cô nàng đảm đang Hinata như quán Ichiraku nghỉ bán, đối người khác thì bình thường (vì một ngày không ăn mì chả chết ai) nhưng với Naruto cậu sao chịu được a? Trái ngược với Tóc Vàng, Shikamaru có vẻ khá êm xuôi hơn. Anh thân học sĩ ưu tú, những chuyện vặt vẩn con con như vậy sao làm khó được! Chả trách sao Temari lại yên tâm giao hết việc nhà cho Shika-san.

Những ngày đó. Rất âm ỉm và nhàm chán. Sasuke điềm tĩnh không nói tới, Naruto huyên náo nghĩ mãi mà không ra chuyện gì để làm giải khuây. Thế là, mọi người quyết định tụ họp.....

Một cuộc họp mặt chân chính giữa những người đàn ông! Đã có cơ ngơi đã có sự nghiệp, trên hết là phải có vợ cùng bề thế ổn định, họ quyết định 'tâm sự giải sầu' với nhau trong những ngày vợ mình đi vắng! Rock Lee được đặt cách, anh không chỉ là một thiên tài thể thuật, cái danh 'Mãnh Thú làng Lá' mức tiếng gần xa. Không giàu, nhưng địa vị cùng thực lực chẳng kém cạnh nhà thiếu gia Nara, hiện là thầy dạy võ học thượng đẳng. Chỉ ít thì cũng đã có bạn gái, cũng tạm chấp nhận được đi!

Naruto gốc xit của Konoha nhân cơ hội ngàn năm có một này mà bày ra trò chơi mới. Cùng với 'bang đàn ông cổ quái', họ tụ tập nhau ở quán thịt nướng quen thuộc mà Chouji giới thiệu, không gian quán cùng đồ ăn khá tuyệt, giải khuây ở đây cũng không tệ đi. Trò chơi có tên “Hỏi, đáp và thách đố”, nghe quen quá nh: Quay chai, mũi chai chỉ vào ai thì người đó sẽ bị cả đám hỏi dò. Hỏi bất cứ điều gì, người đó phải trả lời thật lòng, nếu không hỏi thì thách đố. Nói thách người đó làm những chuyện mình đưa ra, chỉ trong phạm vi cho phép của trò chơi.

Trò này rất thú vị, người ta giấu điểm bí mật gì, bạn đều có thể hỏi được và biết được. [Tương tự trò Sự Thật hay Thử Thách í]

Mọi người lập tức đồng ý. Bởi vì ai cũng muốn khám phá tất tần tật 'bí mật thuở lòng' của người khác. Sẽ làm họ dấy lên tính tò mò và bắt buộc phải hỏi. Với bọn con trai mà nói, có quá nhiều bí mật để tìm hiểu nhau, mà bí mật của con trai luôn luôn là hóc búa nhất, bởi vì trừ khi chính miệng họ nói, thì không bao giờ bạn tìm được câu trả lời cả.

Bạn tưởng con gái có điều thâm kín mà chẳng ai biết? Cho là đúng đi, nhưng, sự thật về người đàn ông mới là dấu chấm hỏi to đùng dành cho các cô gái đấy! Điều đặc biệt hơn thế, đàn ông với đàn ông giống nhau, nhưng không có nghĩa là giống nhau cả về xúc cảm, tính cách, hình thể, quan điểm, chưa chắc gì đã tương đồng. Đôi khi họ còn tò mò về chính mình hơn là mọi người xung quanh đó. Mặc khác, đàn ông cũng cực kì tò mò về người đàn ông khác, xem xem anh này họ hơn mình những gì, còn anh kia thì ra sao... Có đủ thứ trên trời dưới đất bên trong hai chữ: Đàn ông!

.

Naruto là kẻ bày trò. Nên cậu sẽ bắt đầu trò chơi. Lướt quay chai đầu tiên, Sai là nhân vật sắp bị “tra khảo”.

- Hỏi cậu, 'Tiểu anh em' của cậu dài bao nhiêu? Keke trả lời thật lòng nào.

Naruto là người hỏi đầu tiên, chưa gì hết cậu đã cho đối phương không còn đường sống bởi câu hỏi 'khó đỡ' của mình rồi!

- Khoảng một gang tay đo bằng ngón trỏ. Kích cỡ vậy thôi chứ đủ để làm vợ tôi lên mây lên tiên đấy!

Tưởng anh bạn Sai ngượng chín không dám nói ra, ai dè anh lại bình thản như thế, còn nói trong tư thế tự hào. Naruto tâm phục khẩu phục, đành nhường phần hỏi cho Chouji.

- Dám hôn Shika-san một cái không? Tôi thách cậu đó.

Phen này Sai khó thoát rồi. Ai nấy chung một suy nghĩ, thật khó để biết Naruto và Chouji thông đồng với nhau 'mưu hại' Sai, câu hỏi đầu tiên và thách đố đều do họ bày ra cả. Sai tiến đến, mặt đỏ chín ngượng, cùng Shikamaru về mặt khó coi như ăn phải bã. Cậu bạn Đầu Dừa đưa má sang, Sai nhanh lẹ lướt môi qua gò má trắng nõn, rồi dứt ra ngay lập tức, mọi thứ (trả hình nụ hôn) diễn ra chưa đến ba giây.

- Chouji! Tôi sẽ không tha cậu!

Ở đằng kia, Naruto hí hửng cầm máy quay ghi hình lại hết, gương mặt phè phỡn không thể tả. Cảnh đôi nam nam hôn nhau mặc dù hai bên đã có vợ, phá lệ như vậy các nữ sinh ở Konoha thích lắm nha. Hơn nữa hai người họ nổi như cồn, tung clip ra chắc chắn Ino và Temari phải đóng cửa dạy chồng suốt một tháng! ! !

Tới phiên Rock Lee hỏi, anh buông một câu còn độc địa hơn:

- Trong những người phụ nữ cậu đã gặp, cậu thấy....Ai là đẹp nhất a? Tất nhiên là ngoại trừ Ino-san~

- Cậu điên sao, Ino sẽ giết tôi mất!

Lại một câu hỏi khó nữa nhằm vào anh chàng Sai gốc tội nghiệp. Vì lương thiện và tốt bụng quá mức cho phép nên anh đành phải là 'nạn nhân' cho những cuộc vui của nhóm. Có lẽ sau chuyến này anh nên đi coi bói về vận hạn cho mình, trong cùng một ngày mà xui rủi ghé thăm anh rất nhiều lần nha TT..TT Sasuke và Shikamaru có tiếng điềm đàm đến vô tình, chẳng bao giờ quan tâm chuyện bao đồng cả, nhưng hiện tại lại ghé mắt tới Sai-kun, cũng cao hứng xem anh chàng trả lời như thế nào.

- Chính là vợ tôi...

- Không không không! Ngoại trừ Ino ra mà!

- Có thể là Hinata chăng? Cô ấy trông khá xinh. - Sai thật thà đáp.

Chouji phản đối:

- Tôi không nghĩ thế, Sakura vẫn là tuyệt hơn chứ?!

- Ủây, từ lúc nào mà chúng ta chuyển cuộc chơi thành thảo luận vợ của nhau thế? Các cậu không biết thằng Teme sẽ bị 'nhột' à.. :v

- Hừm?

Sasuke nghe xong, anh thề là anh đang cố gắng kìm chế để không và xéo mồm thằng bạn mình.

- Đứng rồi nha, trong đêm tân hôn hai người đó nồng nhiệt quá trời, tui ở phòng kế bên mà ngượng dùm luôn á.

- Điều đó thì có liên quan đến việc Sakura xinh hay không?

- Tôi lại thấy Karui cũng được đó! - Rock Lee cười ngả ngón, quàng vai Chouji đập bàn ầm ĩ - Máy cậu tương da đen xấu sao?

- Đứng rồi. Các cậu không nên xem thường Karui a. Cô ấy nóng bỏng như vậy, đứng cách mười mét vẫn thấy hấp dẫn lắm datte~

Một chùm râu dê hiện ra trên cằm bạn Nã.

Thế là, trò chơi 'Hỏi, Đáp và Thách Đố' bị gạt ngang một cách tàn nhẫn. Con trai bọn họ tùm năm tùm bảy đổi chủ đề bàn xem ai là người xinh gái nhất trong nhóm=))

- Một phiếu cho Tenten! Ai về đội của Rock Lee ta nào?!!

.

- Cạn lời với ông nội, Hinata-san đẹp khỏi bàn cãi nhé~

.

- Thế Ino mấy bác để đâu, cô ấy mới đẹp nhất nhá! Đây thì cạn lời, ông đây cho tận thế lời luôn..

- Bộ ông quên Temari rồi hả, hot girl làng Cát đầy. - Shikamaru cũng góp vui, anh không thể để vợ mình bị đim hàng thảm bại được.

- Luận về khuôn mặt, đẹp nhất là Hinata. Temari và Karui vóc dáng không tệ đâu nhé, trong làng còn có ai chân thon gọn bằng Ino sao? Tenten thì tính cách trẻ con nữ tính miễn bàn rồi. Vậy còn Sakura..?

Naruto ngàn năm mới nói được một câu có thể xem là có lý. Cậu không tin là Sakura không được 'vinh danh' trong cuộc thảo luận này, cô ấy quá khác biệt. Khác biệt ở chỗ, cô ấy khiến người ta ngẩn ngơ khi ngắm nhìn. Khác biệt ở chỗ, chỉ cần nghe tên Sakura, là đàn ông thì không thể không biết đến. Khác biệt ở chỗ, bạn không thể nhìn lầm Sakura với bất cứ ai. Và khác biệt lắm, với muôn vạn lí do về Sakura. Làm người trực diện với cô ấy ngay ngất cả về nội tâm hay tính cách đơn thuần.

Cô ấy là một mảnh ghép còn thiếu. Và nó là mảnh ghép quan trọng nhất để vẽ lên bức tranh thiếu nữ toàn phong Konoha. Mỗi người một vẻ, hoa này hoa kia, Sakura là tổng hợp thiên tính của năm cô nàng đa tài, từng tính cách của mỗi người đều chiếm một ít trong nội tâm của cô. Hơn thế nữa, mọi người còn có thể tìm được tính cách của chính mình trong đó.

Sasuke mỉm cười, cười nhạt lắm. Nhưng đủ để tất cả nhận biết rằng: À, thằng Teme nó đang kiêu hãnh thay cho vợ nó đấy!

- Cũng phải. Mỗi khi nhìn Sakura, mọi thứ về tôi bao gồm cả bí mật giấu kín, đều hiện lên trong mắt cô ấy. Rất khác biệt và khiến người ta ấn tượng mãi trong lòng.

Học sĩ ưu tú Shikamaru rên rỉ ngay khi còn đang nóng. Naruto nói hết câu, anh đã tung hứng lên làm người ta không khỏi hoài nghi về cô nàng Sakura này. Nhưng dù sao, chẳng thể so sánh ai với ai, bởi sắc đẹp là muôn vạn, có hàng tỉ tỉ thứ tốt đẹp khác có trong những cô gái khác, không chỉ riêng Tóc Hồng. Người kia đẹp một chỗ, ông trời sẽ làm cô ta xấu đi ở một điểm nào đó và điểm đó sẽ là điểm nhấn cho người khác, mất cái này thì bù cái kia, cuộc sống luôn luôn công bằng như thế.

Lần lượt mũi chai quay trúng từng người, cuối cùng chỉ còn mỗi Sasuke là vận khí quá tốt nên chưa bị hời. Gần hai tiếng trôi qua với đủ thứ chuyện trên trời dưới đất, thảo luận cái này xong nhảy sang đề tài khác rồi biến hoá vì diệu không lường, làm người ta mắt tròn mắt dẹt phải thốt lên khi trông thấy: “Đàn ông đôi lúc cũng lắm lời quá nhỉ!”

Naruto là chủ xị, đảm nhiệm 'tra khảo' vấn đề riêng tư chả ai muốn nói. Chouji thì phụ hoạ theo, cùng với Shikamaru thêm mắm thêm muối. Rock Lee ra thách đố, Sai ngốc ngồi ở đó chỉ có công dụng duy nhất là cho đẹp đội hình. Còn Sasuke? Bạn đã từng nghe nói đến kẻ nào khó chọc cười nhất bằng mọi giá phải chọc nó cười cho bằng được chưa? Anh ngồi đấy là 'mục tiêu' mà lũ bạn nhắm tới, thậm chí cố tình ăn gian để bắt bẻ anh!

Sasuke là người bị tra khảo cuối cùng, cả đám huyền thuyên không ngừng nghi. Đột nhiên Naruto hét lên:

- Teme! Tôi thách cậu dám hôn miệng tôi đây.....!!!!

End Đại hi thứ tư.

Cạn lời.... Rồi oxy hoá lời, tuyệt chủng lời, tận thế lời=)) Bỏ Sahara lời, sa mạc lời, ở đâu mà lắm thế=))))

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: -End-

“Chính là con đó bảo bối!

Những đứa trẻ được sinh ra đời... Kế nghiệp cha mẹ nó, mạnh mẽ hơn tất cả, quyền uy hơn tất cả, để thiên hạ rộng lớn này phải kính cẩn nghiêng mình trước chúng. Để người người trên thế giới này khiếp sợ khi nghe tới tên, không ai là không biết đến!”

Chap này tui tặng UchihaKotori12 nhoé *cười toe*

Đại hi thứ năm đến rồi đây~~~~

...

Quá trình chuyển biến từ tuổi con gái trắng rằm thành một người phụ nữ thành thực hiểu đời, phải trải qua nhiều giai đoạn quan trọng lắm. Một trong số đó là sinh con và làm mẹ. Khi ở độ tuổi thiếu nữ, chúng ta ít nhiều gì cũng còn mẹ bên cạnh chở che, đến lúc lấy chồng, ta lại thuận theo nguyên tắc ngàn đời là trở thành một người mẹ giống như mẹ của mình hồi trước. Guồng quay của người phụ nữ bao thế hệ là vậy. Có chồng có con, thì người phụ nữ ấy mới được xem như là trưởng thành thực sự. Mới đủ tư cách để đứng ra thay mặt cho chồng mình, mới đủ tư cách quyết định mọi chuyện, bao gồm cả quản thúc chồng mà trước nay luật nước cấm.

Và hơn hàng ngàn việc mà phụ nữ niên cuối có thể làm được khi chồng con đều có. Xã hội cũ, gay gắt lắm, nam nữ bình đẳng nhưng không có nghĩa là có những chuyện con gái được phép điều hành! Họ phải thuận theo, dựa theo một ai đó mà quyết định, có người chống lưng đằng sau, có chỗ dựa đủ vững chắc thì 'tiếng nói' của mình mới hiệu lực.

Hơn thế, việc có con ở thời thế chiến Nhật xưa là bắt buộc, bạn không thể cưới chồng mà không sinh con, điều đó đồng nghĩa với việc bạn phản kháng lại nhà chồng và bất hiếu. (?) Dân ông tìm người nối dõi, và họ chọn bạn, thì bạn chính là người giúp anh ta sinh con, trên danh nghĩa là vợ hay tệ hơn — Tình nhân. Và nếu bạn chẳng thể sinh con do ông chồng sinh lý yếu hay lý do nào khác (ví dụ như mắc bệnh vô sinh, tử cung hẹp,...) thì người ta sẽ quy bạn về tội làm nhục nhà đời phụ vì cưới phải thể vô năng, trở thành vết nhơ trong trang sử gia tộc hùng mạnh nào đó nếu bạn cưới chồng có thể lực.

Gắt gao lắm phải không? Đó là thiên luật bất bình đẳng của một trăm năm trước, đến nay Ngũ Đại Cường Quốc đã bác bỏ vấn đề này, xem nhẹ chuyện hôn nhân hơn ở mọi quan điểm. Thật là tin đáng mừng, thời Ninja Chiến quốc ở Nhật Bản không phân biệt đối xử ai với ai, lãnh đạo tối cao (Kage) sẽ không phản ánh bất kỳ điều gì về chuyện vợ chồng của bạn. Ngoài chuyện có thể đơn giản hoá việc hôn nhân sinh đẻ, đồng tính trái tính đều được chấp nhận ở một khía cạnh nào đó. Và như thế.... Có kha khá đám cưới đồng giới diễn ra trên Ngũ quốc cường thịnh, không bao gồm Hoả Quốc, điều này ảnh hưởng mạnh tới luật pháp hôn nhân ở nhiều cường quốc lân cận. Họ thật tâm yêu nhau và cưới nhau, hình thức sinh hộ và nhận con nuôi dần được phổ biến.

Năm XXX, lần đầu tiên ở Konoha tiếp nhận một ca sinh con hộ cho đôi luyện ái nữ: Bác sĩ làm việc cật lực để mang đứa bé ra ngoài ánh sáng, bé gái như được ban phép màu, hoàn toàn lành lặn chào đời chứng tỏ ca sinh mổ thành công trọn vẹn. Ngoại lệ hơn cả là tiền nhiệm Hokage năm đó là Hokage Đệ Tam Sarutobi cũng tới chúc mừng góp vui không ít thì nhiều cho ba mẹ con gây nên đại kinh hi chưa bao giờ có ở Konoha. Cặp đôi đồng nữ này sau đó trở thành những người đi đầu tiên phong cho việc sinh đẻ ở đồng tính, mở đường cho thế hệ luyện ái cùng giới về sau không còn e ngại nữa, dần trở nên hoà nhập với mọi người hơn. Cũng đồng thời đánh lên hồi chuông cảnh tỉnh cho ai kì thị hôn nhân đồng giới, đính chính lại khái niệm về ghê tởm đồng tính yêu nhau, mất đi sự công bằng và bình đẳng trong xã hội.

...

Chín tháng sau.

Những thiên thần bé nhỏ lần lượt chào đời. Cả Hoả Quốc chìm trong háo hức vui tươi. Ở phòng hồi sức, vang lên tiếng khóc trẻ con làm người ta mừng rôm rớm nước mắt. Sinh mệnh mới ra đời rồi, măng non của đất nước ra đời rồi, lại còn là con đầu lòng của những nhân vật tầm cỡ thế giới. Mấy đứa trẻ này từ lúc mới sinh đã được định đoạt hoàn cảnh vô cùng tốt đẹp, sống trong nhung lụa phú quý từ trong bụng mẹ. Bằng sự tin tưởng bản thân, phước lành thần linh trao tặng và điều kì diệu của tình thương mà bậc cha mẹ dành cho con cái, tất cả đều bình an, mẹ tròn con vuông cừu từ nhất sinh vượt qua cửa ải sanh đẻ.

Trong vòng hai năm trở lại đây, liên tiếp có nhiều chuyện vui xảy ra cho toàn Hoả Quốc và Ngũ quốc cường thịnh ăn mừng:

Ngày ba mươi mốt tháng ba, năm XXX. Đứa con đầu lòng của gia đình Uchiha ra đời. Đánh dấu sự chấm hết của những lời nguyện diệt vong gia tộc và mở đầu cho việc phục hưng Uchiha như ý anh muốn. Là con gái, lại là trưởng nữ đích tôn, có con gái trong nhà như tiền bạc ba đời xài không hết, Sarada là cái tên Băng Lãnh Uchiha đích thân dành cho con con bé, kẻ ngốc cũng hiểu ra ba mẹ nó yêu chiều con tới mức nào.

Cuối xuân mưa thuận gió hoà, nhà Uchiha đón mừng đại hi đầu tiên. Nếu bạn còn muốn nói con gái là vịt giò, vô dụng đến không thể tả thì hãy dẹp phẳng cái suy nghĩ chó má đó đi! Rồi bạn sẽ thấy trong mười năm nữa, một Sarada kế thừa ý chí của cha mẹ nó thậm chí có phần mạnh hơn. Một Sarada thông minh bản lĩnh như Uchiha Sasuke phiên bản thu nhỏ, và một Sarada nội tâm khó đoán như mẹ của nó ngày trước — Uchiha Sakura. Nó sẽ mạnh hơn thế hệ cha mẹ đi đầu, Shannaro Bách Hợp Ấn và mọi tuyệt kĩ Sharingan, kết hợp với nhau còn gì mà nó không phá huỷ được? Con gái là vàng là ngọc, vừa mở mắt nhìn cả thế giới đã được phong ngay Trưởng nữ Uchiha, cao quý không gì sánh bằng.

.

Mùng tám tháng tám lịch dương, nhà Akamichi long trọng chào đón tiểu công chúa Chouchou mà mẹ Karui vừa hạ sinh. Thân hình béo tròn mũm mĩm di truyền từ bố, làn da nâu ánh đặc trưng của mẹ Karui, tạo nên em có cái gì đó vừa mộc vừa thân thương. Chouchou sinh ra nặng bốn cân rưỡi, 'phì nhiêu' nhất trong các bé còn lại, màu Socola quyến rũ từ đầu chí thân, mắt hạt oanh vàng sáng rỡ, vừa nhìn đã biết chắc là tài nhân trẻ tuổi của đất nước.

“Con gái làng Mây thông minh giỏi giang, không xinh một chút nhưng tấm lòng ngàn vàng.” Câu nói ví von minh hoạ truyền từ bao đời nay để nói về thiếu nữ Phong Quốc. Hi vọng là, nó phản ánh đúng được tính cách của Akamichi Chouchou sau này, sẽ giúp con bé trưởng thành và hoàn thiện cả về phẩm chất 'hiền lương thực đức' của người con gái xưa.

.

Tháng chín tựu trường, học sinh cả nước vui tươi phấn khởi. Đáng mừng hơn, hai mươi ba tây cùng tháng chàng Shikamaru được lên chức bố vì cậu quý tử nhà Nara chào đời lành lặn.

Gia trưởng đích tôn, cậu bé Shikadai nằm trong nôi còn chưa kịp mở mắt đã toát lên được vẻ hoà nhã thông minh thừa hưởng từ cha. Mẹ Temari sinh khó, hơn bốn tiếng trong phòng thai nhi vẫn chưa mang em ra, bác sĩ cứ tưởng sẽ không giữ được đứa bé. Nào ngờ phút cuối, em bật lên những tiếng khóc đầu tiên, trong trẻo và liên hồi dài, tất cả những người đỡ đẻ khi đó đều tin phép màu là có thật. Temari được chuẩn đoán là khó có thể sinh con, hẹp tử cung nên khi có thai rồi thì không thể sinh thêm lần nữa, rất ảnh hưởng đến sức khoẻ sau này, bằng mọi giá phải giữ được đứa con đầu lòng. Bé mới sinh được mấy ngày, đã giống cha như đúc, dự đoán tài không đợi tuổi chắc chắn sẽ làm nên sự nghiệp vĩ đại, thậm chí là vượt xa hơn cả cha mình!

.

Nói đến chuyện sinh con, không thể không kể đến hai vợ chồng cực nổi tiếng ở Konoha: Ino hoà đồng cùng Sai ngốc. Họ cũng vừa “hạ” ra một cu cậu rất ‘moe’ để không bị lép vế với chúng bạn nha!

Ngày năm tháng mười hai cận cuối năm và Inojin ra đời làm nhộn nhịp hai bên xui gia vốn trầm lắng yên tĩnh. Ino sinh con muộn nhất đám, mà bù lại con của hai người dễ thương cực kì nha, không khéo mai mốt con đầu xếp hàng dài chờ ra mắt bố mẹ chồng nữa~ Chưa đi coi số mệnh tử vi cho nhóc, nhưng mọi người đều có thể chắc chắn Inojin sau này sẽ nổi danh lắm đây! Mặt mũi sáng sủa, ngũ quan hài hoà, mắt xanh to tròn như viên ngọc phi thủy cầu dẫn vô số con gái nhà lành, làm Hot boy Konoha cũng dám đó chứ! Nhưng mà ngoại hình nổi trội là một chuyện, tài năng cùng thực lực mới đáng để quan tâm, tin tôi đi Inojin, cha mẹ của cậu chắc chắn sẽ huấn luyện cậu thành nhân tài trong tương lai đây!

Vào một ngày đẹp trời nào đó mà tôi không nhớ bao nhiêu đứa con đầu tiên của gia đình Uzumaki chào đời.

Naruto hạnh phúc bế trên tay đứa con do vợ mình sinh ra, cậu xúc động ôm chặt lấy nó mà khóc. Khóc vì quá vui, vì từ giờ trở đi, cậu chính thức trở thành một ông bố. Cậu sẽ là một người bố có trách nhiệm, tận tụy vì gia đình, yêu vợ thương con, như cách mà Minato đã ân cần đối với cậu khi bé.

Hạnh phúc lắm cái cảm giác ấy.

Naruto và Hinata là đôi vợ chồng ngược tính nhất: Ông chồng trẻ con nhỏ nhắn không tả nổi, cô vợ trầm tính mà dịu dàng. Hai cá tính riêng biệt cùng kết hợp, đứa con của họ sẽ mang nhiều màu sắc nội tâm lắm đây! Naruto năng nổ hoạt bát, cả ngày chạy ngược chạy xuôi khắp làng đôi khi chỉ vì một lí do nhỏ như con kiến, tôi dám cá với bạn là bản sao nhí của Naruto kia sẽ còn ‘quậy’ hơn cha nó gấp trăm lần!

Cách đó hai ngày, Kakashi nói chuyện một chút với Naruto trước khi vợ cậu sinh, vô tình nhắc đến chuyện sinh con cái, cậu đã vỗ ngực trả lời: “Tên nó là Uzumaki Boruto! Nó sẽ là niềm tự hào của vợ chồng tụi em!” “Sao lại chắc chắn như thế? Lỡ em có thêm đứa nữa thì sao?” “Nếu thế, Boruto sẽ yêu thương chăm sóc em gái của nó, vì ý nghĩa cái tên em đặt cho nó là không bao giờ bỏ cuộc và bảo vệ những người mình tin yêu!”

Hay lắm Naruto. Cậu vốn ít học, chữ nghĩa không nhiều, nhưng khi cậu nói lên được câu nói ấy, tất cả mọi người đều tự hào về cậu hơn. Bạn nghe rồi đấy, Boruto có cái tên rất đẹp, có một cái gì đó rất riêng mà bố Naruto đặt cho con. Nhứt chí và dễ bỏ cuộc, Boruto của tương lai sẽ không như thế. Cái tính hèn nhát nguy quân tử, hay chỉ biết dựa dẫm vào người thân, sẽ không bao giờ có ở một Boruto vui tươi hoà bão.

Thằng nhóc láu cá bị phong ấn Cửu Vĩ trong người, thằng nhóc tinh nghịch luôn làm trò cười cho cả làng để nhận được chút quan tâm chú ý: Đã lột xác hoàn toàn rồi, Naruto chính chắn, Naruto biết suy nghĩ, Naruto trưởng thành đã thay thế cho hình ảnh của cậu ngày xưa, nó làm cho người ta hoài niệm quá! Mừng cho cậu, cơ ngơi sự nghiệp, vợ con nhà cửa, cậu càng xứng đáng hơn cả với thanh danh ‘Đại Anh Hùng của Shinobi’ mà toàn thế giới ngưỡng mộ.

...

Lời kết, chúc cho tất cả bọn họ đều hạnh phúc êm đềm, chúc cho gia đình của họ tiếng cười tiếng nói chẳng bao giờ tắt trên đôi môi. Và hi vọng mai đây những búp măng non ấy, bén rễ và vươn lên phía trước, lật đổ cái bóng dựa hơi mà cha mẹ mình tạo nên, bước ra ngoài đời xã hội tạo nên nhiều thành tựu to lớn! Sakura của mười hai tuổi, Sasuke, Naruto, và những ai mà tôi chưa kịp nói tên, lớn cả rồi, trưởng thành cả rồi, phải biết chăm sóc cho con của mình đấy nhé!

Những lỗ hổng ngày trước mà mình chưa thực hiện được, hãy lấp đầy nó đi, phải hoàn thiện nó, biến nhược điểm thành ưu điểm, biến yếu thế thành lợi thế, để khi nào con bạn lớn, khiến chúng phải buột miệng thốt lên: “Ôi chào! Bố mẹ mình ngày xưa tuyệt vời quá!”

End Đại hi thứ năm

TOÀN VĂN HOÀN.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Em Nhiều! Cô Vợ Bé Nhỏ Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.